நீதிமுரசு

NEETHI MURASU

2002

340
நீதி
SL/PR

சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம்

LAW STUDENTS' TAMIL MANTRAM

நீதி முரசு

Neethi Murasu

2002

முரசு - 38 வெளியீடு 07.02.2003 ஆட்சி - 53

இதழாசிரியர்

ஜெயசிங்கம் ஜெயரூபன்

இணை இதழாசிரியர்

அன்பு முகைதீன் றோஷன்

இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி

244, ஹல்ஸ்ரொப் வீதி,

கொழும்பு - 12.

Sri Lanka Law College

244, Hulftsdorp Street,

Colombo - 12.

சமர்ப்பணம்

சட்டக் கல்லூரி வாழ்வில்

எங்கள் உணர்வுகளோடு ஒன்றித்து

நினைவுகளில் ஆழமாய்ப் போன

அமரர் திரு. எஸ். குமாரசுவாமி

(முன்னாள் விரிவுரையாளர்)

அவர்கள் திருவடிகளுக்கு

வாழியவே

எங்கள் தமிழ் மன்றம்,
இனிதாக, புகழ்வீச, நிறைவாக வாழியவே !

குறளொடு, காப்பியம், தொகை எட்டும்
திருமுறை, பத்தொடு, பதினெட்டும்
உமறொடு, தேம்பா, பிரபந்தம்
உயரெழுத்துடையாள் பதந்தொட்டு, (எங்கள்)

நீதியுரைத்திடு நக்கீரன்
நிறைவுடை இறைபுரி எல்லாளன்,
தீதொழி வாதுரை செய்செல்வி,
திகழ்மனுச் சோழனின் புகழ்சொல்லி, (எங்கள்)

சட்டமுரைத்திடு நெறிகற்போம்,
சதுர்நெறி நின்றதை உயர்விப்போம்,
எட்டு நிலத்திலு மினமொன்றே,
இகமினி வுறுவழி யிது நன்றே ! (எங்கள்)

- திருக்குறள்
- ஐம்பெரும் காப்பியம்
- எட்டுத்தொகை
- பன்னிரு திருமுறை
- பத்துப்பாட்டு
- பதினெண் கீழ்க் கணக்கு
- சீறாப்புராணம்
- தேம்பாவணி
- பிரபந்தங்கள்
- எழுத்து – இலக்கணம்
- செல்வி – கண்ணகி
- சதுர்நெறி – அறம், பொருள், இன்பம், வீடு

CHIEF JUSTICE'S CHAMBERS,
SUPREME COURT,
COLOMBO - 12.
SRI LANKA.
Fax : 94 1 437534
Tel : 422142

අගවිනිශ්චයකාර මැදිරිය
ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය
කොළඹ 12.
ශ්‍රී ලංකාව
ෆැක්ස් : 94 1 437534
දුරකථන : 422142

MESSAGE FROM THE CHIEF JUSTICE

30th January 2003

I take pride in issuing this message on the occasion of the publication of "Neethi Murasu 2002" - the magazine of the Tamil Mantram of the Sri Lanka College. This is the 38th issue of the "Murasu, which shows the commendable degree of commitment, consistency and dedication of succeeding groups of Law students who constituted membership of the Tamil Mantram.

This issue contains, as in the past, articles covering a variety of fields of law. It is indeed a great benefit to law students, practitioners and judges to have a publication of this type in order to keep their knowledge abreast of recent developments in the field of law.

Whilst commending the publisher I wish the Tamil Mantram every success and rest in the confidence that the good work that has been done will be continued in the future too.

Sarath N. Silva
Chief Justice

நீதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன்
தனியறை, உச்ச நீதிமன்றம்,
கொழும்பு -12.

JUDGE'S CHAMBERS,
SUPREME COURT OF SRI LANKA,
COLOMBO - 12.

විනිශ්චයකාර මැදිරිය,
ශ්‍රී ලංකා ශ්‍රේෂ්ඨාධිකරණය,
කොළඹ 12.

பிரதம அதிதியின்

ஆசிச் செய்தி

சட்டத்தையும் நீதியையும் பற்றி முரசறைவது நீதிமுரசு. சில வருடங்களாகக் குறையப்போர்களைக் கொண்டு நிறையப்போர்களுக்குச் சென்றடையும் வண்ணம் முரசறைந்து வருகிறது நீதிமுரசு. எங்கே முரசம் தொடர்ந்து கேட்காவண்ணம் சட்டக்கல்லூரி தமிழ் பேசும் மாணவ மாணவியரின் தொகை இன்னும் குறைந்து விடுமோ என்ற அச்சம் பலரை வாட்டுகிறது.

தமிழ்மொழிப் பரீட்சார்த்திகள் போதிய அளவில் ஸ்ரீலங்கா சட்டக்கல்லூரி புகுமுகப் பரீட்சையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாமைக்குப் பல காரணங்கள் கூறப்பட்டுள்ளன. முக்கியமாக மாணவ மாணவியர்க்குப் போதிய போதனை இல்லாமையே காரணமாகக் காட்டப்பட்டுள்ளது. ஆனால் புகுமுகப் பரீட்சையில் தேர்ந்தெடுக்கப்படாத பல தமிழ் பேசும் மாணவ மாணவியர் உயர்தரப் பொதுத்தராதரப் பரீட்சையில், சட்டக்கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட மாணவ மாணவியரிலும் பார்க்க, மிக நல்ல சித்திகள் பெற்றிருப்பது கேள்விகளை எழுப்பியுள்ளன. சில மாணவ மாணவியருடன் இது பற்றிப் பேசியபோது வினாத்தாள்களில் வினாக்கள் சம்பந்தமான விபரங்கள் பற்றிய தமிழ்மொழி பெயர்ப்பு பரீட்சார்த்திகளுக்கு மயக்கத்தை உண்டு பண்ணும் விதத்தில் அமைந்திருப்பதும் ஒரு காரணம் என்று அறிந்துகொள்ள நேரிட்டது. வினாக்கள் சரியாக மாணவ மாணவியர்களுக்குப் புரியாவிடில் எவ்வளவுதான் தெரிந்திருந்தாலும் தவறான மறுமொழியையே பரீட்சார்த்திகள் தேர்ந்தெடுக்க வாய்ப்புண்டு. துரதிர்ஷ்டவசமாக, எப்பேர்ப்பட்ட நபர்கள் வினாத்தாள்களையும் அவை பற்றிய குறிப்புகளையும் மொழிபெயர்க்கிறார்கள் என்பதில் இருக்கிறது பரீட்சார்த்திகளின் எதிர்காலம்! இன்னோரன்ன பல காரணங்கள் தெரியவந்து கொண்டிருக்கின்றன.

சட்ட மாணவ மாணவியரின் வருங்காலம் பற்றி அக்கறை கொண்ட யாவருமே சேர்ந்து ஒத்துழைத்து போதுமான தொகை கொண்ட தமிழ் பேசும் மாணவ மாணவியர்கள் சட்டக்கல்லூரிக்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட ஆவன செய்தல் வேண்டும்.

அப்பொழுதுதான் கால் நூற்றாண்டுக்கு மேலாக கஷ்டப்பட்டு முரசறைந்து வந்த சட்டக்கல்லூரி சட்டமாணவர் தமிழ் மன்றம் தொடர்ந்தும் நீதிமுரசை வெளியிட்டு வரமுடியும். இவ்வருடமும் நீதிமுரசானது பல இன்னல்களுக்கும் மத்தியில் வெளிவந்துள்ளது. இது மகிழ்ச்சிக்குரிய காரியம். பாராட்டுக்குரியது.

இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரி சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம் தமிழ், சட்ட இலக்கியப் பணிகளைத் தொடர்ந்து ஒவ்வோர் வருடமும் ஆற்றி வரவேண்டும் என்று இறைவனிடம் இறைஞ்சுகிறேன்.

க.வி. விக்னேஸ்வரன்

ශ්‍රී ලංකා නීති විද්‍යාලය
இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி
SRI LANKA LAW COLLEGE

Message from the Principal

It is with great pleasure that I send this message to greet the 38th Neethi Murasu of the law College Thamil Mantram.

It is always a delight to be associated with the activities of the Tamil Mantram. The Annual Kalai Vizha has been one of the salient features of the events of the College Calendar. The Magazine published has always maintained high standards and I have no doubt; this year too it will be of the same standard if not better.

The Law Students' Thamil Mantram is a very active organisation. The various speech competitions conducted by them and the awarding of scholarships are a few activities, which stand out among the rest.

I wish to congratulate the committee for its untiring efforts to make the Kalai Vizha and the publishing of the Neethi Murasu a success.

Dr. H.J.F. Silva
Principal

பெரும் பொருளாளரின்

ஆசிச் செய்தி

இலங்கைச் சட்டக்கல்லூரி சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றத்தினர் இன்று கலைவிழாவினை கொண்டாடுகின்றனர். இவ்விழாவினையொட்டி வெளிவருகின்ற நீதிமுரசு மலருக்கு ஆசிச்செய்தி வழங்குவதில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகிறேன்.

தமிழ்த் தலைவர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் சட்டக்கல்லூரி மாணவராக இருந்த காலத்தில் அன்னாரது அரும் முயற்சியினால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட தமிழ் மன்றமானது, கடந்த ஐம்பது மூன்றாண்டுகளாக வருடாவருடம் இவ்வகையான சம்பிரதாய பூர்வமான நிகழ்ச்சிகளை தொடர்ந்து நடத்தி வருகின்றனர் என்பது, அன்று முதல் இன்று வரை சட்டக்கல்லூரி மாணவர்களிடையே தமிழ் பற்றும் தமிழ் ஆர்வமும் நிறைந்தே காணப்படுகின்றது என்பதனை பறை சாற்றுகின்றது.

வழக்கறிஞர்களை மட்டுமல்லாது அரசியல்துறை, சமூகத்துறை தலைவர்களுக்கு ஒரு பயிற்சிக்களமாக திகழ்ந்துவரும் இம்மன்றத்தினது செயற்பாடுகளில், சமயத்தால் வேறுபட்டாலும் மொழியால் ஒன்றுபட்டவர்கள் சட்டக்கல்லூரி தமிழ் மொழி மூல மாணவர்கள் என்ற உயர்ந்த சிந்தனையுடன் தமிழ், முஸ்லிம் மாணவர்கள் ஒருங்கிணைந்து நின்று தமிழ்ப்பணி புரிவதும், மேலும் தமிழ் மன்றத்தினது நடவடிக்கைகளில் சிங்கள மாணவர்கள் கலந்து சிறப்பிப்பதும், சமாதானத்தினை நோக்கி வீறு நடைபயிலுகின்ற இலங்கைவாழ் மக்கள் அனைவருக்கும் ஒரு முன்மாதிரி என்பது எவரும் மறுக்க முடியாத உண்மையாகும்.

கடந்த காலத்தினைப் போன்று இனிவரும் காலத்திலும் தமிழ் மன்றமானது தனது பாதையில் முன்னேறிச் செல்ல வேண்டும் என்பது எனது அவாவாகும்.

இ. சிவகுருநாதன்

பெரும் பொருளாளர்,

சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம்

தலைவரிடமிருந்து...

போர் மேகமானது மறைந்து, சமாதான தென்றலானது வீசுகின்ற வசந்த காலமிதினிலே தனது ஐம்பத்து மூன்றாவது வயதினிலே, சட்டமாணவர் தமிழ் மன்றம் என்ற அன்னை பிரசவிக்கின்ற முப்பத்து எட்டாவது சிசுவாகிய நீதி முரசிற்கு இச் செய்தியை எழுதுவதில் பெருமை அடைகின்றேன்.

அமரர் அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம் அவர்களினால் ஆரம்பிக்கப்பட்டு தமிழ் பேசும் சமூகம் கண்ட பல அரசியல்துறை, சமூகத்துறை தலைவர்களினால் வழிநடாத்தப்பட்டு வந்த மன்றத்தின் 53ஆவது தலைமையினை என் தோள்களில் ஏற்றின வேளை சற்று தளர்ந்தே நின்றேன். ஆனால், பதித்து வந்த பாத சுவடுகளை திரும்பி பார்க்குகையில் பழமைகளை பாதுகாத்தும் புதுமைகளைப் பேணியும் முன்னோர்கள் பாதையினில் முன்னேறி வந்துள்ளேன் என்பதனை உணர்கையில் புழகாங்கிதம் அடைகின்றேன்.

கடுகு சிறுத்தாலும் காரம் குறைந்துவிடாது. எண்ணிக்கையினில் அருகிப் போனாலும் எம் உள்ளங்களில் தமிழ்ப் பற்று குன்றிவிடாது. மாறாக, குன்றாக உயர்ந்து நிற்கும் என்பதற்கு சான்றாக நாம் ஏனைய மன்றங்கள் செய்த சேவைகளையும் செய்து மேலதிகமாக இம்முறை சகோதர சகோதரிகள் நலனுக்காக, இரண்டு புலமை பரிசில்களையும், சட்ட ஆராய்ச்சிச் சஞ்சிகைப் போட்டி ஒன்றையும் இம்முறை புதிதாக ஆரம்பித்துள்ளோம். இதற்கு காரணம் எம்மிடையே உள்ள ஒற்றுமையும், விரிவுரையாளர்களின் வழிகாட்டலும், உதவிகளும் ஆகும்.

துன்பங்கள் புயலாய் வந்த வேளைகளிலும், இன்னல்கள் இடியாய்த் தாக்கினபோதிலும் தோளோடு தோள் நின்று ஒத்தாசை நல்கிய தோழமை நெஞ்சங்களையும்

விடிவெள்ளியாய், இருளில் விளக்காய் இருந்து, பக்குவமாய் பதமாய் பாதைகள் பல காட்டிய விரிவுரையாளர் பெருந்தகைகளையும்

கலை விழாவானது விழாக்கோலம் காண பல்வேறு வழிகளில் உதவிய நல் நெஞ்சங்களையும் மறவேன் எனது இறுதி மூச்சு வரை. இது எனது உறுதிமொழி உள்ளத்திலிருந்து உதயமாகும் நன்றிமொழி.

முரசொலி முழு உலகமும் பரவிட வேண்டும்
முத்தான கருத்துக்களை அது விதைத்திடல் வேண்டும்.
மூவினங்களையும் அது இணைத்திடல் வேண்டும்
முற்றான சமாதானம் அதிலிருந்து உதித்திடல் வேண்டும்

என்று எனதும், எனது செயற்குழுவினரதும் பிரார்த்தனைகளையும் ஆசிகளையும் சமர்ப்பணம் செய்கின்றேன்.

றியாழ் ஏ. மஜீட்
தலைவர்,
சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம்.

இதழாசிரியரிடமிருந்து...

இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றத்தின் முப்பத்தெட்டாவது 'முரசு' முழங்குவதையிட்டு இதழாசிரியர் என்ற வகையில் பெருமகிழ்வடைகிறேன். சட்டக் கல்லூரியில், மாணவர் அமைப்புக்களால் வெளியிடப்படும் சஞ்சிகைகளில் 'நீதி முரசு' மலருக்கு தனிச்சிறப்புண்டு. அந்தத் தனிச் சிறப்பை பேணும் வகையில் இவ்வாண்டும் (2002) நீதி முரசு மலர்கின்றது.

சட்டக் கல்லூரி தமிழ் மாணவர்களை தேடல்களினூடான கற்கையில் ஈடுபடுத்தும் நோக்கில் அவர்களை சுயமாக சட்ட சம்பந்தமானதும் மற்றும் பிற முக்கிய விடயங்கள் தொடர்பிலும் ஆக்கங்களை எழுதுவதற்கு சந்தர்ப்பத்தை ஏற்படுத்திக் கொடுப்பதே நீதிமுரசின் முக்கிய நோக்கமாகும். அத்துடன் அவர்களுக்கு பயன்படும் வகையில் சட்டத்துறை சார்ந்த நிபுணர்களின் ஆக்கங்களையும் பிரசுரித்து வருகிறோம்.

இந்த மலரை அலங்கரிக்க தமது ஆக்கங்களை தந்துதவிய நீதியரசர்கள், நீதிபதிகள், ஜனாதிபதி சட்டத்தரணிகள், விரிவுரையாளர்கள், சட்டத்தரணிகள் மற்றும் மாணவர்களுக்கு மனமார்ந்த நன்றிகள்.

ஆக்கங்களுக்கு அவற்றை ஆக்கியவர்களே பொறுப்பேற்கின்றனர். தொகுத்து தந்திருப்பதே என் பணி. தொகுப்பில் சொற்பிழை, பொருட்பிழை, எப்பிழை இருப்பினும் பொறுத்தருள வேண்டும்.

குற்றங்கள் தண்டிக்கப்படவேண்டியவை
தவறுகள் திருத்தப்பட வேண்டியவை
பக்குவமாய், பதமாய் எடுத்துரைத்தால்
திருத்திக் கொள்வோம் — எம் பாதை தனில்.

ஜெயசிங்கம் ஜெயரூபன்
இதழாசிரியர்
நீதிமுரசு 2002

LAW STUDENTS' THAMIL MANTRAM

EXCUTIVE COMMITEE 2002

President	:	Reyal A. Majeed
Vice President	:	Victor Antonypillai
General Secretary	:	Hamsakanambiha Vamadeva
Asst. secretary	:	Arica Athambawa
Treasurer	:	M. U. Mohamed Naufer
Asst. treasurer	:	Shireen Abdul Gaffoor
Editor	:	Jeyasingham Jeyaruban
Co - Editor	:	Anpu Mohideen Rosan
Committee Members	:	S. Sriskantharaja
		M. R. M. Dhailamy
		J. Kajanithibalan
		U. Ahamed Razee

உள்ளடக்கம்

1. தொழில் சார் ஒழுக்கம் - ஒரு பொதுவான கண்ணோட்டம்
   - மாண்புமிகு க.வி. விக்னேஸ்வரன் 01

2. Procedure in admiralty actions
   - K. Kanag - Isvaran P.C 06

3. Rights of the aggrieved party and the Criminal Justice System of Sri Lanka
   - Palitha Fernando (D. S. G.) 16

4. Introduction of pre-trial settlement in industrial disputes
   - M. Sritharan (President of Labour Tribunal) 19

5. மரண சாதன, மரண சாதனமற்ற வழக்குகளும் நடவடிக்கை முறைகள் பற்றிய ஓர் கண்ணோட்டம்
   - கா. கணபதிப்பிள்ளை (விரிவுரையாளர் - சட்டக் கல்லூரி) 24

6. விடுதலைப் புலிகள் - அரசு உடன்படிக்கையும் ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையும் - ஓர் ஒப்புநோக்கு
   - வி. ரி. தமிழ்மாறன் (விரிவுரையாளர் - சட்டபீடம்) 29

7. முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்திற்கு திருத்தம் அவசியமா?
   - ஏ.எச்.ஜீ. அமீன் (விரிவுரையாளர் - சட்டக் கல்லூரி) 35

8. பணக் கடத்துகைக்கு எதிரான சட்டங்கள்
   - எஸ். துரைராஜா (S.S.C.) 44

9. கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம்
   - ஏ. சர்வேஸ்வரன் (விரிவுரையாளர் - சட்டபீடம்) 48

10. சிறுவர் உரிமைகள் மீதான சட்டவாய்வு
   - செ. செல்வகுணபாலன் (சட்டத்தரணி) 57

11. Problem of illegal abortions in Sri Lanka
   - Deepthika Kulasena (Assistant Legal Draftsman) 66

12. The influence of writ jurisdiction over the fundamental rights jurisprudence
   - Miss. Hamsakanambiha Vamadeva 69

13. பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசின் தீர்வு யோசனைகள்
   - சி. அ. யோதிலிங்கம் 74

14. பராமரிப்புத் தொடர்பில் உள்ள சட்ட ஏற்பாடுகள்
   - ஆரிகா ஆதம்பாவா 89

15. ச(ட்)டம் சக்தியாக!... ஓர் நியமங்களின் தேடுகை...
- எம். எம். பஹீஜ் 93

16. ஜோன் ஒஸ்டினின் சட்டம் பற்றிய கோட்பாடு - ஓர் விமர்சனக் கண்ணோட்டம்
- M.U.M. நவ்பர் 96

17. கண்டியச் சட்டத்தின் ஆள்சார் தன்மையில் பிறப்பு,திருமண வதிவிட மாற்றம் என்பவற்றின் செல்வாக்கு
- சிறீன் இர்பான் 99

18. திருமணத்தின் வெறிதாக்கம்
- அ. அமலவளன் ஆனந்தராஜா 103

19. சட்டத்தவறு மன்னிப்புத் தரக்கூடியது அல்ல: பொருண்மைத் தவறு மன்னிக்கப்படக் கூடியது
- செல்வி. ரிப்கா அன்வர் 107

20. வழக்காற்றுத் திருமணம் - ஒரு பார்வை
- அன்பு முகைதீன் றோஷன் 111

21. சமஷ்டி ஆட்சி முறை
- தனபாலசிங்கம் ஜனகன் 114

22. தொழில் நியாய சபையும் அதன் செயற்பாடுகளும் - ஒரு கண்ணோட்டம்
- செல்வி. செ. அனுறஜி 116

23. The Intellectual property concept Relates with Copyright & Patents
- Umarlebbe Ahamed Razee 118

24. கவிதை
- செல்வி. செ. அனுறஜி 129

25. முழங்காலில் முகம் புதைத்தல்
- அன்பு முகைதீன் றோஷன் 130

26. பொதுச் செயலாளரின் ஆண்டறிக்கை 131

27. அறிமுகமாகும் புலமைப் பரிசில்கள் 133

28. போட்டி முடிவுகள் 135

29. ஞாபகார்த்தப் புலமைப் பரிசில்கள் 136

30. மன்ற வரலாற்றில் மறக்க முடியாதோர் 138

31. விவாத அணி 139

32. அறங்கூறும் அவையத்தோருக்கு உரைத்தற் போட்டி 140

33. நன்றி 141

தொழில் சார் ஒழுக்கம் ஒரு பொதுவான கண்ணோட்டம்
Professional Ethics - A General Overview

மாண்புமிகு க.வி. விக்னேஸ்வரன்
உச்ச நீதிமன்ற நீதியரசர்

தொழில் சார் ஒழுக்கம் என்றால் என்ன? சமுதாயத்தை ஒழுங்குபடுத்த உதவுவது சட்டம். சட்டத்தை நெறிப்படுத்துவது சமூகமான நீதி பரிபாலன முறைமை. நீதி பரிபாலனம் செவ்வையாக நடைபெற வேண்டுமானால் மக்களுக்கும், நீதிமன்றங்களுக்கும், இவை இரண்டையும் சேர்த்து வைக்கும் சட்டத்தரணிகளுக்கும் இடையில் சமூகமான உறவு முறை அமைய வேண்டும். சமூகமான உறவு முறை என்று கூறும்போது மக்களுக்கும் சட்டத்தரணிகளுக்கும் இடையிலான உறவு, சட்டத்தரணிகளுக்கும் நீதிபதிகளுக்கும் இடையிலான உறவு - இவை இரண்டையும் அது குறிக்கின்றது. தொழில் என்று பார்க்கும்போது சட்டத்தரணிகளுக்கும் மக்களுக்கும் இடையிலான உறவுமுறை, பெருத்த நம்பிக்கையின் அடிப்படையில்தான் உருவாக்கப்படுகிறது. நீதிமன்றங்களும் மக்களின் பெயராளர்களாக விளங்கும் சட்டத்தரணிகளை நம்பியே கருமங்கள் ஆற்றுகின்றன. அத்துடன் மக்கள் நீதிமன்றங்களிடம் இருந்து நீதி கிடைக்கும் என்று நம்புகிறார்கள். ஆகவே இந்த மூன்று அங்கங்களுக்கும் இடையிலான உறவுமுறை நம்பிக்கையின் அடிப்படையிலேயே உருவாகி உள்ளது. அந்த நம்பிக்கை கெடாமல் இருப்பதற்கு நடுவில் இருக்கும் சட்டத்தரணிகளே தம்மை முக்கியமாக ஒழுக்காற்ற வேண்டியுள்ளது. அவர்கள் நடத்தையை நிர்ணயிப்பதே தொழில்சார் ஒழுக்க விதிகள். இவை உயர் நீதிமன்ற விதிகளின் மூலமும், தீர்ப்புகள் மூலமும், தொழில் சார் ஒழுக்கம் பற்றிய பொது நூல்கள் மூலமும் எமக்குத் தரப்பட்டுள்ளன. உண்மையில் நாற்பது வருடங்களுக்கு முன் நான் சட்டக் கல்லூரியில் படித்த போது எமக்கு தொழில் சார் ஒழுக்கம் ஒரு பாடமாக அமையவில்லை. இன்று பாடமாக அமைந்துங் கூட சட்டத் தொழிலில் பலவிதமான பிறழ்வுகள், முறைகேடுகள், தகாத நடத்தைகள் ஏற்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கிறோம். இதற்கான காரணங்களை ஆராய்வதற்கு முன் சட்டத்தரணியின் தொழில் பற்றி ஒரு சில வார்த்தைகள்.

ரோமன் காலத்தில் இருந்து சட்டத்தில் தகைமை பெற்ற அறிஞர்களும் உரைஞர்களும் இருந்திருக்கின்றனர். ஒருவன் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டு ஆளுநர் சபை முன்னிலையில் ஒப்படைக்கப்படும்போது பொதுவாக அவனால் தனது உண்மை நிலையை விபரிக்க முடியாமல் போய் விடுகிறது. நா வறண்டு, பயம் அவனைப் பீடித்துக் கொள்கிறது. ஆனால் அவன் சார்பில் ஏதோ கூற வேண்டியிருந்ததை ரோம ஆளுநர்கள் கிரகித்துக் கொண்டார்கள். இதனால் சட்டத்தில் பாண்டித்தியம் பெற்ற பொதுஜன சிரேஷ்டர்களை குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பில் ஆஜராக அனுமதி அளித்தார்கள். உண்மையில் அப்பேர்பட்ட சிரேஷ்டர்கள் எந்த ஒரு எதிர்பார்ப்பும் இல்லாமல் மனித நேய அடிப்படையில்தான் கருமம் ஆற்றினார்கள். சமய குருமார் பொதுமக்கள் சார்பில் இறைவனிடம் மன்னிப்பு கேட்பது போல், அவர்கள் மக்கள் சார்பில் பிரச்சினைகளை இறைவனுக்கு வாய்விட்டுக் கூறி அவன் அருளை நாடுவது போலத்தான் பொதுஜன சிரேஷ்டர்கள் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பில் ஆஜரானார்கள். சமய குருமார்கள் போல் மேலங்கி அணிந்திருந்தார்கள். கழுத்துப் பட்டை அணிந்திருந்தார்கள். இணைப்பு நாடாக்கள் அணிந்திருந்தார்கள். இந்த சிரேஷ்டர்களைப் பார்த்ததும், சமயகுருமாரை அடையாளம் காணுவது போல் சட்டத்தரணிகள் என்று பொதுமக்கள் அவர்களை அடையாளம் கண்டு கொண்டார்கள். உண்மையில் இச் சிரேஷ்டர்கள் ஆற்றிய கருமமும் கிட்டத்தட்ட மத குருமார் இயற்றிய காரியத்தை ஒத்திருந்தது. மதகுருமார் பொதுமக்கள் சார்பில் இறைவனை வேண்டினார்கள். சட்டத்தரணிகள் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டவர்கள் சார்பில் ஆளுநரை வேண்டினார்கள். சமய குருமார் தமது கருமங்களுக்கு ஊதியம் கோரவில்லை. ஆனால் உண்டியல் வைத்திருந்தார்கள். வேண்டுமென்றால் வேண்டியதை உண்டியலில் போடலாம் என்றிருந்தது. இதேபோலத்தான் அன்றிருந்த சட்டத்தரணிகளும் தமது சேவைகளுக்கு ஊதியம் கோரவில்லை. ஆனால் அவர்கள் மேலங்கியின் பின் பக்கத்தில் ஒரு பெரிய சட்டைப்பை இருந்தது. அதனுள் எவரேனும் வேண்டுமெனில் தமது அன்பின் அடையாளமாக, மதிப்பின் அறிகுறியாக தமக்கு வேண்டிய பணத்தை அல்லது பொன்னை அல்லது ஆபரணங்கள் போன்றவற்றைப் போட்டுவிட்டு செல்லக்கூடியதாக இருந்தது. யார் போடுகிறார்கள் போடாது போகிறார்கள் என்பது கூட சட்டத்தரணிகளுக்குத் தெரியாது. மொத்தத்தில் சட்டத்தரணிகளின் அங்கிகளும் அவர்களின் கருமங்களும் சமயகுருமார்களை ஒத்ததாகவே இருந்தன. மக்களுக்குச் சேவை செய்யும் ஒரு தொழிலாக அது அமைந்ததாலேயே மாண்புமிக்க தொழிலாக சட்டத்தரணிகள் தொழில் கருதப்பட்டது. அதேபோன்று வைத்தியத் தொழிலும் ஆசிரியத் தொழிலும் மாண்புமிக்க தொழில்களாகக் (Noble Peofessions) கருதப்பட்டு வந்துள்ளன. ஆசிரியர் ஒருவர் மாணவனை சொந்த நன்மைக்காகப் பாவித்தாலோ, வைத்தியர் நோயாளியோடு தகாத உறவுமுறை வைத்திருந்தாலோ மக்கள் கொதித்தெழுவார்கள். ஆனால் சட்டத்தரணிகளின் தொழில் மிகவும் இரகசியமான ஒரு உறவை உண்டு பண்ணியதாலும், அதனால் பொது மக்கள் சுயநன்மை பெற்றதாலும், சட்டத்தரணிகளின் நடவடிக்கைகள் வெளியாருக்கு வெகுவாகத் தெரியாமல் இருந்து வந்தது. ஆனால் காலக்கிரமத்தில் பலரும் தவறுகளைப் புரிய எத்தனித்ததால் இன்று சட்டத்தரணிகள் பற்றிய அபிப்பிராயம் அவ்வளவு நல்லதாக இல்லை. மிக மோசமாக இருக்கிறது என்றாலும் யாராலும் அதை மறுக்க முடியாது. அதே நேரத்தில் இதற்கு ஒரு வகையில் நீதிபதிகளும் நாட்டின் தலைவர்களும் காரணர்களாக இருக்கக்கூடும் என்றும் கூறலாம்.

பண்டைய காலத்தில் அரசர்கள் சட்டவாக்கல் உரித்தையும், சட்ட அமுலாக்கல் உரித்தையும், நீதி பரிபாலன உரித்தையும் தம் கைவசம் வைத்திருந்தார்கள். ஆகவே அரசன் இட்டது தான் சட்டமாக இருந்தது. ஆனால் அரசன் தான்தோன்றித்தனமாக நடந்துகொள்ளாது இருக்க தவ சிரேஷ்டர்கள், நடுவு நிலைமை வகிப்பவர்கள், பட்சபாதம் அற்றவர்கள் அரசனுக்கு அனுசரணையாளர்களாக இருந்தார்கள். அவர்களை மீறி அரசன் ஆட்சி நடத்தினால் மக்களின் நன்மதிப்பை இழக்க நேரிட்டது. ஆகவே அரண்மனையில் பக்கச் சார்பற்றவர்களின் நிலைப்பு, அரசனை கட்டுப்படுத்தி சமன் பண்ணி வாழ வழி வகுத்தது.

சென்ற சில நூற்றாண்டுகளில் அரசனின் மூன்று உரித்துக்களும் பிரிக்கப்பட்டன. அமெரிக்காவில் சட்டவாக்கல் உரித்து பாராளுமன்றத்திற்கும், சட்ட அமுலாக்கல் உரித்து மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஜனாதிபதிக்கும், நீதி பரிபாலன உரித்து நீதிமன்றங்களுக்கும் என பிரித்து ஒதுக்கப்பட்டன. கிட்டத்தட்ட அமெரிக்காவின் யாப்பியல் அமைப்பை ஒட்டி, ஆனால் ஜனாதிபதிக்குக் கூடிய அதிகாரங்களுடன் எங்கள் 1978ம் ஆண்டு அரசியல் யாப்பு வரையப்பட்டது. பாராளுமன்றத்தில் போதிய பலம் இருக்கும் ஜனாதிபதி எது வேண்டுமானாலும் செய்யக்கூடியதாக அமைந்தது அந்த அரசியல் யாப்பு. ஆண் ஒருவனைப் பெண்ணாக மாற்றவோ, பெண்ணொருத்தியை ஆணாக மாற்றவோ மட்டும் தனக்கு உரித்தில்லை; மற்றெல்லா உரித்துகளும் தமக்கு உள்ளதாக காலஞ் சென்ற ஜனாதிபதி ஜே.ஆர். ஜயவர்தனா அவர்கள் கூறுவார். இந்த அளவுகடந்த அதிகார சக்தியின் நிமித்தம் நீதி பரிபாலன அலுவலர்கள் தமது சுதந்திரத்தை இழந்தார்கள். முறையற்ற நியமனங்கள் ஏற்பட்டன. நீதிபதிகளுக்குக் கொலை பயமுறுத்தல்கள் ஏற்பட்டன். ஆகவே அதிகார வர்க்கத்தினருடன் சுமூகமான உறவை வைத்திருந்தால்தான் தமது சேவையில் வளர்ச்சியும், முன்னேற்றமும், மேம்பாடும் கிடைக்கும் என்று நினைத்து, ஜனாதிபதியின் கடைக்கண் பார்வை அவர்கள் மீதும் விழும் என்ற எண்ணத்தில் அதிகாரத்தில் உள்ள அரசியல்வாதிகளுக்குப் பயந்து, பணிந்து பண்பற்ற முறையில் கூட நடந்து கொள்ளத் தலைப்பட்டனர் நீதி சேவையைச் சேர்ந்தவர்கள். அது மட்டுமல்ல அதிகார வர்க்கத்தினரின் தரகர்களாகவும் மாறத் தலைப்பட்டனர். அதிகாரத்தில் உள்ள கட்சியின்அடிவருடிகள் மன்றில் ஆஜர் செய்யப்பட்டால் அவர்களுக்கு ஒரு நீதி, மற்றவர்களுக்கு இன்னொரு நீதியென நடுவு நிலைமை தவறிச் செயலாற்றத் தலைப்பட்டனர்.

இவ்வாறு அலுவலர்கள் நடக்கக்கூடும் என்று கண்டு போலும் வள்ளுவன் 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னரே கூறியிருந்தான் -

சமன் செய்து சீர்தூக்கும் கோல்போல், அமைந்தொருபால்
கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி.

- என்று

துலாமானது அதாவது தராசானது அளப்பதற்கு முன் சரியாகப் பூஜ்யத்தில் இருந்தால்தான் பாரத்தைச் சரியாகச் சொல்லும். ஆகவே தான் வள்ளுவர் கூறுகிறார் - "முன்னே தான் சமனாக நின்று (சமன் செய்து), பின்பு தன்மேல் வைத்த பாரத்தை வரையறுக்கும் துலாம் போல் (சீர்தூக்கும் கோல்போல்) ஒழுக்க விதிகளால் எது எது கூறப்பட்டுள்ளதோ அவற்றிற்கு அமைந்து அல்லது கட்டுப்பட்டு (அமைந்தொருபால்), ஒரு பக்கத்துக்குச் சாராமையே சான்றோர்களுக்கு அழகு" (கோடமை சான்றோர்க்கு அணி). சான்றோர் என்றால் அறிவும் பெருந்தன்மையும் உடையோர் என்று பொருள்படும்.

நீதிபதிகள் சான்றோர்களாக வாழ வேண்டியவர்கள். ஆனால் குறுகிய காலத்தில் பெருகிய நன்மையைப் பெற்று விடலாம் என்ற நப்பாசையில்தான் நாம் முறைதவறி நடக்கத் தலைப்படுகிறோம். ஆனால் அது காலக் கிரமத்தில் எங்களையே அழித்துவிடும் என்பதை மறந்து விடுகிறோம். பலகாலமாக கடவுளுக்கு அடுத்த ஸ்தானத்தில் நீதிபதிகளை மக்கள் வைத்துப் போற்றி வந்துள்ளார்கள். ஆனால் அவர்கள் திடீர் என்று தமது சொந்த நலன் கருதி பக்கச் சார்பாக நடந்து கொண்டால் அதனால் சமூகத்தில் ஏற்படும் பாதிப்பு வெகுவானது. சட்டத்தில் மக்கள் நம்பிக்கை இழந்து விடுகிறார்கள். நீதியில் நம்பிக்கை இழந்து விடுகிறார்கள். நீதிமன்றங்களில் நம்பிக்கை இழந்து விடுகிறார்கள். நீதி பரிபாலன முறையை மாற்ற வேண்டும். அதைச் செய்ய வேண்டும், இதைச் செய்ய வேண்டும் என்று ஆத்திரத்தில் கூக்குரல் இடுகிறார்கள்.

நிறுவனங்களைப் பிழை கூறுவது பொருத்தமாகாது. சக்தியற்ற நிறுவனங்களைக் கூட சக்தி உள்ளவையாக மாற்ற முடியும். குறிப்பிட்ட நிறுவனத்தை நடத்தும் அலுவலர்களிற்தான் அது தங்கியிருக்கிறது. முன்னைய

ஜனாதிபதி ஒருவர் சக்தியற்ற அமைச்சொன்றினை ஒரு சிரேஷ்ட பாராளுமன்ற அங்கத்தினருக்கு வழங்கினார். ஆனால் அவரோ தமது திறமையால் அப்பேர்ப்பட்ட ஒரு அமைச்சையும் ஒரு சக்தி மிக்க நிறுவனமாக மாற்றி, மக்கள் ஒத்தாசையைப் பெற்று, ஈற்றில் அவரும் ஒரு ஜனாதிபதியானார். ஆகவே நீதிமன்றங்களை இயக்குந் தலைவர்களாகப் பதவி வகிக்கும் நீதிபதிகளிலேயே நீதி பரிபாலனம் உறைந்து கிடக்கிறது. அரசன் எவ்வழியோ குடிகள் அவ்வழி. சட்டந்தெரியாத ஒருவர் நீதிபதியாக இருப்பதால் பாதகமில்லை. ஏனென்றால் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் உரிய திருத்தங்களை அவருடைய தீர்மானங்கள் சம்பந்தமாகச் செய்யலாம். தீர்ப்புகளை மாற்றலாம். ஆனால் முறை தவறிய நீதிபதி சமூகத்தையே அழிக்கிறார். எப்படி என்று கேட்டீர்களானால், தன் சுயநலத்திற்காக சட்டத்தைத் திசை திருப்பி, நீதியைப் பிறழ வைக்கும்போது, அவர் முன்னிலையில் தெரிபடும் சட்டத்தரணியும் தன் வழக்குகளை வெல்வதற்காக முறையற்ற நீதிபதியின் பாடலையே பாடுகிறார். அதனால் மக்கள் பாதிக்கப்படுகிறார்கள். நீதி பாதிக்கப்படுகிறது. சட்ட நிறுவனங்கள் தமது நம்பகத் தன்மையை இழக்கின்றன. ஆகவே தான் கூறுகிறேன் - சட்டத்தரணிகளின் தொழிற் பிறழ்வுக்கு நீதிபதிகளும், அதிகாரத்தில் உள்ளவர்களும் பெரியதொரு காரணர்களாக இருக்கின்றார்கள் என்று. இவர்கள் இருவரும் ஒரு விடயத்தை மனதில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். மக்கள் மனம் மாறினால், அதிகாரம், அப்போதைக்கு உள்ளவர்களிடம் இருந்து வேறு நபர்களுக்குக் கைமாறிவிடும். இது நீதிபதியையுந் தாக்கும். சொற்ப காலத்திற்குப் பதவியில் இருக்கும் சிலருக்காக நீதிபதிகள் தமது சுதந்திரத்தையும் தமது பதவிகளின் பவித்திரத்தையும் விட்டுக் கொடுக்கக் கூடாது.

என் சொந்த வாழ்க்கையில் இருந்து ஒரு உதாரணம் கூறுகிறேன். நான் அனுராதபுரத்தில் இருந்து 1988ம் ஆண்டு மூன்று மேல் நீதிமன்றங்களைப் பரிபாலித்து வந்தேன். அதாவது வட மாகாணம், கீழ் மாகாணம், வடமத்திய மாகாணம் ஆகியவற்றின் மேல் நீதிமன்றங்களே அவை.

திருகோணமலையில் சேவை செய்ய வேண்டிய நீதிமன்ற சிங்கள அலுவலர்கள் பலர் அங்கு வேலைக்குச் செல்லாது அனுராதபுரத்தில் தமது மாதாந்த சம்பளங்களைத் தர வேண்டும் என்று கோரிக்கை விடுத்தனர். அவ்வாறு கொடுப்பனவுகள் செய்யுமாறு நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் செயலாளர் எனக்குப் பணித்தார். அப்படிச் செய்வதானால் அந்த அலுவலர்கள் அனுராதபுரத்துக்குத் தற்காலிகமாக மாற்றம் செய்யப்பட்டு அங்கு வேலை பார்க்க வேண்டும் என்றேன். அப்படி எல்லாம் முடியாது. சம்பளத்தைக் கொடும் என்றார் செயலாளர். வடக்கு, கிழக்குக்கு என்று வெவ்வேறு மேல் நீதிமன்றங்கள் உள்ளன என்றும், அவ்வவற்றின் சம்பளப் பணம் அவ்வந்த மேல் நீதிமன்றங்களால் முறையே யாழ்ப்பாண மேல் நீதிமன்றத்தாலோ, மட்டக்களப்பு மேல் நீதிமன்றத்தாலோ தான் கட்டப்பட வேண்டும் என்றும், உரிய நீதிமன்றில் தொழில் பார்க்காமல் சிங்கள பிரதேசங்களில் இருந்து கொண்டு திருகோணமலையில் பெற வேண்டிய சம்பளத்தை அனுராதபுரத்தில் பெற அவ்வலுவலர்களுக்கு உரித்தில்லை என்றும், அவர்களின் தற்போதைய பதவிக்கு மேலதிகமாகவாவது தற்காலிகமாக அனுராதபுரத்தில் அவர்களை வேலைக்கமர்த்தி அங்கு வேலைக்கு வந்து அவர்கள் கையெழுத்திட்டால் சம்பளப் பணம் கொடுக்கப்படும் என்றும் கூறினேன். நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் கட்டளையை நான் அவமதிப்பதாகச் செயலாளர் குற்றம் சாட்டினார். சட்டத்திற்கும் நீதிக்கும் புறம்பான கட்டளைகளை எனக்கு இட ஆணைக்குழுவிற்கு அதிகாரம் இல்லை என்றேன்.

இரண்டே இரண்டு வாரங்களில் நான் பதுளைக்கு மாற்றப்பட்டேன். நான் குடியிருந்த அரசுக்குரிய கொழும்பு வீட்டில் இருந்து என்னை அகற்றவும் பிரயத்தனங்கள் மேற்கொள்ளப்பட்டன. கடைசியில் 1994ல் அரசாங்கம் மாறியதும் அந்த செயலாளர் நாட்டை விட்டே ஓடி விட்டார். இப்பொழுது திரும்பி வருவாரோ தெரியாது. ஆனால் அன்றும் இன்றும் எது சரியென்று எனக்குப் பட்டதோ அது யார் கூறினாலும் கூறாவிட்டாலும் அதனை நடைமுறைப்படுத்தி வருகிறேன். ஆனால் அகந்தை தவிர்த்து ஆர அமரச் சிந்தித்தே செயலாற்றுகிறேன். ஓய்வு வரமுன் இப்பேர்ப்பட்ட அனுபவங்களைப் பகிர்ந்து கொள்வதில் தவறில்லை என்று நினைத்தே மேற்படி விடயத்தை இங்கு கூறி வைத்துள்ளேன்.

தொழில் சார் ஒழுக்கம் என்பது ஒரு சமுதாயத்தில் தொழில் புரிபவர்கள் எவ்வாறு நடந்து கொள்ள வேண்டும் என்பதை நிர்ணயிக்கிறது. அதுவும் மாண்பு மிக்க தொழில்களில் ஈடுபடுவர்களின் ஒழுக்க சீலம் அப்பழுக்கற்றதாக இருக்க வேண்டும். சமய குருமார்கள் எவ்வாறு சுயநலம் களைந்து பொது மக்கள் நலம் கருதி வாழவேண்டுமோ அதேபோன்றுதான் மாண்புமிகு தொழில்களான ஆசிரியத் தொழில், வைத்தியத் தொழில், சட்டத்தொழில் ஆகியவற்றில் ஈடுபடுபவர்கள் கண்ணியம் மிக்க வாழ்க்கையை வாழத் தலைப்பட வேண்டும். சீதையின் மீது உயிரையே வைத்திருந்தான் இராமன். ஆனால் தன் தொழிலுக்கு இழுக்கு ஏற்பட்டுள்ளதே என்று வண்ணான் வாயினால் அறிந்ததும் கருவுற்றிருந்த சீதையைக் காட்டிற்கு அனுப்பினான். மனைவியின் மீது அவனுக்கு சந்தேகம் எழவில்லை. ஆனால் மக்களுக்கு எழுந்து விட்டது. அதைப் போக்கும் விதத்தில் நடந்து கொண்டான். கண்ணியமும் கட்டுப்பாடும் எங்கள் தொழிலில் இருந்தால்தான் எங்கள் தொழிற் கடமைகளைச் செவ்வனே ஆற்றியவர்கள் ஆவோம். தொழில் சார் ஒழுக்கத்தில் மூழ்கியவர்கள் ஆவோம். சுயநலம் களைந்தவர்கள் ஆவோம்.

எங்கள் நாளாந்த வாழ்க்கையில் எங்களை பாதை மாறிச் செல்ல வைக்கும் பல சந்தர்ப்பங்கள் ஏற்படும். அவற்றை அவதானித்து அவற்றினால் எங்களுக்கும் சமுதாயத்திற்கும் ஏற்படும் களங்கங்களையும் இன்னல்களையும் மனதில் வைத்து அவற்றில் இருந்து ஒதுங்கி விட வேண்டும். இல்லையென்றால் மக்கள் எங்களைக் குறைகூறுவது ஒரு புறமிருக்க, நீதி முறைமையையும் நீதி பரிபாலனத்தையுமே அவர்கள் வெகுவாகக் குறை கூறுவார்கள்.

தொழில் ஒழுக்கம் சட்டத்தரணிகளுக்கும் நீதிபதிகளுக்கும் மிகவும் அவசியம். ஏன்! ஒவ்வொரு தொழில் செய்வோருக்கும் அவசியம். இதை உணர்ந்து செயற்பட கற்றுக் கொள்வோமாக! இந்த வருடம் உங்கள் எல்லோருக்கும் சந்தோஷத்தையும் சுபீட்சத்தையும் அளிப்பதாக!

PROCEDURE IN ADMIRALTY ACTIONS

K. KANAG - ISVARAN *P.C*

In the law of Sri Lanka admirality jurisdiction is given to the High Court of Colombo at present.

Historically the jurisdiction of the English Admiralty Court commenced with the exercise of the criminal jurisdiction in respect of offenses committed on board ships in the high seas and is of very ancient origin.

This was gradually extended to the hearing of disputes also in all civil matters connected with ships plying the high seas.

Today the admiralty jurisdiction is governed by the relevant statutes in the United Kingdom and in Sri Lanka by the Admiralty Jurisdiction Act No. 40 of 1983.

The Law administered in the Admiralty is the maritime law which is common to many nations.

The extent of the jurisdiction is subject to rules governing the mode of exercising of jurisdiction and special procedural rules have been enacted styled as the High Court (Admiralty Jurisdiction) Rules of 1991 framed by the Supreme Court.

There is no question that ships for instance are capable of causing immense financial loss and damage. Under the general law the person liable to pay compensation for any damage caused by a ship is the owner of the ship or its demise charterer. In general, the owner of a ship or its demise charterer would be a company incorporated in a part of the world different to that where the loss or damage occurred. Further, the owner or demise charterer would have

only a few tangible assets - in most cases the sole asset is the ship which would also be, in most cases, mortgaged.

How does one recover any damage caused to property by a ship?

In ordinary circumstances the jurisdiction of a civil Court for example the District Court would only be over residents within its jurisdiction or over companies trading within the territorial jurisdiction of such Court.

The distinguishing feature of an Admiralty Jurisdiction is that an action can be brought against an offending ship by arresting the ship. If the owner of a arrested ship wishes to contest the claim he can do so only by submitting to the jurisdiction of the admiralty Court in question which has arrested the ship.

Almost every admiralty is an Action in Rem or an Action in Personam. The essence of an Action in Rem is that it is an action against a thing - in admiralty it is generally against a ship. Although an Admiralty Action in Rem is most commonly brought against a ship, it is also possible to bring an Action in Rem against other property in respect of certain claims. An Action in rem may be brought against the cargo, freight and bunkers.

An Action in Rem is instituted by the issue of a Writ of Summons in rem and a Warrant of Arrest against inter alia (among others) the ship or the owners there-of and the ship may even be sold to satisfy the Plaintiff's claim, provided that the claim is proved to the satisfaction of Court.

By proceeding against a thing i.e. "res" eg. a ship, the Plaintiff obtains security for his claim. The thing may be arrested and sold to satisfy a judgement in rem against it. An action can be brought in Rem provided that the property proceeded against is within the jurisdiction of the Court.

An Action in personam under Admiralty law is similar to an ordinary action before any civil court, although specific rules and procedure applicable to Admiralty actions are also applicable to an Action Personam.

THE ADMIRALTY JURISDICTION OF COURTS IN SRI LANKA

The Admiralty Jurisdiction in this country is given to the High Court of the Republic of Sri Lanka by the Admiralty Jurisdiction Act No. 40 of 1983 - an Act to consolidate the Law relating to Admiralty Jurisdiction and the Law relating to legal proceedings in connection with ships and the arrest of ships and other property and all other matters connected thereto.

Under the Admiralty Jurisdiction Act it is not every claim that can be brought within the Admiralty Jurisdiction. The right to bring an action in Rem is restricted by the Admiralty Jurisdiction Act and the jurisdiction of the Court to hear and determine any question or claim is restricted to the claims and questions set out in Section 2 (1) of the Act.

The Act also provides for the institution of an Action in personam in all cases within the admiralty jurisdiction of the Court as set out in Section 2 (1) of the Act.

The Act provides that an Action in rem may be brought against the ship or other property:

a. In the cases of any claims stated in Section 2 (1) (a), (b), (c) or (r)

b. In any case where there is a maritime lien or other charge on any ship or other property.

With regards to claims arising under section 2 (1) paragraphs (e) to (q) the Act provides that two criteria be fulfilled for an action in rem to be brought against a ship or another ship of the same ownership;

a. Where the claim arises in connection to the ship and

b. the person who would be liable on the claim in an action in personam (the relevant person) was, when the cause of action arose, the owner or charterer of or in possession or in control of the ship.

However, this is applicable only if

a. at the time the action is brought the relevant person is the beneficial owner of the vessel in respect of all its shares or is the charterer of it under a charter of demise;

or,

b. any other ship which, at the time the action is brought the relevant person is the beneficial owners of all its shares.

The Act restricts the entertainment of an action in personam to enforce a claim as set out in Section 4 (1).

An action in personam cannot be brought, unless;

a. the Defendant has his habitual place of residence or has his place of business within Sri Lanka.

b. The cause of action arose within the territorial waters of Sri Lanka.

c. an action arising out of the same incident or series of incidents is proceeding in the Court or has been heard and determined by the Court;

Where an action in rem has been instituted under the Act, and the judge is satisfied that the ship or property to which the action relates will be removed out of the jurisdiction of the Court before the Plaintiff's claim is satisfied, the Act empowers the Judge of the High Court to issue a warrant for the arrest and detention of the ship under section 7.

The Act also provides for Rules to be made under Article 136 of the Constitution for the regualation and the practice and procedure of the High Court in the exercise of its Jurisdiction under the act.

PROCEDURE OF INSTITUTION OF THE ACTION AND ARREST

Every admiralty action is commenced by a Writ of Summons. The Writ must conform substantially to the form set out in the Admiralty Rules. [High Court (Admiralty Jurisdiction) Rules of 1991]. Such a writ will be issued only where the Admiralty Jurisdiction can be properly invoked under section 2 of the Admiralty Jurisdiction Act.

The writ of summons commands the owner and all others in the property to, within two weeks of the service of such summons cause an appearance to be entered. The Writ of Summons also will state that in the event of default of appearance, the action will proceed and judgement will be given in the absence of the owner and all other interested parties who do not appear within the specified time. It will also state that if the res described in the Writ of Summons is then under arrest of the Court, the res will be sold by order of Court.

The Rules specify that the Writ shall be endorsed with a statement of the nature of claim and of the relief or the remedy required and of the amount claimed by the Plaintiff.

The service of the Writ of summons is by actual service upon the property against which the action is brought by attaching the writ for a short time to any mast of the ship or attaching it to the cargo as the case may be, or in other circumstances in the manner provided in Rules 9, 11, 12 and 13. In an Action in personam a Writ is served by showing it to the Defendant and by leaving a copy of the writ with the Defendant.

It must be noted that the jurisdiction of the Court is invoked only upon the service of the Writ - The "Banco" (1971) 1 A.E.R 524.

The primary purpose of arrest is to obtain security for the satisfaction of the Plaintiff's claim. The arrest constitutes the ship or other property as security in the hands of the Court for the claim. It is relevant to note here what the Court of Appeal of the United Kingdom held in The "Cella" (1888) 13 P.D 82 C.A - that the moment the arrest takes place, the ship is held by the court as security for whatever may be adjudged by it to be due to the claimant.

The Plaintiff in an action in rem may apply for a warrant of arrest at the time of or any time after the issue of a Writ of Summons in Rem. The same rule applies to a defendant moving for a Warrant in support of a counter claim.

The warrant of Arrest is issued on an affidavit field by the person requiring the arrest or his agent as prescribed in Rules 26 and 27 of the Admiralty Rules and should be substantially as in form No. 10. The affidavit must contain statements of information and belief, provided that full and precise particulars of the grounds and sources there of are also stated.

Being an ex parte application, the affidavit must contain full and frank disclosures of all material facts.

An affidavit filed under the Rules should contain;

a. The name, address and occupation of the applicant for the warrant;

b. The nature of the claim or counter claim;

c. If the claim arises in respect of a ship, its name and the Port of registration;

d. that the aid of the Court is required.

Where an action in rem is brought under section 3 (4) of the Admiralty Jurisdiction Act, further to the particulars above, the affidavit must contain the following averments;

a. Whether the ship against which the action is brought is the ship in connection with which the claim arose;

b. the name of the person who would be liable in an action in personam;

c. that this person was when the cause of action arose the owner or charterer by demise or in possession or in control of the ship in connection with which the claim arose;

d. that when the writ was issued, this person was either the beneficial owner of all shares in the ship to be arrested or the charterer of it under a charterer by demise;

e. Where the action is brought against any other ship, in the belief of the deponent, the person who would be liable in an action in personam is the beneficial owner of all shares in the ship against which the warrant is requested for;

f. the grounds of the deponent's belief.

The grounds for believing that a ship is owned by a particular party at any material time is usually an entry in the relevant volume of the Lloyd's Register of Ships, a copy of which should be exhibited to the affidavit to lead warrant.

Only the Admiralty Marshal or his substitute may serve the warrant of Arrest. The service of the Warrant is done in the same manner as the service of an admiralty Writ in Rem.

PROPERTY UNDER ARREST

Once the Warrant of Arrest is executed the property in question, be it a ship or cargo, is in the custody of the Marshal who holds it on behalf of the Court. Interfering with the arrest process knowing that a warrant of arrest has been issued is a contempt of Court - as held in The "Petrel" (1836) 3 Hagg 299. The interfering with the property under arrest as in the moving of the property without the proper authority is also considered a contempt of Court. Both acts are punishable offenses.

As per Rule 35 of the Admiralty Rules, the Marshal may at anytime, apply to the Judge for directions with respect to the property under arrest, and if the Judge so directs, the Marshal may give notice of the application to all parties concerned.

A situation that commonly occurs is that the owners of property not under arrest are adversely affected by the arrest. A ship may be arrested but the cargo on-board might not be arrested, or the ship may be arrested at the only berth available and thereby hamper the smooth operation of the Port.

Where cargo is laden in a ship which is arrested, the cargo being not under arrest, the cargo owner in most instances would prefer to discharge the cargo. This must be done without intervening in the action. The cargo owners can make an application to the Marshal for the discharge of the cargo under arrest and if the Marshal is of the opinion that the request is reasonable and bona fide, the Marshal can make the appropriate application under Section 9 (2) of the Act for direction from Court.

In practice, where the ship is in outer anchorage and the discharge has to take place at sea, the party arresting the ship or the ship owner requires a guarantee for any damage caused to the ship while discharging.

In this regard the recent judgement of the Admiralty Court in Colombo in Action in Rem no. 13 of 1994 M.V. AKHILA is important where court held that in Sri Lanka, intervention by the persons seeking for the discharge of cargo is not necessary and that the correct procedure is to make the application to the Marshal.

In England is has been held that a party desirous of discharge of cargo can petition court directly as this has been provided for by Admiralty Practice Directions. However the Sri Lankan Rules do not provide for parties to petition court directly for the discharge of the cargo.

In an Action where the cargo has been arrested, the Ship owner can make the appropriate application to the Marshal for the cargo to be disharged - without intervening in the action. Where the Marshal is of the opinion that the application is reasonable, he will make the appropriate application to Court under Rule 35 for an order of Court.

APPEARANCE IN COURT BY THE DEFENDANT

Under Rule 16 of the Admiralty Rules a Party appearing must file the appearance substantially as in form 9 and if the party appearing has a set off or counter claim, this can be indorsed in the appearance with the statement of the nature of such claim and the relief required.

A party not appearing within the time stipulated in the Writ of Summons may appear within a reasonable period of time either by consent of the other parties or by permission of Court.

If there is a default appearance or if there is no appearance, the Plaintiff can set down the action for trial ex - parte. Where there has been an appearance entered and the action contested, either party may set down the action for Trial. Where pleadings have been ordered the setting down for trial will take place only after the last pleading has been filed - this is the usual course taken in the Admiralty Court in Colombo.

At the Trial the Plaintiff generally begins the action but where the burden of proof lies on the Defendant, the Judge may order the Defendant to begin.

RELEASE

The release of property under arrest takes place in two instances. By consent of the party on whose application the property was arrested or by a Court order for the release of the property. In the first instance a party would consent to the release of the property only upon terms that full security be provided for the claim.

Normally release would be granted upon security being given in the form satisfactory to the Court and the Plaintiff. This is usually a bank guarantee issued by a bank acceptable to the Plaintiff or a P & I Club undertaking.

Rule 37 (1) of the Admiralty Rules provide the instances where the judge may order the release of the property arrested. They are;

a. on payment into court the value of the claim or the appraised value of the property arrested;

b. on a bail bond being filed for the value of the claim or the appraised value;

c. on a guarantee or other security issued to the satisfaction of the Judge, for the value of the claim or the appraised value;

d. on application of the party at whose request the property was arrested;

e. on a consent in writing signed by the person at whose request the property was arrested;

f. on discontinuance or dismissal of the action.

It must be noted that Rule 38 provides that where the property was arrested on a claim for salvage, the property will not be released except on discontinuance or dismissal, until the value of the property arrested has been agreed upon by the parties or determined by the Judge.

After the release is served on the Marshal and on payment of all costs and expenses while the property was under arrest to the Marshal, the property under arrest will be released immediately.

It must be noted that an order for release will not be issued where there is a caveat against the release of the property.

CAVEATS

A Caveat is a notice in the form specified by the Rules, to the effect that no action may be taken in respect of a property without first informing the person who registers the Caveat.

A person who wishes to prevent the arrest of property may have a Caveat against arrest entered. To obtain a caveat against arrest entered, the person who wishes to do so must enter a notice in terms of Rule 141 undertaking to, within three days after being given notice, give bail to any action or counter claim brought against the property.

The notice should be substantially as in form 45. A Caveat will be registered in the Caveat Book thereafter.

It must be noted that the registering of a Caveat against arrest will not prevent an arrest. The party at instance the warrant is issued upon property in respect of which there is a Caveat will have to bear all costs and damage by the arrest unless he shows good and sufficient cause to the contrary.

In the same manner a Caveat against the release of a property under arrest or the payment of monies out of Court can be registered.

A Caveat may be withdrawn by the person at whose instance the Caveat was entered by filing a notice withdrawing the Caveat.

APPRAISEMENT AND SALE

The basic principle of an Action in Rem is that a res may be arrested and, if any person entitled to do so fails to appear and defend the action successfully or fails to pay whatever sum that may be awarded by the court, the res may be sold by the court and, subject to priorities, whatever the sum the Plaintiff can prove was owing to him will be paid out of the proceeds of sale if sufficient.

The Admiralty Judge may at any time, either before or after final judgement. order for the appraisement or the sale of the property under arrest. The sale of the property may be by public auction or by way of private treaty.

The usual order given would be that the property be appraised and sold by the Admiralty Marshal. Appraisement is the official valuation done by a valuer appointed by court to determine the actual value of the property. This is to prevent the property being sold at a price less than the actual value. The Marshal is not allowed to sell the property under arrest at a lesser price than the appraised value.

Where the property to be sold is of a small value the Judge may order the sale of the property without an appraisement.

A sale by public auction follows the advertising of such sale in international shipping literature and in practice, the auction is held at the Admiralty Court.

After the sale the Marshal will pay into court the gross proceeds of the sale with an account of the expenses incurred for the sale of the property.

When the Court orders the sale of a ship, the Marshal will sell the ship with all property on board including bunkers except for the personal effects of the crew and property owned by any person other than the owner of the ship. The practice of the Admiralty Marshal in the United Kingdom on sale has been described fully in the judgement of the Silia (1981) I Lloyds Reports 534.

The sale of property gives the purchaser title free of all maritime liens and other charges and encumbrances and after the sale of a vessel, all claims or demands can be made only against the proceeds of that sale.

It must be noted that a court will order a sale of property while the action is pending only where good reason for the sale of the property is shown. The principles which a Court would apply before ordering a sale pendente lite are clearly set out in the case of The Myrto (1977) 2 Lloyd's Reports 243.

DETERMINATION OF PRIORITIES

Unless the net proceeds of a sale by a Court are sufficient to meet all claims or the parties agree as to the distribution of the proceeds, it will be necessary for the Court to determine how the proceeds are to be divided among the claimants, and whether any one claimant should be given priority over the others.

It must be noted that three categories of costs and expenses are given paramount status in the distribution of funds. They are the charges and expenses of the Marshal, the costs and expenses incurre by the arresting party and the costs of the party who has obtained the order for appraisement and sale.

The Marshal's costs and expenses have a first charge on the proceeds of any sale and will be paid in priority over any other claim The Russland (1924) P 55.

After the Marshal's expenses, priority is given to the costs and expenses upto and including the arrest borne by the arresting party and the costs of the party which obtained the order for appraisement and sale.

Though there is an established list of priorities followed by Court, it must be noted that the Court will exercise its discretion in determining the priorities based on the circumstances of each case.

MISCELLANEOUS APPLICATIONS

The Admiralty Judge can order, on an application by any party, for the detention, preservation or custody or the inspection of any property which is the subject matter of an action or a property as to which any question might arise. This order is made in terms of Rule 133 (1) of the Admiralty Rules.

The Judge may also under Rule 135, on the application of any party, order the inspection of a ship or other property under arrest. This inspection for the purpose of obtaining information or evidence in connection with a issue in the action, is carried out by the Marshal, any Assessor appointed by Court or any party or witness.

The Judge may also under Rule 134 (1), on the application of any party order or authorise any sample to be taken of any property which is the subject matter of an action or as to which any question might arise and also order any observation done or any experiment be tried on or with such sample taken.

ARBITRATION

Many contractual documents relating to shipping provides for disputes to be settled by way of arbitration. Even where there is no provision for arbitration, parties in most cases (but not in Sri Lanka) prefer to set a dispute before an Arbitrator than go into litigation. Disputes on Bills of Lading and Charter Parties are a frequent subject of arbitration.

Most salvage services are rendered under the terms of an agreement in standard form known as the Lloyd's Standard Form of salvage Agreement. Under this agreement the dispute is forwarded for arbitration through the Salvage Arbitration Branch of Lloyd's where there is a fixed Panel of Arbitrators and an appeal lies to a designated Appeal Arbitrator.

It must be noted that an Arbitration agreement does not oust the jurisdiction of an Admiralty Court. It does however provide for the admiralty proceedings to be stayed until the conclusion of the arbitration. This provision of staying a proceeding follows English practice even though Sri Lankan Admiralty law does not make specific provisions regarding same.

CONCLUSION

A more fuller treatment of the subject cannot be undertaken in an such as this, short of writing a text book on Admiralty practice. However it is hoped that this overview of Admiralty procedure would be of some help in understanding a subject which is very specialised.

RIGHTS OF THE AGGRIEVED PARTY AND THE CRIMINAL JUSTICE SYSTEM OF SRI LANKA

Palitha Fernando
Deputy Solicitor General

Quite often it has been said that the Criminal Justice system of Sri Lanka, which is based to a very great extent on principles of English Law is too heavily inclined towards the accused. Even very senior members of the unofficial Bar have expressed the view that it is time we gave earnest consideration to this matter with a view to making amendments which would make the system more balanced. The purpose of this article is to look into an even more serious allegation against the Criminal Justice system. That is that the rights of the aggrieved party are completely ignored when dispensing criminal justice.

As we know, except where proceedings are initiated on a private plaint, criminal proceedings are generally initiated by the Attorney General or the Police on behalf of the injured party. I shall only deal with prosecutions initiated by the Attorney General in this article.

The Attorney General initiates proceedings in the High Court on indictment after the conclusion of the police investigations or the suspect is committed to stand trial after the conclusion of the Non-summary inquiry. By the time the indictment is filed in court, the only link between the aggrieved party and the prosecutor would be the police statements or the evidence of the witnesses at the Non-summary inquiry. It has been a long standing tradition of the Attorney General's Department that prosecutors should not take a personal interest in a case. It is considered highly unethical for a prosecutor to have a consultation with a prosecution witness, save the police witnesses and the expert witnesses.

There may have been numerous occasions when prosecutors have refused to speak to prosecution witnesses when they sought permission for an interview. Those witnesses may have thought that "their counsel" was not interested in the case. They would have been surprised to see the counsel for

the defence engaged in long consultations with the accused, when the prosecutor had chosen to completely ignore them. They would be more horrified if they knew that the prosecutor is in fact not their counsel.

The duty of a prosecuting officer is to present his case fairly in court. He will not be interested in securing a conviction at any rate. He will be interested only in justice. It would be his duty to assist court to arrive at a just conclusion. He should never be a party to a travesty of justice.

More than two decades ago, when I was an apprentice, Mr. Sunil de Silva, Senior State Counsel, as he then was, addressed us and said that a prosecutor of the Attorney General's Department should be independent. He should present his case to the best of his ability, and should not press a case where it is very clear that no conviction is possible on the evidence. This statement had a tremendous impact on my young mind, and up to date I have up held that worthy tradition as a prosecutor. I feel there should be no change in this attitude. The system we follow is a time tested and well established system. In that system the prosecutor plays an independent and an honourable role.

The issue that needs consideration is whether the role of the prosecutor should be restructured to accommodate the rights of the aggrieved party to a greater extent than now. It has been said the persons aggrieved are some times totally unaware of the progress of the case. They are not informed of the reasons for the delay in instituting proceedings, and their wishes are never consulted before the accused is sentenced. If the accused decides to plead guilty on the first day, and a suspended sentence is imposed, the aggrieved party will get to know of this only when he sees the accused back in the village. Thus it is said that the criminal justice system keeps the aggrieved party in total darkness as regards the progress of the case.

This however, is not totally correct. Persons aggrieved do monitor the progress of the cases of their interest through lawyers retained for that purpose. Counsel retained by them interview state counsel and even make submissions on their behalf. Those aggrieved persons not fortunate enough to retain the services of counsel complain against the system. Even the Code of Criminal Procedure Act contains provision permitting legal representation for aggrieved persons.[1] An aggrieved party is entitled to retain counsel to watch their interest in court. In the case of Jagathsena v. Bandaranaike [2] and in the recently concluded case of Addaraarachchi v. The State, the right of the aggrieved party to institute appellate proceedings independent of the Attorney General has been recognised. However, the extent to which a counsel appearing for the aggrieved party could participate in the trial is still open to question. In terms of section 194 of the Code of Criminal Procedure Act, the prosecuting State Counsel is entitled to inform the presiding judge that he does not wish to proceed with the case for the prosecution if, in his opinion, the evidence is insufficient to secure a conviction. Whether the wishes of counsel appearing for the aggrieved party too should be consulted before court makes a decision on such an application is not clear. Further, whether counsel for the aggrieved party should be permitted to call a witness the prosecutor is unwilling to call, is also an issue that needs consideration.

As a prosecutor of the Attorney General's Department, I agree with the view that our Criminal Justice system does not accommodate the rights of aggrieved parties sufficiently. I am of the firm

view, that persons aggrieved should be kept informed of the progress of the criminal proceedings, and also that they should be entitled to present their point of view substantially before a court of law. It would also be reasonable to permit them to express their view regarding the appropriate sentence before convicted persons are sentenced. However, I strongly feel, the Attorney General's Department is not the appropriate authority to enforce the rights of aggrieved persons. The Attorney General and his prosecutors should maintain the same degree of independence they have maintained for well over a century. They should play the role of a disinterested and independent prosecutor. The prosecutors assessment of the case should be untainted with personal interests and unbiased.

As I very strongly suggested when I made a presentation at the National Law Conference on the 25th of January 2001, I am of the view that it is time to create a State funded independent institution to watch the interests of aggrieved persons. Counsel of that institution should be assigned free of charge to aggrieved persons who wish legal assistance. Their role should be not to prosecute but to present the case of the aggrieved persons so that court is kept informed of the point of view of the aggrieved party as well. They should form the link between the Attorney General's Department and the aggrieved party for the purpose of keeping the aggrieved party informed of the progress of the proceedings. They should be permitted to make the statement known as the "victim impact statement" known to other jurisdictions, immediately before the accused is sentenced, setting out the point of view of the aggrieved party. They could even be made a party to bail applications filed on behalf of accused persons. Their role in trials should be precisely laid down so as not to interfere with the independent and quasi-judicial role played by the prosecutor

Conclusions

In conclusion I would admit that the existing criminal justice system should be suitably amended to accommodate the rights of aggrieved persons. In doing so however, I am of the firm view that we should not in any way compromise the well established principles which safeguard rights of accused persons. I would also very strongly recommend that in accommodating rights of aggrieved persons within our criminal justice system, it would be important to ensure that the independent role played by prosecutors of the Attorney General's Department in criminal trials is not changed even by the slightest degree.

Foot Notes:

1. Section 260 of the Code of Criminal Procedure Act
2. Jagathsena v. Bandaranaike 1984 (2) SLR 397 and also 1992 (1) SLR 371

INTRODUCTION OF PRE - TRIAL SETTLEMENT IN INDUSTRIAL DISPUTES

M. Sritharan, B.A.
President of Labour tribunal&
Additional Magistrate

The Government presented the industrial Disputes (Hearing and determination of the proceedings) (Special provisions) Bill in Parliament and received the assent of Parliament on 7th January this year. The Act would come into operation with the Gazette Notification by the Hon. Minister of Labour shortly. This Act intended to prescribe the procedure of the inquiry before the Labour tribunal, inquiry before the Commissioner of Labour under the Termination of Employment of Workmen (Special Provisions) Act and references made to the arbitrator. This Act intended to eliminate delays before these institutions. Among the other provisions, introduction of pre-trial settlement before the Labour Tribunal is an important provision contained in the said Act. The provisions state thus.

> **In the determination of an application before a labour - Tribunal, the Tribunal shall make every endeavour to adopt a non-adversarial approach and wherever possible to resolve the dispute before it by bringing about an amicable settlement between the parties to the application.**

This provision requires the Labour Tribunals to make every effort to settle the disputes amicably prior to proceed for inquiry or adjudication. Negotiations, conciliation, mediation and settlement of disputes are special task and needed special skill in any field, whether it is political, or economical, or social or legal. We have experienced in the past, several failures on several instances in many fields. The root cause for these failures were:

* Lack of experience of mediators
* Less motivation on the part of the mediator/negotiator
* Failure to make genuine effort in settling disputes.
* Less involvement in the part of the negotiator/mediator in the process of settlement.

* Lack of understanding of the main issues relating to the disputes of failures to acquire adequate knowledge on the issues pertaining to the deputes.

Therefore it is necessary to fulfil above-mentioned factors in order to effectively implement pre-trial settlement procedure.

Mr. Shauna Olney (Labour Relations Branch, International Labour Office, Geneva) commenting on European Labour Court experience and pre-trial procedure states thus.

EUROPEAN -

Pre - Trial procedures

Many European labour courts provides for pre-trial hearings to be held to establish the facts of the case and to provide the parties with an opportunity to reach a settlement. Conciliation is one of the principal means employed. Pre-trial procedures may help to expedite matters and reduce the case load of the labour courts by encouraging settlements. In most European countries, the pre-trial procedures are unique to the labour courts, having no corollary in the civil court system. This again reflects the unique nature and objective of the labour court system.

An interesting aspect of some European labour courts, including those in Denmark, France and Germany, is their responsibility for the conciliation of rights disputes. In Germany, conciliation proceedings will be held before the presiding judge of the labour court in an attempt to encourage the parties to reach an amicable settlement. This conciliation process in mandatory. In France, the labour court has a bifurcated structure: there is a bureauof judgement and a bureau of conciliation. The members of the labour court rotate from one bureau to the other. All disputes submitted to the labour court must first be submitted to the conciliation bureau. The parties are asked to provide their view of the dispute and put forth proposals for settlement. The member of the court may also make proposals for settlement (moving the process from conciliation of mediation) but the parties are free to accept of reject those proposals. In Europe with the exception of the United Kingdom, conciliation services, independent of the court or the Government are not normally available to parties to a dispute over rights. The Advisory, Conciliation and Arbitration service (ACAS) in the United Kingdom is given its role and structure by statute, but it is organized in such a way as to ensure its independence from Government. The Council governing ACAS is tripartite, securing its independence. Legislation provides that "it is the general duty of ACAS to promote the improvement of industrial relations, in particular by exercising its functions in relation to the settlement of trade disputes....". Where a complaint is presented to an industrial tribunal, a copy is sent to ACAS. The conciliation officer can contact the parties and attempt to initiate conciliation proceedings, but the decision to take part in conciliation remains at the discretion of each party.

Conciliation is often considered to be an essential first step in the resolution of interest disputes, since compromise could be expected, but the nature of rights disputes leaves little room for compromise, at least in theory. In rights disputes, recourse to conciliation should not be aimed at convincing

a party to compromise his or her rights; rather the objective should be to clarify the facts and the rights and obligations of the parties in order to assess the likely outcome of a court decision with a view to leading the parties to settle the matter. The ever increasing role of conciliation regarding rights disputes need not indicate a blurring of the distinction between disputes over rights and interests, although this may sometimes ensue.[(1)]

In April 2001 I had an opportunity to present a paper at a workshop "On Strengthening Labour Court Administration in Bangladesh" conducted by International Labour Organisation in Chittagong, Bangladesh. The following passages are the extract from the paper which forecast the pre - trial settlement procedure adopted by labour Tribunals in Sri Lanka.

Pre - Trial settlement

The long title of the Industrial Disputes Act of Sri Lanka state "An act to provide for the prevention investigation and settlement of industrial disputes and for the matters connected therewith or incidental thereto.[2] The aim of this act is to promote settlement of industrial disputes and to maintain industrial peace and harmony and to maintain social stability. The Act does not expressly provide any provision as regards to pre-trial settlement in an inquiry before a Labour Tribunal. It manifest only an adjudication. But the recent trend in labour tribunal adjudication seems to promote settlement before adjudication. In recent times the Labour tribunals adopted the procedure of pre-trial settlement. The concept of pre-trial settlement is encouraged by ILO. The international labour organization tripartite settlement in Industrial Disputes. It is also felt that the labour tribunals could play a vital role in disputes settlement by adopting pre-trial settlement procedure. It is suggested by Nirmalendu Dhar in his article on "Prevention and Settlement of Labour Disputes in Bangladesh. "The idea of pre-trial procedure in resolving industrial disputes either collective or individual is absent in Bangladesh. Especially in the case of individual disputes Court action is the only remedy. Any case filed before the labout Courts ends in regular hearings. Introduction or pre-trial procedure will certainly be effective in minmizing the work load on courts and thus speedy disposal of disputes due to direct contact and free exchange of views between the parties the pre-trial procedure will produce rapid and agreed solutions".[3] The International Labour Organization has identified that Labour Tribunals in Sri Lanka are effectively excrcising its powers to set down the process and try to settle on pre-trial hearings. I am privileged to state that among the countries such as Bangladesh, India, Nepal, Pakistan, Malaysia, Singapore the system of pre-trial hearing in exercised only in Sri Lanka.[4] I have taken four Tribunals as samples to show how the Pre-trial settlement effected in Sri Lanka. The table which is annexed with this paper shows the statistics of the number of disposal, pre-trial settlements, reinstatement and compensation.

TABLE

Name of the Labour Tribunal	Year	Institutions	Disposals	Pre - Trial settlements	Reinstatement
L.T. No. 13 Colombo	1998	347	305	232 (76%)	09
- Do -	1999	269	237	106 (44%)	21
- Do -	2000	358	285	162 (57%)	09
L.T. No.2 Addl. Colombo	1998	390	282	133 (47%)	41
- Do -	1999	259	220	85 (39%)	22
- Do -	2000	165	182	51 (29%)	14
L.T. Negombo	1998	656	716	538 (75%)	07
- Do -	1999	316	519	347 (66%)	96
- Do -	2000	519	591	524 (88%)	78
L.T. Nuwara - Eliya	1998	286	226	117 (51%)	97
- Do -	1999	315	239	101 (42%)	50
- Do -	2000	331	177	86 (48%)	97

Data obtained from labour Tribunal Secretariat and Secretary of the respective Labour Tribunals.

The table No 1. The statistics obtained from the Labour Tribunal No. 13 (Colombo). Table No.2 shows the statistics of the Labour Tribunal No.2 Additional (Colombo). Table No.3 shows the statistics of the labour Tribunal of Negombo where the B.O.I. Companies are mostly situated. Table No.3 shows the statistics of Labour Tribunal of Nuwara - Eliya, where the plantation sector employees are thickly populated. All these statistics indicate the pre-trial settlement effected. More than 50% of the cases in all Tribunals were settled without proceeding for inquiry. Only few number of cases are inquired and order made after the inquiry. Further it could be noted a significant trend in those cases where the reinstatement were awarded mostly in the Plantation Sector. In other areas compensation awarded in lieu or reinstatement. The reason for such trend is in the Plantation sector employees always prefer reinstatement than compensation. There are several reasons for this trend. (1) The employees are mostly unskilled labourers. Their mobility is restricted to particular estate and they are trained to perform only a particular job, such as plucking of tea, tapping of latex and sundry work. They cannot find employment in an urban area Further, employees are living in line rooms even after their retirement. Further, they are covered by several other statutes. For these reasons the employees wish to remain in the same sector and also they are more unionized. Unions are concerned of job security. For these reasons in the Plantation Sector employees prefer to settle the matter if reinstatement awarded. They are prepared to come for terms on their back wages. But in the other areas the

employees were paid more. Once their services were terminated, employees were paid more. Once their services were terminated, employees do not want to face their employers. Most of the employees are skilled and their job opportunities are more to get employment immediately after the termination. Therefore they tend to settle the matter on monetary terms, that is compensation in lieu of reinstatement. The tendency of the employers also to pay compensation in lieu of reinstatement. Therefore, it is the task of the President who handles the case is to identify the areas and to get involved in settlement. In that event the President always is successful obtaining a better result.

The then Secretary General of Employers Federation of Ceylon Mr. Franklin Amarasinghe in his Paper states "atleast in the case of Sri Lanka people have been known to throw away all their savings and possession to litigate over a tree on a boundary. Settling some disputes becomes awkward and great skill is needed as the negotiator has to find a solution which assuages the feelings of both sides and permits the disputes to emerge without loss of face".[5] "As regards to the Labour Tribunal matters, I cannot agree with this statement. The Labour Tribunals are successfully effecting settlement in all parts of the country. Thereby, it has been identified as a main pole of the industrial relation. It always takes the stand as a negotiator or mediator. In the event of failure on its part only it proceeds for adjudication. In the case of **Shell Gas Lanka Limited vs All Ceylon Commercial and Industrial Workers Union.**[6] The Court of Appeal has given some guidelines as regards to the principles of negotiation and process of conciliation. The court of Appeal in its judgment stated "In the present case the 2nd Respondent Arbitrator the President of the Labour Tribunal with a trained judicial mined without doubt would be conversant with the principle that all negotiations and representations made during the process of conciliation cannot be taken into consideration once the negotiation fails and the dispute should be decided on the merits of the case based on the evidence presented. Therefore, whatever observations that may have been made by the 2nd respondent Arbitrator in trying to bring about a settlement would not engage his attention once he proceeds to decide the dispute on the evidence adduced before him. One has to act on this basis." This decision later upheld by the Supreme Court. This decision indicates that these institutions such as labour tribunals and arbitrators have jurisdiction to explore all possibilities of settlement. Further it indicates no prejudice would cause to the party litigants by way of exploring the possibility of settlement. This method would be a practical result oriented. At the initial stage of a labour tribunal proceedings there need to be very serious attempts to reach a reasonable settlement, to bring about such a settlement discussion on the basic issue of the disputes need to be encouraged. It is not sufficient to ask whether there is a settlement, instead a genuine exchange of views between the parties may help create a less tense situation. It may bring the parties to adopt a more conciliatory approach and to see the Labour Tribunal President as an unbiased mediator who can be trusted. The President's patience and persuasive capacity are tested in this way. Even where settlement fails such early discussion will help to determine the basic issues of the disputes.

மரண சாதன, மரண சாதனமற்ற வழக்குகளும் நடவடிக்கை முறைகள் பற்றிய ஒரு கண்ணோட்டம்

கா. கணபதிப்பிள்ளை
ஓய்வுபெற்ற மாவட்ட நீதிபதி,
விரிவுரையாளர் - இலங்கைச் சட்டக் கல்லூரி

இறந்தவர்களின் ஆதனங்களின் நிருவாகம் தொடர்பாகத் தாக்கல் செய்யப்படும் வழக்குகள் யாவும் பொதுவாக மரண சாதன வழக்குகள் என்றே அழைக்கப்படுகின்றன. குடியியல் நடவடிக்கை முறைக் கோவையிலும் அவ்வாறே தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளது. மரண சாதனம் நிறைவேற்றப்பட்ட ஆதனங்கள் தொடர்பான வழக்குகளையும் மரணசாதனமில்லாத ஆதனங்களின் வழக்குகளையும் மரணசாதன வழக்குகள் என்ற பதம் உள்ளடக்குகின்றது.

ஒருவர் உயிருடனிருக்கும் போது சுயபுத்தியுடனும் தெளிவான சிந்தனையுடனும் எவ்வித வற்புறுத்தலோ பலவந்தமோ அல்லது பயமுறுத்தலோ அல்லது தகாத செல்வாக்குப் பிரயோகமோ அல்லது தூண்டுதலோ இல்லாமல், அவர் இறந்த பின்னர் அவரின் ஆதனங்கள் எவ்வாறு எவருக்குச் சென்றடைய வேண்டுமென்ற அவரின் விருப்பத்தை வெளியிடும் ஆவணமே அவரின் இறுதி விருப்பாவணம் எனப்படும். சாதாரணமாக ஓர் இறுதி விருப்பாவணத்தை முடிப்பவர், விருப்பாவணத்திற் சொல்லப்பட்டவைகளை நிறைவேற்றுவதற்கு நிறைவேற்றுனர் அல்லது நிறைவேற்றுநர்களை நியமிப்பது வழக்கம். அவ்வாறு நிறைவேற்றுனர்களாக நியமிக்கப்படுபவர்கள் மரணசாதனகாரரின் மரணத்தின் பின்னர் அவரால் முடிக்கப்பட்ட மரண்சாதனத்தை உரிய மாவட்ட நீதிமன்றில் காண்பித்து அதனை எண்பிக்க நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டும். மரணசாதனமொன்று முடிக்கப்பட்டிருப்பின் அச்சாதனம் கண்டெடுக்கப்பட்ட தேதியிலிருந்து மூன்றுமாத காலத்தினுள் அதனை எண்பிக்கப் பின்வரும் மாவட்ட நீதிமன்றங்களிலொன்றில் விண்ணப்பிக்கலாம். அவையாவன

1. நிறைவேற்றுனர் வசிக்கும் மாவட்டத்திலமைந்துள்ள மாவட்ட நீதிமன்றம். அல்லது;
2. மரணசாதனகாரர் இறக்கும் போது வசித்த மாவட்டத்திலமைந்துள்ள மாவட்ட நீதிமன்றம் அல்லது;

மரணசாதனகாரரின் மரணச் சொத்தைச் சேர்ந்த காணி எதுவுமமைந்துள்ள மாவட்டத்திலமைந்துள்ள மாவட்ட நீதிமன்றம். (கு.ந.மு.கோவை பிரிவு 517) அவ்வாறு விண்ணப்பிக்கும் நிறைவேற்றுநர் மரணசாதனத்தை எண்பிப்பதற்காக மரணச் சொத்து அதிகார் பத்திரம் வழங்கும்படி விண்ணப்பிக்கலாம். அல்லது மரணசாதனகாரரின் ஆதன நிருவாகத்தில் அக்கறை கொண்ட ஒருவர் மரணசாதனத்தின் பிரதியை இணைத்து மரணச் சொத்து அதிகாரப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம். மரணச் சொத்து நிருவாகப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டியவர் இலங்கையில் இல்லாவிட்டால் அவரின் அற்றோனித் தத்துவகாரர் மரணசாதனப் பிரதியை இணைத்து மரணச் சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

மரண சாதனமொன்றிருப்பின் மரண சாதனத் தத்துவ அல்லது மரணச் சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பிக்க வேண்டியது கட்டாயமாகின்றது.

நீதிமன்றத்தின் அபிப்பிராயப்படி நிருவாகியாக நியமனஞ் செய்யப்படுவதற்கு தகுதியானவர் இல்லாவிட்டால் அல்லது அவ்வாறான எவரும் விரும்பாவிட்டால் மாத்திரம் பொது நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் நிருவாகியாக நியமிக்கப்படலாம். பொது நம்பிக்கைப் பொறுப்பாளர் மனுவின் மூலம் அவரின் அறிவுக்கெட்டியவரையில் (1) இறந்தவர் இறந்த நேரமும் இடமும் (2) தெரிந்திருப்பின் மரபுரிமையாளர்களின் பெயர்களும் முகவரிகளும் (3) இறந்தவர் விட்டுச் சென்ற ஆதனங்களின் உண்மையான விபரங்கள் தெரிந்தளவில் அவற்றின் பொறுப்புக்கள் முதலியவற்றைக் குறிப்பிட வேண்டும். நீதிமன்றம் பணித்தாலன்றி ஆதனம் பற்றிய கணக்குகளைக் கோப்பிடுதல் - சத்தியம் செய்தல், பிணை கொடுத்தல் போன்றவற்றிலிருந்து தவிர்க்கப்பட்டாலும் பொறுப்புடன் நடந்து கொள்ள வேண்டிய கடப்பாடுடையவர்.

மரணசாதனத் தத்துவப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பிப்பவரின் விண்ணப்பத்தில் பின்வரும் விடயங்கள் கொடுக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும்.

1. மரணசாதனம் எழுதப்பட்டமை பற்றிய நிகழ்வு
2. இறந்தவரின் ஆதனங்களின் விபரங்கள் அவை அமைந்த இடம்
3. மரண சாதனத்தை எண்பிப்பதற்கு அவரின் உரித்து.
4. உரிமைக் கோரிக்கையின் தன்மை, நிறைவேற்றுநராகவோ அல்லது நிருவாகியாகவோ அல்லது மரண சாதனவழி எஞ்சிய பொருள் பெறுநராகவோ அல்லது பொருள் பெறுனராகவோ அல்லது மரபுரிமையாளராகவோ அல்லது மரணசாதன வழி நன்கொடை பெறுநராகவோ என்பது.

விண்ணப்பம் செய்யப்படும் மாவட்ட நீதிமன்றில் மரண சாதனம் வைப்பிலிடப்படாவிட்டால் அதனை விண்ணப்பத்துடன் அணைக்க வேண்டும் அல்லது விண்ணப்பிக்கும் போது நீதிமன்றிற்குக் கொண்டுவரப்பட்டு சத்தியக் கடதாசி அல்லது வாய்மொழி சான்றின் மூலம் "அதுவேயது" என அடையாளங் காணப்படுதல் வேண்டும்.

விண்ணப்பம் செய்யப்பட்ட நீதிமன்றை விட வேறொரு மாவட்ட நீதிமன்றில் வைப்பிலிடப்பட்டிருப்பின் விண்ணப்பிக்கும் நீதிமன்றத்தின் மூலம் அதனை அந்நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்ப விண்ணப்பிப்பவர் நடவடிக்கை எடுப்பதோடு அது முறையாக நிறைவேற்றப்பட்டதாகச் சத்தியக் கடதாசி அல்லது வாய்மொழிச் சாட்சியத்தின் மூலம் எண்பிக்கப்பட வேண்டும். மனுதாரின் மனுவுடன் கு.ந.கோ. 527ம் பிரிவின் கீழான அறிவித்தலுக்குரிய கட்டணம் செலுத்திய ஆதாரமும் எதிர்வாதிகளின் எழுத்துமூலச் சம்மதம் முதலியவற்றை இணைத்தல் வேண்டும்.

மனுதாரரின் விண்ணப்பத்தை எவரும் எதிர்க்கமாட்டார்கள் என மனுதாரர் கருதினால் அவ்வாறான சத்தியக் கடதாசியை அணைத்து எவரையும் எதிர்வாதிகளாகக் குறிப்பிடாது விடலாம்.

மரணசாதனமின்றி ஒருவர் ரூபா 500,000/- (ஐந்து இலட்சம்) அல்லது அதற்கு மேலான பெறுமதி மிக்க ஆதனத்தை இலங்கையில் விட்டிறந்திருந்தால் அவரின் கைம்பெண், தாரமிழந்தவர் அல்லது கிட்டிய உறவினர் அவர் இறந்த திகதியிலிருந்து ஒரு மாதத்திற்குள் அவரின் மரணம், இறந்த நேரம், இடம், இறந்தவர் அந்நீதிமன்றத்தின் அல்லது வேறு மாவட்ட நீதிமன்றின் நியாயாதிக்கத்திற்குள் ஆதனத்தை விட்டிறந்ததையும் ஆதனத்தின் தன்மை, பெறுமதி என்பன பற்றிச் சத்தியக்கடதாசி அணைக்க வேண்டும்.

மரண சாதனம் எழுதாமல் ஒருவர் இலங்கையில் ஆதனத்தைவிட்டிறந்தால் அல்லது மரண சாதனத்தைக் கண்டு பிடிக்க முடியாவிட்டால் மரணச் சொத்தை நிருவகிக்க அக்கறை கொண்ட எவரும் மரணச்சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரத்திற்கு விண்ணப்பிக்கலாம். அல்லது இறந்தவரின் மரபுரிமையாளர் மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழுக்கு விண்ணப்பிக்கலாம். இவ்விண்ணப்பம் இறந்தவர் இறந்த நேரத்தில் வசித்த, அல்லது இறந்தவரின் மரணச் சொத்தைச் சேர்ந்த ஏதாவது காணி அமைந்துள்ள மாவட்டத்தில் உள்ள மாவட்ட நீதிமன்றிற்கு விண்ணப்பிக்கலாம்.

இறந்தவர் ரூ 500,000/- பெறுமதியான அல்லது கூடுதலான ஆதனத்தை விட்டிறந்திருந்தால், மரணச் சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரத்திற்கு அல்லது மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழுக்கு எவரும் விண்ணப்பிக்காத சந்தர்ப்பங்களில் நீதிமன்றம் தகுதியெனக் காணும் ஒருவரை மரணச் சொத்தை நிருவகிக்க நியமிக்க வேண்டும்.

மரணச் சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரம் அல்லது மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழ் வழங்கலுக்கான விண்ணப்பம் மரணமெய்திய தேதியிலிருந்து மூன்று மாதங்களுக்குள் மனு சத்தியக் கடதாசி மூலம் பின்வரும் விடயங்களைக் குறிப்பிட்டுச் செய்யப்பட வேண்டும். [கு.ந.கோ. பிரிவு 528(1)]

1. மரண சாதனம் இல்லை என்ற நிகழ்வு
2. மரணமெய்தியவரின் இறப்பு
3. அறிந்தவரையில் மரபுரிமையாளர்களின் விபரம்
4. இறந்தவரின் ஆதனத்தின் விபரங்களும் அமைவிடமும்
5. மரணச் சொத்தின் பொறுப்புக்கள் பற்றிய விபரங்கள்
6. மரணச் சொத்தின் கடன் தருநர் பற்றிய விபரங்கள்
7. எத்தன்மையில் மனுதாரர் கோருகின்றார் என்பதும் தன்மையை நியாயப்படுத்தும் நிகழ்வுகளும்
8. மரபுரிமையாளர்கள் சம்மதித்திருப்பின் அவர்களுக்குரித்துடைய ஆதனத்தின் பங்கு.

முதற்றோற்றளவில் எண்பிக்கப் போதிய சான்றுடன் மனுவிலுள்ள முக்கிய உறுதிக் கூற்றுக்களை ஆதாரப்படுத்துவதோடு இறந்தவரின் நெருங்கிய உறவினர்களை எதிர்மனுதாரர்களாகக் கூறுதல் வேண்டும். மனுதாரரின் விண்ணப்பம் எவராலும் ஆட்சேபிக்கப்படாது என நம்பினால் அவ்வாறான சத்தியக்கடதாசியை அணைக்க வேண்டும்.

மனுதாரர் மனுவுடன் (1) கு.ந.கோ. 529ம் பிரிவின் கீழான அறிவித்தலை வெளிவிடுவதற்கான கட்டணம் செலுத்திய பற்றுச்சீட்டு, (2) எதிர்வாதிகளின் எழுத்து மூலமான சம்மதத்தையும் உடன் அணைக்க வேண்டும்.

குந. கோவையின்524ம் அல்லது 528ம் பிரிவின் விண்ணப்பங்கள் அம்மாவட்ட நீதிமன்ற மரண சாதன அதிகாரப் பத்திர அலுவலரிடம் கையளிக்கப்படுவதோடு இதற்கான தனியான இடாப்பில் பதியப்பட்ட பின்னர் மேற்சொல்லிய அலுவலரால் அறிவித்தலை வெளியிட நடவடிக்கை எடுக்கப்படும்.

கு.ந. கோவையின் முதலாம் அட்டவணையில் காணும் 84ம் படிவத்தில் கூறப்பட்ட அறிவித்தலை ஒவ்வொரு மாதத்தின் மூன்றாவது ஞாயிற்றுக்கிழமைகளில் தொடர்ந்து வரும் இரு மாதங்களில் இவ்வலுவலர் வெளியிட வேண்டும். அவ்வாறு அறிவித்தல் முதல் வெளியிடப்பட்ட தேதியிலிருந்து 60 நாட்களுக்குப் பின்னரும் 67 நாட்களுக்கு முன்னரும் விண்ணப்பம் தொடர்பாக எவராவது ஆட்சேனை அணைக்க விரும்பின் அணைக்கலாம் என அறிவித்தலில் தெரிவிக்கப்படல் வேண்டும்.

அவ்வாறு அணைக்கப்படும் ஆட்சேபனையின் பிரதிகள் மனுதாரருக்கும் ஆட்சேபனையில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏனையோருக்கும் ஆட்சேபிப்பவரால் அனுப்பப்படல் வேண்டும்.

வெளியிடப்பட்ட அறிவித்தலில் குறிப்பிடப்பட்ட மரபுரிமையாளர்கள், மரண சாதனப் பொருள் பெறுநர்கள் அல்லது பயனுகரிகள் எவராது பாதுகாவலர் இல்லாத பராயமடையாதவர்கள் அல்லது சித்த சுவாதீன மற்றவராக இருந்தால் மாவட்ட நீதிபதியின் தனி அறையில் விசாரிக்கப்படும் விண்ணப்பத்தின் மூலம் அல்லது முகாமையாளர் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

அறிவித்தலில் குறிப்பிட்ட தேதிக்குள் ஆட்சேபனைகள் எதுவும் அணைக்கப்படாவிட்டால் நீதிமன்றம் அறிவிக்கப்பட்ட சான்றுகளின்படி 524ம் பிரிவின் கீழான விண்ணப்பமாயின் மரண சாதனம் எழுதியமை பற்றியும் மனுதாரரின் தன்மை பற்றியும் முதற்றோற்ற எண்பிப்பை அளிக்கப் போதுமானதென திருப்தியடைந்தால் (கு.ந.கோ.524ம் பிரிவின் கீழ்) மரண சாதனம் எண்பிக்கப்பட வேண்டுமென்றும் விண்ணப்பதாரரை நிறைவேற்றுனராகக் கோவையில் சொல்லப்பட்ட நிபந்தனைகளுக்கமைவாக நியமிக்கப்ட்டதானதுமான கட்டளையை வழங்க வேண்டும்.

இவ்வாறே நிறைவேற்றுநர் தவிர்ந்த வேறேதும் தன்மையில் உரிமை கோரி நிருவாகத்திற்கு விண்ணப்பித்திருந்தால் மரண சாதனத்தின் பிரதி ஒன்றை இணைத்து மரண சாதனத்திற்கமைவாக நிருவாகியாக நியமிக்கும் கட்டளையை வழங்க வேண்டும்.

கு.ந.கோ.528ம் பிரிவின் கீழ் கு.ந.கோவையில் சொல்லப்ட்ட நிபந்தனைகளுக்கமைய மனுதாரருக்கு மரணச் சொத்து நிருவாகம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கட்டளை வழங்க வேண்டும்.

விண்ணப்பத்திலுள்ள மரபுரிமையாளர்கள் சம்மதிப்பின் ஒவ்வொருவருக்கும் (கு.ந.கோவையின் 87அ) என்னும் படிவத்திலான மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழை வழங்கக் கட்டளையிடப்பட வேண்டும்.

மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழ் வழங்கல் சம்பந்தமான விண்ணப்பத்தின் மீது நிருவாகி ஒருவர் நியமிக்கப்படுவது அவசியமென நீதிமன்றம் கருதினால் உரித்துடைய ஒருவருக்கு மரணச் சொத்து அதிகாரத் தத்துவப் பத்திரம் வழங்கும் கட்டளையை வழங்க வேண்டும்.

மேற்சொல்லிய கட்டளைகளை வழங்குவதற்காக மரண சாதன அதிகாரப் பத்திர அலுவலர் அறிவித்தலில் குறிப்பிடப்பட்ட தேதிக்கு அடுத்த நாள் இயைபுடைய சகல பத்திரங்களையும் தனியறையில் நீதிபதிக்கு சமர்ப்பித்தபின் நீதிபதி உடனடியாகத் தோதான கட்டளையை வழங்க வேண்டும்.

விண்ணப்பங்களுக்கு ஆட்சேபனை தெரிவிக்கப்பட்டிருப்பின் அதனை விசாரித்து இறுதியாக தீர்மானிக்க திகதி குறிப்பிட வேண்டும். இறுதிக் கேட்பின் போது முதற்றோற்ற எண்பிப்பு மறுக்கப்படாவிட்டால் நீதிமன்றம் விண்ணப்பத்திற்கேற்றவாறு உடனடியாக மரணசாதன அதிகாரப் பத்திரம் அல்லது மரண சாதனம்

அணைக்கப்பட்ட மரணச் சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரம் அல்லது மரணச் சொத்து நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரம் அல்லது மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழ் வழங்கக் கட்டளை வழங்க வேண்டும்.

மனுவின் முக்கிய சரத்துக்கள் மறுத்துரைக்கப்பட்டுள்ளதாக நீதிமன்றம் கருதினால் விண்ணப்பத்தை தள்ளுபடி செய்வதோடு ஆட்சேபனை தெரிவித்தவர் தனது உரித்தை நிலைநாட்டியிருந்தால் அவரின் கோரிக்கைக்கமைய கட்டளை வழங்குதல் வேண்டும்.

மனுவில் மரபுரிமையாளரென கூறப்பட்டவர் மரபுரிமையாளர் இல்லையென அல்லது மனுவில் தெரிவிக்கப்படாத ஒருவர் மரபுரிமையாளரெனத் தனது உரித்தை நிலைநாட்டியுள்ளதாக நீதிமன்றம் கருதினால் அதற்கிணங்க ஓர் கட்டளையை வழங்க வேண்டும்.

கு.ந.கோவையின் 529ம் பிரிவின் கீழ் அறிவித்தல் வெளியிடப்பட்டதன் பின்னரும் இறுதிக் கேட்புக்கு முன்னரும் விண்ணப்பகாரருக்கு தத்துவப் பத்திரம் வழங்குவதற்கெதிராக இறந்தவரின் ஆதனத்தில் அக்கறை கொண்ட ஒருவர் தடையறிவிப்பு ஒன்றைக் கோப்பிடலாம். அத்துடன் ஆட்சேபனை அணைக்கவிரும்பின் அணைக்கலாம். இதற்காக இறுதிக் கேட்டலை நீதிமன்றம் பின்போடலாம்.

வழங்கப்பட்ட மரணசாதன அதிகாரப் பத்திரம் அல்லது நிருவாகத் தத்துவப் பத்திரம் அல்லது மரபுரிமையாண்மைச் சான்றிதழ் வழங்கப்பட்டிருக்கக் கூடாதென அல்லது மரணசாதனம் எண்பிக்கப்பட்டிருக்கக் கூடாதென நீதிமன்றம் திருப்தியடைந்தால் அவற்றை மீள அழைத்து ஒழிப்பதற்கு நீதிமன்றத்திற்கு அதிகாரமுண்டு.

மேற்கூறிய நடவடிக்கை முறைகள் மேலெழுந்தவாரியாகத் தெரிவிக்கப்பட்டுள்ளன. அவை முற்றுமுழுதான நடவடிக்கைகள் யாவையும் உள்ளடக்கியவை என்பதைக் கருத்திற் கொள்ள வேண்டும்.

விடுதலைப் புலிகள் – அரசு உடன்படிக்கையும் ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையும் ஓர் – ஒப்புநோக்கு!

வி.ரி. தமிழ்மாறன்
சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர்,
சட்ட பீடம், கொழும்புப் பல்கலைக்கழகம்

இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையில் கடந்த பெப்ரவரியில் செய்துகொள்ளப்பட்ட புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை பற்றி பல்வேறு கருத்துக்கள் கூறப்படுகின்றன. இதில் முக்கியமானது இந்த உடன்படிக்கையில் மனித உரிமைகள், பன்மைத்துவ அரசியல் என்பவற்றுக்குப் போதிய முக்கியத்துவம் அளிக்கப்படவில்லை என்பதாகும். இது சரியான விமர்சனமாகுமா இல்லையா என்பது பற்றிய சட்ட விவாதங்களை இங்கு நடாத்துதல் எனது நோக்கமல்ல.

ஆனால் மத்திய கிழக்குப் பிரச்சனையில் இஸ்ரேல் அரசுக்கும் பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்துக்கும் இடையில் செய்து கொள்ளப்பட்ட சமாதான உடன்படிக்கையை (I & II) இலங்கை உடன்படிக்கையோடு ஒப்பீடுசெய்து குறைநிறைகள் காண முற்படும் முயற்சி அண்மைக் காலங்களில் முனைப்புப் பெற்றுள்ளது. இந்த முயற்சி தொடர்பான ஓர் ஆய்வாகவே இக்கட்டுரை அமைகின்றது. அந்தளவில், இக்கட்டுரையின் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட நோக்கத்தை வாசகர்கள் புரிந்துகொள்ள வேண்டும்.

மத்திய கிழக்குப் பிரச்சினையில் பல்வேறு உடன்படிக்கைகள் காலத்துக்குக் காலஞ் செய்து கொள்ளப்பட்டுள்ளன. ஒரு சிலவே வரலாற்றில் குறிப்படத்தக்கனவாக அமைகின்றன. அந்தளவில் "காம்ப் டேவிட்" உடன்படிக்கையின் பின்னர் முக்கியத்துவம் பெறுவது ஒஸ்லோ உடன்படிக்கை என்று அறியப்படுவதான 1993 செப்டெம்பர் 28ஆந் திகதி இஸ்ரேலுக்கும் பா.வி. இய்க்கத்துக்கும் இடையில் கையெழுத்திடப்பட்ட உடன்படிக்கையாகும். நோர்வேயின் மத்தியஸ்தத்துடன் செய்யப்பட்ட இந்த உடன்படிக்கை ஒரேநாளில் பேசிமுடிக்கப்பட்ட விடயங்களைக் கொண்டதல்ல என்பதுடன் இதற்கு முன்னரான ஒரு தொடரான உடன்படிக்கைகளின் விளைவாக ஏற்பட்ட ஒப்பந்தமே இது என்பதையும் கவனிக்க வேண்டும்.

ஆனால் அங்ஙனமன்றி, விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இலங்கை அரசுக்கும் இடையிலான **புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை** என்பது இந்த வரிசையில் முதலாவது உடன்படிக்கை என்பதைக் குறிப்பிட்டாக வேண்டும். அதாவது பேச்சுவார்த்தையை ஆரம்பிப்பதற்காகச் செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கை. பேச்சுவார்த்தையின் விளைவாகச் செய்துகொள்ளப்பட்டதல்ல. அந்தளவில் இப்புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையை யுத்த நிறுத்த உடன்படிக்கை என்பதற்கு அப்பால் கொண்டுசெல்ல முடியாது என்பதும் எனது வாதமாக இருந்து வருகின்றது.

ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையின் பின்னணி

பொதுவாகச் சர்வதேச உடன்படிக்கைகள் அது கையொப்பமிடப்படும் நகரின் பெயரோடு அழைக்கப்படும் வழக்கமும் உண்டு. அப்படிப் பார்ப்பினும் சம்பந்தப்பட்ட உடன்படிக்கைகள் ஒஸ்லோவில் அன்றி வாஷிங்டனிலேயே கையெழுத்திடப்பட்டன. ஆகவே பெயர் சுட்டி நிற்பது நோர்வேயின் தீவிர பங்களிப்பையும் பேச்சுவார்த்தைகளில் பெரும் பகுதி இரகசியமான முறையில் ஒஸ்லோவில் நடைபெற்றதையும் குறிப்பிடுவதாக இருக்கலாம்.

ஆகப் பிந்திய பேச்சுக்களின் தொடர் 1991 ஒக்டோபர் 30இல் ஆரம்பித்தது. ஸ்பெயினின் தலைநகர் மாட்றிட்டில் ஒரு மகாநாட்டைக் கூட்டுவதற்கான அழைப்பு அமெரிக்காவினதும் ரஷ்யாவினதும் சார்பில் இஸ்ரேல், சிரியா, ஜோர்டான், லெபனான், எகிப்து ஆகியவற்றுக்கே விடுக்கப்பட்டது. பா.வி இயக்கம் அழைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை. எனினும் இயக்கப் பிரதிநிதிகள் ஜோர்டானிய தூதுக்குழுவினருடன் சேர்ந்து பேச்சில் கலந்துகொள்வதை இஸ்ரேல் ஆட்சேபிக்கவில்லை. இதனை ஒரு விட்டுக்கொடுப்பாக இஸ்ரேல் காட்டிக் கொண்டது.

மாட்றின் பேச்சின் ஆரம்பம் பலதரப்புப் பேச்சுவார்த்தையாகவும் அதேவேளை இருதரப்புப் பேச்சுக்களாகவும் நடாத்தப்பட்டன. இஸ்ரேல் - பாலஸ்தீனியர் என்ன பேசுவது? இஸ்ரேல் - ஜோர்டான், இஸ்ரேல், சிரியா, இஸ்ரேல் -லெபனான் என்பவை என்ன பேசுவது என்பதற்கான அடிப்படைகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. பேச்சுக்களின் முடிவில் எவ்வித உடன்படிக்கைகளும் செய்துகொள்ளப்பட வில்லையாயினும் தொடர்ந்து பேசுவதற்கான விடயங்களும் அக்கறைகளும் வெளிப்படுத்தப்பட்டு விட்டன. இந்த இரகசியப் பேச்சுக்கள் இரண்டு கட்டங்களாக நடைபெற வேண்டுமென்று நோர்வே வற்புறுத்தியது. முதலில், இடைக்கால சுயாட்சி அரசாங்கத்தை அமைப்பது தொடர்பான பேச்சுக்களை நடாத்துவது, அது வெற்றியளித்த பின்னர் நிரந்தரத் தீர்வை நோக்கிய பேச்சுக்களைத் தொடங்குவது. முதலாவது கட்டம் ஒருவருடத்துக்குள் பேசி முடிக்கப்படும். இடைக்கால அரசாங்கம் ஐந்து வருடங்களுக்குச் செயற்படும். இந்தக் காலப்பகுதிக்குள் குறிப்பாக மூன்றாவது வருடத் தொடக்கத்தில் இரண்டாவது கட்டப் பேச்சுக்களை, அதாவது இறுதி அந்தஸ்துத் தொடர்பான பேச்சுக்களைத் தொடங்குவது.

இந்த நோக்கின் அடிப்படையில் சகல தரப்பினருக்கும் இடையில் இருபத்தியிரண்டு மாதங்களாக எவ்வித முன்னேற்றமுமின்றிப் பேச்சுக்கள் ஒஸ்லோவில் தொடர்ந்தன. இடைக்கால அரசாங்கம் பற்றிய விடயங்களே ஆராயப்பட்டன. இஸ்ரேல் சமர்ப்பித்த யோசனை நகல்களுக்குப் பா.வி. இயக்கம் கடும் ஆட்சேபனை தெரிவித்தது. பா.வி. இயக்கத்தின் கருத்தில் 1967க்கு முந்திய எல்லைகளுக்குள் தனக்குரியதாக வரும் பெரும் நிலப்பரப்பைக் கபளீகரம் செய்யும் விதத்தில் இஸ்ரேலின் யோசனைகள் அமைந்திருந்தன. எனவே சுயாட்சி அரசாங்கம் என்பது நிலத்தைப் பறித்த பின்னர் கிடைப்பது தானா என்று இயக்கம் கேள்வி எழுப்பியது. பா.வி. இயக்கம் சமர்ப்பித்த சுயாட்சி என்ற பெயரில் பாலஸ்தீன இறைமை அரசை நிறுவுவதாக இருப்பதாகவும் அது தனது பாதுகாப்புக்கான மரண அச்சுறுத்தல் என்றும் இஸ்ரேலின் வாதம் அமைந்திருந்தது. பேச்சுக்களில் முட்டுக்கட்டை ஏற்பட்டுவிட்டது.

பின்னைய ஒஸ்லோ இரகசிய, நேரடிப் பேச்சுக்கள் இஸ்ரேல் அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் பா.வி. இயக்கப் பிரதிநிதிகளுக்கும் இடையில் ஆரம்பித்தமைக்கு அத்திவாரமிட்டவை இந்த மாட்றிட் பேச்சுக்களே என்றால் மிகையாகா.

உள்நாட்டிலும் வெளிநாட்டிலுமாக இருந்து கொடுக்கப்பட்ட அழுத்தங்கள் அதிகரித்தமையின் காரணமாக, மாட்றிட் நடபடிக்கு அப்பால் நகர்ந்து புதிய வழிகளைத் தேடும் அவசியம். பா.வி. இயக்கத்துக்கும் இஸ்ரேலிய பிரதமர் ஜிற்சாக் ராபினுக்கும் ஏற்பட்டது. இதன் விளைவாக ஏற்பட்டதுதான் ஒஸ்லோ இரகசியப் பேச்சுவார்த்தைகள். ஒரு வருடத்துக்கு நீடித்த இது இருதரப்புப் பேச்சுவார்த்தையாகவும் நோர்வேயின் தீவிர ஈடுபாட்டுடன் கூடியதாகவும் அமைந்திருந்தது. ஆரம்பத்தில் பேச்சுவார்த்தைக்கு முன்னோடியான விடயங்கள் ஆராயப்பட்டு பின்னர் சாராம்ச விடயங்கள் தொடர்பாகவே நகர்வு இருந்தது.

உத்தியோகபூர்வமான விடயங்கள் வாஷிங்டனில் பேசப்படுவதாகச் சாட்டுக் காட்டப்பட்ட அதேவேளையில் இயக்கத்துக்கும் இஸ்ரேலுக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கையொன்று பற்றி நேரடியாகப் பேசப்பட்டு 1993 ஒகஸ்ட் 20 இல் இணக்கம் காணப்பட்டது. இந்த உடன்பாட்டுக்கே **ஒஸ்லோ உடன்பாடு - 1** என்று பெயரிடப்பட்டது. இதன் உண்மையான வடிவம் **"கோட்பாடுகள் பிரகடனம்"** (**Declaration of Principles**) என்பதாகும். இதன் உத்தியோகபூர்வமான ஒப்பமிடல் வைபவமே உலகம் முழுவதுமான **விளம்பரத்துடன் 1993** செப்டெம்பர் 13இல் வெள்ளை மாளிகை முன்றலில் அமெரிக்க, ரஷ்ய ஜனாதிபதி**கள் முன்னி**லையில் இடம்பெற்றது. மறுநாள் இஸ்ரேலுக்கும் ஜோர்டானுக்கும் இடையில் உடன்பாடு ஒன்று ஒப்பமிடப்பட்டது. முதல் நாளைய பிரகடனத்தில் உள்ள விடயங்கள் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான உதவிகளை வழங்குவதென்று பரஸ்பர இணக்கம் காணப்பட்டது.

இப்பிரகடனத்தில் இருந்த ஏற்பாடுகள் பல முன்னர் மாட்றிட் நடபடியில் இஸ்ரேல் முன்வைத்த விடயங்களாகவும் ஒரு சிலவே பா.வி. இயக்கம் தெரிவித்த யோசனைகளாகவும் அமைந்திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. இக்கோட்பாடுகள் பிரகடனத்தின் உள்ளடக்கந்தான் என்ன?

1993 செப்டெம்பர் 9-10 ஆந் திகதிகளில் இஸ்ரேலிய பிரதமருக்கும் யசீர் அரபாத்துக்குமிடையில் கடிதங்கள் பரிமாறப்பட்டன. அரபாத் தனது கடிதத்தில் இஸ்ரேல் என்ற அரசு சமாதானத்துடனும் பாதுகாப்புடனும் இருப்பதற்கான உரிமையைப் பா.வி. இயக்கம் ஏற்றுக்கொள்ளுதல், பேச்சுவார்த்தை மூலம் தீர்வு காண்பதற்கு சம்மதித்தல், பாலஸ்தீன கட்டுறுத்துப் பிரகடனத்தில் (Palestinian Covenant) உள்ள சில ஒவ்வாத வாசகங்கள் செயற்பாடற்றவை என்று அறிவித்து பயங்கரவாதத்தையும் ஏனைய வன்முறைச் செயல்களையும் கைவிடல் போன்ற விடயங்களில் உத்தரவாதம் வழங்கியிருந்தார்.

மறுபுறத்தில் ராபின் தனது கடிதத்தில் அரபாத்தின் கடிதத்தில் உள்ள உத்தரவாதங்களுக்கமைய இஸ்ரேலிய அரசாங்கமானது பாலஸ்தீன விடுதலை இயக்கத்தை பாலஸ்தீன மக்களின் பிரதிநிதியாக அங்கீகரிப்பதுடன் மத்திய கிழக்கு சமாதான நடபடிக்குள்ளாகப் (மாட்றிட் ஞாபகமூட்டல்) பேச்சுவார்த்தைகளைத் தொடங்கவும் உறுதியளித்திருந்தார்.

பிரகடனத்தில் இரண்டு கட்டங்கள் தெளிவாக அடையாளப்படுத்தப்பட்டிருந்தன. முதற்கட்டமாக, இடைக்காலப் பகுதியான முதல் ஐந்து வருடங்களுக்குள் பாலஸ்தீன சுயாட்சி அரசாங்கம் ஒன்றை ஸ்தாபித்தல். அடுத்த கட்டமாக, நிரந்தர அந்தஸ்து தொடர்பான பேச்சுக்களை ஐ.நா. பாதுகாப்புச் சபைத் தீர்மானங்கள் 242, 338 என்பவற்றுக்கமைவாக மேற்கொள்ளுதல். இடைக்கால நிருவாகத்துக்கான ஒரு கட்டமைவு பற்றிய ஏற்பாடுகளும் இப்பிரகடனத்தில் உள்ளடங்கியிருந்தன. இடைக்கால நிருவாகம் என்பது பாலஸ்தீன பேரவைக்கான தேர்தல், பாலஸ்தீன அதிகார சபையை நிறுவுதல், இஸ்ரேலிய படைகள் காஸா, ஜெரிக்கோ (மேற்குக் கரை) பகுதிகளிலிருந்து வெளியேறுதல் என்பவை பற்றியதாக இருக்கும் என்று கூறப்பட்டிருந்தது.

பாலஸ்தீன பொலிஸ் படையை உருவாக்குதல், இடைக்கால உடன்படிக்கை தொடர்பாகப் பேசுதல், ஜி - 7 நாடுகளுடனான பொருளாதார அபிவிருத்தி சம்பந்தப்பட்ட தொடர்புகள், ஜோர்டான், எகிப்து சம்பந்தப்படும் ஆலோசனைக் குழுக்கள், பரஸ்பர பொருளாதார, பிராந்திய அபிவிருத்தி தொடர்பான பின்னேடுகள் (Protocols) என்று மேலும் பல விடயங்கள் பிரகடனத்தில் இடம்பிடித்திருந்தன. மறுநாள் ஜோர்டானும் இஸ்ரேலும் பொதுவேலைத் திட்டம் என்றவாறாக ஓர் உடன்படிக்கையில் கையெழுத்திட்டன.

இதன் பின்னர், 1994 இல் ஏப்ரல் 24இல் பொருளாதார உறவுகள் விடயமான பின்னேடும், மே 04 இல் காஸா-ஜெரிக்கோ சுயாட்சி உடன்படிக்கையும் ஓகஸ்ட் 29இல் அதிகாரங்களையும் பொறுப்புக்களையும் கைமாற்றும் ஆரம்பக் கட்டம் பற்றிய உடன்படிக்கையும் 1995 ஓகஸ்ட் 27இல் அதிகாரங்களையும் பொறுப்புக்களையும் மேலும் கைமாற்றுதல் தொடர்பான பின்னேடும் கைச்சாத்திடப்பட்டன. இவை யாவும் இஸ்ரேலுக்கும் பா.வி. இயக்கத்துக்கும் இடையில் மட்டும் செய்யப்பட்டன என்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. இவற்றின் உள்ளடக்கங்களை விரிவாக ஆராய்வதற்கு இங்கே பக்கங்கள் இடந்தராது.

ஆனால இவற்றைத் தொடர்ந்த திருப்புமுனையாகவே 1995 செப்டெம்பர் 28 இல் இடைக்கால உடன்படிக்கை (ஒஸ்லோ II) இருதரப்புக்கும் இடையில் கைச்சாத்திடப்பட்டது. இதற்கு அமெரிக்கா, ரஷ்யா, எகிப்து, ஜோர்டான், ஐரோப்பிய யூனியன் என்பன சாட்சிக் கையொப்பமிட்டன. இந்த உடன்படிக்கை 300 பக்கங்களைக் கொண்ட மிகவிரிவான ஆவணமாகும். நிறைந்த அட்டவணைகள், வரைபடங்கள், துல்லியமான எல்லை வகுப்புக்கள், பின்னிணைப்புக்கள், படங்கள் என்பவற்றை உள்ளடக்கியது இந்த ஆவணம். இதில் கூறப்பட்ட பல விடயங்களை நிறைவேற்றுதல் என்பது இதற்கு முன்னைய உடன்படிக்கைகளின் நிறைவேற்றத்தில் தங்கியிருந்தது. அதாவது **ஒஸ்லோ I** உடன்படிக்கையையும் அதற்குப் பிந்திய நான்கு உடன்படிக்கைகளும் உரியவாறு நிறைவேற்றப்படாதபோது இடைக்கால அரசாங்கம் செயற்படுதல் என்பது பல்வேறு சிக்கல்களைத் தோற்றுவித்தது. இதுதான் இன்றைய மத்திய கிழக்கு இழுபறியின் பின்னணியாகும். குதிரைகளுக்கு முன்னால் வண்டியைப் பூட்டிய கதையாக இந்த முயற்சி அமைந்துவிட்டது. நோர்வே இலங்கையில் சமரசத்துக்கு உதவுவதற்குப் பாலஸ்தீனப் பாடத்தை நன்கு ஞாபகம் வைத்திருக்கும் என்பதைச் சொல்லித் தெரிய வேண்டியதில்லை.

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையும் ஒஸ்லோ உடன்படிக்கையும்

எப்படி ஒப்பிடலாம் என்பதே முதலில் பிரச்சனையாகின்றது. ஏனெனில் மத்திய கிழக்குப் பிரச்சினையில் மொத்தமாக எத்தனை உடன்படிக்கைகள் உள்ளன என்பதைக் கணக்கிடலே கடினம். நோர்வேயின் ஈடுபாட்டின் பின்னதாக உருவானவையும் பல. இதில் எதனை இலங்கை அரசுக்கும் விடுதலைப் புலிகளுக்கும் இடையிலான உடன்படிக்கையோடு ஒப்பிடுவது? **ஒஸ்லோ I** ஒப்பிடுவதானால் அதற்குப் பின்னைய நான்கையும் குறிப்பிடாமல் அதனைப் பொருள் விளக்கம் செய்ய முடியாது. பிரச்சனையே இதில்தான் அங்கு ஆரம்பித்துள்ளது. எனவே அத்தகைய ஒப்பீடு எப்படிச் சரியானது என்பதுந் தெரியவில்லை. **ஒஸ்லோ II** உடன் ஒப்பிடுவதானால் அது முற்றிலும் இடைக்கால அரசாங்கம் பற்றியதாகவே உள்ளது. வேண்டுமானால் **ஒஸ்லோ I** (பிரகடனம்) கைச்சாத்திடப்பட முன்னர் அரபாத்துக்கும் ராபினுக்கும் இடையில் பரிமாறப்பட்ட கடிதங்களை (1993 செப்டெம்பர் 9-10) வேண்டுமானால் ஒப்பிடலாம். ஆனால் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கை இங்ஙனம் பரஸ்பரம் பரிமாறிக் கொள்ளப்படவில்லை. இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப்புலிகளும் வேறுவேறாக ஒப்பமிட்டு நோர்வேயிடம் கடிதங்களை ஒப்படைத்தன. நேரடிச் சந்திப்போ பரிமாற்றமோ இடம் பெற்றிருக்கவில்லை. மேலதிகமாக, அரபாத் தனது இயக்கம் மனப்பூர்வமாக சமாதான முயற்சியில் ஈடுபடுமெனத் தெரிவிக்கும் உறுதியளிப்புக் கடிதமொன்றை நோர்வே வெளியுறவு அமைச்சரிடம் கொடுத்திருந்தார். விடுதலைப் புலிகள் அப்படியொரு மேலதிகக் கடிதம்

சதையையும் நோர்வேயிடம் கொடுக்கவில்லை. இலங்கை அரசாங்கத்தின் உறுதியளிப்புக்குச் சமமாக விடுதலைப்புலிகள் தரப்பு உறுதியளிப்பும் இருந்தது. இது அந்தஸ்து விடயத்தில் முக்கியமாகக் கவனிக்கப்பட வேண்டியது.

மேற்குறிப்பிட்ட கடிதத்தில் அரபாத் தமது இயக்கம் இஸ்ரேலின் இருப்பை அங்கீகரிப்பதாகவும் சமாதானத்தீர்வு காணத்தக்க விதத்தில் பாலஸ்தீனக் கட்டுறுத்தின் சில பகுதிகளைச் செயலற்றதாக்கவும் வன்முறையைக் கைவிடுவதாகவும் இஸ்ரேலிடம் நோர்வே வெளியுறவு அமைச்சரிடமும் தனித்தனியாக உறுதியளித்திருந்தார் எனக் குறிப்பிட்டோம். இத்தகைய உறுதிப்பாடும் விடுதலைப்புலிகள் இயக்கத் தலைவரால் வழங்கப்பட்டிருக்கவில்லை என்பதை அவதானிக்க வேண்டும். மாறாகப் புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையின் முகப்புரையில் இலங்கை அரசாங்கமும் விடுதலைப் புலிகளும் இனப்பிரச்சினைக்கு பேச்சுவார்த்தை மூலமான தீர்வைக் காணுவதை இறுதி இலக்காகக் கொண்டு இந்த உடன்படிக்கையைச் செய்வதாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. எனவே இந்த உடன்படிக்கை என்பது யுத்தநிறுத்த உடன்படிக்கை என்பதும் அது செய்யப்படுவதன் நோக்கம் சமாதானத் தீர்வுக்காகவே என்பதுந் தெளிவாகின்றது. வேறெந்தவொரு இடத்திலும் இரு தரப்பினராலும் உறுதியளிப்புக்கள் இதற்கு மேலாகப் போனதாக இல்லை. யுத்தநிறுத்தஞ் செய்யச் சம்மதிப்பது வேறு. ஆயுதப் போராட்டத்தைக் கைவிடுதல் என்பது வேறு. இவ்விடயத்தில் அரபாத் கொடுத்த **விலையை பிரபாகரன்** கொடுக்கவில்லை என்பது தெளிவாகின்றது.

ஆனால் வன்முறையைக் கைவிட்டதற்குப் பதிலாக இஸ்ரேல் என்னென்ன **செய்ய வேண்டும் என்ற** பிரகடனமும் பின்னைய நான்கு உடன்படிக்கைகளும் குறிப்பிட்டபோதிலும் அவை அங்ஙனஞ் செய்யப்படவில்லை என்பதால் அரபாத் பொறியில் அகப்பட்டுவிட்டார். உண்மையில் இது நோர்வேயின் தவறில்லையாயினும் இஸ்ரேலை வற்புறுத்த அமெரிக்கா உள்ளிட்ட எவராலும் முடியவில்லை. இத்தனைக்கும் இவை சாட்சிக் கையெழுத்துப் போட்டவையாகும். வன்முறையைக் கைவிடுதல் என்பதை அரபாத் இஸ்ரேல் தனது வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றும் அந்தளவுக்காக ஒரு விகிதாசாரப்படி செய்ய முன்வந்திருக்க வேண்டும். உதாரணத்துக்கு படைகளை வாபஸ் பெறுதல் என்ற விடயம். இலங்கை விடயத்தில் நோர்வே மிக அவதானாக நடந்துகொண்டு இவற்றை ஆரம்பத்திலேயே வற்புறுத்தவில்லை என்பது அது அங்கு கற்ற பாடத்தின் விளைவேதான்.

புரிந்துணர்வு உடன்படிக்கையில் ஆக மொத்தம் நான்கே உறுப்புரைகள் உள்ளன. முதலாவது யுத்த நிறுத்தம் தொடர்பான வழிவகைகளைக் கூறுகின்றது. இரண்டாவது, சமுக வாழ்வு நிலையை மீட்டலுக்காகச் செய்யப்பட வேண்டிய விடயங்கள் பற்றிக் கூறுகின்றது. படிப்படியான இராணுவச் சூழலிலிருந்து படிப்படியாக மீளல் எப்படி என்று கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கேதான் இஸ்ரேலைப்போன்று இங்கும் அரசாங்கமும் சில இடங்களில் அழுங்குப் பிடியாக நிற்கின்றது எனினும் இங்கு மீறல்கள் ஏற்படின் அவை யுத்த நிறுத்த மீறல்களே அன்றி சமாதானத் தீர்வு மீறல்களல்ல என்பதை மனதிற் கொள்ளல் அவசியம். மூன்றாவது, உறுப்புரை யுத்தநிறுத்தக் கண்காணிப்புக் குழு சம்பந்தப்பட்டது. கடைசி உறுப்புரை உடன்படிக்கை அமுலுக்கு வருதல், திருத்தஞ் செய்தல், உடன்படிக்கை முடிவுறுத்தப்படுவதாயின் செய்ய வேண்டியவை என்ன என்பவை பற்றியதாகவே உள்ளது.

எனவே இதற்கும் ஒஸ்லோ உடன்படிக்கைகளுக்கும் இடையில் ஏராளமான வேறுபாடுகள் உள்ளமை தெளிவாகின்றது. மாட்றிட் நடபடி போன்ற எதுவும் இங்கே அத்திவாரம் அமைக்கவில்லை. உடன்படிக்கைக்கு முன்னதாக ஒருவருடகால இரகசியப் பேச்சுகள் நடைபெற்றிருக்கவில்லை. விடுதலைப்புலிகள் மீது சாட்சிக்காரரது நெருக்குதல் இருந்திருக்கவில்லை. நேரடிப் பரிமாற்றம் கிடையாது. விடுதலைப்புலிகளது உறுதியளிப்பு முழுவதும் நோர்வேயை நோக்கியதாகவே அமைந்துள்ளது. ஆயுதப் போராட்டம், தனிநாட்டுக் கோரிக்கை என்பன பற்றிய வாசகங்களே உடன்படிக்கையில் இடம்பிடிக்க அத்துமீறல்கள், புண்படுத்தும் நடவடிக்கைகள், தாக்குதல்

போன்றவற்றில் ஈடுபடாததன் மூலம் நல்லெண்ணத்தைக் கட்டிவளர்க்க முயலுதல் என்பவை பற்றியே இங்கு பேசப்படுகின்றது. இவை யாவும் மோதல் தணிவு சம்பந்தப்பட்டவையே தவிர சமாதானத் தீர்வு வழிகள் பற்றியதாக அமைக்கப்பட்டிருக்கவில்லை.

ஒஸ்லோ பிரகடனத்தில் இறுதியான நிரந்தரத்தீர்வு பற்றியும் அதன் படிமுறைகள் பற்றிய குறிப்புமிருந்தன. இலங்கை உடன்படிக்கையில் அடுத்ததாகப் பேசுவோம் என்று கூடக் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கவில்லை. எனவே இரு தரப்பினரும் அவசியமானால் பழைய வழிக்குத் திரும்பலாம் என்பதும் அதற்காக 14 நாட்கள் முன்னறிவித்தலைக் கொடுத்தல் போதுமானது என்றும் தெளிவாகக் கூறப்பட்டிருந்தும் இதனைச் சிலர் சமாதான உடன்படிக்கை என்றழைப்பது வேடிக்கையாக உள்ளது.

முடிவாக, எவருமே யுத்தநிலை மீண்டும் ஏற்படுவதை ஒருபோதுமே விரும்பப் போவதில்லை. ஆயினும் நாங்கள் விரும்பினாலும் விரும்பாவிட்டாலும் இரு தரப்பினரும் தாம் சென்ற பாதையில் திரும்பி வருவதற்கான வழிகள் திறந்தே உள்ளன என்பதுதான் அபாயமாகும். ஆனால் அதற்காக அரபாத் போன்று திரும்பமுடியாத பாதையில் போய் மாட்டிக்கொள்ள வேண்டும் என்றுஎதிர்பார்ப்பதும் எங்களது அனுபவத்தை வைத்துப் பார்க்கையில் நியாயமற்றதென்றே கூறவேண்டும்.

பிரிவொன்று இருந்தது என பன்னிரெண்டாம் நூற்றாண்டில் சிங்கள நீதித்துறை சம்பந்தமாகக் குறிப்பிட்ட இத்ரீஸி குறிப்பிட்டுள்ளார். இந்நாட்டுடன் அராபியர்களுக்கு முதலாம் நூற்றாண்டில் இருந்து சம்பந்தம் இருந்ததாக புகழ்பெற்ற வரலாற்றாசிரியர் பிலினி குறிப்பிட்டுள்ளார்.

அக்காலத்தில் மலாயா கடல் தீரத்திலும், இலங்கையிலும் அதிகமான அராபியர்கள் வாழ்ந்ததோடு, கடல் பிரதேசத்தில் முக்கிய ஆதிக்கம் செலுத்தினார்கள் என்று இனங்காணமுடிகிறது. மேலும், கி.பி. ஏழாம் நூற்றாண்டின் முற்பகுதியில் குறிப்பிடக்கூடிய அளவு முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்துள்ளார்கள் என்பதை வரலாறு குறிப்பிடுகிறது.

ஸ்ரீலங்காவுக்கும் அரபு நாடுகளுக்கும் இடையில் இருந்த கலாசாரத் தொடர்புகளை வரலாற்றாசிரியர் இப்னு-ஷஸ்ரியா குறிப்பிடும் பொழுது, கிறிஸ்து வருடம் 632ல், இலங்கையிலிருந்து பல பாகங்களிலும் வசித்து வந்த முஸ்லிம்களைக் கொண்ட தூதுக்குழு ஒன்று எம் பெருமானார் (ஸல்) அவர்களை தரிசிப்பதற்காக அரபு நாட்டுக்குச் சென்றது என "அஜய்ப் - அல் - ஹிந்து" அல்லது "இந்தியாவின் அற்புதம்" என்ற தனது நூலில் குறிப்பிடுகிறார். அதுமட்டுமல்ல, இலங்கையில் காலத்திற்கு காலம் ஐரோப்பிய ஏகாதிபத்தியத்தின் கீழ் ஆட்பட்டிருந்த வேளையிலும், போத்துக்கேயர்கள் (கி. பி. 1505 - 1655) ஒல்லாந்தர்கள் (கி. பி. 1656 - 1795), ஆங்கிலேயர்கள் (கி.பி. 1796 - 1948) போன்றவர்கள் ஆட்சியில் இந்நாட்டு முஸ்லிம்களின் தனியார் சட்டத்துக்கு இடமளிக்கப்பட்டது. குறிப்பாக ஒல்லாந்தர்களும், ஆங்கிலேயர்களும் இஸ்லாமிய சட்டங்களின் அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்கள்.

பிதா எஸ்.ஜி. பெரேரா[1] "பதினாறாம் நூற்றாண்டில் போர்த்துக்கேயர் வந்த வேளையில், நாட்டின் பிரதம கப்பல்துறையும் இத்தீவின் வணிகமும் சிறந்து விளங்கிய கொழும்பு மாநகரில், கணிசமான தொகை முஸ்லிம்கள் வாழ்ந்தார்கள். அவர்களின் பிரச்சினைகள் முஸ்லிம் சட்டப்படி, தீர்த்து வைக்கப்பட்டன. அதற்காக ஒரு நீதிமன்றமும் இருந்தது" எனக் கூறியுள்ளார்.

எனவே, முஸ்லிம் சட்டம் இந்நாட்டில் ஆரம்பகாலம் தொட்டு நடைமுறையில் இருந்துள்ளது என்பது உறுதி. அதை எந்த வித சக்தியாலும் இன்று முறியடிக்க முடியாது என்பதும் உறுதியே.

எமது நாட்டில் முஸ்லிம்களுக்கு மூன்று வகையான தனியார் சட்டக் கோவைகள் இருக்கின்றன.

1. 1951ன் இலக்கம் 13 என்ற முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்துச் சட்டம்.
2. 1956ன் இல. 51 என்ற முஸ்லிம் பள்ளிவாசல் தர்ம நம்பிக்கை நிதியம் அல்லது வக்ப் (Wakf) சட்டம்.
3. முஸ்லிம் வாரிசுச் சொத்துச் சட்டம். இறுதி விருப்பப் பத்திரம் இன்றி மரணிக்கும் ஒரு முஸ்லிமின் சொத்துக்கள் பகிர்ந்தளிக்கப்படுதல் முறைகள் சம்பந்தமான சட்டம் 1931ன் இல. 10.

முதலாவது, காஸி நீதிபதிகள், முஸ்லிம் விவாக பதிவாளர்கள் நியமிக்கும் முறை மேலும் விவாகரத்து, தபாரிப்பு வேறு கோரிக்கைகளையும் விடுக்கும் கருமங்களை உள்ளடக்கியதாகும். காஸி நீதிமன்ற காஸியின் தீர்மானங்களுக்கு எதிராக மேன்முறையீடு செய்யும் காஸி மேன்முறையீட்டு (Board of Quazis) சபை என்பனவும் இதில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன.

இரண்டாவது, பள்ளிவாசல்கள் நம்பிக்கையாளர்கள் மற்றும் தர்ம நம்பிக்கை நிதியம் ஆகியவைகள் சம்பந்தப்பட்டதாகும். இது சம்பந்தமாக விசாரணை செய்வதற்கு, எதிராக மேன் முறையீடு செய்வதற்கு வக்ப் தீர்ப்பு மன்றம் (Wakf Tribunal) இந்தச் சட்டத்தில் உள்ளடங்கியுள்ளது.

மூன்றாவது இறுதி விருப்பப்பத்திரம் இன்றி மரணிக்கும் ஒரு முஸ்லிமின் சொத்துக்கள் பங்கிடும் முறை, ஷரீஆ சட்டத்தின்படி அமுல்படுத்தப்படும் என்று இந்த சட்டம் கூறுகின்றது. எனவே முஸ்லிம்களின் இந்த விடயத்தை பொறுத்த வரையில் ஷரீஆ சட்டம் இங்கு முழுமையாக அமுல்படுத்தப்டுகிறது.

இவைகளைத்தவிர வேறு எந்தச் சட்டக் கோவையும் இங்கு நடைமுறையில் இல்லை. இதைத் தவிர மற்ற விடயங்களில் பொது சட்டக் கோவைகளின் அடிப்படையில்தான் முஸ்லிம்களின் விவகாரங்கள் நிர்ணயிக்கப்படுகின்றன.

ஆனால், நீதிமன்றங்களின் தீர்ப்புகளின் அடிப்படையில் தோன்றியுள்ள சட்டங்கள் (Case Law) இன்று முஸ்லிம்களின் தனியார் சட்டங்களாக மாறி அமுலில் உள்ளது.

உதாரணமாக, பிள்ளைகளை தத்தெடுக்கும் முறை பொதுச் சட்டத்தில் உள்ளது. ஆனால், ஷரீஆ சட்டத்தில் தத்தெடுப்பதற்கு இடமில்லை. எனவே, முஸ்லிம்களுக்கு இந்த பொதுச் சட்ட அடிப்படையில் பிள்ளைகளை தத்தெடுக்க வாய்ப்புள்ளது. இன்று முஸ்லிம் ஒருவர் ஒரு பிள்ளையை தத்தெடுக்க முடியாது. அப்படித் தத்தெடுத்தாலும் தத்தெடுப்பவர்களின் சொத்துக்கு அப்பிள்ளை உரிமை கொண்டாட முடியாது என்று ஒரு தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டது. இது ஷரிஆ சட்ட முறைப்படியான தீர்ப்பாகும். எனவே இந்தத் தீர்ப்பு, ஷரீஆ சட்டத்தை அங்கீகரித்துள்ளது.2

சில சந்தர்ப்பங்களில் முஸ்லிம் தனியார் சட்டம் ஷரீஆ சட்டத்துக்கு முரணாக அமைந்துள்ளது. எனவே, முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்துக்கு திருத்தம் அவசியமாகியுள்ளது. மேலும், முஸ்லிம்களின் நலன் கருதி, ஷரீஆ சட்டத்தில் உள்ள நல்ல பல சட்டங்களில் ஏனைய சமூகங்களுக்கும் பயன் தரக் கூடியவைகளை முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்தில் மட்டுமின்றி, பொதுச் சட்டத்திலும் கூட உள்ளடக்குவது சாலச் சிறந்ததாகும். இப்படியான ஷரீஆ சட்டத்தை, முஸ்லிம்களல்லாதார்களும் வரவேற்கின்றார்கள்.

உதாரணமாக இறுதி விருப்பு ஆவணத்தை (Last will) ஷரீஆ சட்டப்படி ஒரு முஸ்லிம் மரணிக்கும் முன் எழுதி வைக்கும் பொழுது அவருக்கு, தமது மனைவியையும் தம் பிள்ளைகளையும் தவிர்த்து வேறு யார் பெயரிலாவது தமது சொத்துக்களை எழுதி வைக்கலாம். ஆனால், மூன்றில் ஒரு பங்கை மட்டும் தான் அப்படி எழுதி வைக்கலாம். இந்த கட்டுப்பாடு இஸ்லாமிய சட்டத்தில் உண்டு. இதன் தாற்பரியம் தம் மனைவியும் பிள்ளைகளும் தம் மரணத்துக்குப் பின் தவிக்கக் கூடாது என்பதாகும். எனினும் பொது சட்டத்தில் இந்தக் கட்டுப்பாடு கிடையாது.[3] பொது சட்டப்படி ஒருவர் அவரது வைப்பாட்டிக்கோ அல்லது யார் பெயரிலாவது தமது மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் தவிர்த்து தம் சொத்துக்கள் முழுவதையும் எழுதி வைக்கலாம். முஸ்லிம்களும் இந்த பொது சட்டப்படி இறுதி விருப்பாவணம் எழுதலாம்.[4]

இந்த நாட்டில். முஸ்லிம்களுக்கு, சொத்துரிமை, விவாகம், விவாகரத்து போன்ற விடயங்கள் சம்பந்தமான தனியார் சட்டம் ஒல்லாந்த ஆளுனர் பல்க் (1765 - 1785) அவர்களால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. இஸ்லாமிய மார்க்க வல்லுனர்களால் தயாரிக்கப்பட்டு "பட்டேவியா" (Batavia என்ற நகரம்) அரசாங்கத்தின் மூலம் இலங்கைக்கு அனுப்பப்பட்டு அக்கால சோனகர்களின் தலைவர்களின் அனுமதியோடு முஸ்லிம்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டு பின்னர் சட்டமாக்கப்பட்டதாகும்.

ஆங்கிலேயரின் வருகைக்குப் பின் ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் நடைமுறையிலிருந்த நீதி மன்றங்கள் எந்த வித மாற்றமுமின்றி இயங்குவதோடு, அன்று ஒல்லாந்தர் ஆட்சியில் அமுலிலிருந்த சட்டம் செல்லுபடியாகும் என்று 23.04.1799ல் வெளியான பிரகடனம் மூலம் உறுதிப்படுத்தப்பட்டது.[5]

இலங்கையில் முஸ்லிம்களின் வயதை நிர்ணயிப்பது, தத்தெடுப்பது, குஹ்லா விவாகரத்து முறை போன்றன சட்டக் கோவையில் இல்லாத போதிலும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புக்கேற்ப இந்நாட்டில் முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்தில் பின்பற்றப்படுகிறது.

மனைவி எந்த வித காரணமும் வழங்காது வெறும் குஹ்லா விவாகரத்து பெறுவது அன்சார் எதிர் பாத்திமா மிர்ஸா[6] என்ற வழக்குத் தீர்ப்பின் படி, சட்டரீதியாகியது.

முஸ்லிம் சட்டங்களில் மிகுந்த அறிவுள்ளவரும், முஸ்லிம் சட்டம் சம்பந்தமாக நூல்கள் பல எழுதியவருமான நீதியரசர் வீரமந்திரி அவர்கள் இந்த வழக்கில் "முஸ்லிம் சட்டத்தின் தோற்றங்களை விமர்சனம் பண்ணும்பொழுதும் இஸ்லாமிய எழுத்தாளர்களின் கருத்துக்களின் படியும், தற்கால கருத்துரையாளர்களின் கருத்துப்படியும் குஹ்லா விவாகரத்து வழக்கில் கணவன் கலந்து கொள்வது அவசியமாகும்" எனக் கூறியுள்ளார்.

ஷரீஆ சட்டத்தில் உள்ள பல முக்கிய அம்சங்கள், எல்லோருக்கும் பயன்தரக் கூடியவைகளாயிருந்த போதிலும் இந்த நாட்டில் அமுலிலிருக்கும் பொது சட்டக்கோவையிலோ அல்லது முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்திலோ இல்லாதது பெருங் குறையாகும். அதுமட்டுமல்ல, ஷரீஆ சட்டத்துக்கு முரணான சில சட்டங்கள் உண்டு.

உதாரணமாக இறுதி விருப்பு ஆவணத்தை (Last will) பொதுச் சட்ட அடிப்படையில் எழுதி வைக்கலாம். ஆனால் இது ஷரீஆ சட்டத்துக்கு முரணானதாகும்.

பிறிவி கவுன்ஸில்,[7] இறுதி ஆவணச் சட்டம் 1844 இல. 21 முஸ்லிம்களுக்கும் பொருந்தும் என்று தீர்ப்பு கூறியதோடு இலங்கையில் வாழுகின்ற முஸ்லிம் ஒருவர் தம் விருப்பப்படி, ஷரீஆ சட்டத்தின் இறுதி விருப்பு ஆவணம் பற்றி வரையறையை கவனத்தில் கொள்ளாது, தமது முழுச் சொத்தையும் எவருக்காவது எழுதி வைக்கலாம் என்று தீர்ப்பு வழங்கியுள்ளது.

பலர் அறிந்த ஆலிம் இறுதி விருப்பு ஆவண வழக்கில்[8] இந்நாட்டில் பிரதம நீதியரசராக கடமை புரிந்த பேட்ரம் "குர்ஆன் சந்தேகமின்றி இறுதி ஆவணம் பற்றி எடுத்துரைக்கிறது. இது எல்லா அராபிய கருத்துரையாளர்களும் ஏற்றுக்கொண்ட விடயம் என்பதில் கேள்வி எழுவதில்லை. இது மரபு வழக்கம் மீறாத ஆலிம் அவர்களின் கருத்துமாகும். ஆனால், நடைமுறையில் இது சம்பந்தமாக குர்ஆன் விளக்க அடிப்படையில் முஸ்லிம்கள் செயல்படுவதில்லை. நீதிமன்ற தீர்ப்புக்களை கவனத்துக்கு எடுக்கும் பொழுது, முஸ்லிம் சட்டம் அனுமதிக்காத ஒன்று முஸ்லிம்களின் பழக்க வழக்கங்களினால் உறுதியாகி, சட்டமாக விளங்குகிறது. தமது சொத்தில் பங்கில்லாமல் தன் மனைவியும் பிள்ளைகளும் தவிக்கக் கூடாது என்ற உன்னத நோக்குடன் இறுதி விருப்பு ஆவணம் கட்டுப்படுத்தப்படல் வேண்டும் என்று கூறும் ஷரிஆ சட்டத்தை முஸ்லிம் அல்லாதவர்களும் வரவேற்கிறார்கள். ஆனால், நடைமுறையில் இருக்கும் சட்டம் வேறு. எனவே முஸ்லிம்களும் ஏனையவர்களின் நலன் கருதி, ஒருவர் மரணிக்கும் முன் எழுதும் இறுதி விருப்பு ஆவணத்தின மூலம் தமது சொத்தில் மூன்றில் ஒரு பங்கைத்தான் வழங்க முடியும் என்று இறுதி விருப்பு ஆவணச் சட்டத்துக்கு (இல. 21, 1844) திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும்" என்று கூறியுள்ளார்.

ஆனால், இன்று சுமார் 70 ஆண்டுகள் கடந்தும் இன்னமும் இந்த பொது சட்டத்துக்கு ஷரீஆ சட்ட அடிப்படையில் திருத்தம் கொண்டு வராதது வருந்தக் கூடிய விடயமாகும்.

முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்து சட்டம் 1951ம் ஆண்டு நிறைவேற்றப்பட்டு முஸ்லிம் தனியார் சட்டமாக அமுலில் இருந்து வந்துள்ளது. அதற்கு 1954 (இல. 31), 1955 (இல. 22) 1962 (இல.1) 1965 (இல. 5) ஆம் ஆண்டுகளில் திருத்தம் கொண்டுவரப்பட்டுள்ளது. ஆனால், 1965ம் ஆண்டுக்கு பிறகு சுமார் 35 வருட காலம் எந்தவிதமான திருத்தமும் கொண்டுவரப்படவில்லை. எனவே, முஸ்லிம்களின் நலன் கருதி, இந்த சட்டத்துக்கு திருத்தம்

அவசியமும். அவசரமும் என்பது எனது கருத்து. இந்த சட்டத்துக்கு தேவையான சில திருத்தங்களை ஆராய விரும்புகிறேன்.

1. இந்தச் சட்டக் கோவையின் மூலம் தெரிவு செய்யப்படும் காஸி நீதிபதிகள் நீதி சேவை ஆணைக்குழுவினால் நியமிக்கப்பட்டு அவர்களது கருமங்கள் முழுதும் பொது நிர்வாக உள்நாட்டு விவகார அமைச்சின் கீழ் இருந்து வருகிறது. இவர்கள் இரண்டு அமைச்சர்களின் கீழ் வருவதால் காஸி நீதிபதிகள் பல இன்னல்களுக்கு ஆளாகியிருக்கிறார்கள். எனவே, அவர்களை ஒரு தனி அமைச்சின் கீழ் அதாவது நீதி அமைச்சின் கீழ் கொண்டு வருவது அவசியமாகிறது.

2. மனைவி தனக்கும் தம் பிள்ளைகளுக்கும் தாபரிப்பு கோரி தம் கணவருக்கெதிராக மனைவி வசிக்கும் பகுதி காஸி முன், சட்டக்கோவை பிரிவுகளின் படி விண்ணப்பம் செய்கிறார். ஆனால், காஸி தீர்ப் வழங்கிய பின், கணவன் மூன்று மாதங்களுக்கு மேல் பணம் கொடுக்க மறுத்தால் அல்லது தவறினால் காஸியிடம் நிறைவேற்று ஆணை (Enforcement order) ஒன்றை பெற்று அந்த தாபரிப்பு தொகையை பெறுவதற்கு மனைவி தம் கணவர் வசிக்கும் பிரதேச மாஜிஸ்ரேட் நீதி மன்றத்துக்கு போக வேண்டியுள்ளது. உதாரணமாக, மனைவி கொழும்பில் வசிக்கிறார். கணவர் மட்டக்களப்பில் வசிக்கிறார் என்று வைத்துக்கொள்வோம். மனைவி மூன்று மாதங்கள் கடந்த பின்னர் தாபரிப்பு கோரி விண்ணப்பம் செய்வது கொழும்பில். ஆனால் தாபரிப்பு பணத்தைப் பெற்றுக்கொள்ள மனைவி மட்டக்களப்பு செல்ல வேண்டிய அவல நிலையை காண்கிறோம். எனவே, இதற்கு சட்டத்தில் திருத்தம் அவசியமாகிறது.

3. இந்த சட்டக்கோவையின் 1965 இல. 1 திருத்தத்தின் பின் முஸ்லிம் தாய் ஒருவர் தமது சட்ட விரோதக் குழந்தைக்கு தம் கணவரிடமிருந்து தாரிப்பு கோரி விண்ணப்பம் செய்ய முடியும். பீபி என்பவருக்கு எதிராக நிசாம் என்பவரால் தொடரப்பட்ட வழக்கில்[9] சட்டக்கோவையின் 48(1) (cc) பிரிவின் கீழ் முஸ்லிம் தந்தை ஒருவர் தமது சட்ட விரோதக் குழந்தைக்கு தாபரிப்பு செலுத்த வேண்டும் என தீர்ப்பாகியுள்ளது. ஆனால், இது ஷரீஆ சட்டத்திற்கு முரணானது. ஷரீஆ சட்டத்தில் சட்ட விரோதமான குழந்தைக்கு தாயே பொறுப்பானவர். தாய்க்கு முடியாவிட்டால் தாயின் பெற்றோர்கள் பொறுப்பாகிறார்கள்.

4. முஸ்லிம் சட்டக் கோவையின் படி கணவருக்கு தனது மனைவியை விவாகரத்து செய்ய முடியும். இருந்தாலும் நியாயமான காரணங்கள் இல்லாது செய்யும் விவாகரத்தின் போது மனைவிக்கு நஷ்டஈடு வழங்கப்பட வேண்டும். திருக்குர்ஆன் சூரா 2:236ல், "அவருக்கு (விவாகரத்து பெற்ற பெண்ணுக்கு) நஷ்ட ஈடாக ஏதாவது கொடுத்து விடுங்கள்" ஷரீஆ சட்டத்தில் "மதாஃ" நட்டஈடு பற்றிக் குறிப்பிடப்பட்டிருந்தாலும் இலங்கை முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்து சட்டக் கோவையில் அது சம்பந்தமான பிரிவுகள் கவனத்தில் எடுக்கப்படவில்லை. அதுமட்டுமல்ல நீதிமன்ற தீர்ப்பில் கூட இது அடங்குவதில்லை. ஏனென்றால், குஹ்லா விவாகரத்து நீதிமன்ற தீர்ப்பின் படி சட்டமாக விளங்குவது போல் "மதாஃ" நட்டஈடு நீதிமன்ற தீர்ப்பு ஒன்றில் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டால் அது சட்டமாக கணிக்கலாம். எனவே, இது சம்பந்தமாக எமது தனியார் சட்டத்தில் திருத்தம் அவசியமாகிறது.

   "மதாஃ" நட்ட ஈடு சிங்கப்பூர், டியனீஸீயா, சிரியா போன்ற முஸ்லிம், முஸ்லிம் அல்லாத நாடுகளின் சட்டக் கோவையில் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது குறிப்பிடத்தக்கது.

5. முஸ்லிம் தம்பதிகளுக்கு எழும் பிரச்சினைகள் காரணமாக சில வேளை அவர்கள் பிரிந்து வாழ்கிறார்கள். அவ்வேளையில் தம் குழந்தை/குழந்தைகளது பாதுகாப்புப் பொறுப்பு பிரச்சினைக்குள்

ளாகிறது. மனைவியோ கணவரோ தம் பிள்ளைகளின் பாதுகாப்பு பொறுப்புக் கோரி நீதிமன்றத்துக்கு விண்ணப்பம் செய்யலாம். ஆனால், காஸி நீதிமன்றத்தில் அல்ல. இந்த விவகாரத்தில் காஸி நீதிபதிக்கு அதிகாரம் கிடையாது. மாவட்ட நீதிமன்றத்துக்கு (District Court) விண்ணப்பம் செய்ய வேண்டும். விவாக, விவாகரத்து தாபரிப்பு போன்ற கருமங்களை விசாரிக்கும் காஸி நீதிபதிக்கு பிள்ளை பாதுகாப்புப் பொறுப்பு அதிகாரமும் வழங்கப்படல் வேண்டும் என்பது எனது கருத்து. இது சம்பந்தமாக முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்து சட்டக் கோவையில் திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும்.

முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்து சட்டக் கோவைக்கு திருத்தம் கொண்டுவர முஸ்லிம் மத கலாச்சார அமைச்சர் கௌரவ லக்ஷ்மன் ஜயகொடி அவர்களால் கலாநிதி ஏ.ஏ.எம். சஹாப்தீன் தலைமையில் ஒரு குழு, சுமார் பத்து ஆண்டுகளுக்கு முன் நியமிக்கப்பட்டது. அந்தக்குழு பொதுமக்களிடமிருந்து கருத்துக்களை கோரி அறிக்கை ஒன்றை சமர்ப்பித்தது. அந்த அறிக்கையில் காஸி சேவையில் மாற்றம் அவசியம் பற்றியும் முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்து சட்டக் கோவையில் திருத்தம் அவசியம் பற்றியும் வலியுறுத்தியுள்ளது.

மேலும், காஸி நீதிபதிகளுக்கும், பொது மக்களுக்கும் காஸி நீதிமன்றம் பற்றிய நூல்கள் இல்லாத குறையை வலியுறுத்தி மும்மொழிகளிலும் நூல்கள் வெளியிட வழிவகுக்க வேண்டும் என்றும் அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிட்டபட்டுள்ளது.

இது சம்பந்தமாக நூல்கள் இல்லா குறையைத் தீர்ப்பதற்காக எனது முயற்சியால் "காஸி நீதிமன்ற நடைமுறைகளும் செயற்பாடுகளும்" என்ற நூல் ஆங்கிலத்தில் வெளியிடப்பட்டுள்ளது. பெருவாரியான காஸி நீதிபதிகளினதும் பொதுமக்களினதும் குறிப்பாக முஸ்லிம் பெண்களின் வேண்டுகோளின்படி நான் இதனின் தமிழாக்கத்தை அண்மையில் வெளியிட்டேன். இதன் சிங்கள ஆக்கத்தையும் வெகு விரைவில் வெளியிடவிருக்கிறேன். இன்ஷா அல்லாஹ்.

ஆனால், இயக்கங்களோ, முஸ்லிம் தனவந்தர்களோ இப்பேற்பட்ட ஆக்கத்துக்கு ஒத்துழைக்காதது வருந்தக்கூடிய விடயமாகும். நான் பலரை அணுகி நூல்களை வெளியிட உதவி கோரியும், உதவி கிடைக்கவில்லை என்பதை வேதனையுடன் குறிப்பிட வேண்டும். எனது சொந்த செலவிலேயே இந்த இரு நூல்களையும் வெளியிட்டுள்ளேன். எமது சமூகம் சில முக்கிய பொறுப்புக்களை உணர்ந்து செயல்பட வேண்டும் என்பது எனது விருப்பம். இதற்காக ஒரு நிதியை ஏற்படுத்துவது வரவேற்கத்தக்கது.

மேற்குறிப்பிட்ட அறிக்கையிலே கணவருக்கோ மனைவிக்கோ குறிப்பாக தொழில் சம்பந்தமாக வெளியூர் சென்றிருந்தால் அவருக்காக நீதிமன்றத்தில் ஆஜராக அவரது பிரதிநிதியையோ சட்டத்தரணியையோ அனுமதிக்க வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையில் வலியுறுத்தப்பட்டுள்ளது. சட்டத்தரணி காஸி நீதிமன்றத்தின் முன் ஆஜராக சட்டக்கோவையிலே இடமில்லை. எனவே, அதற்கு சட்டக்கோவையிலே திருத்தம் கொண்டுவர வேண்டும் என அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் விவாக, விவாகரத்து சட்டக்கோவையின் 74வது பிரிவின்படி சட்டத்தரணிகள் காஸி நீதிமன்றத்தின் முன் ஆஜராக முடியாது. ஆனால் காஸி மேன்முறையீட்டு சபை முன் சட்டத்தரணிகள் ஆஜராக முடியும். காஸி மேன்முறையீட்டு சபையின் ஒரு அங்கத்தவராக நான் பணிபுரிந்துள்ளேன்.

"மதாஃ" நட்டஈடு கொடுப்பனவு பற்றியும் குஹ்லா விவாகரத்து பற்றியும் ஆலோசனை வழங்கியதோடு அதற்காக சட்டகோவையில் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்று இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

மேலும், திருமணம் பதிவு செய்யுமுன் ஒரு பெண்ணின் விருப்பத்தை எழுத்து மூலம் பெறவேண்டும் என்றும் இதற்காக சட்டக்கோவையில் 18(1)(a), 19(1)(a) பிரிவுகளில் திருத்தம் கொண்டு வர வேண்டும் என்றும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

"கைக்கூலி" வழங்குவது சட்டக்கோவையில் அனுமதிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால், இது ஷரீஆ சட்டத்துக்கு முரணானதாகும். எனவே, இவை சட்டக்கோவையிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும் என்று அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. அதற்கு பதிலாக திருமண அன்பளிப்புக்கு இடமளிக்க வேண்டும் என ஆலோசனை வழங்கப்பட்டுள்ளது.

மற்றும், காஸி நீதிபதிகளுக்கான கொடுப்பனவு மிகவும் சிறிய தொகையாகும். எனவே, அவர்களுக்குச் சிறந்த கொடுப்பனவு வழங்க வேண்டும் என அந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

பிரதம நீதியரசர் மாண்புமிகு சரத் என். சில்வா நியமனம் பெற்ற பின்னர் அவர், உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் அமீர் இஸ்மாயில் தலைமையின் கீழ் இளைப்பாறிய உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் எம். ஜமீல், இளைப்பாறிய சட்டமா அதிபர் எம்.எஸ்.அஸீஸ் ஆகியோரும் என்னையும் சேர்த்து ஒரு குழுவை டிசம்பர் 2000ல் நியமித்தார். அந்த குழுவை பின்வரும் விடயங்களை ஆராயுமாறு பணிக்கப்பட்டது.

1. காஸி நீதிபதி நியமனம்
2. காஸி நீதிபதிகளின் தராதரம்
3. நீதிமன்ற ஆதிக்க எல்லை
4. ஆட்சியுரிமையும் கடமையும்
5. காஸி நீதிமன்றங்களின் பொது நிர்வாகம்

சட்டக்கோவையில் திருத்தம் கொண்டு வரவேண்டிய விடயங்களைப் பொறுத்த வரையில் மேலும் ஆராய்ந்த பிறகு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பிக்க இந்தக் குழு முடிவெடுத்துச் சட்டக்கோவையில் திருத்தங்கள் இன்றி நடைமுறைப்படுத்தக்கூடிய சில விடயங்களை ஆராய்ந்து இந்தக் குழு ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது.

அந்த அடிப்படையில் மேற்குறிப்பிடப்பட்ட 1, 2, 3, 5 என இலக்கமிடப்பட்ட விடயங்களைப் பற்றி இக் குழு ஆராய்ந்து உடனே செயல்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஜனவரி 2001ல் ஒரு அறிக்கையை சமர்ப்பித்தது.

அந்த அறிக்கையில் காஸி நீதிபதிகளின் கல்வித் தராதரம் பற்றி ஆலோசனை வழங்கப்பட்டது. ஒரு காஸி நீதிபதியின் கல்வி தகைமைகள்:

1. சட்டத்தரணி அல்லது;
2. அங்கீகரிக்கப்பட்ட பல்கலைக்கழக பட்டதாரி அல்லது;
3. முஸ்லிம் விவகார அமைச்சினால் அங்கீகரிக்கப்பட்ட நிறுவனத்தின் மௌலவி அல்லது;
4. கல்வி திணைக்களத்தினால் வழங்கப்பட்ட அல் - ஆலிம் சான்றிதழ் அல்லது;
5. முஸ்லிம் சட்டம் குறிப்பாக விவாக, விவாகரத்து பற்றி சிறந்த அறிவும் சமூகத்தில் நன்மதிப்பும் பெற்ற நன்மை தீமையுணர்வுக்குரிய நேர்மையாளருமாகும்.

எமது அறிக்கை எவ்வளவு சீக்கிரம் செயல்படுத்தப்பட்டதென்று மே மாதம் 18ம் திகதிய 20201 அரசாங்க "கெஸட்" சான்று பகரும்.

மேற் குறிப்பிட்ட "கெஸட்" முன் பக்கத்தில் நீதிச் சேவை ஆணைக்குழுவின் செயலாளர் ஜனாப் எட்ப்.ஏ. சலாம் அவர்களால் விடுக்கப்பட்ட விளம்பரம் திருக்கோணமலை, அம்பாறை மாவட்டத்தில் இருக்கும் காஸி நீதிபதி நியமனத்துக்கு மேற்குறிப்பிட்ட தகைமைகள் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. உயர் நீதியரசர் கௌரவ அமீர் இஸ்மாயில் அவர்களின் அறிக்கை இவ்வளவு சீக்கிரம் செயல்படத் தொடங்கியது சந்தோஷப்படக் கூடிய விடயமாகும்.

இந்த அறிக்கையிலே மேலும் காஸி நீதிபதிகளை நியமிக்கும் பொழுது அவர்களது தகைமையையும் திறமையையும் உறுதிப்படுத்த இளைப்பாறிய நீதியரசர்களை உள்ளடக்கிய குழு ஒன்றை நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு நியமித்து விண்ணப்பதாரர்களுக்கான நேர்முகப்பரீட்சையில் அந்தக் குழுவின் உதவியை பெறுவது என்றும் காஸி நீதிபதிகளை மூன்று (3) வருடங்களுக்கு நியமித்து அந்தக் காலத்தில் அவர்களின் சேவையை நியமிக்கப்பட்ட முஸ்லிம் குழுவினால் பரிசீலனை செய்வது என்றும் முடிவாகியது.

மேலும் தற்பொழுது கடமையில் இருக்கும் காஸி நீதிபதிகளின் தகைமையையும் திறமையையும் இந்தக் குழுவினால் பரிசீலனை செய்வது சிறந்தது என அபிப்பிராயம் தெரிவிக்கப்பட்டது.

காஸி நீதிபதிகளின் ஒழுங்குமுறை, அதிகாரம் நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவுடன் சம்பந்தப்பட்ட போதிலும் தேவைப்படின் இவ்விவகாரம் முஸ்லிம் குழுவின் கவனத்துக்கு கொண்டு வருவது நல்லதாகும்.

காஸி நீதிபதிகளுக்கான முறையான பயிற்சித் திட்டம் ஒன்றை நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு வகுக்க வேண்டும். இதனை முஸ்லிம் சட்டத்தை நன்கறிந்த முஸ்லிம் சட்ட பயிற்சியாளர்களின் மூலம் நீதிபதிகளின் நிறுவனத்தின் உதவியோடு செயல்படுத்த வேண்டும்.

இந்த அறிக்கையில் நீதிமன்ற ஆதிக்க எல்லையினை சுமார் 30,000 முஸ்லிம்களை கொண்ட வட்டமாக நிர்ணயித்து காஸி நீதிபதிகளுக்கு அமைச்சின் முடிவின்படி பல்வேறு இடங்களில் விசாரணைகளை நடாத்த அதிகாரம் வழங்க முடிவு செய்யப்பட்டது.

கொழும்பு பகுதியில் இரண்டு காஸி நீதிபதிகள் தான் கடமை புரிகிறார்கள். இது கொழும்பு வடக்கு கொழும்பு தெற்கு பகுதிகளாகும். ஆனால், அவர்களது சேவைச் சுமை அதிகம் என்ற படியால் மேற்கொண்டு இரண்டு காஸி நீதிபதிகளை கொழும்பு கிழக்கு, கொழும்பு மேற்கு என்று நியமிக்கப்பட வேண்டிய அவசியமுள்ளது. எனவே, கொழும்பு மாநகரத்தில் நான்கு காஸி நீதிபதிகள் செயல்படுவர்.

இந்த அறிக்கையின்படி காஸி நீதிபதிக்கு ஒரு மாதத்திற்கு ரூ. 5000ம் போக்குவரத்துச் செலவு வழங்க வேண்டும். மேலும் எழுதுவினைஞர் உதவியும் எழுதுபொருட்கள் பெறவும் அவர்களுக்கு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டுள்ளது.

இந்த அறிக்கையின் படி நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் செயலாளர் ஏ.டப்ளியு.ஏ. சலாம் அவர்கள் பதிவாளர் நாயகத்துக்கு அனுப்பிய 26.04.2001 திகதியிட்ட மடலில் கொழும்பு மாநரத்துக்கு மேலும் இரண்டு காஸி நீதிபதிகளை நியமிக்க அவரின் அனுமதியை கோரியுள்ளார். கொழும்பு பகுதிக்கு இரண்டு மேலதிக காஸி நீதிபதிகளை நியமிக்க விண்ணப்பங்கள் கோரப்பட்டுள்ளது.

மேலும், செயலாளர் மாண்புமிகு ஜனாதிபதிக்கு 27.04.2001 அன்று எழுதிய மடலில் காஸி நீதிமன்றம் பொது நிர்வாகம் நீதி அமைச்சின் கீழ் வருவது பயன்தரக்கூடியது என்றும் காஸி நீதிபதிகளுக்கு மாதாந்தம் ரூ. 5000 கொடுப்பனவும் போக்குவரத்துச் செலவும் வழங்க வேண்டும் என்றும் அவர்களுக்கு எழுதுவினைஞர் உதவியும் எழுது பொருட்கள் பெறவும் வழிவகை செய்து, காஸி நீதிமன்ற மதிப்பீட்டாளர்களுக்கு தற்கால ஜூரிமார்கள் பெறும் கொடுப்பனவை வழங்குமாறும் வேண்டிக்கொண்டு அதற்குண்டான நடவடிக்கைகளை எடுக்குமாறும் அந்தக் கடிதத்தில் கோரியுள்ளார்.

காஸி மன்ற மதிப்பீட்டாளர்களுக்கு தற்கால ஜூரிமார்கள் பெறும் கொடுப்பனவை வழங்க வேண்டும் என்றும் காஸி நீதிபதிகள், மாவட்ட நீதிமன்றங்களை பிரிப்பதற்கு நீதி அமைச்சு வழிவகை செய்ய வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. காஸி நீதிபதிகள் தமது விசாரணைகளை தமது அந்தரங்க காரியாலயத்திலோ அல்லது வீட்டிலோ நடாத்துவதில் பல பிரச்சினைகளுக்கு ஆளாகின்றார்கள். மாவட்ட ரீதியாக காஸி நீதிபதிகளுக்கு நீதிமன்ற கட்டிடத்தில் ஒரு அறையை ஒதுக்குவது சிறந்ததாகும்.

முஸ்லிம் மத கலாச்சார அமைச்சர் இன்னும் ஒரு குழுவை நியமித்தார். இந்தக் குழுவில் என்னையும் சேர்க்கப்பட்டது. முஸ்லிம் பள்ளிவாசல் தர்ம நம்பிக்கை நிதி அல்லது வக்ப் சட்டக் கோவையை அலசி ஆராய்ந்து ஒரு அறிக்கை சமர்ப்பிப்பதற்காக இக்குழு நியமிக்கப்பட்டது.

அந்தக் குழுவின் முக்கிய திருத்தம் என்னவென்றால் 24 முஸ்லிம்களைக் கொண்ட அறிவுரை வழங்கும் ஷூரா குழுவின் அபிப்பிராயத்தை பெறவும் இந்த அறிக்கையில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

வக்ப் மேன்முறையீட்டு மன்றத்துக்கு (Wakf Tribunal) மேலதிக அதிகாரங்களை வழங்குவதும் குறிப்பாக சொத்து சம்பந்தமாக ஈடுவைப்பது, வாடகைக்கு வழங்குவது போன்ற விடயங்களில் சீரிய நடவடிக்கைகளை எடுப்பதற்கு இந்த மன்றத்துக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும் என்று குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது.

எனவே, முஸ்லிம் தனியார் சட்டத்துக்கு திருத்தம் அவசியம் என்பது புலனாகிறது. அது மட்டுமல்ல ஷரீஆ சட்டத்தில் உள்ள நல்ல பல விடயங்களை முஸ்லிம்கள் நலன் கருதி மட்டுமல்ல ஏனைய சமூகங்கள் நலன் கருதி இந்நாட்டு பொது சட்டத்திலும் கூட புகுத்தல் வேண்டும் என்பது எனது கருத்தாகும்.

முஸ்லிமல்லாத சட்ட வல்லுனர்கள் பல்கலைக்கழக பேராசிரியர்கள் ஷரீஆ சட்டத்திலுள்ள நல்ல பல விடயங்களை வரவேற்றுள்ளார்கள் என்பதை குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

இந்நாட்டில் முஸ்லிம் தனியார் சட்டம் வளர பிரார்த்திக்கிறேன்.

அடிக்குறிப்புகள்

1. இலங்கை வரலாறு பாகம் II பக்கம் 12, பிதா எஸ்.ஜீ. பெரேரா, எஸ்.ஜே.
2. கௌஸ் என்பவருக்கு எதிரான கௌஸ் 1988 SLLR பாகம் I என்ற வழக்கின் தீர்ப்பு.
3. பொது சட்ட இல. 21, 1844 இறுதி விருப்பு ஆவண சட்டம் - Last Will
4. லஹ்மத் உம்மாவுக்கு எதிரான சரீபா உம்மா வழக்கு 14 NLR பக்கம் 464
5. சுலைமான் எதிர் மொகிதீன் (1957) 59 NLR பக்கம் 227
6. 75 NLR பக்கம் 295.
7. சரிபா உம்மாவுக்கு எதிராக அகமத் 33 NLR பக்கம் 8, வழக்கின்படி.
8. 20 NLR பக்கம் 481
9. 1998ம் ஆண்டு 1 SLLR பக்கம் 47ல் அறிக்கையிடப்பட்ட.

பணக்கடத்துகைக்கு எதிரான சட்டங்கள்
Laws Against Money Laundering

எஸ். துரைராஜா
சிரேஷ்ட அரச சட்டவாதி, விரிவுரையாளர்

Money Laundering என்பதற்கு பணக்கடத்துகை என்ற மொழியாக்கம் எந்தளவிற்கு பொருந்தும் என்று தெரியவில்லை. எனினும் Money Laundering எனும் ஆங்கில வார்த்தைக்கு அண்மித்த மொழிமாற்ற வார்த்தை பணக்கடத்துகை எனக் கொண்டு அந்த வார்த்தை பாவித்துள்ளேன்.

பணக்கடத்துகை என்றால் என்ன?

எவரேனும் ஒருவர் நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ ஏதேனும் சட்டமுறையற்ற நடவடிக்கையினால் பெறப்படும் ஏதேனும் ஆதன நடவடிக்கையிலோ அல்லது பரிமாற்றத்திலோ ஈடுபடுதல் ஆகும்.

இன்றைய உலகில் பணக்கடத்துகை என்பது மிகப் பாரிய குற்றங்களுள் ஒன்றாக கருதப்படுகிறது. இக்குற்றம் நேரடியாக நபர்களை மாத்திரம் அல்லாது ஒரு நாட்டின் அல்லது நாடுகளின் பொருளாதாரத்தை சீர்குலைக்கும் வல்லமை பொருந்தியது. பொதுவாக போதைப் பொருட்கள் கடத்தல், ஆட் கடத்தல், விபச்சாரம், சூது, பயங்கரவாத நடவடிக்கைகள், ஆயுதக்கடத்தல் போன்ற குற்றங்களில் இருந்து பெறப்படும் பணம் இன்னொரு குற்றத்திற்கோ அல்லது சட்டத்தை ஏமாற்றுவதற்காக வேறேதேனும் அனுமதிக்கப்பட்ட நடவடிக்கைகளுக்கு பாவிக்கப்படும் பணம் அல்லது பொருள் இதன் கீழ் அடங்கும்.

இதன் மூலத்தினை எடுத்துப் பார்த்தால் 1988 ஆம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் சபையின் போதைப் பொருட்கள் பிரகடனம்[1] ஆரம்பத்தில் போதைப்பொருள் கடத்தல் மூலமாக பெறப்படும் பணம் தொடர்பாகத்தான் இந்த பிரகடனத்தில் பிரஸ்தாபிக்கப்பட்டு ஏற்கப்பட்டது. இலங்கை இந்தப் பிரகடனத்தில் 1991 ஆம் ஆண்டு ஜூன் மாதம் 6 ஆந் திகதி கைச்சாத்திடப்பட்டது. அதன் பிறகு இலங்கை தனது உள்ளக சட்டத்தில் மாற்றங்களை கொண்டுவந்தது.

உலகளாவிய ரீதியில் பலம் பொருந்திய G7 கைத்தொழில் நாடுகள் அமைப்பு[2] பணக்கடத்துகை தொடர்பான சட்டங்களை உருவாக்கின. இந்த நாடுகளின் பணக்கடத்துகை தொடர்பான நிதி நடவடிக்கை இலக்குப் படை (Financial Action Task Force on Money Laundering) (FATF) ஏற்படுத்தின. இந்த FATF 40 பரிந்துரைகளை (40 Recommendations) பணக்கடத்துகையை கட்டுப்படுத்துவதற்காக முன்வைத்தன. இன்று உலகளாவிய ரீதியில் இந்த பரிந்துரைகள் நடைமுறைப்படுத்தப்பட்டு வருகின்றன என்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

உலக நாடுகள் பிராந்தியங்கள் அல்லது வலயங்களாக பிரிந்து இந்த பணக்கடத்துகைக்கு எதிரான சட்டங்களை ஏற்படுதிக் கொண்டுள்ளன. ஆசிய பசுபிக் நாடுகள், ஆசிய பசுபிக் நாடுகளின் பணக்கடத்து- கைக்கான கூட்டமைப்பு[3] என்று ஒரு கூட்டமைப்பினை ஏற்படுத்தியுள்ளன. இந்த கூட்டமைப்பில் இலங்கையும் அங்கம் வகிக்கின்றது. இதன் தலைமையகம் அவுஸ்திரேலியா சிட்னி நகரத்தில் அமைந்துள்ளது. இதில் 22 நாடுகள் அங்கம் வகிக்கின்றன.[4] இந்த வருடம் மேலும் சுமார் 8[5] நாடுகள் சேர்க்கப்பட்டன. அமெரிக்கா, அவுஸ்திரேலியா, மலேசியா, இந்தியா, இலங்கை போன்ற நாடுகளும் இதில் உள்ளடங்குகின்றன.

இந்த கூட்டமைப்பில் உள்ள நாடுகளில் 20 நாடுகள் பணக்கடத்துகைக்கு எதிரான சட்டங்களை நிறைவேற்றியுள்ளன. ஹொங்கொங், சிங்கப்பூர் போன்ற நாடுகள் இந்த சட்டத்தை மிகத் திறமையாகவும், தனது பொருளாதாரத்தை சீர்குலைக்காத வண்ணம் அமுலாக்குகின்றன.

இலங்கையில் இந்த சட்டம் இன்னமும் கொண்டுவரப்படவில்லை. கிடைக்கும் தகவல்களின்படி இந்தச் சட்டம் தொடர்பான சட்ட நகல்கள் தயாரிக்கப்பட்டுள்ளதாக தெரிகின்றது.

பணக்கடத்துகைக்கு எதிரான சட்டம் தேவையா?

பணக்கடத்துகை தொடர்பான தேசிய, சர்வதேச கருத்தரங்குகளில் வினவப்படும் ஒரு வினா, இந்த சட்டம் நன்மையை ஏற்படுத்துவதை விட அதிகளவு தீமையை ஏற்படுத்துமா? என்பதாகும். இன்றைய பணக்கடத்துகையில் பாரிய பணத்திரட்டல், போதைவஸ்து கடத்தல், ஆயுதக்கடத்தல், பயங்கரவாத நடவடிக்கை மற்றும் பெண்கள், பிள்ளைகள் கடத்தல் போன்ற குற்றங்களிலிருந்து பெறப்படும் பணமே முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது.[6] மேற்கூறிய குற்றங்களை நாம் உற்று நோக்கினால் அதனால் ஏற்படும் பாதிப்புக்கள் என்ன என்பதை மற்றவர் விளக்காமலே விளங்கிக் கொள்ளலாம். போதைப்பொருள், ஆயுதக்கடத்தல் போன்றவற்றினால் ஏற்பட்டுள்ள சீரழிவை நாம் இலங்கையில் கண்கூடாகக் காணலாம். 2000 ஆம் ஆண்டு பெறப்பட்ட மதிப்பீட்டின்படி போதைப் பொருள் பாரியளவில் கடத்துபவர்கள் எந்தவொரு போதைப் பொருட்களும் ஏன் சிகரட் கூட பாவிப்பதில்லை என்று தெரிய வந்திருக்கின்றது. அவுஸ்திரேலிய புகைத்தலுக்கு எதிரான சம்மேளனம் விடுத்த அறிக்கையின்படி அவுஸ்திரேலியா புகையிலை கம்பனியின் ஊழியர்களுள் 86% வீதமானவர்கள் புகைப்பதில்லை என்று கூறியிருக்கின்றது. எனவே போதைப் பொருட்கள் விற்பனை செய்பவர்கள் தாங்கள் அழியாமல் மற்றவர்களை அழித்து சமுதாயத்தை சீர்குலைக்கின்றார்கள். இங்கு இந்த பணக்கடத்துகை இது போன்றதொரு நடவடிக்கையாகும்.

பணக்கடத்துகை தடுப்பு சட்டத்தினால் கிடைக்கும் நன்மைகள்

தற்போது ஏதேனும் ஒரு குற்றச் செயலிலிருந்து பெறப்படும் பணம் தொடர்பாக நேரடி நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு எந்தவொரு சட்டமும் இல்லை என்றே கூறமுடியும். பயங்கரவாத தடுப்புச் சட்டம்[7], அரச ஆதனங்களுக்கு எதிராக செய்யப்படும் தீங்குகள் தொடர்பான சட்டம்[8] போன்றவற்றில் தண்டனை தொடர்பான ஏற்பாடுகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஆனால் குறித்த அந்த ஆதனத்தை பறிமுதல் செய்தல் தொடர்பாக ஏற்பாடு

இல்லை. மிக சாதாரணமான ஒரு வழக்கை எடுத்துக் கொண்டால் அண்மையில் அளுத்கம பகுதியில் ஒரு சிறுபிள்ளையை கடத்தி கப்பம் கேட்டு கொலை செய்தமை உங்களுக்கு ஞாபகம் இருக்கும். இந்த வழக்கில் அந்த சிறுவனின் தந்தை பாரிய தொகையை கப்பமாக கொடுத்திருந்தார். ஆனாலும் அந்த சிறுவன் கப்பம் கேட்டவர்களினால் கொலை செய்யப்பட்டிருந்தான். இந்த வழக்கு நீதாய விளக்கத்தின் (trial at bar) பின் குற்றம் சாட்டப்பட்டவர்கள் குற்றவாளியாக காணப்பட்டு மரண தண்டனை விதிக்கப்பட்டார்கள். இந்த சம்பவத்தை பொறுத்தவரையில் சம்பவத்தில் ஒரு பகுதிக்கு நீதிமன்றத்தில் தீர்ப்பளிக்கப்பட்டுள்ளது. ஆனால் இங்கு பெறப்பட்ட பணம் தொடர்பாக எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. காரணம் எமது சட்டத்தில் அதற்கான ஏற்பாடு இல்லை.

பணக்கடத்துகைக்கு எதிரான சட்டத்தில் மூலவழக்கின் ஒரு பகுதியாகவோ அல்லது தனியான ஒரு வழக்காகவோ இந்த பெறப்பட்ட பணம் தொடர்பான வழக்கு முன் வைக்கப்படலாம்.

பணக்கடத்துகைகளில் பொதுவாக வங்கிகள், நிதி நிறுவனங்கள் சம்பந்தப்படுவது மிக அதிகம். காரணம் நிதி பரிமாற்றங்கள் இந்நிறுவனங்களின் ஊடாக செய்யப்படுவதாலாகும். எனவே அந்நிய செலாவணியை கட்டுப்படுத்தும் நிறுவனம் / திணைக்களம், மத்திய வங்கியும் இதில் நேரடியாக அங்கம் வகிக்கும். ஏனைய நாட்டு சட்டங்களையும் இலங்கையில் உள்ள வரைபு சட்ட மூலத்தையும் பார்க்கும் போது பெரும்பாலும் ஒத்ததாகவே காணப்படுகின்றது. இந்த பணக்கடத்துகை தொடர்பான நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு பணக்கடத்துகை மேற்பார்வை அதிகார சபை ஒன்று அமைக்கப்படுதல் அத்தியவசியமாகும். இதில் நிதி நிறுவனங்கள், மத்திய வங்கி, பொலிஸ் திணைக்களம், சட்டமா அதிபர் திணைக்களம், அமைச்சரால் நியமிக்கப்படும் இது தொடர்பான அறிவாற்றல் கொண்ட 6 பேர் இதில் அடங்குவர்.

இந்த பணக்கடத்துகை ஒரு நாட்டின் எல்லைக்குள் மாத்திரம் நடக்கும் ஒரு விடயமல்ல. எனவே அந்த நாட்டில் இந்தக் குற்றத்தினை தடுக்கும் அதேவேளை பிராந்திய ரீதியாகவும், சர்வதேச ரீதியாகவும் இது தடுக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும். இதன் காரணத்தினால் இந்த சட்டத்தில் பிராந்திய, சர்வதேச விசாரணைகள், சாட்சிகள் பெறப்படுதல்கள் போன்றவை தொடர்பான விசேட ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன. இப்போது உலகிலுள்ள பணக்கடத்துகை தொடர்பான பல கூட்டமைப்புக்கள் தங்களுக்குள்ளும் அமைப்புக்களிடையிலும் மிக அந்நியோன்ய உறவுகளை கொண்டிருக்கின்றன. இதனால் பல விசாரணைகள் துரிதமாகவும் சுமூகமாகவும் நடைபெறுகின்றன. எது எவ்வாறாயினும் இப்போதுள்ள நவீன தொழிநுட்ப வசதிகளினால் குறிப்பாக கணனி வர்த்தகம் (E-Commerce) கணனி நிதி பரிமாற்றங்களினால் (Digital Banking) பணக்கடத்துகை செய்பவர்கள் மிக வேகமாக முன்னேறியுள்ளார்கள். குற்றம் செய்பவர்களுக்கிடையே இருக்கும் மிக மிக நெருங்கிய உறவும், தங்களை காப்பாற்றிக் கொள்ள வேண்டும் என்ற ஒரே நோக்கத்திலும் சட்டத்தை அமுல் செய்பவர்களைவிட தவறிழைப்பவர்கள் ஒருபடி மேலேயே இருக்கின்றார்கள்.

பணக்கடத்துகை சமுதாயத்தினையும் நாட்டினையும் சீரழிப்பதனை நாம் முழுமையாக கட்டுப்படுத்த முடியாவிட்டாலும் கூட முடிந்தளவிற்கு கட்டுப்படுத்துவது மிகவும் அத்தியவசியமான தேவைப்பாடாகும். எனவே இந்த பணக்கடத்துகை தடுப்புச் சட்டம் கொண்டுவரப்பட்டு அது முழு அளவில் எவரதும் தலையீடு இல்லாமல் சுயாதீனமாக அமுல்நடத்தப்படுதல் வேண்டும்.

1 In 1988 the United Nations Convention Against *Illicit Traffic in Narcotic Drugs and Psychotropic Substances* was adopted, at Vienna. Popularly known as the Vienna (Drug Trafficking) Convention.

2 U.S., Japan, Germany, France, U.K., Italy, Canada.

3 Asia Pacific Group on Money Laundering.

4 APG Annual Report – 2000-2001 at Page 1

5 Ibid.

6 UN Crime Prevention and Criminal Justice Newsletter

7 48 of 1979

8 12 of 1992

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம்

INDUSTRIAL DISPUTES ACT

A. SARVESWARAN
LL.B (Hons), M.Phil, Attorney-at-Law.
Senior Lecturer, Faculty of Law, University of Colombo.

அறிமுகம்

கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்காக முதலாவதாக ஆக்கப்பட்ட சட்டம் 1931 ஆம் ஆண்டின் 3 ஆம் இலக்க கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (இணக்கத் தீர்வு) சட்டமாகும். இச் சட்டத்தின் கீழ் கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காணும் வழிவகையாக இணக்கத் தீர்வு மட்டும் காணப்பட்டது. கைத்தொழிற் துறையில் ஏற்பட்ட வளர்ச்சி காரணமாக கைத்தொழிற் பிணக்குகள் எண்ணிக்கையில் அதிகரித்ததுடன் அவைகளின் தன்மையிலும் சிக்கல் தன்மை கொண்டவைகளாக அமைந்தன. இதன் காரணமாக நடைமுறையிலிருந்த கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (இணக்கத் தீர்வு) சட்டத்தில் காணப்பட்ட ஏற்பாடுகள் போதுமானவைகளாகவிருக்கவில்லை. இக் குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்யும் வகையில் ஆக்கப்பட்டதே 1950 ஆம் ஆண்டின் 43 ஆம் இலக்கக் கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டமாகும்.

1950 ஆம் ஆண்டில் ஆக்கப்பட்ட கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம் அதன் பின்னர் பல தடவைகள் திருத்தப்பட்டது. அண்மைக்காலத்தில் செய்யப்பட்ட திருத்தங்களாக 1983 ஆம் ஆண்டின் 12 ஆம் இலக்கப் பணிக்கொடைச் சட்டம், 1990 ஆம் ஆண்டின் 32 ஆம் இலக்க கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (திருத்த) சட்டம் மற்றும் 1999 ஆம் ஆண்டின் 56 ஆம் இலக்க கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (திருத்த) சட்டம் ஆகியவைகளுள்ளன.

இச் சட்டத்தின் நீள் தலைப்பானது, கைத்தொழிற் பிணக்குகளைத் தடுப்பதற்கும், புலனாய்வு செய்வதற்கும், தீர்த்து வைப்பதற்கும் அத்துடன் இவைகளுடன் தொடர்பான விடயங்களை ஏற்பாடு செய்வதற்குமான சட்டம் என்கின்றது. இச் சட்டம் ஆக்கப்பட்டதன் நோக்கம் கைத்தொழிற் பிணக்குகள் ஏற்படுவதைத் தடுப்பதும் கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குச் சுமுகத் தீர்வு காண்பதன் மூலம் கைத்தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதுமாகும். இந் நோக்கங்களை அடையும் வகையில் ஆணையாளர் மற்றும் அமைச்சர் ஆகியோருக்கு தத்துவங்கள் அளிக்கப்பட்டுள்ளதோடு கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான விசேட பொறிமுறையும் ஆக்கப்பட்டுள்ளது. பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான விசேட அம்சமொன்றாகப் பிணக்குகளுக்கு

நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வு வழங்கும் விசேட தத்துவம் அளிக்கப்பட்டுள்ள தொழில் நீதிமன்றங்கள்[1] (Labour Courts) தாபிக்கப்பட்டுள்ளமையைக் குறிப்பிடலாம். தொழில் ஒப்பந்தங்களிலுள்ள நியாயமற்றதும் ஒப்புரவற்றதுமான வாசகங்களால் பிணிக்கப்படாது நியாயமும் ஒப்புரவானதுமான தீர்வினை வழங்கும் தத்துவத்தினை இத் தொழில் நீதிமன்றங்கள் கொண்டுள்ளன. பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காணும் போது பல்வகைப்பட்ட ஒப்புரவுப் பரிகாரங்களையும் வழங்குவதற்கான தத்துவத்தையும் தொழில் நீதிமன்றங்கள் கொண்டுள்ளன. கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்திலுள்ள ஏற்பாடுகள் தொடர்பில் மேனிலை நீதிமன்றங்களால் வழங்கப்பட்ட தீர்ப்புகள், சட்ட ஏற்பாடுகளைக் குறைநிரப்புகின்றவைகளாக அமைந்துள்ளன.[2]

பொருள் கோடல்கள்

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்தில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ள முக்கிய பதங்கள் பொருள்கோடல் செய்யப்பட்டுள்ளன.[3] "கைத்தொழிற் பிணக்கு" என்பது எவரேனும் ஆளை ஊழியத்திலமர்த்தல் அல்லது ஊழியத்திலமர்த்தாமை தொடர்பில் அல்லது ஊழிய நியதிகள் அல்லது தொழில் நிபந்தனைகள் தொடர்பில் அல்லது சேவைகளை முடிவுறுத்துதல் தொடர்பில் அல்லது மீளவமர்த்தல் தொடர்பில் தொழில்தருநரொருவருக்கும் வேலையாள் ஒருவருக்குமிடையே அல்லது தொழில் தருநருக்கும் வேலையாட்களுக்குமிடையே அல்லது வேலையாட்களுக்கும் வேலையாட்களுக்குமிடையே உள்ள பிணக்கு அல்லது பேதம் என்பதாகும்.

"தொழில்தருநர்" என்பது எந்த ஆள் எவரேனும் வேலையாளை ஊழியத்திலமர்த்துகின்றாரோ அல்லது எந்த ஆள் சார்பில் வேறெவரேனும் ஆள் எவரேனும் வேலையாளை ஊழியத்தில் அமர்த்துகின்றாரோ அந்த ஆள் என்று பொருளாகும் என்பதுடன் தொழில்தருநர்களின் குழுவொன்றையும் அத்தகைய வேறு எவரேனும் ஆளின் சார்பில் எவரேனும் வேலையாளையும் ஊழியத்திலமர்த்துகின்ற எவரேனும் ஆள் என்பதுமாகும்.

"வேலையாள்" என்பது தொழில்தருநர் ஒருவருடன் வெளிப்படையான அல்லது உட்கிடையான, வாய்ச்சொல் மூலமான அல்லது எழுத்திலுள்ள, சேவை செய்வதற்கான அல்லது தொழில் பயில்வதற்கான, அல்லது ஏதேனும் வேலையை அல்லது தொழிலை ஒரு வேலையாள் தம்பொறுப்பிற் செய்து முடிப்பதற்கான ஒப்பந்தம் ஒன்றைச் செய்து கொண்டுள்ள அல்லது அவருடன் செய்த ஒப்பந்தப்படி அவரின் கீழ் எத்தன்மையிலும் வேலைசெய்கின்ற எவரேனும் ஆள் என்று பொருளாகும். அத்துடன் ஏதேனும் குறித்த ஒரு காலத்தில் அவர் ஒரு தொழிலில் அமர்ந்திருப்பினும் அல்லது தொழிலில்லாதிருப்பினும் மேலுள்ள ஏதேனும் ஒப்பந்தத்தின் கீழ் சாதாரணமாகத் தொழில் செய்யுமொருவரையும் உள்ளடக்கும். அத்துடன் அவரது சேவைகள் முடிவுறுத்தப்பட்ட ஆளொருவரையும் உள்ளடக்கும்.

"கைத்தொழிற் பிணக்கு", "தொழில்தருநர்" மற்றும் "வேலையாள்" ஆகிய சொற்பதங்கள் பரந்த பொருளில் பொருள் கோடல் செய்யப்பட்டுள்ளன. கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்திலுள்ள வேலையாளென்பது வீட்டுப் பணியாளையும் உள்ளடக்குகின்றது. *Wijedeera* v. *Babyhamy*[4] வழக்கில் வேலைமுடிவுறுத்தப்பட்ட வீட்டுப் பணியாளொருவர் தொழில் நியாயசபையில் வழக்கிட்டு நிவாரணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டார்.[5]

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம், தொழில் தருநர் என்ற தன்மையில் அரசுக்கு அல்லது அரசாங்கத்திற்கு அல்லது அதனது வேலையாளுக்கு ஏற்புடையதாகாது.[6]

ஆணையாளரினதும் அமைச்சரினதும் தத்துவங்கள்

கைத்தொழிற் பிணக்கொன்று உள்ளதென அல்லது ஏற்படவுள்ளதெனத் தோன்றுமிடத்துத் தலையிட்டுத் தீர்வு காணும் நடவடிக்கைகளை ஆணையாளர் மேற்கொள்ளலாம்.[7] ஆணையாளர், திறத்தவர்களுக்கிடையே செய்து கொள்ளப்பட்ட உடன்படிக்கைக்கமையவும்,[8] இணக்கத் தீர்வின் மூலமும்[9] மற்றும் திறத்தவர்கள் சம்மதமளித்தால் பிணக்கை நடுத்தீர்வு மூலம் தீர்வு காண்பதற்காக நடுத்தீர்ப்பாளரிடம் ஆற்றுப்படுத்துவதன் மூலமும்[10] கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம். கைத்தொழிற் பிணக்கின் திறத்தவர்கள் சம்மதமளிக்கும் போது நடுத்தீர்வு காண்பதற்காக ஆற்றுப்படுத்தும் முறை தன்னிச்சையான நடுத்தீர்வு என அழைக்கப்படுகின்றது.

கைத்தொழிற் பிணக்கொன்று சிறிய பிணக்கென அமைச்சர் அபிப்பிராயப்படுவாராயின், அப் பிணக்கின் திறத்தவர்கள் சம்மதமளிக்காதுவிடினும் கூட, அப் பிணக்கை நடுத்தீர்வு மூலம் தீர்வு காண்பதற்காக அமைச்சர் ஆற்றுப்படுத்தலாம்.[11] இது கட்டாய நடுத்தீர்ப்பு என அழைக்கப்படுகின்றது. அமைச்சர் கைத்தொழிற் பிணக்கொன்றைத் தீர்த்து வைப்பதற்காகக் கைத்தொழில் நீதிமன்றமொன்றிற்கும் ஆற்றுப்படுத்தலாம்.[12]

கூட்டு உடன்படிக்கை (COLLECTIVE AGREEMENT)

கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காணும் வழிவகைகளிலொன்று கூட்டு உடன்படிக்கையாகும். திறத்தவர்களிடையேயான வெற்றிகரமான கூட்டுப் பேரப்பேச்சின் விளைவாக ஏற்படுவதே கூட்டு உடன்படிக்கையாகும். கூட்டு உடன்படிக்கையென்பது, தொழில்தருநருக்கும் வேலையாட்களுக்குமிடையேயான வேலையாளின் ஊழியம் பற்றிய நியதி நிபந்தனைகள் அல்லது தொழில்தருநரின் அல்லது வேலையாட்களின் அல்லது தொழிற்சங்கத்தின் சிறப்புரிமைகள், உரிமைகள் அல்லது கடமைகள் அல்லது கைத்தொழிற் பிணக்கைத் தீர்த்து வைக்கும் முறை பற்றிய ஓர் உடன்படிக்கையாகும்.[13] வலுவிலுள்ள கூட்டு உடன்படிக்கையொன்று திறத்தவர்களைப் பிணிக்குமென்பதுடன் தொழில் ஒப்பந்தத்தின் உட்கிடையான நியதிகளுமாகும்.[14] கூட்டு உடன்படிக்கை ஏற்புடையதான வேலையாட்கள் இருக்குமிடத்து, தொழில்தருநர் அத் தொழிலுள்ள ஏனைய வேலையாட்கள் தொடர்பிலும் அவ்வுடன்படிக்கையில் உள்ளவைகளுக்குக் குறைவனவல்லாத தொழில் நியதி நிபந்தனைகளைப் பின்பற்றுதல் வேண்டும்.[15]

கூட்டு உடன்படிக்கையொன்றால் பிணிக்கப்பட்டுள்ள திறத்தவரொருவர் ஆணையாளருக்கும் மற்றைய திறத்தவருக்கும் எழுத்திலான அறிவித்தலை அனுப்புவதன் மூலம் அவ்வுடன்படிக்கையை முடிவுறுத்தலாம்.[16]

இணக்கத்தீர்வு (CONCILIATION)

கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதற்கான செலவு குறைந்ததும் காலவிரயமற்றதுமான தீர்வு முறை இணக்கத்தீர்வாகும். ஆணையாளர் அல்லது அதிகாரமளிக்கப்பட்ட அலுவலர் பிணக்கின் திறத்தவர்களை நியாயமானதும் இணக்கமானதுமான தீர்வுக்கு வருமாறு தூண்டுதல் வேண்டும்.[17] இணக்கத் தீர்வு முயற்சி வெற்றிபெறுமானால், தீர்வின் நியதிகள் பற்றிய விவரக்கூற்று வரையப்பட்டு திறத்தவர்களால் கையொப்பமிடப்படுதல் வேண்டும்.[18] இணக்கத்தீர்வின் நியதிகள் திறத்தவர்களைப் பிணிக்குமென்பதுடன் தொழில் ஒப்பந்தத்தின் உட்கிடையான நியதிகளாகவும் அமையும்.[19] தீர்வின் திறத்தவரொருவர், ஆணையாளருக்கும் மற்றைய திறத்தவருக்கும் எழுத்திலான அறிவித்தலை வழங்குவதன் மூலம் தீர்வினை முடிவுறுத்தலாம்.[20]

நடுத்தீர்ப்பு (ARBITRATION)

கைத்தொழிற் பிணக்கொன்று தீர்வு காண்பதற்காக ஆணையாளரினால் அல்லது அமைச்சரினால் ஆற்றுப்படுத்தப்படும் போது நடுத்தீர்ப்பாளர் அப் பிணக்கை நடுத்தீர்ப்பு மூலம் தீர்ப்பதற்கான நியாயாதிக்கத்தைப் பெறுகின்றார். நடுத்தீர்ப்பின் போது நடுத்தீர்ப்பாளர் அப் பிணக்குத் தொடர்பான அவசியமான விசாரணைகளைச் செய்து பிணக்கின் திறத்தவர்களால் சமர்ப்பிக்கப்படும் சான்றுகளைக் கேட்டு அதன் பின்னர் அவருக்கு நியாயமும் ஒப்புரவுமானதெனத் தோன்றும் தீர்த்தளிப்பை வழங்குதல் வேண்டும்.[21]

நடுத்தீர்ப்பாளரின் தீர்த்தளிப்பு திறத்தவர்களைப் பிணிக்குமென்பதுடன் தொழில் ஒப்பந்தத்தின் உட்கிடையான நியதிகளாகவும் அமையும்.[22] தீர்த்தளிப்பின் திறத்தவரொருவர், ஆணையாளருக்கும் மற்றைய திறத்தவருக்கும் எழுத்திலான அறிவித்தலை வழங்குவதன் மூலம் தீர்த்தளிப்பினை முடிவுறுத்தலாம்.[23] ஆயினும், தீர்த்தளிப்பொன்று அது ஆக்கப்பட்டதிலிருந்து ஆகக்குறைந்தது பன்னிரண்டு மாதங்கள் பயனுறுவதாக இருத்தல் வேண்டும்.[24]

கைத்தொழில் நீதிமன்றம் (INDUSTRIAL COURT)

ஜனாதிபதியினால் நியமிக்கப்படும் ஐந்துக்குக் குறையாத ஆட்களைக் கொண்ட குழுவிலிருந்து[25] அமைச்சர் ஓர் ஆளை அல்லது மூன்று ஆட்களைத் தேர்ந்தெடுப்பதன் மூலம் கைத்தொழில் நீதிமன்றத்தைத் தாபிக்கலாம்.[26] கைத்தொழில் நீதிமன்றமொன்று அதன் நியாயாதிக்கத்தைக் கைத்தொழில் பிணக்கொன்று தீர்வு காண்பதற்காக அமைச்சரால் ஆற்றுப்படுத்தப்படும் போது பெறுகின்றது. கைத்தொழில் நீதிமன்றம் அப் பிணக்குத் தொடர்பில் அவசியமான எல்லா விசாரணைகளையும் செய்து, எல்லாச் சான்றுகளையும் கேட்டு அதன் பின்னர் அதற்கு நியாயமானதும் ஒப்புரவுமானதெனக் கருதும் தீர்த்தளிப்பினை வழங்குதல் வேண்டும்.[27]

கைத்தொழில் நீதிமன்றத்தின் தீர்த்தளிப்பு திறத்தவர்களைப் பிணிக்குமென்பதுடன் தொழில் ஒப்பந்தத்தின் உட்கிடையான நியதிகளாகவும் அமையும்.[28] கைத்தொழில் நீதிமன்றத்தின் தீர்த்தளிப்பொன்று தள்ளிவைக்கப்படுதல் வேண்டும் அல்லது பதிலீடு செய்யப்படுதல் வேண்டும் அல்லது திரிபு படுத்தப்படுதல் வேண்டும் அல்லது புதிய நியதி, நிபந்தனைகளைப் புகுத்துதல் வேண்டும் என விரும்பும் திறத்தவர் அமைச்சருக்கு விண்ணப்பமொன்றைச் செய்யலாம். அமைச்சர் அவ் விண்ணப்பத்தை ஆராய்வதற்காகக் கைத்தொழில் நீதிமன்றமொன்றிற்கு ஆற்றுப்படுத்துவார்.[29] அக் கைத்தொழில் நீதிமன்றம் தீர்த்தளிப்பை உறுதிப்படுத்தலாம் அல்லது தள்ளிவைக்கலாம் அல்லது பதிலீடு செய்யலாம் அல்லது திரிபு படுத்தலாம்.[30]

தொழில் நியாயசபை (LABOUR TRIBUNAL)

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்திற்கு 1957 இல் செய்யப்பட்ட திருத்தத்தின் மூலம் தொழில் நியாயசபைகள் உருவாக்கப்பட்டன. நடுத்தீர்ப்பு மற்றும் கைத்தொழில் நீதிமன்றம் ஆகிய வழிவகைகள் மூலம் கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு காண்பதாயின் திறத்தவர்கள், ஆணையாளர் அல்லது அமைச்சரின் ஆற்றுப்படுத்தலில் தங்கியிருத்தல் வேண்டும். ஆனால் தொழில் நியாயசபையொன்றுக்கு வேலையாள் அல்லது அவர் சார்பில் அவர் அங்கத்தவராகவுள்ள தொழிற் சங்கம் நிவாரணம் அல்லது நிவர்த்திப்புக் கோரி விண்ணப்பஞ் செய்யலாம்.[31]

அத்தகைய விண்ணப்பமானது, தொழில் தருநரால் வேலையாளின் சேவைகள் முடிவுறுத்தப்படுதல்;[32] வேலையாளின் சேவைகள் முடிவுறுத்தப்படுவதற்கு முற்போந்த பன்னிரண்டு மாத காலப் பகுதியினுள் பதினைந்திற்குக் குறைவான வேலையாட்களை ஊழியத்திலமர்த்தியுள்ள கைத்தொழிலில் அவ் வேலையாள் ஊழியத்திலமர்த்தப்பட்டிருக்குமிடத்து அவ் வேலையாளின் சேவைகள் முடிவுறுத்தப்படுமிடத்து அவருக்குத்

தொழில் தருநரிடமிருந்து பணிக்கொடை அல்லது வேறு நன்மைகள் வருமதியாகவுள்ளனவா என்பதையும் அவ்வாறாயின் அதன் தொகையும் தன்மையும்;[33] பணிக்கொடைச் சட்ட நியதிகளின் படியான இழப்பித்தல் சரியாகச் செய்யப்பட்டுள்ளதா என்பது;[34] மற்றும் விதித்துரைக்கப்படக் கூடியவாறான வேலையாளின் தொழில் நியதிகள் அல்லது ஊழிய நிபந்தனைகள் தொடர்பான விடயங்கள்[35] என்பன தொடர்பில் செய்யப்படலாம்.

தொழில் நியதிகள் அல்லது ஊழிய நிபந்தனைகள் இதுவரை விதித்துரைக்கப்படாமையினால் இவை தொடர்பாக விண்ணப்பஞ் செய்யமுடியாத நிலை உள்ளது. வேலைமுடிவுறுத்தலுக்கான நிவாரணம் மற்றும் பணிக்கொடை ஆகியன கோரிச் செய்யப்படும் விண்ணப்பம் வேலை முடிவுறுத்தப்பட்டதிலிருந்து ஆறு மாதங்களினுள் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.[36] விண்ணப்பஞ் செய்வதற்கான இக் காலப்பகுதி பிணிக்கும் தன்மையுடையதாகும்.

தொழில் நியாயசபை அதற்குச் செய்யப்பட்ட விண்ணப்பம் தொடர்பில் அவசியமான எல்லா விசாரணைகளையும் செய்து எல்லாச் சான்றையும் கேட்டு அதன் பின்னர் விண்ணப்பஞ் செய்யப்பட்டதிலிருந்து ஆறு மாதங்களினுள் அதற்கு நியாயமும் ஒப்புரவானதுமெனத் தோன்றும் கட்டளையை ஆக்குதல் வேண்டும்.[37] கட்டளை ஆக்குவதற்கான இக் காலப்பகுதி பிணிக்கும் தன்மையுடையதல்ல; நெறிப்படுத்தும் தன்மையதாகும்.

தொழில் நியாயசபையால் செய்யப்பட்ட கட்டளையில் திருப்தியடையாத திறத்தவர் சட்டம் பற்றிய வினா மீது அத் தொழில் நியாயசபை அமைந்துள்ள மாகாணத்திற்கென அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154 P இன் கீழ் தாபிக்கப்பட்ட மாகாண மேல் நீதிமன்றத்திற்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம்.[38] இம் மேன்முறையீட்டு விண்ணப்பம் கட்டளை ஆக்கப்பட்டதிலிருந்து முப்பது நாட்களினுள் மேல் நீதிமன்றத்தில் செய்யப்படுதல் வேண்டும்.[39] மேல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பில் திருப்தியடையாதவர், அத் தீர்ப்பிற்கெதிராக உயர் நீதிமன்றத்திற்கு மேன்முறையீடு செய்யலாம்.[40]

தொழில் நீதிமன்றங்களும் தொழில் ஒப்பந்தமும்

நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளை வழங்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டுள்ள தொழில் நீதிமன்றங்கள், அவ்வாறான தீர்வுகளை வழங்கும் போது தொழில் ஒப்பந்தங்களால் பிணிக்கப்படுமா என்ற வினா எழுகின்றது. வேலையாளொருவரினால் செய்யப்பட்ட விண்ணப்பம் மீது நிவாரணமொன்றை வழங்கும் போது தொழில் நியாயசபையொன்று தொழில் ஒப்பந்தத்தினால் பிணிக்கப்படமாட்டாதெனக் கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்தில் வெளிப்படையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.[41] இதையொத்த தத்துவம் வெளிப்படையாக நடுத்தீர்ப்பாளருக்கோ அல்லது கைத்தொழில் நீதிமன்றத்துக்கோ வழங்கப்படவில்லை.

ஆயினும், நடுத்தீர்ப்பாளரும் கைத்தொழில் நீதிமன்றமும் ஆற்றுப்படுத்தப்படும் கைத்தொழிற் பிணக்குகள் தொடர்பில் நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்த்தளிப்பை ஆக்க வேண்டிய நியதிச்சட்டக் கடப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன. இவை நியாயமும் ஒப்புரவுமற்ற வாசகங்களுடைய தொழில் ஒப்பந்தங்களால் பிணிக்கப்படுமாயின், அவைகளால் நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்த்தளிப்புகளை ஆக்கமுடியாத நிலை ஏற்படும். எனவே நடுத்தீர்ப்பாளர், கைத்தொழில் நீதிமன்றம் ஆகியவைகளும் நியாயமும் ஒப்புரவுமற்ற வாசகங்களையுடைய தொழில் ஒப்பந்தங்களால் பிணிக்கப்படாது நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்த்தளிப்புகளை ஆக்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டுள்ளன. *Shanmugam* v. *Maskeliya Plantations Ltd*[42] வழக்கில் உயர் நீதிமன்றம், நடுத்தீர்ப்பாளரொருவர், வேலையாளின் பதவி நீடிப்பை மறுத்தமை நியாயப்படுத்தப்படக் கூடியதா என்பதைக் கருத வேண்டுமே தவிர, ஒப்பந்த உரிமை ஒன்றாகுமா என்பதைக் கருதுதலாகாதெனத் தீர்த்தது.

நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகள்

நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளை வழங்கும் விசேட தத்துவம் தொழில் நீதிமன்றங்களுக்குச் சட்டத்தால் அளிக்கப்பட்டுள்ளது. *Municipal Council of Colombo* v. *Munasinghe*[43] வழக்கில் பிரதம நீதியரசர் எச்.என்.ஜீ.பெர்ணாந்து அவர்கள் நியாயமும் ஒப்புரவுமென்ற தத்துவம் தொழில் நீதிமன்றங்களுக்குக் காட்டுக் குதிரையின் சுதந்திரத்தை வழங்கமாட்டாதெனக் குறிப்பிட்டார்.[44] தொழில் நீதிமன்றங்கள் நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளை வழங்கும் போது, அத் தீர்வுகள் தொழில்தருநர் வேலையாள் ஆகிய இருவரையும் பொறுத்தவரை நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளாக இருத்தல் வேண்டும். சட்டத்தால் அளிக்கப்பட்டுள்ள பரந்த தத்துவத்திற்கமையத் தொழில் நீதிமன்றங்கள் நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளை வழங்கும் போது, எவைகளைச் செய்தல் வேண்டும் அல்லது எவைகளைச் செய்தல் ஆகாது எனப் பல வழக்குகளில் மேனிலை நீதிமன்றங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளன.[45]

நிவாரணங்கள்

பல்வகைப்பட்ட நிவாரணங்களை வழங்கும் தத்துவம் சட்டத்தால் தொழில் நீதிமன்றங்களுக்கு அளிக்கப்பட்டுள்ளது.[46] நியாயமற்ற வேலை முடிவுறுத்தலுக்கான நிவாரணமாக ஒன்றில் மீள வேலைக்கமர்த்தலை அல்லது இழப்பீட்டை வழங்கும் தத்துவத்தைத் தொழில் நீதிமன்றங்கள் கொண்டுள்ளன.

நியாயமற்ற வேலை முடிவுறுத்தலுக்கான பொதுவான நிவாரணம் மீள வேலைக்கமர்த்தலாகும்.[47] ஆயினும், தனிப்பட்ட செயலாளர், தனிப்பட்ட எழுதுநர், தனிப்பட்ட பணியாள் போன்றவர்களின் சேவைகள் நியாயமற்ற வகையில் முடிவுறுத்தப்படும் போது மீள வேலைக்கமர்த்தலுக்குப் பதிலாக இழப்பீடு நிவாரணமாக வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.[48] இதனை விட, வேலையாள் மீள வேலைக்கமர்த்தலுக்குப் பதிலாக இழப்பீட்டை வழங்குமாறு கோரும் போதும்,[49] நிகழ்வுகளின் படி மீள வேலைக்கமர்த்தலுக்குப் பதிலாக இழப்பீடு வழங்குவது பொருத்தமானதெனத் தொழில் நீதிமன்றம் கருதும் போதும்[50] நியாயமற்ற வேலை முடிவுறுத்தலுக்கான நிவாரணமாக இழப்பீட்டை வழங்கலாம்.

Ceylon Transport Board v. *Wijeratne*[51] வழக்கில் நீதியரசர் வைத்தியலிங்கம் அவர்கள் "இழப்பீட்டை மதிப்பீடு செய்கையில் தொழில் தருநருடைய தொழிலின் தன்மையும் இழப்பீட்டைச் செலுத்துவதற்கான அவருடைய இயலுமாந் தன்மையும், ஊழியருடைய வயது, அவருடைய ஊழியத்தின் தன்மை, சேவைக் காலம், மூப்பு, தற்போதைய சம்பளம், எதிர்கால நன்மைகள், அதையொத்த மாற்றீடான ஊழியத்தைப் பெறுவதற்கான சந்தர்ப்பங்கள், அவருடைய கடந்த கால நடத்தை, வேலையாளுக்கெதிராகச் சுமத்தப்பட்ட குற்றச்சாட்டின் தன்மை உட்பட வேலைமுடிவுறுத்தப்பட்ட சூழ்நிலைகளும் விதமும், எந்தளவுக்கு வேலையாளின் செயல்கள் கறைபடிந்தவையென்பதும் எதிர்கால ஓய்வுபெறும் போதான நன்மைகளில் வேலைமுடிவுறுத்தலின் பாதிப்பு மற்றும் ஏனைய இயைபான விடயங்கள் ஆகிய சூழ்நிலைகளைக் கவனத்திற் கொள்ளுதல் வேண்டும். வேலை முடிவுறுத்தப்பட்டதிலிருந்து செலுத்தப்பட்ட அல்லது உண்மையில் உழைத்த அல்லது உழைத்திருக்கக் கூடிய தொகையின் அளவும் கவனத்திற் கொள்ளப்படுதல் வேண்டும்."[52] என்றார்.

Jayasuriya v. *Sri Lanka State Plantations Corporation*[53] வழக்கில் நீதியரசர் அமரசிங்க அவர்கள் இழப்பீட்டினளவை மதிப்பீடு செய்வது தொடர்பான விடயங்களை விரிவாக ஆராய்ந்துள்ளார். இவ் வழக்கில் நீதியரசர் அமரசிங்க அவர்கள், பொதுவாக வேலைமுடிவுறுத்தப்பட்ட தினத்திலிருந்து வழக்கு இறுதியாகத் தீர்க்கப்படும் வரையான வருமானங்களின் இழப்பு, எதிர்கால வருமான இழப்பு மற்றும் ஓய்வு பெறும் போதான நன்மைகளின் இழப்பு ஆகியவை தொடர்பாக வேலையாளுக்கு இழப்பீடு வழங்கப்படுதல் வேண்டும் என்றார்.[54]

நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளை வழங்கும் தத்துவத்தைக் கொண்டுள்ள தொழில் நீதிமன்றங்கள், சில சந்தர்ப்பங்களில் வழக்கின் நிகழ்வுகளைக் கவனத்திலெடுத்து நியாயப்படுத்தப்படக் கூடிய வேலை முடிவுறுத்தல்களுக்கும் இழப்பீட்டை வழங்குகின்றன.[55]

சான்றுக் கட்டளைச்சட்டம் ஏற்புடையதின்மை

தொழில் நீதிமன்றங்களிலான விசாரணைகளுக்குச் சான்றுக் கட்டளைச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் ஏற்புடையதாகாதென வெளிப்படையாக ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.[56] தொழில் நீதிமன்றங்கள் நியாயமும் ஒப்புரவுமான தீர்வுகளை வழங்க முன்னர் விசாரணைகளைச் செய்து சான்றுகளைக் கேட்க வேண்டிய நியதிச் சட்டக் கடப்பாட்டைக் கொண்டுள்ளன.[57] இக் கடப்பாட்டைக் கொண்டுள்ள தொழில் நீதிமன்றங்கள் சான்றுக் கட்டளைச் சட்டத்திலுள்ள அடிப்படைக் கருத்தேற்புகளை முற்றாகப் புறக்கணித்துச் செயற்பட முடியாதெனப் பல வழக்குகளில் மேனிலை நீதிமன்றங்களால் கூறப்பட்டுள்ளது.[58]

1999 ஆம் ஆண்டின் 56 ஆம் இலக்க கைத்தொழிற் பிணக்குகள் (திருத்தச்) சட்டம்.

இத் திருத்தச் சட்டம் ஆக்கப்பட்டதன் நோக்கம் வேலையாட்களின் தொழிற் சங்க உரிமைகளுக்குச் சட்ட உத்தரவாதமளிப்பதாகும். இந் நோக்கத்திற்காக இத் திருத்தச் சட்டத்தினால், பகுதி VA என்பது கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்திற்குச் சேர்க்கப்பட்டுள்ளது. தொழில் தருநரொருவர், வேலையாளொருவரை அவருடைய ஊழிய நிபந்தனையாகத் தொழிற் சங்கமொன்றில் சேருமாறு அல்லது சேருவதைத் தவிர்க்குமாறு கோருவது;[59] தொழிற் சங்க அங்கத்துவம் அல்லது தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டுள்ளமை காரணமாக வேலைமுடிவுறுத்துவது;[60] தொழிற் சங்கமொன்றை அமைப்பது அல்லது அதற்கு ஆதரவளிப்பதிலிருந்து தடுப்பது[61] ஆகாதென்பதுடன் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளில் தலையிடுவதுமாகாது.[62]

இத் திருத்தச் சட்டத்தினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட மற்றொரு விடயம் கூட்டுப் பேரப்பேச்சிற்கான உரிமையாகும். தொழில்தருநரொருவர், வேலையாட்களில் நாற்பது சதவீதத்திற்குக் குறையாத எண்ணிக்கையினரான வேலையாட்களை அங்கத்தவர்களாகக் கொண்டுள்ள தொழிற்சங்கமொன்றுடன் பேரம் பேச மறுத்தலாகாது.[63]

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்தின் கீழான தவறுகள்

கூட்டு உடன்படிக்கை அல்லது இணக்கத் தீர்வு அல்லது நடுத் தீர்ப்பாளரின் தீர்த்தளிப்பு அல்லது கைத்தொழில் நீதிமன்றத்தின் தீர்த்தளிப்பு என்பவைகளில் ஒன்றினது நியதி அல்லது நிபந்தனையை மீறுபவர்[64] அல்லது அதனது நியதிகளிலும் குறைந்த நியதிகளில் வேலையாளை ஊழியத்திலமர்த்துகின்ற தொழில்தருநரொருவர்[65] அல்லது அதனது நியதியொன்றை மாற்றப்பெறும் நோக்குடன் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் ஆளொருவர்[66] அல்லது தீர்வு காண்பதற்காகப் பிணக்கொன்று நடுத்தீர்ப்பாளரொருவருக்கு அல்லது கைத்தொழில் நீதிமன்றத்திற்கு ஆற்றுப்படுத்தப்பட்ட பின்னர் ஆனால் தீர்த்தளிப்பு வழங்கப்பட முன்னர் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடுபவர்[67] தொழில் நியாயசபையினால் ஆக்கப்பட்ட கட்டளையை மாற்றப்பெறும் நோக்குடன் வேலை நிறுத்தத்தில் ஈடுபடும் ஆளொருவர்[68] அல்லது தொழில் நியாயசபையால் ஆக்கப்பட்ட கட்டளைக்கு இணங்கியொழுகத் தவறும் தொழில் தருநரொருவர்[69] அல்லது 1999 ஆம் ஆண்டின் திருத்தச் சட்டத்தால் அறிமுகப்படுத்தப்பட்ட பிரிவு 32 A இன் ஏற்பாடுகளை மீறும் தொழில் தருநரொருவர்[70] ஆகியோர் கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்தின் கீழ் தவறொன்றிற்குக் குற்றவாளியாவார்கள்.

முடிவுரை

கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம் கைத்தொழிற் சட்டப் பரப்பிலுள்ள முக்கியமானதொரு சட்டமாகும். கைத்தொழிற் பிணக்குகளுக்குத் தீர்வு கண்டு சுமுகமான கைத்தொழில் உறவுகளைப் பேணுவதன் மூலம் கைத்தொழில் அமைதியை ஏற்படுத்துவதே கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம் ஆக்கப்பட்டதன் நோக்கமாகும். இந் நோக்கத்தை எய்தும் வகையில், கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டம் கொண்டுள்ள விசேட பொறிமுறையும் அதனுடன் இணைந்ததான விசேட கருத்தேற்புகளும் பங்களிப்புச் செய்து வருகின்றன.

குறிப்பு: கைத்தொழிற் பிணக்குகள் சட்டத்திற்குச் சில திருத்தங்கள் பாராளுமன்றத்தால் 2003 ஆம் ஆண்டு ஜனவரியில் செய்யப்பட்டுள்ளன. அத் திருத்தச் சட்டங்கள் வெளிவந்த பின்னர் அவைகளையும் இக் கட்டுரையுடன் சேர்த்து வாசிக்கவும்.

Foot Notes :

1. Industrial Arbitrator, Industrial Court and Labour Tribunal.
2. See Sarveswaran, "The Creative Role of the Appellate Courts in the Development of Industrial Law under Industrial Disputes Act", *Bar Association Law Journal*, [2001] Vol. IX Part I at p. 108.
3. Sec 48.
4. (1973) 79(1)NLR 88.
5. See also Sec 33(3).
6. Sec 49.
7. Sec 2(1).
8. Sec 3(1)(a).
9. Ss 3(1)(b) & 3(1)(c).
10. Sec 3(1)(d).
11. Sec 4(1).
12. Sec 4(2).
13. Sec 5(1).
14. Sec 8(1).
15. Sec 8(2).
16. Sec 9.
17. Sec 11(1).
18. Sec 12(1).
19. Sec 14.
20. Sec 15.
21. Sec 17(1).
22. Sec 19.
23. Sec 20.
24. Sec 20(2)(a).
25. Sec 22(1).
26. Sec 22(3).
27. Sec 24(1).
28. Sec 26.
29. Sec 27.
30. Sec 28(1).
31. Sec 31B(1).
32. Sec 31B(1)(a).
33. Sec 31B(1)(b).
34. Sec 31B(1)(c).
35. Sec 31B(1)(d).
36. Sec 31B(7).
37. Sec 31C(1).
38. Sec 31D (3).
39. Sec 31D(6).
40. Sec 31DD (1).
41. Sec 31B(4).
42. (1996) 1 Sri LR 208.
43. (1968) 71 NLR 223.
44. At p. 225.

45. See S.R.De Silva, The Legal Framework of Industrial Relations in Ceylon, H.W.Cave & Company, 1973, at pp 311-319; S.R.De Silva, Some Concepts of Labour Law, Lake House, 1978, at pp 7-28; Nigel Hatch, Commentary on the Industrial Disputes Act of Sri Lanka, Friedrich-Ebert-Stiftung, 1989, at pp 273-291.

46. Sec 33.

47. See Sri Lanka State Plantations Corporation v. Lanka Podu Seva Sangamaya (1990) 1 Sri LR 84 at pp 89-90.

48. Sec 33(3).

49. Sec 33(5).

50. Sec 33(6).

51. (1975) 77 NLR 481.

52. Ibid at p. 498.

53. (1995) 2 Sri LR 379.

54. Ibid at p. 409.

55. See Rajaratnam J. in Somawathie v. Baksons Textile Industries Ltd (1973) 79 (1) NLR 204 at p. 208. Sharvanandha J. in Caledonian (Ceylon) Tea and Rubber Estates Ltd v. Hillman (1977) 79(1) NLR 421 at p. 432.

Kulatunga J. in Saleem v. Hatton National Bank Ltd (1994) 3 Sri LR 409 at p. 419.

56. Sec 36(4).

57. See Ss 17(1),24(1), 31C(1).

58. See Weeramantry J.in Ceylon Transport Board v. Gunasinghe (1968) 72 NLR 76 at p. 82.

Anderson v. Husny (2001) 1 Sri LR p.168.

59. Sec 32A(a).

60. Sec 32A(b).

61. Sec 32 A(d).

62. Sec 32A(e).

63. Sec 32A(g).

64. Sec 40(1)(a).

65. Sec 40(1)(b).

66. Sec 40(1)(f).

67. Sec 40(1)(m).

68. Sec 40(1)(fff).

69. Sec 40(1)(q).

70. Sec 40(1)(ss).

சிறுவர் உரிமைகள் மீதான சட்டவாய்வு

செ. செல்வகுணபாலன்
சட்டத்தரணி

எதிர்கால உலகம் இன்றைய சிறுவர்களில் தங்கியுள்ளதால் ஒவ்வொருவரும் சிறுவர்களின் நலனில் அக்கறை கொண்டிருப்பது தெளிவாகின்றது. சர்வதேச ரீதியாக 1924ம் ஆண்டு ஜெனிவா சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்ட போதும் அது நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை. இதன்பின்னர் 1948ம் ஆண்டு ஐக்கிய நாடுகள் பொதுச்சபையினால் அனைத்துலக மனித உரிமைப் பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்டது. இப்பிரகடணத்தில் சிறுவர் உரிமையைப் பாதுகாக்கும் ஏற்பாடுகள் உள்ளடக்கப்பட்டிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது. ஆயினும் மனித உரிமைப் பிரகடனத்தில் உள்ளடக்கப்பட்ட ஏற்பாடுகள் போதியனவாக காணப்படாமையினால் 1959ம் ஆண்டு ஐக்கியநாடுகள் பொதுச்சபையினால் சிறுவர் உரிமைப் பிரகடனம் உருவாக்கப்பட்டது. மேலும் சிறுவர் உரிமையைப் பாதுகாக்கும் நோக்கில் 1989ம் ஆண்டு ஐக்கியநாடுகள் பொதுச்சபையினால் சிறுவர் உரிமைகள் பற்றிய சமவாயம் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சமவாயத்தை 1991ம் ஆண்டு இலங்கை பின்னுறுதிப்படுத்தியதுடன் அதன் ஏற்பாடுகளை இலங்கையில் பயனுறச் செய்வதற்காக சிறுவர் உரிமைப்பட்டயம் என்பதனை உருவாக்கியது.

சிறுவர் உரிமைகள் தொடர்பான இலங்கைச் சட்டங்கள்

1. குற்றவியல் கோவை (1995ம் ஆண்டு 22ம் இலக்க சட்டம் 1998ம் ஆண்டு 29ம் இலக்க சட்டம்)
2. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டம்
3. பராமரிப்புச் சட்டம்
4. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் பெண்கள் தொழிற்சட்டம்
5. தொழிற்சாலைக் கட்டளைச் சட்டம்
6. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் கட்டளைச் சட்டம்

7. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் (தீங்குமிக்க வெளியீடுகள்) சட்டம்

8. வேலையாட்கள் விசேடபடிகள் சட்டம்

9. தொழிலாளர் நட்டஈட்டு கட்டளைச் சட்டம்

10. ஆபாச வெளியீடுகள் கட்டளைச் சட்டம்

11. சிறுவர் மகவேற்புக் கட்டளைச் சட்டம்

சிறுவர் எனப்படுபவர் யார்?

சிறுவர் உரிமை பற்றிய சமவாயத்தில் 18 வயதிற்குட்பட்ட அனைத்து மனித பிறவிகளும் சிறுவர் என வரையறுக்கின்றது. அத்துடன் இச்சமவாயம் ஒவ்வொரு நாடும் தமது நாட்டில் வெவ்வேறான வயதெல்லையை வைத்திருப்பதற்கு அனுமதிக்கிறது. இதேவேளை உறுப்புரை 38ன் பதினைந்து வயதிற்குட்பட்டவர்கள் சண்டைகளில் நேரடியாக பங்குகொள்ளாதிருப்பதை அரசுகள் உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என ஏற்பாடு செய்கிறது. இதேபோல இலங்கைச் சட்டங்களிலும் வெவ்வேறான வயதெல்லை வெவ்வேறான சட்டங்களில் கடைப்பிடிக்கப்படுகிறது.

1. குற்றவியல் கோவை

2. தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபைச் சட்டம்

3. பராமரிப்புச் சட்டம் என்பவற்றில் 18 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் சிறுவர்கள்.

1. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் பெண்கள் தொழிற்சட்டம்

2. தொழிற்சாலைக் கட்டளைச் சட்டம்

3. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் கட்டளைச் சட்டம்

4. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் (தீங்குமிக்க வெளியீடுகள்) சட்டம் என்பவற்றில் 14 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் சிறுவர்கள்.

வேலையாட்கள் விசேடபடிகள் சட்டத்தில் 16 வயதிற்கு உட்பட்ட ஆண்களையும் 15 வயதிற்கு உட்பட்ட பெண்களையும் சிறுவர்களென கருதுகின்றது.

இவையனைத்தும் சட்டத்தின் நோக்கங்களின் அடிப்படையில் சிறுவர்களை வரையறை செய்கின்றன. இதைவிட இளம்பராயத்தவர் என்ற வகுதியினரும் காணப்படுகின்றனர். அவர்கள்:

1. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் பெண்கள் தொழிற்சட்டம்

2. தொழிற்சாலைக் கட்டளைச் சட்டம் என்பவற்றில் 14 வயதிற்கும் 18 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் இளம்பராயவத்தவர்.

1. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் கட்டளைச் சட்டம்

2. சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் (தீங்குமிக்க வெளியீடுகள்) சட்டம் என்பவற்றில் 14 வயதிற்கும் 16 வயதிற்கும் இடைப்பட்டவர்கள் இளம்பராயத்தவர்.

முக்கிய சிறுவர் துஷ்பிரயோகம்

1. சிறுவர் உழைப்பு
2. கொடுமைப்படுத்தலுக்கு உள்ளாக்கல்
3. பாலியல் துஷ்பிரயோகம்
4. ஏனையவை

சிறுவர் உழைப்பு

சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் பெண்கள் தொழிற்சட்டம் 1956ம் ஆண்டில் உருவாக்கப்பட்டது. இச்சட்டத்தின் கீழ் நான்கு தொகுதி விதிகள் உருவாக்கப்பட்டன. அவையாவன:

1. சிறுவர் தொழில் ஒழுங்குவிதிகள்
2. இளம்பராயத்தவர் தொழில் ஒழுங்குவிதிகள்
3. கைத்தொழிற் தாபனங்களில் இளம்பராயத்தவர் இரவுவேலை ஒழுங்குவிதிகள்
4. இளம்பராயத்தவர் கடற்தொழில் ஒழுங்குவிதிகள்

தொழிற்துறைகளில் சிறுவர்களை வேலைக்கமர்த்தக்கூடிய வயதெல்லை

தொழிற்துறைகள்	ஆகக் குறைந்த வயதெல்லை
கைத்தொழிற்துறை	14 வயது
வீதி வியாபாரத்தில் ஈடுபடுதல்	14 வயது
கடை மற்றும் காரியாலயம்	14 வயது
பெருந்தோட்டத்துறை வேலை	14 வயது
களியாட்டத்தில் பங்குபற்றல்	14 வயது
ஆபத்தான தன்மையுடைய பயிற்சி	14 வயது
கடற்தொழில் அல்லது கப்பல் தொழிலில் ஈடுபடுத்தல்	15 வயது
வாழ்கைக்கு ஆபத்தான செயல்	16 வயது
இரவுவேலை	18 வயது

ஆகக் குறைந்த வயதெல்லைக் உட்பட்ட சிறுவரை வேலைக்கமர்த்துவது தண்டனைக்குரிய குற்றமாகும்.

தொழிலின் தன்மை	காலப்பகுதி	வேலை நேரம்	ஓய்வு
வீட்டுவேலை	காலை 6.00 - இரவு 8.00	---	3 மணி நேரம்
	இரவு 8.00 - காலை 6.00	---	10 மணிநேரம் (தொடர்ச்சி)
	4 மாதங்களில்		(7 நாட்கள் தொடர்ச்சி)
கைத்தொழில்	2 வேலைக்காலப்பகுதி	---	13 மணிநேரம்
கடை காரியாலயம்	காலை 6.00 - மாலை 6.00 14 வயது - 18 வயது)	8 மணிநேரம்	---
ஹொட்டல்/விடுதி	18வயதடைந்த பெண் அல்லது 16வயதடைந்த ஆண் இரவு 10 மணி வரை மட்டும்	---	---
வதிவிட ஹொட்டல்	பெண்கள் (இரவு முழுவதும்)	---	---
தொழிற்சாலை	காலை 6.00 - மாலை 6.00 இளம்பராயத்தவர், பெண்கள்	ஒரு நாள் 9 மணி நேரம் ஒரு வாரம் 48 மணி நேரம்	4 1/2 மணி நேரத்திற்கு பின் 1/2 மணி நேரம்
	மேலதிக நேரவேலை இளம்பராயத்தவர் (ஞாயிற்றுக்கிழமை தடை)	வாரத்திற்கு 6 மணி நேரம் வருடத்திற்கு 100 மணிநேரம்	---
	மேலதீக நேரவேலை பெண்கள்	ஒரு வாரத்திற்கு 60 மணிநேரம்	---

சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் பெண்கள் தொழிற்சட்டத்தின் கீழ் பொது அல்லது தனியார் கைத்தொழில்

கொடுமைப்படுத்தலுக்கு உள்ளாக்கல்

சட்டமும் பிரிவும்	குற்றம்	தண்டனை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 308	சிறுவரை(12 வயதிற்குட்பட்டவர்) பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் கைவிடல்இ ஆபத்திற்குள்ளாக்கல்.	7 வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அல்லது தண்டம் அல்லது இரண்டும்
பிரிவு 308அ	சிறுவரை (18 வயதிற்குட்பட்டவர்) பெற்றோர் அல்லது பாதுகாவலர் தாக்குதல்; தவறாக நடாத்தல்; கைவிடல்.	ஆகக் குறைந்தது 2வருட சிறை கூடியது 10 வருடசிறை அத்துடன் தண்டமும் நட்டஈடும்

நிறுவனங்களில் 18 வயதிற்குட்பட்டவர்களை வேலைக்கமர்த்தியுள்ள தொழில்தருநர் அத்தகைய வேலையாட்கள் பற்றிய விபரங்களை வெளிப்படையாக தெரியக்கூடிய இடத்தில் வைத்திருத்தல் வேண்டும்.

பாலியல் துஷ்பிரயோகம்

சட்டமும் பிரிவும்	குற்றம்	தண்டனை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 286அ(1)	சிறுவரை ஆபாச படங்களில் தோன்ற காரணமாக இருப்பது; அத்தகைய படங்களை வைத்திருப்பது;	ஆகக் குறைந்தது 2வருட சிறை கூடியது 10 வருடசிறை அத்துடன் நட்டஈடும்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 286அ(2)	புகைப்படங்களை கழுவுபவர்கள் அத்தகைய அபாச படங்களைக் கண்டால் பொலிசுக்கு அறிவிக்க தவறுவது	2வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 285ம் 286ம்	ஆபாச படங்களை விற்கும் அல்லது கண்காட்சி நோக்கத்திற்காக உற்பத்தி செய்தல்; வைத்திருத்தல்	3 மாதங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அல்லது தண்டம்.
ஆபாச வெளியீடுகள் கட்டளைச் சட்டம் பிரிவு 2	ஆபாச படங்களை அல்லது எழுத்துக்களை விற்கும் அல்லது கண்காட்சி நோக்கத்திற்காக உற்பத்தி செய்தல்; வைத்திருத்தல்	6 மாதத்திற்கு மேற்படாத சிறை அல்லது 2000ரூபா தண்டம்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 360ஆ	சிறுவர்களை பாலியல் நடவடிக்கைகளில் பங்குகொள்ள அனுமதித்தல்; விளம்பரம் ஊடாக தூண்டுதல்	ஆகக் குறைந்தது 5வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை

குற்றவியல் கோவை பிரிவு 365அ	முறையற்ற ஒழுங்கீனம்(தன்னின சேர்க்கையை உள்ளடக்கலாம்) 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட ஆண் 16 வயதிற்குட்பட்ட ஆணுடன் பாலியல் தொடர்புகொள்ளுதல்	ஆகக் குறைந்தது 10வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை அத்துடன் தண்டமும் நட்டஈடும்
	இருவரும் 18 வயதிற்கு மேற்பட்டவராயின்	இரண்டு வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 345	ஒருவர் இன்னொருவரை சொல்; செயல் மூலம் பாலியல் தொந்தரவிற்கு உள்ளாக்கல்	ஐந்து வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அத்துடன் நட்டஈடு
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 363அ	ஒருவர் பாலியல் திருப்திக்காக தனது பாலியல் உறுப்புக்களை அல்லது வேறு பாகங்களை பயன்படுத்தி வேறொருவரின் சம்மதமின்றி 16 வயதிற்குட்பட்டவர் சம்மதமுடனோ அன்றியோ) உறுப்புக்களை பயன்படுத்தல்	ஆகக் குறைந்தது 7வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை அத்துடன் தண்டமும்
	பாதிக்கப்பட்டவர் 18 வயதிற்கு உட்பட்டவராயின்	ஆகக் குறைந்தது 10வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை அத்துடன் தண்டமும்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 363	16 வயதிற்குட்பட்டவருடன் சம்மதமுடனோ அன்றியோ பாலியல் உடலுறவு கொண்டால்	ஆகக் குறைந்தது 10வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை அத்துடன் நட்டஈடும்
	திருமணம் செய்ய தடுக்கப்பட்ட உறவில் உள்ள 16 வயதிற்குட்பட்டவருடன் சம்மதமுடனோ அன்றியோ பாலியல் உடலுறவு கொண்டால்	ஆகக் குறைந்தது 15வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை அத்துடன் நட்டஈடும்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 363	தடுக்கப்பட்ட உறவுமுறையில் பாலியல் உடலுறவு கொள்ளுதல்	ஆகக் குறைந்தது 7வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை அத்துடன் நட்டஈடும்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 365இ	பாலியல் குற்றமொன்றில் பாதிக்கப்பட்டவரின் அடையாளத்தை தெரியக் கூடியதாக செய்தி வெளியிடல்	2வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அல்லது தண்டம் அல்லது இரண்டும்

குற்றவியல் கோவை பிரிவு 360அ	எவரேனும் ஆளை வயதெல்லை இன்றி விபச்சார நோக்கத்திற்கு பயன்படுத்தல் (16வயதிற்கு உட்பட்டவரை இந்நோக்கத்திற்கு தனது வழமையான இடத்திலிருந்து மாற்றுதல்)	ஆகக் குறைந்தது 2வருட சிறை கூடியது 10 வருடசிறை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 288அ	பாலியல் உடலுறவிற்காக ஆட்களைச் சேர்ப்பதற்கு சிறுவர்களைப் பயன்படுத்தல்	ஆகக் குறைந்தது 2வருட சிறை கூடியது 5வருடசிறை அத்துடன் தண்டமும்

மேற்படி கொடுமைப்படுத்தல் தொடர்பில் நீதவான் நீதிமன்றுக்கு நியாயதிக்கம் கிடையாது. மேல் நீதிமன்றுக்கே நியாயதிக்கம் உண்டு. பொலிசார் விசாரணையைச் செய்து அறிக்கையை சட்டமா அதிபருக்கு சமர்பிப்பதன் மேன் சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்தினால் வழக்கு தொடுக்கப்படலாம்.

முஸ்லீம் அல்லாதவர்கள் சட்ட ரீதியாக திருமணம் செய்து கொள்ளக்கூடிய வயதெல்லை [illegible]

சட்டமும் பிரிவும்	குற்றம்	தண்டனை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 352	சட்டப் பாதுகாவலரின் சம்மதமின்றி 14 வயதிற்கு உட்பட்ட ஆண் அல்லது 16 வயதிற்குட்பட்ட பெண்ணைக் கடத்தல்	7 வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அத்துடன் தண்டம்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 360இ	எவரேனும் ஆளை பணத்திற்காக விற்றல்; வாங்குதல் அல்லது மகவேற்புச் செய்தல்	ஆகக் குறைந்தது 2வருட சிறை கூடியது 20 வருடசிறை
	18வயதிற்குட்பட்ட சிறுவராயின்	ஆகக் குறைந்தது 5வருட சிறை கூடியது 10 வருடசிறை
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 288 (1)	சிறுவர்களை வீதியில் பிச்சை எடுப்பதற்கு ஒன்றுகூட்டல் அல்லது காரணமாக இருத்தல்	5வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அத்துடன் தண்டம்
குற்றவியல் கோவை பிரிவு 288ஆ(1)	போதைப்பொருட்களைக் கடத்துவதற்கு சிறுவர்களைப் பயன்படுத்தல்	ஆகக் குறைந்தது 2வருட சிறை கூடியது 5வருடசிறை அத்துடன் தண்டமும்
சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் கட்டளைச் சட்டம்	16 வயதிற்குட்பட்ட சிறுவருக்கு எழுத்து மூலமான கட்டளை இன்றி சிகரெட் புகையிலை விற்றல்	6மாதங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அத்துடன் தண்டம்

சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் (தீங்குமிக்க வெளியீடு) சட்டம்	வன்முறை பயங்கரத்தன்மை உடைய படங்களைவெளியிடல்ஃ உடைமையில் வைத்திருத்தல்	6மொதங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அத்துடன் தண்டம்
மதுபோதையில் புரியப்பட்ட குற்றங்கள் (விசேட ஏற்பாடுகள்) சட்டம்	12வயதிற்கு உட்பட்டவருக்கு மதுபானம் அருந்தக் கொடுப்பது மற்றும் 18 வயதிற்கு உட்பட்டவருக்கு மதுபானம் விற்றல்	6மொதங்களுக்கு மேற்படாத சிறை அத்துடன் தண்டம்

இருபாலருக்கும் 18 ஆக உயர்த்தப்பட்டுள்ளது.

ஏனைய துஷ்பிரயோகங்கள்

பொதுவாக நீதவான் நீதிமன்றமானது இரண்டு வருடங்களுக்கு மேற்படாத சிறைத்தண்டனையும் 1500 ரூபாவுக்கு மேற்படாத தண்டத்தையும் விதிக்கும் நியாயதிக்கம் உடையது. எனவே மேற்கூறப்பட்ட அட்டவணைகளில் இரண்டு வருடங்களுக்கு உட்பட்ட சிறைத்தண்டனை தொடர்பில் பொலிசார் விசாரணை செய்து நீதவான் நீதிமன்றில் வழக்கிட முடியும். ஏனைய குற்றங்கள் தொடர்பில் பொலிசார் விசாரணை செய்து அறிக்கையை சட்டமா அதிபர் திணைக்களத்திற்கு அனுப்புதல் வேண்டும். சட்டமா அதிபர் திணைக்களமே மேல் நீதிமன்றில் வழக்கிடுதல் வேண்டும்.

குற்றம் புரிந்த சிறுவர் தொடர்பான சட்ட ஏற்பாடுகள்

குற்றவியலில் குற்றம் நிரூபிக்கப்படுவதற்கு குற்றமனம்ஃ தடுக்கப்பட்டசெயல் இரண்டும் ஒருமித்துக் காணப்படவேண்டும். ஏதேனும் ஒரு செயலுக்காக 8வயதிற்குட்பட்ட சிறுவருக்கு குற்றமனம் காணப்படமாட்டாது என்பதனால் நீதிமன்றத்தால் தண்டிக்கப்படமாட்டார். குற்றம் புரிந்த சிறுவர் தொடர்பான ஏற்பாட்டை சிறுவர் இளம்பராயத்தவர் கட்டளைச் சட்டம் கொண்டுள்ளது.

1. சிறுவர் வயதுவந்தவருடன் சேர்த்துக் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டாலொழிய பொலிஸ் நிலையத்திலும் நீதிமன்றத்திலும் சிறுவர் வயதுவந்தவருடன் சேராது ஒழுங்கு செய்யப்படவேண்டும்.
2. கொலை, களவு போன்ற குற்றங்கள் புரிந்துள்ளார் அல்லது பிரபல்யமான குற்றவாளிகளுடன் தொடர்புப்பட்டுளார் என பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரி திருப்திப்படின் சிறுவனை பிணையில் விடாது தடுப்பு இல்லங்களில் தடுத்து வைக்கலாம்.
3. நீதிமன்றம் முன் சிறுவர் கொண்டுவரப்படும் போது பொலிஸ் நிலைய பொறுப்பதிகாரி அப்பிரதேச நன்நடத்தை அலுவலருக்கு அறிவித்தல் வேண்டும்.
4. நன்நடத்தை அலுவலர் அச்சிறுவனின் பாடசாலைப்பதிவுகள்இ சுகாதாரம்இ குணநலம்இ போன்ற விடயங்களை நீதிமன்றுக்கு சமர்பிக்கவேண்டும்.
5. சிறுவர் சிறைத்தண்டனையால் தண்டிக்கப்படக்கூடாது. மாறாக அங்கிகரிக்கப்பட்ட பாடசாலைக்கு அனுப்படவேண்டும் அல்லது வயதுவந்த உறவினரிடம் நன்நடத்தைக்கு பொறுப்பு என்ற முறியின் மீது விடப்படலாம்.

6. ஆண் சிறுவர் குற்றவாளிக்கு 6 கசையடி மூலம் தண்டிக்கப்படலாம். பெண்களை அவ்வாறு தண்டிக்கமுடியாது.

இச்சட்டத்தின்படி வயதுவந்தவர் தொடர்புடைய வழக்கில் சிறுவர் குற்றவாளியாக காணப்பட்டு தண்டப்பணம் செலுத்தும்படி நீதிமன்று கட்டளையிடின் பெற்றோர் அதனைச் செலுத்தவேண்டும். ஆயினும் பெற்றோர் காணப்படவில்லை அல்லது பெற்றோர் சிறுவர் தொடர்பில் போதிய கவனம் எடுத்துள்ளார்கள் என நீதிமன்று கருதின் அவரே தண்டம் செலுத்தவேண்டும்.

மேலும் இச்சட்டத்தின்படி சிறுவர் "அக்கறை அல்லது பாதுகாப்பு தேவையில் உள்ளவர்கள்" (In need of care or protection) அதாவது பெற்றோர் பாதுகாவலர் இல்லாத அல்லது அத்தகையவரின் போதுமான அக்கறையும் பாதுகாப்பையும் சிறுவர்கள் கெட்டகூட்டத்துடன் இணைந்தால்இ ஒழுக்கக்கேடான செயல்களில் ஈடுபட்டால்இ கட்டுப்பாட்டை மீறி நடந்தால்இ பாரிய குற்றங்களுடன் சம்மந்தப்பட்டிருந்தால் அவர்கள் அக்கறை பாதுகாப்பு தேவையில் உள்ளவர்கள். இவர்கள் பொலிசாரால் நீதிமன்றம் முன் கொண்டுவரும் போது நீதிமன்றம் 12வயதடைந்த சிறுவர் தொடர்பில் அங்கரிக்கப்பட்ட பாடசாலைக்கு அனுப்பப்படலாம் அல்லது சிறுவரின் அக்கறையைப் பொறுப்பேற்க விரும்பும் தகுதியானவரிடம் ஒப்படைக்கலாம் அல்லது **மூன்று வருடங்களுக்கு** மேற்படாத காலப்பகுதிக்கு நன்நடத்தை அலுவலரின் மேற்பார்வையில் விடப்படலாம்.

பொதுவாக நன்நடத்தை அலுவலர் நியாயமான கால இடைவெளியில் சிறுவரை **சென்று பார்வையிட்டு** அவர்களின் நன்நடத்தை தொடர்பில் நீதிமன்றுக்கு அறிக்கையிடுவதுடன் பொருத்தமான தொழிலைத் தேட அவசியமான போது ஆலோசனைகளையும் உதவிகளையும் வழங்குதலும் வேண்டும்.

சிறுவர் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கவும் மேம்படுத்தவும் என 1998ம் ஆண்டு 50ம் இலக்க சட்டத்தின் வாயிலாக தேசிய சிறுவர் பாதுகாப்பு அதிகாரசபை உருவாக்கப்பட்டது. இதனது பணிகளாவன :

1. சிறுவர் துஷ்பிரயோத்தை தடுப்பதற்கு அரசுக்கு ஆலோசனை வழங்கல்
2. சிறுவர் துஷ்பிரயோத்தை தடுப்பதற்கான தேசிய கொள்கைக்கேற்ப சட்டநிர்வாக சிபார்சுகளை முன்வைத்தல்.
3. சிறுவர் துஷ்பிரயோத்தை தடுப்பதற்கு சமுதாயத்தில் விழிப்புணர்வை ஏற்படுத்தல் போன்றனவாகும்.

PROBLEM OF ILLEGAL ABORTIONS IN SRI LANKA

DEEPTHIKA KULASENA
Assistant Legal Draftsman
Legal Draftsman's Department

Abortion has been unduly practiced in most countries for a very long time for many different reasons. The "Emerging issues in Commonwealth Laws – 1982" published by the Commonwealth Secretariat in London recognizes the following grounds for termination of pregnancy, as legal in various countries.

1. To avoid a risk to the mother's life;
2. To avoid a risk to the woman's physical/mental health;
3. If there is a substantial risk that if the child was born, it would suffer from such mental or physical abnormalities as to be severely handicapped;
4. On rape, incest or other criminal intercourse;
5. Jeopardy to the social protection of the women;
6. Failure of routinely adopted contraceptive methods;
7. Pregnancy of an adolescent girl or a legal minor;
8. On request;
9. If there is an adverse effect on the existing children of the family.

It is therefore apparent that though most countries had started with the premise that abortion is criminal and therefore unlawful, the present laws prevailing in most of these countries have been inclined towards a liberalization of the laws pertaining to abortion, mainly on medical, social and economical grounds.

Abortion in Sri Lanka is recognized in sections 303-307 of the Penal Code (Chapter 19). Provisions of section 303 of the Penal Code, sets out an exception to the offence. Accordingly the offence is not committed if the termination was done in good faith to save the life of the mother. Termination of pregnancy for any other reason constitutes an offence. Therefore it is obvious that in comparison to the laws pertaining to this matter in other countries, the Sri Lankan law lags far behind the developments that have taken place in other countries of the world.

However irrespective of the fact that ours is a draconian piece of law, statistics discloses that about a 1000 illegal abortions are being performed daily in Sri Lanka and it has thus become a lucrative trade in our country. Therefore a question arises as to whether these back street abortions in Sri Lanka are due to the strict and obsolete abortion laws prevailing in this field.

Most of these illegal abortions are performed under very primitive and unhygienic conditions by unqualified quacks or persons who do not belong to the medical profession. Most places where these abortions are performed do not possess even the minimum standards which are necessary for the performance of such procedure. This has resulted in an increasing number of maternal deaths. This poses the question whether it contravenes the right of women to equal access to a safe abortion and women's right to the highest attainable standard of health which has also been guaranteed in several international conventions.

Thus it is required to find an answer to the question as to whether the prevailing law pertaining to abortion in Sri Lanka is adequate to deal with the current problem of illegal abortions or whether the prevailing law is obsolete and anachronistic so that the law should be amended as to encompass and take remedial measures to deal with the current problem of illegal abortions in Sri Lanka. As such unlike in most other countries the current interest in abortion in Sri Lanka is undoubtedly whether it should be allowed.

However if it were to amend the Sri Lankan law towards a liberalization, a second question arises as to whether it is relevant and advisable to adopt all the developments that have been taken place in other countries, to our law or as to what are the appropriate and suitable grounds that have to be incorporated to our law to keep with our requirements.

Considering the medical and social status of the country, I am of the opinion that the following grounds for liberalization would be justifiable in our country-

1. To save the life of the mother;
2. Where there are reasonable grounds to believe that the pregnancy was caused in circumstances which are indicative of the offence of rape or incest;
3. Where there is a substantial risk that if the child were born, it would suffer from such physical or mental abnormalities as would cause it to be seriously handicapped.
4. Where there is a risk that if the child were born, it would suffer from Acquired Immune Deficiency Syndrome (AIDS) since the foetus has been affected by HIV.

It is also important to address the issue whether these grounds for abortion give an overriding priority to the life of the mother over the (foetus) unborn child. And also to the consequential requirements and problems which may arise as a result of the liberalization viz. who has the authority to decide whether an abortion should be allowed, the time duration within which the abortion should take place, places where abortions should be performed etc.

Above all we have to consider the adverse medico-legal and ethical implications of the new advances that are expected to be incorporated to the Sri Lankan law and the rights of the parties involved in the act of termination of pregnancy need to be carefully analyzed and evaluated since it is very much important to respect and safeguard the human rights of the people, while taking measures to regulate certain aspects of the human conduct. In this context the rights of the mother, the father (whether legal or putative), the foetus, the medical personnel and the parents of the pregnant woman have to be considered. It has to be decided whether any of these parties are entitled to enjoy an overriding priority to right to life. And if it is so, to decide the extent to which such party could be legitimately allowed to enjoy such overriding priority by suppressing or depriving any other party of its rights.

I am therefore of view that it is a requirement of the present day, to bring new legislation in order to update our law pertaining to abortion, which will also be a remedial measure to bring down the number of illegal abortions in our country.

THE INFLUENCE OF WRIT JURISDICTION OVER THE FUNDAMENTAL RIGHTS JURISPRUDENCE

Miss. Hamsakanambiha Vamadeva
Final year

The law relating to the organization, powers, liabilities and duties of the various administrative authorities is known as administrative law. This public law has been greatly developed by the exercise of writ jurisdiction. The matter for analysis pertains to the overlap of writ jurisdiction over fundamental rights jurisprudence. There are various factors as history and constitution for the above contribution.

Judicial review under our law is obtained by invoking the fundamental rights in chapter III of the constitution or by the writ jurisdiction found in article 140. As these are the only two remedies available against administrative action they inevitably contributed to the growth and enrichment to each other.

The jurisprudence of writ goes far back to 1802 where Lord Mansfield in the case of campbell V Hall laid a series of rules for the ceded colonies. It included that any article may be overridden by the king in the exercise of his prerogative powers of legistation. This reveals that the concept of writs have a long history.

In the case of fundamental rights it was first recognized as justiciable in 1978. This is a relatively very recent development. Therefore as these two were administrative law remedies the fundamental rights by a gradual process commenced to borrow principles from the writ jurisprudence. This can be viewed by the analysis below.

In the case of Wickrematunga V Ratwathe an application file under article 126 rationalized that a public body must act reasonably and in good faith. This is a concept borrowed from the writ jurisprudence. It has been continuously held that when reasons are not given for administrative decisions it is considered arbitrary. This was also connected to article 12 as a violation of equal protection.

In the fundamental rights case of Jeyawardana the violation was considered as a breach of natural justice. It was also stated that the respondent has acted without legal authority which brings in the principle of ultra vires. The concept of legitimate expectation was introduced through the case of surendran V UGE where the supreme court borrowed the concept from administrative law.

The concept of reasonableness has been used by the Srilankan supreme court in deciding whether acts taken under Emergency regulations violated the right to free expression guaranteed under article 14. The judicial review of emergency regulations on ground of reasonableness is a pivotal change in the history of fundamental rights.

From 1990's with the escalation of the ethnic conflict and the rise in public officers' discrimination led to many modifications. The liberalization of laws stand under article 126 was purely based on reasonableness and natural justice. These were concepts lent by the writ jurisprudence.

The writ of habeas corpus is another effective remedy which literally means to bring the person under custody to court. eventhough the applications during 1980's couldn't produce the persons illegally arrested and detained, it nevertheless functioned as a barrier for illegal arrests and detentions. This has definitely contributed to the protection of ones fundamental rights.

It could be observed at this juncture that the writ jurisprudence seeped into the fundamental rights through article 126(4). That is this particular article states that supreme court could grant relief for fundamental rights applications on just and equitable grounds. This is the mechanism which made the fundamental rights jurisprudence to borrow principles from the writ jurisdiction. There are many concepts in the above mentioned area especially the concept of natural justice which has influenced the area of fundamental rights.

It should also be stated that both the remedies have similar ideologies. Right to a fair hearing action against bias, reasonableness, not to be arbitrary are also found in fundamental rights, as right not to be discriminated, right to be heard, to give reasons for arrest etc. The similarity has influenced the fundamental rights as the writ jurisprudence has a rich history and it was easier to provide illustrations from it.

The question spells out that however fundamental rights jurisdiction of the supreme court had hardly contributed to develop the writ jurisprudence. It is true that the area of fundamental rights has done very little to that of writs. Anyhow the Sri Lankan courts have also used fundamental rights to enlarge the scope of writs.

In Perera V Prof. Daya Edirisinghe the supreme court held that the rules and examination criteria of the university read together with article 12 gave a duly qualified candidate a right to a degree and this should be done without discrimination. It was further observed that the bill of rights in the Sri Lankan constitution has enlarged the scope of writs.

The case of Karunadasa v Unique Gem stones should also be cited here as the supreme court referred to article 12 (1) of the constitution in coming to the conclusion that administrative law required that reasons be given. The giving of reasons was becoming increasingly, an important protection of the law and article 12(1) made it 'even more compelling' that the requirement be imposed in our law.

It could be stated that the fundamental rights has done to the area of writs in weightage is comparatively less. It is also observed that the article 12 has been predominantly used and the other articles are not used frequently. The reasons may be constitutional as the extension that could be given to that article through interpretation is high and it also warrants it as it is an entrenched clause.

The liberalization of the one month period of filing fundamental rights is also purely based on principles of natural justice. The development of the fundamental rights jurisprudence with the above research portrays that it greatly depended on the writ jurisdiction of Sri Lanka.

The reasons for this area are purely historical. That is the long and nourished histo of writs from the colonial period made the other administrative relief embezzle some ideas from it. It could be said that the reason is also constitutional as the constitution recognizes these two remedies in the light of administrative law. Anyhow when it comes to Sri Lanka the judges have played an important role in shaping this factor and enriching the administrative law area with much possible effort. Now it has come to the stage that both the applications can be lodged together.

The development of writs in United Kingdom in the language of blackstone is as follows, "This is a high prerogative writ and therefore by the common law, issues out of the kings bench by a fiat from the chief justice." This has been traced back to the period of Henry the sixth.

There is a major difference between the Sri Lankan system and the British system. When it comes to the historical development when it comes to rights, the bill of rights by magnacarta is also an antique piece of legislation. Thus when human rights were statutorily recognized the writ jurisprudence developed by a special mechanism.

But in the modern common law the writ jurisdiction is no more a common law remedy but a statutory relief for administrative actions. Therefore the two administrative reliefs run parallel in UK. Both the concepts have greatly contributed to the enrichment of each other.

In the political ethos of United Kingdom in the case of R V Secretary of state for the Home Department ex P, Brind reference was made to the growing links between judicial review and human rights. The case arose subsequent to the Home Secretary's directives to the BBC to refrain from broadcasting the direct spoken words of any person representing an organization. This was challenged by the journalists.

The house of lords led to a separate measure of administrative action as well as recognized the existence of fundamental rights. They further elaborated on this by stating that the rights involved freedom of expression, judicial scrutiny and this should ne more intense when it is an application for judicial review.

When it comes to the writ of habeas corpus the origin of it cannot be ascertained. It too developed as a common law remedy but now there is a specific Habeas Corpus act. The relation of this writ to that of fundamental rights can be termed as technical and not substantial.

When it comes to the remedy it is described as a measure for a person deprived of his liberty. It is essentially writ of inquiry and on matters in which the state itself is concerned it is a fact in aid of right and liberty. This shows the link between the fundamental rights and the writ jurisdiction. This as in Sri Lanka not only grants relief from illegal imprisonment but also functions as a regularized restraint on the right not to be detained arbitrarily.

The overall concern about the two concepts have been complementing each other as the historical factor has a great influence on it. As UK is popular for its unwritten constitution the common law development has contributed to the growing field of public law. This evolutionary change could be viewed in light of the recent judicial thinking which has a major impact on this particular jurisprudence.

In the United States of America the declaration of independence of 1776 stated categorically that all men are created equal; that they are endowed by their creator with certain inalienable rights. The fundamental rights does not lag behind the writ jurisprudence which was in the form of prerogative powers.

Therefore the development in these two areas have been a joint venture and the contribution is not as obvious as in other jurisdictions.

As in Sri Lanka India too was under the colonial rule the common law remedy of writs were available, long before Dr. Ambedkar's constitution introduced a fundamental rights chapter which was exercised by the supreme court. It is also the fact that presently the writs are issued by the supreme court under article 32(2).

The high court also exercises this jurisdiction which is considered to be wider in scope as powers can be exercised for the enforcement of rights or other constitutional rights. The poignant feature in the Indian constitution is article 32 clause (1) where the right to move the supreme court by appropriate proceedings is recognized.

This illustrates that the writ jurisdiction can be concurrently exercised with that of fundamental rights. Therefore it is upto the petitioner to invoke either of the jurisdictions. This was held in the case of Romesh Thapar V state of Madras. When an application is refused under fundamental rights there was no bar in applying under the writ jurisdiction. The principle of resjudicata did not apply here.

The emerging famous concept of public interest litigation in India has many interesting changes. As a country where the fundamental rights jurisdiction can be even invoked by a letter there are many challenges to this area. It is also the fact that right to life is an expressly recognized right in the Indian constitution.

The above principle has led to many ramifications in the field. As the writ jurisprudence goes hand in hand with the fundamental rights, the contributions to each other are very 'obvious and ever expanding. When a writ is exercised the fundamental rights jurisprudence is borrowed as there are many extensive concepts identified through the article right to life.

The writ jurisdiction has also been enriched by the fundamental rights as they are very much complementing more than in other juridictions. India is a country where the developments in these two areas of public law are very obvious and crystal clear.

Thus it could be concluded by observing that the development of this public law has been influenced by historical, sociological, political factors: which reveal a marked difference in the different juridictions in the world.

பொதுஜன ஐக்கிய முன்னணி அரசின் தீர்வு யோசனைகள்

சி. அ. யோதிலிங்கம்
B. A. (Hons) அரசறிவியல்
Dip - in - Int. Af (BCIS); Dip - in - Ed (NIE)
இடைநிலையாண்டு - சட்டக் கல்லூரி

மூன்றாவது ஈழப்போர் 1995 ஏப்பிரலில் ஆரம்பமானது. இதனைத் தொடர்ந்து புலிகளுடனான அரசாங்கத்தின் பேச்சுவார்த்தைகள் முடிவுக்கு வந்தன. எனினும் சமாதான முயற்சிகளில் தாம் தொடர்ந்தும் அக்கறையுடையவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதைக் காட்டுவதற்காகவும் சர்வதேச ரீதியில் தம் பக்கத்தை நியாயப்படுத்துவதற்காகவும் அரசியல் தீர்வு யோசனைகளை அரசு முன்வைக்க முனைந்தது.

1995 ஆகஸ்டில் தீர்வு யோசனைகள் அடங்கிய முதல் வரைவு முன்வைக்கப்பட்டது. இவ்யோசனைகளில் பிராந்திய சபைகளை கலைக்க முடியாமை, வெளிநாட்டு வர்த்தகம் போன்ற விடயங்களை சிங்கள தீவிர-வாதிகளும் பௌத்த மத குருமாரும் கடுமையாக எதிர்த்தனர். இதனால் பிராந்திய சபைகளுக்கிருந்த அதிகாரம் குறைக்கப்பட்டு 1996 ஜனவரியில் இரண்டாவது வரைவு முன்வைக்கப்பட்டது. இவ்வரைவும், நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையினை மாற்றுதல் போன்ற ஏனைய யாப்பு சீர்த்திருத்தங்களும் சேர்த்து 1997 அக்டோபரில் "அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தத்துக்கான அரசாங்க ஆலோசனைகள்" எனும் அறிக்கை அரசாங்கத்தினால் வெளியிடப்பட்டது. இதன் நகல் அறிக்கை பாராளுமன்றத்திலும் சமர்ப்பிக்கப்பட்டது. அரசியல் யாப்பு சீர்த்திருத்தத்துக்கான சகல கட்சிகளடங்கிய தெரிவுக்குழுவில் ஒரு இணக்கமான உடன்பாட்டுக்கு வர முடியாமையினாலேயே தன்னிச்சையாக பாராளுமன்றத்தில் இதனை சமர்ப்பிப்பதாக அரசு அறிவித்தது.

தீர்வு யோசனைகளில் அடங்கியுள்ள முக்கிய அம்சங்கள்

தீர்வு யோசனையின் முக்கிய அம்சங்களாக பின்வருவனவற்றைக் குறிப்பிடலாம் :

1. பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம்
2. அதிகாரப் பங்கீடு

3. பிராந்திய சட்டத்துறை

4. பிராந்திய நிர்வாகத்துறை

5. பிராந்திய நீதித்துறை

6. பிராந்தியங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள்.

1. பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம்

இலங்கை இறைமை கொண்ட ஒரு குடியரசாகுமென்றும் இவ் இலங்கைக் குடியரசு கலைக்கப்பட முடியாத பிராந்தியங்களின் ஒன்றியமாக இருத்தல் வேண்டும் எனவும் கூறப்பட்டுள்ளது. இதன்படி தலைநகர் பிரதேசம் தவிர்ந்த ஒவ்வொரு மாகாணத்திலும் ஒவ்வொரு பிராந்திய சபைகள் அமைக்கப்படுமெனவும், வடக்கு - கிழக்கைப் பொறுத்தவரை வடமாகாணம் தனிப் பிராந்தியமாக இருக்குமெனவும் கிழக்கு மாகாணம் தொடர்பாக பின்வரும் வகைகளில் முடிவுகள் எடுக்கப்படுமெனவும் கூறப்பட்டது.

கிழக்கு மாகாணத்தில் திருகோணமலை, மட்டக்களப்பு மாவட்டங்களில் வாழும் மக்கள் வட மாகாணத்துடன் இணைந்திருக்க விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பது தொடர்பாக இவ்விரண்டு மாவட்ட மக்கள் மத்தியில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும். இவ்வாக்கெடுப்பில் வடக்குடன் இணைந்திருப்பதை அம்மக்கள் விரும்பினால் அவற்றை இணைத்து வடக்கு கிழக்குப் பிராந்தியம் ஒன்றாகவும்; அம்பாறை மாவட்டத்தை மையமாகக் கொண்ட தென் கிழக்குப் பிராந்தியம் இன்னொன்றாகவும் இருக்கும் என கூறப்பட்டது. மக்கள் இணைந்திருக்க சம்மதம் தெரிவிக்காவிடில் வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியங்கள் தனித்தனிப் பிராந்தியங்களாக இருக்குமெனவும் கூறப்பட்டது. தென் கிழக்குப் பிராந்தியம் உருவாக்கப்படின் தென்கிழக்குப் பிராந்தியத்திலுள்ள அம்பாறைத் தொகுதிச் சிங்கள மக்கள் தென் கிழக்குப் பிராந்தியத்துடன் இணைந்திருக்க விரும்புகிறார்களா இல்லையா என்பது தொடர்பாக அவர்கள் மத்தியில் ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படும் எனவும் கூறப்பட்டது. இதில் அவர்கள் சம்மதிக்காவிடில் அம்பாறைத் தொகுதி தனிப் பிராந்தியமாகவோ அல்லது அருகிலுள்ள ஊவாப் பிராந்தியத்துடன் இணைந்தோ செயற்படலாம் எனவும் கூறப்பட்டது :

பிராந்திய சபை அல்லது பிராந்திய நிர்வாகம் எதுவும் நேரடியாகவோ மறைமுகமாகவோ பின்வரும் முயற்சிகளில் இறங்கவோ, ஆதரிக்கவோ ஊக்குவிக்கவோ, எத்தனிக்கவோ கூடாது எனவும் கூறப்பட்டது.

(அ) இலங்கைக் குடியரசிலிருந்து ஏதேனும் பிராந்தியம் அல்லது பிராந்தியங்கள் வேறாக பிரிந்து போதல்.

(ஆ) பிராந்தியத்தின் அல்லது பிராந்தியங்களின் இடப்பரப்பினை மாற்றுதல்.

(இ) பிராந்தியத்தின் அல்லது பிராந்தியங்களின் எல்லைகளை மாற்றுதல்.

(ஈ) பிராந்தியத்தின் அல்லது பிராந்தியங்களின் பெயரை அல்லது பெயர்களை மாற்றுதல்.

(உ) பிராந்தியத்திலிருந்து ஒரு பிரதேசத்தினை தனி வேறாக்குதல் மூலம் அல்லது இரண்டு அல்லது அதற்கு அதிகமான பிராந்தியங்களை அல்லது பிராந்தியங்களின் பாகங்களை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் அல்லது ஏதேனும் பிரதேசத்தினை ஏதேனும் பிராந்தியத்தின் ஒரு பாகத்தினை ஒன்றிணைப்பதன் மூலம் புதியதொரு பிராந்தியத்தினை அமைத்தல்.

2. அதிகாரப் பங்கீடு

இத்தீர்வு யோசனையின் மூலம் அதிகாரங்கள் மத்திய அரசுக்கும் பிராந்திய சபைகளுக்குமிடையே பங்கிடப்பட்டுள்ளது. இதற்காக ஒதுக்கிய நிரல் (மத்திய அரசுக்குரியது) பிராந்திய நிரல் (பிராந்திய சபைக்குரியது) என இருவகை அட்டவணைகள் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

(i) ஒதுக்கிய நிரல்

மத்திய அரசுக்குரிய ஒதுக்கிய நிரலில் பாதுகாப்பு, தேசிய பந்தோபஸ்து, தேசிய பொலிஸ் படை, பாதுகாப்புப் படைகள், குடிவரவு - குடியகல்வு மற்றும் பிரஜாவுரிமை, வெளிநாட்டலுவல்கள், நாணயம் வெளியிடல் என்பன உட்பட 63 விடயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

(ii) பிராந்திய நிரல்

பிராந்திய சபைகளுக்குரிய பிராந்திய நிரலில் சுகாதாரமும் சுதேச வைத்தியுமும், தேசியப் பாடசாலைகளும் தேசியப் பல்கலைக்கழகங்களும் தவிர்ந்த உயர்கல்வி மற்றும் கல்விச் சேவைகள், கமத்தொழிலும் கமநலக் சேவைகளும், நீர்ப்பாசனம், விலங்கு வேளாண்மை, பிராந்திய பொலிஸ் சேவை உட்பட 46 விடயங்கள் சேர்க்கப்பட்டுள்ளன.

3. பிராந்திய சட்டத்துறை

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் உருவாக்கப்படும் பிராந்திய சபைகளே பிராந்திய சட்டத்துறைக்கு பொறுப்பாக இருக்கும். பிராந்திய சபையின் உறுப்பினர் தொகை, அப்பிராந்தியத்தின் பரப்பளவு, சனத்தொகை என்பவற்றிற்கேற்ப தீர்மானிக்கப்படும். இவ்வுறுப்பினர்கள் 5 ஆண்டுகளுக்கு ஒரு தடவை நடைபெறும் தேர்தல் மூலம் மக்களினால் நேரடியாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். உறுப்பினர்களில் அரைவாசிப் பேர் தேர்தல் தொகுதி ரீதியாகவும் மீதி அரைவாசிப் பேர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ அடிப்படையிலும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவர். பிராந்திய சபையின் பதவிக்காலம் 5 ஆண்டுகளாகும். எனினும் இடைக்காலத்தில் முதலமைச்சரின் சிபார்சின் பேரில் ஆளுநர் பிராந்திய சபையைக் கலைக்கலாம்.

அதிகாரங்கள்

பிராந்திய நிரலிலுள்ள எவ்விடயங்கள் தொடர்பாகவும் பிராந்திய சபைகள் சட்டங்களை இயற்றலாம். பிராந்திய சபைகளினால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் பிராந்திய சபையின் சபாநாயகரின் ஒப்புதலுடன் சட்டமாக அமுலுக்கு வரும். பிராந்திய சபைகளினால் இயற்றப்படும் சட்டங்கள் அரசியல் யாப்புக்கு முரணானதா? என பரிசீலனை செய்வது பிராந்திய சட்ட மா அதிபரின் கடமையாகும். முரணாக இருப்பின் அதுபற்றிய அபிப்பிராயத்தினை அவர் ஆளுநருக்கும் முதலமைச்சருக்கும் தெரிவித்தல் வேண்டும். இவ் அபிப்பிராயத்தைப் பொருட்படுத்தாது சட்டம் நிறைவேற்றப்படின் பிராந்திய சட்டமா அதிபர் இவ் அபிப்பிராயத்தினை உயர் நீதி மன்றத்துக்கு தெரிவித்தல் வேண்டும்.

நிர்வாகத் துறை தொடர்பாக பிராந்திய நிர்வாகத்துக்கு பொறுப்பான முதலமைச்சரை தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை பிராந்திய சபைக்கு கூட்டாக பொறுப்புடையதாகும். அமைச்சர்கள் தாம் மேற்கொள்ளும் கருமம் தொடர்பாக பதில் அளிக்க வேண்டியவர்கள் ஆவர். மேலும் அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்று பிராந்திய சபையில் நிறைவேற்றப்பட்டால் அமைச்சரவை முழுமையாக பதவி விலக

வேண்டும். பிராந்திய அமைச்சரவையின் கொள்கை விளக்க உரை பிராந்திய சபையில் தோற்கடிக்கப்படுகின்ற போதும் அமைச்சரவை பதவி விலகும்.

4. பிராந்திய நிர்வாகத்துறை

பிராந்தியத்தின் பெயரளவு நிர்வாகப் பொறுப்பினராக ஆளுநர் விளங்குவார். உண்மையில் நிர்வாகப் பொறுப்பிற்குரியதாக முதலமைச்சரைத் தலைவராகக் கொண்ட அமைச்சரவை விளங்கும். ஒவ்வொரு அமைச்சரினதும் தலைமையில் அத்துறைகளுக்குப் பொறுப்பான நிறைவேற்றுக் குழுக்களும் இயங்கும்.

அ. ஆளுநர்

ஒவ்வொரு பிராந்திய சபைக்கும் ஒவ்வொரு ஆளுநர் நியமிக்கப்படுவார். இவர் பிராந்திய முதலமைச்சரின் ஆலோசனையின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார். இவரின் பதவிக்காலம் 5 வருடங்கள் ஆகும். இடைக்காலத்தில் அரசியல் யாப்பு மீறல், அதிகார துஷ்பிரயோகம், துர்நடத்தை, ஊழல், இலஞ்சம், ஒழுக்க மீறல் போன்றவற்றில் ஏதாவது ஒன்று அல்லது பல தொடர்பாக குற்றஞ்சாட்டி அவரைப் பதவியிலிருந்து நீக்கலாம். இது தொடர்பான குற்றப்பிரேரணையில் சபை முழு உறுப்பினர்களில் 1/3 பங்கினர் கையொப்ப-மிடப்பட்டதாகவும், முழு உறுப்பினர்களில் பெரும்பான்மை வாக்குகளைக் கொண்டு நிறைவேற்றப்பட்டதாகவும் இருத்தல் வேண்டும். இத் தீர்மானத்திற்கு அமைய ஜனாதிபதி ஆளுநரை பதவியிலிருந்து நீக்குவார்.

ஆளுநராக நியமிக்கப்படும் ஒருவர் ஜனாதிபதி முன் சத்தியப் பிரமாணம் எடுத்தல் வேண்டும். பாராளுமன்றம் ஒரு சட்டத்தின் மூலம் அல்லது தீர்மானத்தின் மூலம் ஆளுநரின் சம்பளத்திற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல் வேண்டும்.

அதிகாரங்கள்

(i) சட்டத்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள்

பிராந்திய சபையைக் கூட்டுதல், கலைத்தல், ஒத்திவைத்தல், பிராந்திய சபையில் கொள்கை விளக்க பிரசங்கத்தை மேற்கொள்ளல், பிராந்திய சபையில் தேவையான போது உரையாற்றுதல், செய்திகள் விடுத்தல் போன்றன ஆளுநரின் சட்டத்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் ஆகும்.

(ii) நிர்வாகத்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள்

பிராந்திய முதலமைச்சரை நியமித்தல், வாக்கு விகிதாசாரப்படி கட்சிகளால் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்களால் அமைச்சர்களாக அங்கீகரித்தவர்களை நியமித்தல், பிராந்திய நிர்வாகத்தின் சார்பில் ஒப்பந்தங்களை மேற்கொள்ளுதல், பிராந்திய சட்டமா அதிபர் போன்ற பிராந்திய உயர் பதவிக்கான ஆட்களை நியமித்தல், பிராந்திய நிர்வாகத்திற்கும் மத்திய நிர்வாகத்திற்கு மிடையே பாலமாக இருத்தல், போன்றன ஆளுநரின் நிர்வாகத் துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள் ஆகும்.

(iii) நீதித்துறை தொடர்பான அதிகாரங்கள்

பிராந்திய சபையின் நியதிச்சட்டங்கள், பிராந்திய சபைக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பாக குற்றமிழைத்தவர்கள் விடயத்தில் மன்னிப்பு வழங்குதல், தண்டனையைக் குறைத்தல் என்பன ஆளுநரின்

நீதித்துறை தொடர்பான அதிகாரங்களாகும். எனினும் இவ் அதிகாரத்தினை பிராந்திய சபையின் சபாநாயகர், பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி அல்லது அவரினால் நியமிக்கப்பட்ட வேறு எவராவது மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி, பிராந்திய சட்டமா அதிபர் ஆகியோரைக் கொண்ட குழுவின் ஆலோசனையின் பேரிலேயே பிரயோகித்தல் வேண்டும்.

மேற்கூறியவாறு சட்ட, நிர்வாக, நீதி அதிகாரங்களைக் கொண்டிருந்த போதும் அரசியல் யாப்பு தற்துணிவாக செயற்படலாம் அல்லது வேறுவகையில் செயற்படலாம் என அங்கீகரித்தவற்றைத் தவிர ஏனைய விடயங்களில் அமைச்சரினதும் பிராந்திய அமைச்சரவையினதும் ஆலோசனையின் பேரிலேயே செயற்படுதல் வேண்டும். இதனால் பெரும்பாலான விடயங்களைப் பொறுத்த வரை ஆளுநர் ஒரு பெயரளவு நிர்வாகியாகவே தொழிற்படுகின்றார்.

ஆ. பிராந்திய அமைச்சரவை

பிராந்திய நிர்வாகத்தில் ஆளுநருக்கு உதவுவதற்கும் ஆலோசனை வழங்குவதற்கும் ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒவ்வொரு அமைச்சரவை உருவாக்கப்படும். அமைச்சரவை உறுப்பினர்களின் எண்ணிக்கை பிராந்தியங்கள் தொடர்பாக பின்வருமாறு காணப்படும் (முதலமைச்சர் நீங்கலாக) :

பிராந்தியம்	அமைச்சரவை உறுப்பினர் எண்ணிக்கை
மேற்கு பிராந்தியம்	06
மத்திய பிராந்தியம்	06
தெற்கு பிராந்தியம்	06
வட மத்திய பிராந்தியம்	04
வட மேற்கு பிராந்தியம்	06
சப்பிரகமுவ பிராந்தியம்	04
ஊவா பிராந்தியம்	04
அம்பாறை தொகுதி சேர்க்கப்பட்ட ஊவா பிராந்தியமாயின்	05
வடகிழக்கு பிராந்தியம்	06
தென்கிழக்கு பிராந்தியம்	02
வடக்கு தனிப்பிராந்தியமாயின்	05
கிழக்கு தனிப்பிராந்தியமாயின்	05
அம்பாறை தொகுதி தனிப் பிராந்தியமாயின்	02

அமைச்சரவையின் தலைவராக முதலமைச்சர் விளங்குவார். பொதுத்தேர்தலைத் தொடர்ந்து வரும் பிராந்திய சபையில் பெரும்பான்மை உறுப்பினரின் ஆதரவைப் பெற்ற உறுப்பினரை முதலமைச்சராக ஆளுநர் நியமிப்பார். தெரிவு செய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களில் அரைவாசிக்கு மேற்பட்டோர் ஏதாவது ஒரு கட்சியின்

அல்லது சுயேட்சைக் குழுவின் உறுப்பினர்களாக இருப்பின் சபையிலுள்ள அக்கட்சியின் அல்லது சுயேட்சைக் குழுவின் தலைவரை முதலமைச்சராக நியமிப்பார். ஏனைய அமைச்சர்கள் தேர்தலில் கட்சிகள் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்கள் பெற்றுக் கொண்ட வாக்குகளின் வீதாசாரத்தின் அடிப்படையில் அக்கட்சிகளில் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்களில் இருந்து நியமிக்கப்படுவார்கள்.

இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் போது அதற்கான சம்மதத்தினையும் உறுப்பினர்களின் பெயர்களையும் கட்சிகள் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்கள் வழங்குதல் வேண்டும்.

முதலமைச்சர் கட்சிகள் அல்லது சுயேட்சைக் குழுக்கள் அங்கீகரித்த உறுப்பினர்களுடன் கலந்தாலோசித்து அவர்களுக்குரிய அமைச்சுக்களை ஒதுக்குதல் வேண்டும். அதன் பின்னரே அவர்களை அமைச்சர்களாக ஆளுநர் நியமிப்பார்.

அமைச்சரவை பிராந்திய சபைக்கு கூட்டாக பொறுப்புடையதாக இருக்கும். அமைச்சரவை மீது நம்பிக்கையில்லாப் பிரேரணை ஒன்றை கொண்டு வந்து நிறைவேற்றுவதன் மூலம் அதனை பதவி நீக்கும் அதிகாரம் பிராந்திய சபைக்கு உண்டு.

பிராந்திய அமைச்சரவையின் பணிகளும் கடமைகளும்

பிராந்திய நிர்வாகத்தில் ஆளுநர் பெயரளவு நிர்வாகியாக இருப்பதால் அமைச்சரவையே உண்மையான நிர்வாகமாக தொழிற்படுகின்றது. முதலமைச்சரே நிர்வாகத் துறையின் உண்மைத் தலைவராவார்.

பிராந்திய சபை இயற்றும் சட்டங்களுக்கு ஏற்ப பிராந்திய நிர்வாகத்தினை கொண்டு நாடாத்துவதே பிராந்திய அமைச்சரவையின் பிரதான கடமையாகும். நிர்வாகப் பணியினை அமைச்சுக்களுக்குரிய நிறைவேற்றுக் குழுக்களின் மூலமாக அது செயற்படுத்தும். இது விடயத்தில் நிறைவேற்றுக் குழுக்கள் வழங்கும் முன் மொழிவுகள், ஆலோசனைகள் என்பவற்றை அமைச்சரவை கருத்தில் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

மேலும் பிராந்திய சபைக்கான மசோதாக்களை உருவாக்குதல், பிராந்திய சபையில் அதனை அறிமுகப்படுத்தி நிறைவேற்ற உதவுதல், பிராந்திய அபிவிருத்தி வேலைகளை திட்டமிடல், அது தொடர்பான ஒப்பந்தங்களை உருவாக்க உதவுதல் என்பவையும் பிராந்திய அமைச்சரவையின் கடமையாகும்.

(இ) நிறைவேற்றுக் குழுக்கள்

டொனமூர் அரசியல் யாப்பில் காணப்பட்டது போன்ற நிர்வாகக்குழு முறை இங்கும் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. இங்கு இவை நிறைவேற்றுக் குழுக்கள் என்ற பெயரில் அமைக்கப்பட்டன. ஒவ்வொரு அமைச்சுக்கும் ஒவ்வொரு நிறைவேற்றுக் குழு அமைக்கப்பட்டது.

தேர்தல் முடிந்ததைத் தொடர்ந்து பிராந்திய சபை கூட்டும் முதலாவது கூட்டத்தில் சபாநாயகர் தெரிவினை அடுத்து இந்த நிறைவேற்றுக் குழு உறுப்பினர்கள் தெரிவு செய்யப்படுதல் வேண்டும். சபாநாயகர் தவிர்ந்த ஏனைய உறுப்பினர்கள் அமைச்சுக்களின் எண்ணிக்கைக்கு ஏற்ப குழுக்களாக நியமிக்கப்படுவர். இயலுமானவரை ஒவ்வொரு குழுவும் சமமான எண்ணிக்கையில் உறுப்பினர்களைக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும். தெரிவு செய்வதற்கான நடைமுறை, தெரிவு செய்யப்பட்டவர்களை் குறிப்பிட்ட நிர்வாகக் குழுவிற்கு உறுப்பினர்களை இடம்மாற்றும் நடைமுறை , என்பவற்றை சபையின் நிலையியற் கட்டளைக்கு ஏற்ப மேற்கொள்ளலாம். நிலையியற் கட்டளைகள் இல்லாதவிடத்து சபாநாயகரின் தீர்மானத்திற்கு இணங்க மேற்கொள்ளப்படுதல் வேண்டும். குறிப்பிட்ட அமைச்சுக்கான அமைச்சர் அதன் நிறைவேற்றுக் குழுவின் தலைவராக விளங்குவார். நிறைவேற்றுக்

குழுவின் தீர்மானங்களையும் ஆலோசனைகளையும் அமைச்சரவைக்கு கொண்டு செல்வது அமைச்சர்களின் கடமையாக இருக்கும்.

நிறைவேற்றுக் குழுக்களே குறிப்பிட்ட அமைச்சுக்கென ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களினதும் பணிகளினதும் நிர்வாகத்திற்கு பொறுப்பாக இருக்கும்.

5. பிராந்திய நீதித்துறை

(அ) மேல் நீதிமன்றம்

பிராந்திய நீதித்துறைக்குப் பொறுப்பாக பிராந்திய மேல் நீதிமன்றங்கள் விளங்கும். இதற்காக ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒவ்வொரு மேல் நீதிமன்றம் உருவாக்கப்படும்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் நீதிபதிகளை பிரதம நீதியரசின் கருத்துக்களை ஆராய்ந்த பின்னர் ஜனாதிபதி நியமிப்பார். இவர்களில் சிரேஷ்ட நீதிபதியாக இருக்கும் ஒருவரை பிரதம நீதியரசர் பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதியாக நியமிப்பார். இவ்வாறு நியமிக்கப்படும் நீதிபதிகள் தேசிய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் சிபார்சின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நீக்கப்படலாம்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்ற நீதிபதிகளின் ஓய்வு பெறும் வயது 65 ஆகும். எனினும் ஓய்வூதிய தகைமைக் காலத்திற்கு சேவையாற்றிய பின் தனது சொந்த விருப்பத்தின் பேரில் ஓய்வு பெறலாம்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள்

1. பிராந்தியத்தினுள் விடப்படுகின்ற தவறுகளை விசாரணை செய்தல்.
2. பிராந்தியத்தினுள் செயற்படுகின்ற நீதிவான் நீதிமன்றங்கள், ஆரம்ப நீதிமன்றங்கள் என்பவற்றின் தீர்ப்புக்கள் தொடர்பான மேன்முறையீடுகளை விசாரணை செய்தல்.
3. 1978ம் ஆண்டு யாப்பின் படி மாகாண மேல் நீதிமன்றத்துக்கு பொறுப்பாக்கப்பட்ட விடயங்கள் தொடர்பில் விசாரணை செய்தல்.
4. பாராளுமன்றம் அல்லது பிராந்திய சபைகள் சட்டத்தின் மூலம் அளிக்கப்பட்ட விடயங்கள்.
5. பிராந்தியத்திற்குள் சட்ட விரோதமாக தடுத்து வைக்கப்பட்டிருக்கும் ஆட்கள் தொடர்பில் ஆட்கொணர் எழுத்தாணைகளை விடுத்தல்.
6. பாராளுமன்றச் சட்டம் அல்லது பிராந்திய சபைகளின் சட்டம் தொடர்பாக பிராந்தியத்தினுள் அதனைப்பிரயோகிக்கும் நிறுவனங்களுக்கு அல்லது ஆட்களுக்கு எதிராக உறுதிகோள் எழுத்தாணை, தடையீட்டெழுத்தாணை, ஆணையீட்டெழுத்தாணை, யாதுரிமை எழுத்தாணை என்பவற்றை விடுத்தல்.

பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்புக்கு எதிராக அதன் வழக்குகளின் தன்மைக்கேற்ப மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத்திற்கோ அல்லது உயர் நீதிமன்றத்திற்கோ மேன் முறையீடு செய்யலாம்.

(ஆ) பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒவ்வொரு நீதிச் சேவை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படும். பிரதம நீதியரசர் பிராந்தியங்களிலுள்ள நீதிபதிகளின் எண்ணிக்கையைக் கருத்தில் கொண்டு அடுத்தடுத்து கிட்டவுள்ள பிராந்தியங்களுக்கென பொதுவான பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவை வர்த்தமானி கட்டளை மூலம் உருவாக்கலாம்.

பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவுக்கான உறுப்பினர்களை பிரதம நீதியரசர் பிராந்திய மேல் நீதிமன்றத்தின் அதி சிரேஷ்ட நீதிபதிகளிலிருந்து நியமிப்பார்.

குழுவின் எண்ணிக்கை 3 ஆக இருக்கும். மேல் நீதிமன்றத்தின் தலைமை நீதிபதி பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவராக விளங்குவார்.

அடுத்தடுத்த இரு பிராந்தியங்களுக்கென பொதுவான பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படின் அவ் ஆணைக்குழு அவ்விரு பிராந்தியங்களினது மேல்நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளையும் அப்பிராந்தியங்களின் அடுத்த அதி சிரேஷ்ட நீதிபதியையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இரண்டுக்கு மேற்பட்ட அடுத்தடுத்து கிட்டிய பிராந்தியங்களுக்கென பொதுவான பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படின் அவ் ஆணைக்குழு அவ்விரு பிராந்தியங்களினது மேல் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதிகளையும் அப்பிராந்தியங்களின் அடுத்த அதி சிரேஷ்ட நீதிபதியையும் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.

இவ் ஆணைக்குழு ஒவ்வொன்றுக்கும் அதி சிரேஷ்ட மேல் நீதிமன்ற தலைமை நீதிபதி தலைவராக விளங்குவார்.

பிராந்திய நீதிச்சேவை உறுப்பினர்களுக்கான சம்பளம் பாராளுமன்றத்தினால் தீர்மானிக்கப்பட்டு திரட்டு நிதியின் மீது பொறுப்பாக்கப்படும்.

பிராந்தியத்திற்குட்பட்ட நீதித்துறை அலுவல்களின் நியமனம், இடமாற்றம், பதவி உயர்வு, பதவி நீக்கம், மற்றும் ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் என்பவற்றுக்கு பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழு பொறுப்பானதாகும். இதைவிட பிராந்திய நீதிச்சேவை ஆணைக்குழுவின் தலைவர் அல்லது தலைவரினால் அதிகாரமளிக்கப்பட்ட பிராந்திய மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி பிராந்தியத்திலுள்ள முதனிலை நீதிமன்றம் எதனையும் அல்லது அத்தகைய நீதிமன்றத்தில் பேணப்பட்டு வரும் பதிவேடுகள், இடாப்புகள், ஆவணங்கள் போன்றவற்றை பரிசோதனை செய்வதற்கும் விசாரணை செய்வதற்கும் பூரண அதிகாரமுடையவராக விளங்குவார்.

(இ) பிராந்திய சட்டமா அதிபர்

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திற்கும் ஒவ்வொரு பிராந்திய சட்டமா அதிபர் நியமிக்கப்படுவார். ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் பிராந்திய ஆளுநர், தொழில் துறையில் தேர்ச்சி பெற்றவரும், நடத்தையில் உயர் தராதரத்தைக் கொண்டவரும், பிராந்தியத்தில் வசிப்பவருமான சட்டத்தரணி ஒருவரை பிராந்திய சட்டமா அதிபராக நியமிக்கலாம்.

இவருடைய பதவிக்காலம் வரையறுக்கப்படவில்லை. ஆளுநர் விரும்பும் காலம் வரை பதவி வகிக்கக்கூடியவராக விளங்குவார். இவரது சம்பளமும் ஆளுநரால் தீர்மானிக்கப்படும்.

கடமைகள்

ஆளுநர், முதலமைச்சர், அமைச்சரவை என்போருக்கு சட்ட விடயங்கள் தொடர்பான ஆலோசனை வழங்குதல், ஆளுநரால் பிராந்திய சட்டமா அதிபருக்கென காலத்துக் காலம் ஒதுக்கப்பட்ட சட்ட விடயங்கள் பற்றி ஆலோசனை வழங்குதல், பிராந்திய சபை நிறைவேற்றும் நியதிச்சட்டங்கள் அரசியலமைப்புக்கு முரணானதா என்பதைப் பரிசீலனை செய்தல், பிராந்திய நியதிச்சட்டம் முரண்படின் அதுபற்றி பிராந்திய சபாநாயகருக்கு அறிவித்தல், பிராந்திய சட்டமா அதிபரின் கருத்தையும் மீறி முரண்படும் சட்டம் நிறைவேற்றப்படின் உயர்நீதிமன்றத்திற்கு முறையிடுதல் என்பன பிராந்திய சட்டமா அதிபரின் கடமையாகும்.

6. பிராந்தியங்களுக்கு பகிர்ந்தளிக்கப்பட்ட முக்கிய விடயங்கள்

(அ) அரசகாணி, நீர் நிலைகள் மற்றும் கனிப்பொருட்கள்

எல்லாக் காணிகளும், ஆள்புல நீர்ப்பரப்புக்குள்ளான சமுத்திரத்திற்கடியில் இருக்கும் எல்லாக் கனிப்பொருட்களும், வேறு பெறுமதி வாய்ந்த பொருட்களும், கண்ட மேடு சம்பந்தமான உரிமைகளும், குடியரசின் புறநீங்கலான பொருளாதார வலயம் சம்பந்தமான உரிமைகளும், தொடர்ந்தும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரித்துடையவையாக இருக்கும். கனிப்பொருள் மூலவளங்கள், எண்ணெய் வயல்கள், பெற்றோலியம் மற்றும் பெற்றோலிய உற்பத்திப் பொருட்கள் என்பவற்றை ஒழுங்குபடுத்தி அபிவிருத்தி செய்தல், அகழ்தல் என்பன உட்பட சுரங்கங்களும் கனிப்பொருட்களும் அவற்றின் மீதான அரசுரிமைப் பணங்களின் சேகரிப்பும் தொடர்ந்தும் மத்திய அரசாங்கத்தின் பொறுப்பில் இருக்கும்.

எனினும் ஒரு பிராந்தியத்திற்கு உள்ளே இருக்கும் அரச காணிகள் அப்பிராந்தியத்திற்கு உரித்தானதாக இருக்கும். பிராந்திய சபைகள் அதற்கென அதிகாரம் அளிக்கப்பட்ட விடயங்களில் அதனைப் பயன் படுத்தலாம். இந்த வகையில் பிராந்திய நிர்வாகம் ஒன்று உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தின் மூலம் காணிக்குத்தகை, காணி கை மாற்றல், காணிப்பயன்பாடு, காணிக்குடியேற்றம், காணிச்சீர்த்திருத்தம் என்பன உட்பட அத்தகைய காணிகள் தொடர்பான விடயங்களில் உரிமைகளைப் பிரயோகிப்பதற்கு உரித்துடையதாக இருக்கும்.

காணிக் குடியேற்றத்திட்டங்களைப் பொறுத்தவரை முதன்மையிடம் முதலில் மாவட்டத்திலுள்ள ஆட்களுக்கும், பின்னர் அப்பிராந்தியத்திலுள்ள ஆட்களுக்கும் வழங்கப்படுதல் வேண்டும்.

மத்திய அரசாங்கமானது மத்திய அரசாங்கத்திற்கென ஒதுக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களுக்கான தேவைகளுக்கு பிராந்தியத்திலுள்ள அரச காணி தேவைப்பட்டால் பிராந்திய நிர்வாகத்தின் ஆலோசனையுடன் பெற்றுக் கொள்ளலாம். பிராந்திய நிர்வாகம் அத்தகைய தேவைப்பாட்டிற்கு இணங்குதல் வேண்டும்.

பிராந்தியங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசன கருத்திட்டங்கள் மத்திய அரசினால் நடைமுறைப்படுத்தப்படும். மீளக்குடியமர்த்தல் உட்பட அனைத்து விடயங்களும் மத்திய அரசினால் மேற்கொள்ளப்படும். எனினும் இது விடயத்தில் கருத்திட்டங்களினால் நன்மையடையும் பிராந்திய முதலமைச்சர்களின் ஆலோசனையுடனேயே இவை மேற்கொள்ளப்படும்.

(ஆ) சட்டமும் ஒழுங்கும்

பாதுகாப்பு, தேசிய பந்தோபஸ்து, நிரந்தர விசேட உதவி, இராணுவ படைகளைத் திரட்டல், தாபித்தல், பேணுதல் என்பன பிரத்தியேகமாக மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயங்களாக இருக்கும்.

சட்டமும் ஒழுங்கமைதியும் பிராந்தியங்களுக்கு பரவலாக்கப்பட்ட விடயங்களாக இருக்கும். இது பிராந்தியத்தில் பொது மக்களின் ஒழுங்கமைதியை பேணுவதுடன் அது தொடர்பான பொலிஸ் தத்துவங்களை பிரயோகித்தலையும் உள்ளடக்கும்.

பிராந்தியத்தில் சட்டத்தையும் ஒழுங்கமைதியையும் பேணுவதற்காக பிராந்திய பொலிஸ் சேவையொன்று உருவாக்கப்படும். இதன் தலைவராக பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர் விளங்குவார். இவர் முதலமைச்சரின் சிபார்சின் பேரில் ஆளுநரால் நியமிக்கப்படுவார்.

பிராந்திய பொலிஸ் சேவையானது பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர், பிராந்திய பிரதிப் பொலிஸ் ஆணையாளர்கள், பிராந்திய சிரேஷ்ட பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், உதவிப் பொலிஸ் கண்காணிப்பாளர்கள், பிரதம பரிசோதகர்கள், பொலிஸ் பரிசோதகர்கள், சார்ஜன்கள், கான்ஸ்டபிள்கள் அத்துடன் வேறு பதவி நிலையினர்கள் என்போரைக் கொண்டிருக்கும். இவர்கள் தேசிய பொலிஸ் சேவையிலிருந்து பிராந்திய பொலிஸ் சேவைக்கு அனுப்பட்டவர்களாகவோ, பிராந்தியத்தில் ஆட்திரட்டல் மூலம் சேர்க்கப்பட்டவர்களாகவோ இருக்கலாம்.

பிராந்திய சேவையாற்றும் எல்லா பொலிஸ் அலுவலர்களும் அப்பிராந்தியத்துக்கான பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளரின் கீழ் பணிபுரிதல் வேண்டும்.

பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர் பிராந்தியத்தில் பகிரங்க ஒழுங்கமைதியைப் பேணுதல் தொடர்பில் முதலமைச்சருக்குப் பொறுப்பாயிருப்பதோடு அவரது கட்டுப்பாட்டின் கீழும் இருத்தல் வேண்டும்.

பிராந்திய பொலிஸ் சேவையானது மத்திய அரசாங்கத்திற்குரிய விடயங்களைத் தவிர பிராந்தியத்தில் புரியப்படும் எல்லாத் தவறுகளையும் தடுப்பதற்கும்/ கண்டுபிடிப்பதற்கும் புலனாய்வு செய்வதற்கும் பொறுப்பாக இருக்கும். இக்கடமைகளை மேற்கொள்ளும் போது பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் கட்டுப்பாட்டின் கீழும், கண்காணிப்பின் கீழும், பிராந்திய பொலிஸ் சேவை இருக்கும்.

பிராந்திய முதலமைச்சர் பிராந்தியத்தில் பகிரங்க ஒழுங்கமைதியைப் பேணுவதற்கு தேசிய பொலிஸ் சேவையின் உதவியையும் நாடலாம். தேசிய பொலிஸ் ஆணையாளர் அவசியமாக தேவையான ஆளணியினரை செயலில் ஈடுபடுத்துவார்.

பிராந்திய அரசின் வேண்டுகோளின் பேரில் பிராந்திய பொலிஸ் சேவைக்கு தனித்துவமிக்க முகவராண்மைகளின் சேவையையும் தொழில்நுட்ப உதவியையும் அளிப்பது தேசிய பொலிஸ் சேவையின் கடமையாகும்.

பிராந்திய பொலிஸ் சேவைக்கான சுடுபடைக்கலங்கள், படைக்கலங்கள், வெடிமருந்துகள், ஆயுதங்கள், வேறு உபகரணங்கள் என்பவற்றின் இயல்பும், வகையும் தொகையும் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுக்களுடன் கலந்தாலோசித்த பின்னர் தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவால் தீர்மானிக்கப்படும்.

(இ) பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழு

ஒவ்வொரு பிராந்தியத்திலும் ஒவ்வொரு பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக் குழு அமைக்கப்படும். இதில் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணையாளர், பிராந்திய முதலமைச்சரால் நியமிக்கப்படும் ஒரு உறுப்பினர், 3 பிரதான சமூகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் 3 உறுப்பினர்கள், என்போர் அங்கம் வகிப்பர்.

பிராந்தியத்தின் ஆளுநர் பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் உறுப்பினர்களுடனான கலந்தாலோசனையின் பின்னர் அவர்களில் ஒருவரை குழுவின் தலைவராக நியமிப்பார்.

பிராந்திய பொலிஸ் ஆணைக்குழு பிராந்திய பொலிஸ் சேவையிலுள்ள அலுவலர்களின் ஆட்சேர்ப்பு, இடமாற்றம், பதவி உயர்வு, ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு, என்பவற்றிற்கு பொறுப்பாக இருக்கும்.

(ஈ) வெளிநாட்டு கடன், வெளிநாட்டு முதலீடுகள்

பிராந்திய அரசுகள் பிராந்திய திரட்டு நிதிப் பொறுப்பின் மீது வெளிநாட்டுக் கடன்களைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம். எனினும் இக்கடன் பெறுகைகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதி அமைச்சரினால் விதிக்கப்பட்ட வரையறைக்குள்ளானதாக இருப்பதோடு அவரின் ஒப்புதலைப் பெற்றதாகவும் இருத்தல் வேண்டும்.

இது தொடர்பாக ஒவ்வொரு நிதி ஆண்டிலும் மத்திய நிதியமைச்சர் வரையறைகளை விதிப்பார். இவ் வரையறைகளை விதிக்கும் போது மத்திய நிதியமைச்சர் பணக்கொள்கைத் தேவைகளையும், பண ஸ்திரப்பாட்டின் தேவைகளையும், ஒவ்வொரு பிராந்திய நிர்வாகத்தினதும் பணத்தை மீளச் செலுத்தும் திறனையும் கருத்தில் எடுத்துக் கொள்ளுதல் வேண்டும்.

சர்வதேச மானியங்கள் தொடர்பாகவும் , வெளிநாட்டு அபிவிருத்தி உதவி தொடர்பாகவும், பிராந்திய அரசுகள் மேற்கொள்ளும் உடன்படிக்கைகள் பாராளுமன்றத்தினால் அங்கீகரிக்கப்பட்டதாகவும், அமைச்சரவையினால் காலத்திற்குக் காலம் முன்வைக்கப்படும் வெளிநாட்டு உதவி மீதான சர்வதேச கொள்கைகளுக்கு இணங்கியதாகவும், இருத்தல் வேண்டும்.

(உ) கல்வி

உயர்கல்வி, கல்வி பற்றிய பிராந்திய கொள்கையும், ஆராய்ச்சியும், தேசியப் பாடசாலைகள், தேசியப் பல்கலைக்கழகங்கள் என்பன மத்திய அரசின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டதாக இருக்கும். இவை நீங்கலாக சிரேஷ்ட இடைநிலைப் பாடசாலைகள் என்பவற்றை முகாமை செய்தல், கல்வி மற்றும் கல்விச் சேவைகளை மேற்கொள்ளுதல், பரீட்சைக்கான ஆகக்குறைந்த நியமங்களை விதித்தல், பாடவிதானம், மற்றும் ஆசிரியர் தகைமைகளும், ஆசிரியர் பயிற்சியும், போன்றன பிராந்திய அரசின் அதிகாரங்களுக்கு உட்பட்டதாக இருக்கும்.

(ஊ) நிதி வசதிகளைப் பெறுதல்

உள்ளூர் வரிகள், பிராந்திய அரசின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள், காலத்திற்குக் காலம் வரவு செலவுத் திட்டம் மூலம் மத்திய அரசினால் வழங்கப்படும் நிதிகள், வெளிநாட்டு அபிவிருத்தி உதவிகள், மானியங்கள் மற்றும் கடன் என்பவற்றிற்கூடாக பிராந்திய அரசுகள் நிதி வசதிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளும்.

மத்திய வரவு - செலவுத்திட்டத்தின் மூலம் நிதி உதவிகளைப் பிராந்திய அரசுகள் பெற்றுக் கொள்வதற்காக மத்திய மட்டத்தில் ஒரு நிதி ஆணைக்குழு உருவாக்கப்படும். இவ் நிதி ஆணைக்குழுவில் மூன்று பெரிய சமூகங்களையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மூவர் உட்பட ஐவர் அங்கம் வகிப்பர். இவர்கள் மூன்று ஆண்டு காலத்துக்குப் பதவி வகிக்கவென அரசியலமைப்புப் பேரவையின் சிபார்சின் பேரில் ஜனாதிபதியால் நியமிக்கப்படுவார்கள்.

மத்திய அரசினால் வழங்கப்படும் நிதிகள் பல்வேறு பிராந்தியங்களுக்கிடையே பகிரப்படுவதற்கான நெறிமுறைகள், வினைத்திறனுடைய அதிகாரப்பரவலாக்கலுக்கு தேவையான நிதியின் அளவு, என்பவற்றை தீர்மானிப்பது ஆணைக்குழுவின் கடமையாகும்.

தீர்வு யோசனைகளில் காணப்பட்ட நன்மைகள் :

1. இலங்கைக் குடியரசு ஒரு கலைக்கப்பட முடியாத பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம் எனக் கூறப்படுவதன் மூலம் ஒற்றையாட்சித்தன்மை நீக்கப்பட்டு சமஷ்டித்தன்மை யாப்பு ரீதியாக உறுதியாக்கப்பட்டுள்ளது.

2. கிழக்கில் வாழும் பல்வேறு இனமக்களையும் கருத்தில் கொண்டு தென்கிழக்குப்பிராந்தியம்,அம்பாறைப்பிராந்தியம்என்பன உருவாக்கப்படுவதற்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளன.

3. அதிகாரப் பங்கீட்டு விடயங்களில் முன்னைய தீர்வு யோசனைகளை விட சற்று முன்னேற்றகரமான அம்சங்கள் காணப்படுகின்றன. பின்வருவன அவற்றில் முக்கியமானவை ஆகும் :

   (அ) அதிகாரப் பங்கீட்டில் சற்றுத் தெளிவு ஏற்படக் கூடியவகையில் ஒத்தியங்கு பட்டியல் நீக்கப்பட்டு ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியல், பிராந்திய பட்டியல் என்பன மட்டும் இடம் பெற்றுள்ளன. பட்டியலில் உள்ள விடயங்களும் பொருள் கொடுக்கலுக்கு சிரமம் இல்லாத வகையில் சற்று தெளிவாக உள்ளன. அதாவது அதிகாரங்கள் சற்று தெளிவாக வரையறுக்கப்பட்டுள்ளன.

   (ஆ) ஆளுநரின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட்டு பிராந்திய மக்களினால் தெரிவு செய்யப்பட்ட அமைச்சரவையினதும் முதலமைச்சரினதும் அதிகாரங்கள் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளன.

   (இ) வெளிநாட்டு கடன் பெறல், வெளிநாட்டு உதவி பெறல், என்பவற்றை மத்திய அரசின் நிபந்தனைகளுடனாவது பிராந்திய அரசு பெற்றுக் கொள்வதற்கு வழி ஏற்படுத்திக் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

   (ஈ) அரச காணி, பொலிஸ் சேவை, வரிவிதித்தல் போன்ற விடயங்களில் பிராந்திய அரசின் அதிகாரம் அதிகரிக்கப்பட்டுள்ளது.

4. பிராந்திய சபை உறுப்பினர்களில் அரைவாசிப்பேர் தொகுதிவாரி முறையிலும் மீதி அரைவாசிப்பேர் விகிதாசார பிரதிநிதித்துவ முறைப்படியும் தேர்ந்தெடுக்கப்படுவார்கள் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. தொகுதிவாரி முறை திரும்ப அறிமுகப்படுத்தப்படுகின்றமையானது மக்களுக்கும் பிரதிநிதிகளுக்குமிடையிலான உறவினை வலுப்படுத்துகின்ற ஒன்றாக காணப்படுகின்றது.

5. நிறைவேற்றுக் குழு முறையானது மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகள் அனைவரும் நிர்வாகம் நடவடிக்கைகளில் பங்கு பெறுவதற்கான வாய்ப்பினை உருவாக்கிக் கொடுத்திருக்கின்றது. மேலும் பல்வேறு கட்சிகளைச் சேர்ந்தவர்கள் பல்வேறு கொள்கைகளைக் கொண்டவர்கள் ஒன்றாகப் பணி செய்யும் வாய்ப்பினையும் உருவாக்கிக் கொடுத்துள்ளது.

குறைபாடுகள்

1. யோசனைகள் முழுவதிலும் பிராந்திய நிர்வாகம் என்ற பதம் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளதே தவிர பிராந்திய அரசு என்ற பதம் பயன்படுத்தப்படவில்லை. இது சமஷ்டி ஆட்சி முறை என்ற செயற்பாட்டிற்று முரணாக உள்ளது.

2. தமிழ் மக்களின் நீண்டகால கோரிக்கையான வடக்கு - கிழக்கு இணைப்பு என்பது நிபந்தனையில்லாமல் இணைக்கப்படவில்லை. ஒரு சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலமே மட்டக்களப்பு, திருகோணமலை மாவட்டங்கள் வடக்குடன் இணைக்கப்படும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. சிங்களக் குடியேற்றங்கள்

வலுப்படுத்தப்பட்ட நிலையிலும் ஆயிரக்கணக்கான கிழக்குத் தமிழ் மக்கள் இடம் பெயர்ந்த நிலையிலும் சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதை தமிழ்மக்கள் விரும்பவில்லை. மேலும் இங்கு அதிகாரப் பங்கீடு இனங்களுக்கேயொழிய பிரதேசங்களுக்கு அல்ல என்ற அடிப்படையில் வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்படுவதாக இருந்தாலும் கிழக்கு மாகாண தமிழ் மக்கள் மத்தியில் மட்டும் நடைபெறுவதையே அவர்கள் விரும்புகின்றனர்.

3. சர்வஜன வாக்கெடுப்பின் மூலம் இணைக்கப்படுகின்ற வடக்கு - கிழக்கு பிராந்தியத்தில் அம்பாறை மாவட்டதமிழ் மக்கள் சேர்க்கப்படவில்லை. இது அவர்கள் மத்தியில் பாரிய அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

4. தென்கிழக்கு பிராந்தியத்தில் வடக்கு - கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் ஏனைய முஸ்லிம்கள் சேர்க்கப்படாமை அவர்கள் மத்தியில் அதிருப்தியை ஏற்படுத்தியுள்ளது.

5. உண்மையில் முக்கிய விடயம் இனப்பிரச்சினை என்ற வகையிலும் போராட்டத்தை நடாத்துகின்றவர்கள் தமிழ் மக்கள் என்ற வகையிலும் வடக்கு - கிழக்கில் வாழும் தமிழ் மக்கள் மத்திய அரசுடன் இணைந்திருக்க விரும்புகின்றார்களா இல்லையா? (கிழக்கு திமோர் போல) என்பது தொடர்பாகவே சர்வஜன வாக்கெடுப்பு நடாத்தப்பட வேண்டும் என தமிழ் மக்கள் அபிப்பிராயப்படுகின்றனர். ஆனால் அரசு இதற்குத் தயாராக இல்லை.

6. அதிகாரப் பங்கீட்டில் மலையக மக்கள் நலன்கள் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை. மலையக மக்கள் மலையக பிரதேசங்களில், மலையக மக்களை பெரும்பான்மையாகக் கொண்டு ஒரு மலையகப் பிராந்திய சபை உருவாக்கப்பட வேண்டும் என கோரிவருகின்றனர். இவ்விடயம் கவனத்தில் கொள்ளப்படவில்லை.

பிராந்திய சபைக்கான தேர்தல் முறை வடக்கு - கிழக்குக்கு வெளியே வாழும் தமிழ், மலையக, முஸ்லிம் மக்களுக்கு பாதகமானதாகவே உள்ளது. தொகுதிவாரியாக அவர்களின் பிரதிநிதிகள் தெரிவு செய்யப்படும் வாய்ப்பு குறைவு. விகிதாசாரப்படி தெரிவு செய்யப்படுபவர்கள் தொகை அரைவாசியாக்கப்படுவதால் அதன் மூலம் தெரிவு செய்யப்படும் நிலையும் குறைவடையும். குறிப்பாக மலையக மக்களைப் பொறுத்தவரை கண்டி, மாத்தளை, இரத்தினபுரி, கொழும்பு போன்ற மாவட்டங்களில் அவர்களுக்கு தற்போது இருக்கின்ற மாகாணசபைப் பிரதிநிதித்துவம் கூட இல்லாமல் போகலாம். முஸ்லிம் மக்களுக்கும் பல இடங்களில் இவ்வாறான நிலையே உள்ளது.

8. நிறைவேற்றுக்குழு முறை டொனமூர் யாப்பு காலத்தில் பிரதான முறையாக இருந்தது. பின்னர் அது இலங்கைக்கு பொருத்தமற்ற முறை எனக் கைவிடப்பட்டது. மந்திரி சபைக்கே உரிய கூட்டுப் பொறுப்பு இல்லாநிலையும் கட்சி, கொள்கை சார்ந்த நிலையில் உறுப்பினர்கள் செயற்படுகின்ற நிலையும் அங்கு பிரதானமாக சுட்டிக்காட்டப்பட்டது. இந்நிலையில் அம்முறையை திரும்பவும் அமுல்படுத்துதல், பிராந்திய அரசாங்க முறையில் அதிக குழப்பங்கள் ஏற்படுவதற்கே வழிவகுக்கும். தமிழ்க்கட்சிகள் இதனை காரசாரமாக எதிர்த்துள்ளன.

9. வடக்கு - கிழக்கிற்கு வெளியே வாழும் மலையக முஸ்லிம் மக்களுக்கு அதிகாரப்பங்கீடு இல்லை. இது இல்லாத போது தமது பிரதிநிதித்துவத்தைப் பயன்படுத்தி பேரம் பேசுவதற்குரிய வழிவகைகளாவது இருக்க வேண்டும். ஏனெனில் அதனைக் கொண்டே இன்றைய சூழலில் தமது சிறிய அபிலாசைகளையாவது அவர்களால் பூர்த்தி செய்து கொள்ள முடியும். பிராந்திய அரசாங்கம் அமைக்கப்படும் முறை அவர்களது பேரம் பேசும் ஆற்றலை அறவே இல்லாமல் செய்து விடுகிறது. தேர்தலில் பெரும்பான்மை பெற்ற கட்சியின் தலைமை அமைச்சர்களை தெரிவு செய்யாமல் கட்சிகள் பெற்றுக் கொண்ட வாக்குகளின் வீதாசாரப்படி அமைச்சர்கள் தெரிவு செய்யப்படுவதாலேயே இந்நிலை

ஏற்படுகின்றது. தற்போதுள்ள மாகாண நிர்வாக முறையில் குறைந்த பிரதிநிதிகளைக் கொண்டே பேரம் பேசலாம். அதுவும் இரண்டு பெரிய தேசியக்கட்சிகளுக்கிடையேயும் கடும் போட்டி நிலவுகின்ற போது. மலையக முஸ்லிம் மக்களின் ஒரு பிரதிநிதித்துவம் கூட பேரம் பேசலுக்கான நிரம்பிய ஆற்றலைப் பெற்றிருக்கும் அதேவேளை முழுமையான விகிதாசார தேர்தல் முறை நடைமுறையில் உள்ளதால் கூடிய பிரதிநிதித்துவத்தையும் பெற்றுக் கொள்ளமுடியும். புதிய முறைகளில் அதிக பிரதிநிதித்து-வத்தையும் பெற்றுக் கொள்ள முடியாது. பெற்றுக் கொண்ட பிரதிநிதித்துவத்தைக் கொண்டு பேரம் பேசவும் முடியாது. மேலும் விகிதாசாரப்படி அமைச்சர் பதவிகளைப் பெற்றுக் கொள்வதும் கடினம். அவ்வாறு பெற்றுக் கொண்ட பதவிகளினாலும் தமது மக்களுக்கு அவர் எதுவும் பெரிதாக செய்துவிட முடியாது.

10. ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்கள் அதிகாரப் பங்கீட்டினை முன்வைத்தன. இந்த நிலையில் எல்லா இனங்களுக்கும் பிராந்திய சபைகளை அமைப்பதோடு எண்ணிக்கையை குறைத்திருக்கலாம். இதை விடுத்து எல்லாமாகாணங்களிலும் பிராந்திய சபையே அமைத்தமையானது நாட்டிற்கு பாரிய செலவினத்தை கொடுப்பதாக உள்ளது.

11. அதிகார பங்கீடு தமிழ் மக்களின் அபிலாசைகளைப் பூர்த்தி செய்யக் கூடியதாக அமையவில்லை. இந்த வகையில் பின்வரும் குற்றச்சாட்டுக்கள் முன்வைக்கப்பட்டுள்ளன.

(அ) மத்திய அரசிற்கென சில அதிகாரங்களை வரையறுத்து விட்டு எஞ்சியவற்றை பிராந்திய அரசுகளுக்கு கொடுத்து விடுவதே சிறந்த சமஷ்டி அரசுகளின் மரபாகும். இங்கு அது பின்பற்றப்-படவில்லை.

(ஆ) காணி அதிகாரங்களில் பிராந்திய அரசுக்கு முழுமையான அதிகாரம் வழங்கப்படவில்லை. தேவையான போது மத்திய அரசு காணிகளைப் பெற்றுக் கொள்ளலாம் என்பது பிராந்திய அரசுக்குள்ள காணி அதிகாரத்தினை குறைப்பதாக உள்ளது. மேலும் பிராந்தியங்களுக்-கிடையிலான நீர்ப்பாசனத்திட்டங்கள் அது தொடர்பான கொள்கையாக்கம், மீளக் குடியமர்த்தல் என்பன மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உரியது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதனை வைத்து அரசு சிங்களக் குடியேற்றங்களைக் கூட மேற்கொள்ளலாம்.

(இ) பிராந்தியங்களிலுள்ள கனிப்பொருள் வளங்கள் மத்திய அரசிற்கு உரியது எனக் கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவும் பிராந்தியத்தின் இறைமையில் கைவைப்பதாக உள்ளது.

(ஈ) கல்வி தொடர்பான அதிகாரங்களில் தேசிய பாடசாலைகள் பல்கலைக்கழகங்கள் போன்ற உயர் நிறுவனங்கள் என்பவை தொடர்பான அதிகாரங்கள் மத்திய அரசிடம் இருப்பதை தமிழ் மக்கள் ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

(உ) வெளிநாட்டு கடன், மற்றும் அபிவிருத்தி உதவிகள் போன்றவற்றை பிராந்திய அரசுகள் மத்திய அரசின் அனுமதியுடனேயே பெற்றுக் கொள்ளுதல் வேண்டும் என கூறப்பட்டுள்ளது. இதுவும் பிராந்திய அரசுகளின் சுயாதீன செயற்பாட்டையும் சுயாதீன நிதி சேகரிக்கும் சக்தியையும் குறைப்பதாக உள்ளது.

(ஊ) மத்திய அரசாங்கத்தில் ஒடுக்கப்படும் இனங்களுக்கு எதுவித அதிகாரப் பங்கீடும் வழங்கப்படவில்லை. இது மத்திய அரசு தொடர்ந்தும் சிங்கள மக்களின் அரசாகவே இருப்பதற்கான வாய்ப்புக்களை உருவாக்கியுள்ளது. பிராந்திய அரசுகளை இணைத்து இரண்டாவது சபை ஒன்றை மத்தியில் உருவாக்குவது தொடர்பான ஏற்பாடுகள் எதுவும் இல்லை. மத்தியில்

ஒடுக்கப்படும் தேசிய இனங்களைப் பாதுகாப்பதற்கான ஏற்பாடுகளும் இல்லை. மறுபக்கத்தில் மத்திய அரசில் ஒடுக்கப்படும் இனங்கள் ஓரளவு பேரம் பேசக்கூடியதாக இருந்த நிறைவேற்று அதிகாரம் கொண்ட ஜனாதிபதி முறையிலும் புதிய யாப்பின் மூலம் மாற்றங்கள் வர இருக்கின்றன. இதனால் ஒடுக்கப்படும் இனங்களுக்கான பேரம் பேசும் வழிகள் முழுமையாக அடைக்கப்படுவதற்கான சூழ்நிலை தோன்றலாம்.

(எ) நீதித்துறையில் அதிகாரப் பங்கீடு மேற்கொள்ளப்படவில்லை. அதன் அதிகாரம் மத்திய அரசிடமே தொடர்ந்தும் உள்ளது.

12. பௌத்த மதம் அரச மதமாக இருக்கும் என கூறப்பட்டுள்ளது. இது பல மதங்களைக் கொண்ட நாட்டிற்கு பொருத்தமானஅம்சமாக இல்லை.

13. நாட்டின் தேசியக் கொடியாக வாளேந்திய சிங்கக் கொடி தொடர்ந்தும் இருக்குமென கூறப்பட்டுள்ளது. இக்கொடியில் தங்களுக்குரிய இடம் போதுமானளவு வழங்கப்படவில்லை என ஏனைய இனங்கள் குற்றம் சாட்டியுள்ளன.

14. இத்தீர்வு யோசனைகள் நடைமுறைக்கு வருவது பிரதான எதிர்க்கட்சியான ஐக்கிய தேசிய கட்சியின் ஆதரவிலும் தமிழ் மக்களின் பிரதான போராட்ட இயக்கமான தமிழீழ விடுதலைப் புலிகளின் ஆதரவிலும் தங்கியுள்ளது. இரு அமைப்புகளுமே இவற்றை நிராகரித்துள்ளன. ஐக்கிய தேசியக்கட்சி தீர்வு யோசனைகளிலுள்ள பிராந்தியங்களின் ஒன்றியம், அதிகாரப்பரவலாக்கல் அலகு, காணி அதிகாரம், பொலிஸ் அதிகாரம், வெளிநாட்டு முதலீடு, வெளிநாட்டுக் கடனுதவி, நீதிபரிபாலனம் என்பவை தொடர்பான ஏற்பாடுகளை ஏற்றுக் கொள்ள வில்லை. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் முழுமையாகவே தீர்வு யோசனைகளை நிராகரித்துள்ளனர்.

15. தமிழீழ விடுதலைப் புலிகள் தவிர்ந்த ஏனைய தமிழ்க்கட்சிகள் முன்வைத்த திருத்த யோசனைகளும் அரசினால் நிராகரிக்கப்பட்டுள்ளன. இதனால் அக்கட்சிகளும் தீர்வு யோசனைகளும் முழுமையாக ஏற்றுக் கொள்ளவில்லை.

பராமரிப்புத் தொடர்பில் உள்ள சட்ட ஏற்பாடுகள்

ஆரிகா அடசும்பாவ
இடை, [illegible]

திருமணமானது பிள்ளைகளைப் பெறுவதற்கும் வளர்ப்பதற்குமான ஆணினதும் பெண்ணினதும் ஒன்றிணைவு

H.W. தம்பையா Q.C

இவ்வாறு பல அறிஞர்களாலும் புத்திஜீவிகளாலும் குறிப்பிடப்படும் இத்தகைய திருமணம் எனும் ஒப்பந்தம் மூலம் குடும்பம் எனும் கட்டமைப்பு தோற்றம் பெறுகின்றது. இக்கட்டமைப்பின் மீது சட்டமானது பல கடமைகளையும் கடப்பாடுகளையும் விதிக்கின்றது. கால மாற்றத்தினூடு சட்டங்களும் மாற்றம் பெற கடமைகள், கடப்பாடுகளிலும் மாற்றங்கள் ஏற்பட்டது. இவ்வாறு சம்பந்தப்பட்ட சட்டங்களை பின்பற்றுவதன் மூலமே குடும்ப சமநிலையைப் பேண முடியும் என்பது அனுபவரீதியாக இன்று உணரப்பட்டுள்ள விடயமாக உள்ளது.

எமது பொதுச் சட்டமான ரோம டச்சுச் சட்டத்தில் கணவன் மீது மனைவி தொடர்பான கடப்பாடும், மனைவி மீது கணவன் தொடர்பான கடப்பாடும் காணப்படுகின்றது. இருப்பினும் பிரதானமாக ஆதாரமாக இருக்கும் கடப்பாடு கணவன் மீதே விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கணவனின் இயலாமையைப் பொறுத்தே மனைவியின் கடப்பாடு வெளிப்படுகின்றது.

இருப்பினும் கணவனும் மனைவியும் சட்டத்தினால் ஒருவர் மீது ஒருவர் பற்றியிருப்பதாகக் காட்டப்படுவதால் இது பரஸ்பர ஆதாரம் வழங்கும் கடப்பாடு என்று கொள்ள முடியும்.

குடும்பம் கட்டுக்கோப்பாக இருக்கும் வரை எதுவித பிரச்சினைகளும் ஏற்படாது. குடும்பத்தில் பிரச்சினை எற்பட்டு கணவன் மனைவி பிரியும் நிலை ஏற்படும் போது அங்கு பிள்ளைகளையும், தன்னையும் பண ரீதியில் பராமரிக்க முடியாமலிருக்கும் வாழ்க்கைத் துணையையும் யார் பராமரிப்பது என்ற கேள்வி மேலெழுகின்றது.

பிள்ளைகள், வாழ்க்கைத் துணை போன்றவர்களைப் பராமரிப்பது தொடர்பில் 1889இல் கொண்டு வரப்பட்ட பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் ஏற்பாடுகளைக் கொண்டிருந்த போதிலும், அக்கட்டளைச் சட்டத்தை பின்வந்த 1999ம் ஆண்டின் 37ம் இலக்க பராமரிப்புச் சட்டம் முழுமையாக நீக்கியது. இருப்பினும் அக்கட்டளைச் சட்டத்தில் காணப்பட்ட சில ஏற்பாடுகளை இச்சட்டம் உள்வாங்கியிருந்தது.

1999ம் ஆண்டின் 37ம் இலக்க பராமரிப்புச் சட்டம் நவீன உலக மாற்றங்களிற்கு ஈடுகொடுக்கும் வகையில் உருவாக்கப்பட்டுள்ளது. அதனைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பித்து அப்போதைய நீதியமைச்சர் பேராசிரியர் G.L. பீரிஸ் அவர்கள் "பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்படடபோது நாட்டிலிருந்த நிலைமைக்கு முற்றிலும் மாறுபட்ட சமூக நிலையே இன்று காணப்படுகின்றது. அதனால் சட்டத்தின் பிரிவுகளை மாற்றிக் கொண்டிருப்பதை விட சட்டத்தை முழுமையாக மாற்றுவதே சிறந்தது என்று கருதி இதனைப் பாராளுமன்றத்தில் சமர்ப்பிக்கின்றேன் "என்று கூறினார்.

1889ம் ஆண்டில் தாபரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் அமுலுக்குக் கொண்டு வரப்பட்ட காலப்பகுதியில் அனேகமாக, ஆண்கள் உழைப்பவர்களாக இருந்தனர். பெண்கள் வீட்டு வேலைகளிலேயே ஈடுபட்டனர். இதன் காரணமாக மனைவியையும் பிள்ளைகளையும் பராமரிப்பது கணவனைச் சார்ந்ததாக இருந்தது. இதனாலேயே தாபரிப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 2 போதுமான வழி இருக்கும் ஒரு மனிதன் தனது மனைவியை அல்லது பிள்ளையை or நெறிமுறையற்ற பிள்ளையைத் தாபரிக்க மறுக்கும் or அலட்சியம் செய்யும் சந்தர்ப்பத்தில், அச்செயற்பாடு நிரூபிக்கப்படும் பட்சத்தில் அந்நபரை மனைவிக்கு or அத்தகைய பிள்ளைக்குத் தாபரிப்புச் செலுத்தும்படி பணிக்கலாம் என ஏற்பாடு செய்கின்றது.

ஆனால் புதிதாகக் கொண்டு வரப்பட்ட தாபரிப்புச் சட்டமானது பிரிவு 2(1) இல் பின்வருமாறு ஏற்பாடு செய்கின்றது. போதுமான வழியிருக்கும் எந்நபரும் அலட்சியமாக or நியாயமற்ற முறையில் தன்னைப் பராமரிக்க இயலாதிருக்கும் (அவரை/அவளை) வாழ்க்கைத் துணையைப் பராமரிக்க மறுக்கையில், நீதவான் அவருக்குச் செய்யப்படும் விண்ணப்பத்தினைக் கருத்திற்கொண்டு அலட்சியமாக அல்லது நியாயமற்ற முறையில் தாபரிப்பு மறுக்கப்படுகின்றது என்று நிரூபிக்கப்படும் பட்சத்தில் வருமானத்தையும் பணம் கிடைக்கக்கூடிய வழிவகைகளையும் கருத்திற் கொண்டு மாதாந்தம் தாபரிப்புச் செலுத்துமாறு, கட்டளையிடலாம்.

இதன்படி இயலாதிருக்கும் கணவனை பராமரிக்க வேண்டிய கடப்பாடு வசதி வாய்ப்புகளுடன் இருக்கும் மனைவியைச் சாருகின்றது. அதேபோலவே தன்னைப் பராமரிக்க வழிவகையற்று இருக்கும் மனைவியைப் பராமரிக்க வேண்டிய கடமை கணவனை வந்தடைகின்றது. எனவே இது பரஸ்பரம் ஆதாரமளிக்க வேண்டிய கடப்பாடாக அமைகின்றது. இந்த ஏற்பாடு பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தில் இருக்கவில்லை.

1889இன் பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தின்படி மனைவி வசதியுடையவராக இருந்தாலும் தாபரிப்புப் பெறலாம். ஆனால் அவர் சட்ட பூர்வமான மனைவியாக இருப்பது அவசியம்.

சுப்ரமணியம் எதிர் பாக்கியலெட்சுமி 55 NLR 87 எனும் வழக்கில் விண்ணப்பதாரர் தனது கணவனிடமிருந்து விவாகரத்து வழக்கில் Order nisi பெற்றபின் வேறு திருமணம் முடித்தார். அந்த இரண்டாவது திருமணம் செய்த ஆணிடமிருந்தே தாபரிப்புக் கோரினார். ஆனால் நீதிமன்றம் அவர் சட்டபூர்வமான கணவனல்ல என்ற ரீதியில் விண்ணப்பத்தை நிராகரித்தது.

தாபரிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 2 (2), (3), (4) என்பன பிள்ளைகள் மீதான பெற்றோரின் கடப்பாட்டை எடுத்துரைக்கின்றது. இது முன்பிருந்த சட்டத்திலிருந்தபோதிலும் புதிய சட்டத்தில் அதன் எல்லை விரிவுபடுத்தப்பட்டுள்ளது. இங்கு பிள்ளைகள் என்பது பல்வேறு வகைகளாகப் பிரிக்கப்பட்டுள்ளது.

1889ம் ஆண்டின் பராமரிப்புக் கட்டளைச் சட்டமானது நெறிமுறையான, நெறிமுறையற்ற பிள்ளைகள் தம்மைத்தாமே பராமரிக்க முடியாதிருக்குமிடத்து பராமரிப்புப் பெற ஏற்பாடு செய்கின்றது. ஆனால் பராமரிப்புச் சட்ட ஏற்பாடானது தம்மைத் தாமே பராமரிக்க முடியாத பிள்ளைகள், வயது வந்த வாரிசுகள், வலது குறைந்த பிள்ளைகள் ஆகியோர்களுக்கு தமது பெற்றோரிடமிருந்து தாபரிப்புப் பெற வசதி செய்து கொடுக்கின்றது. இருப்பினும் வயது வந்த வாரிசுகள் தொடர்பில் முன்பு RDL கோட்பாடு பின்பற்றப்பட்டு பராமரிப்புக்கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் நிவாரணம் வழங்கப்பட்டது. தாபரிப்புச் சட்டத்தில் வயது வந்த வாரிசுகள் என்பது திருமணம் மூலம் பிறந்த அல்லது அவ்வாறு அல்லாத அல்லது தத்தெடுக்கப்பட்ட 18 வயதிற்கு மேற்பட்ட 25 வயதிற்குக் கீழ்ப்பட்ட பிள்ளைகளை உள்ளடக்குகின்றது.

பிள்ளைகள், வயது வந்த வாரிசுகள், வலது குறைந்த பிள்ளைகள் என்பவர்கள் திருமண உறவில் பிறக்காதவர்களாக இருக்கையில் எவரிடமிருந்து தாபரிப்புக் கோருகிறார்களோ அவர்களே பெற்றோர் என்பது நீதவானின் திருப்பதிக்கேற்றவாறு நிரூபிக்கப்பட வேண்டும்.

பராமரிக்க வேண்டிய பெற்றோர் எனும்போது அது தந்தையாக அல்லது தாயாக இருக்கலாம். இருவருக்கும் பிள்ளைகளைப் பராமரிக்கும் கடப்பாடு உண்டு. தந்தை தன்னைப் பராமரிக்க போதிய வருவாயற்றவராக இருந்து தாய் அதிக வருமானமுடையவராக இருப்பின் தந்தையும் பிள்ளையும் தனித்தனியாகச் செய்யும் விண்ணப்பத்தின் பேரில் தாயின் வருவாயைக் கவனத்திலெடுத்து தந்தைக்கும் பிள்ளைக்கும் தாபரித் தீர்ப்பு வழங்க நீதவானால் முடியும்.

இது பராமரிப்புச் சட்டத்தின் ஏற்பாடாகும்.

வலது குறைந்த பிள்ளைகளுக்காக அவர்களைப் பராமரிக்கும் பாதுகாவலர்கள் அல்லது அவர்களைப் பராமரிக்கும் இல்லங்களே அவர்கள் சார்பில் தாபரிப்புக்கோரி விண்ணப்பிக்க முடியும். இது தாபரிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 4 (1) (a) இல் குறிப்பிடப்படுகின்றது.

இது ஒரு தூரநோக்குள்ள பிரிவாகும். அதாவது இயலாத பிள்ளை ஏதோ ஒரு வகையில் தாபரிப்பைப் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. தாபரிப்புச் சட்டத்திற்கமைவாக பராமரிப்புப் பெற நீதவானுக்குச் செய்யும் விண்ணப்பத்திற்கேற்ப அவர் இடும் கட்டளையை மீறும் நபருக்கு ஒவ்வொரு கட்டளை மீறலுக்காகவும், ஒவ்வொரு மாத அல்லது பகுதியான கொடுப்பனவிற்காக ஒரு மாதம் வரை நீடிக்கக்கூடிய கடூழிய அல்லது சாதாரண சிறைத்தண்டனை விதிக்கப்படலாம். (பிரிவு 5(1), 5(2)) இவ்வாறான தண்டனை விதிப்பானது தாபரிப்பு வழங்கப்பட வேண்டியதன் தாற்பரியத்தை வலியுறுத்துகின்றது.

தாபரிப்புச் சட்டத்தின் இன்னுமொரு முக்கிய அம்சமாக ஒரு வாழ்க்கைத்துணைக்கெதிராக மற்றைய வாழ்க்கைத் துணை சாட்சியமளிப்பது அமைகின்றது. ஒரு குடும்பத்தின் மீதான கடப்பாடு மீறப்படுகையிலேயே 'பராமரிப்பு' எனும் பிரச்சினை வருகின்றது. எனவே அது தொடர்பில் சாட்சியமளிக்க மற்றைய வாழ்க்கைத் துணையால் தானே முடியும். இது தாபரிப்புச் சட்டத்தின் பிரிவு 13 இன் காப்பாகும். சாதாரண வழக்குகளில் ஒரு வாழ்க்கைத் துணைக்கெதிராக மற்றைய வாழ்க்கைத் துணை சான்று வழங்குவது அபூர்வம்.

இன்றுள்ள நிலைமைப்படி தாபரிப்புக்கோரி நீதவான் நீதிமன்றிற்கு மட்டுமன்றி மாவட்ட நீதிமன்றிற்கும் விண்ணப்பம் செய்ய முடியும். தாபரிப்புக் கட்டளைச் சட்டத்தில் இது தொடர்பில் சிக்கலான நிலைமை இருந்தபோதும் 1999ம் ஆண்டின் 37ம் இலக்கச் சட்டம் பிரிவு 17 அச்சிக்கலைத் தீர்த்து வைத்துள்ளது.

பராமரிப்புச் சட்டத்தில் பிள்ளைகள் மீது பெற்றோருக்குத் தாபரிப்புச் செலுத்தும் கடப்பாடு விதிக்கப்படவில்லை. இது ஒரு குறைபாடாகவே காணப்படுகின்றது. இருந்தபோதிலும் பின்பு வந்த Act no 9 of

2000. முதியவர்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாப்பதற்கான சட்டத்தின் பிரிவு 25, பிள்ளைகளிடமிருந்து பெற்றோர் தாபரிப்புப் பெற்றுக்கொள்ள ஏற்பாடு செய்கின்றது. இது முன்பிருந்த குறைபாட்டை நிவர்த்தி செய்கின்றது.

இலங்கையில் இன்றுள்ள நிலைமைப்படி 1889ம் ஆண்டின் தாபரிப்புக் கட்டளைச் சட்டம் 1999ம் ஆண்டின் 37ம் இலக்க தாபரிப்புச் சட்டத்தால் பிரதியீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இதற்கு உதவியாக Protection of the Rights of Elders Act அமைந்துள்ளது. இச் சட்டங்கள் எழுத்திலிருக்கின்றபோதிலும் அவை நடைமுறைப் படுத்தப்படும்போதும் மட்டுமே எமக்கு பூரண பலன் தருவதாக அமையும். அதாவது நீதிமன்றங்கள் மூலம் சட்டம் செயற்படுத்தப்படும்போதுதான், சட்டவாக்கம் அச்சட்டத்தை இயற்றிய உண்மையான நோக்கம் அடையப்பெறும்.

ச(ட்)டம் சக்தியாக!... ஓர் நியமங்களின் தேடுகை...

எம். எம். பஷீஜ்
இடைநிலையாண்டு

மனிதன் வெறும் சதைப்பிண்டமல்ல. ஆன்ம சக்தியும் மெய்ச் சடமும் கலந்த ஒரு கலவை. சடமும் சக்தியும் சங்கமித்த விஷேட அங்கி. மனிதனின் சடத் தோற்றமானது அவனை இயக்கும் ஆன்ம சக்தியின் செயற்பாட்டால் பலம் பெறுகிறது. அண்டவெளி உயிரங்கிகளின் உயிர்க் கூம்பகத்தின் உச்சாணியில் மனிதனை நிலைபெறச் செய்வதில் இந்த ஆன்ம சக்தி பெரும்பங்காற்றுகிறது. உயிரற்ற வெறும் உடல் போற்றப்படுவதில்லை.

இந்தக் கலவை மனிதர்களின் ஒன்றியம் தான் இந்த உலகை இயக்குகிறது. மனிதனின் ஆன்ம சக்தியை வழிகாட்டுவதற்கும், நெறிப்படுத்துவதற்கும் தவறுகையில் தண்டிப்பதற்குமே சட்டம் வகுக்கப்படுகிறது. சட்டமானது சடமாக, இயங்காது இருந்துவிடுமானால் சக்தியின் செயற்பாடுகளை ஒழுங்குபடுத்த முடியாது போய்விடும். வழக்கொழிந்து காலத்தால் ஒதுக்கப்படும் சட்டங்களை நாம் இந்த வகையறாக்குள்ளேயே அடக்க வேண்டியுள்ளது. மறுபுறத்தே மக்களிடம் செல்வாக்குச் செலுத்தி, மக்களால் போற்றப்படும் சட்டங்கள் சக்தியாக அமைகிறது.

இப்படியாகச் சட்டம் சடமாகவும், சக்தியாகவும் தோற்றமளிப்பதில் சட்டங்களின் தோற்றுவாய்களாய் அமையும் அடிப்படை நியமங்கள் காரணிகளாய் அமைகின்றன. சட்டத்திற்கான வரைவிலக்கணத்தைப் பலரும் பலவிதமாக எடுத்துக் கொண்டுள்ளார்கள். பொதுவாக, மக்களால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டு நடைமுறையிலிருக்கும் விதிகளின் தொகுப்பு சட்டம் எனப்படுகிறது.

சட்டவியலாளர்களும், தாங்கள் வாழ்ந்த கால எல்லையின் சிந்தனைப் போக்குகளுக்குட்பட்டு, மக்களின் அபிலாஷைகளையும் சமூக நடத்தைகளையும் கருத்திற் கொண்டே தமது பகுத்தறிவிற்குட்பட்ட சட்டவியல் சிந்தனைகளை முன்வைத்துள்ளார்கள். இத்தகைய சிந்தனைகள், வகுப்பாக்கங்கள் பின்வந்த காலத்தைச் சேர்ந்தோர்களால் காலப்பொருத்தம் கருதி விரிவாக்கப்பட்டும், நிராகரிக்கப்பட்டும், சீராக்கப்பட்டும் வந்திருப்பதைக் காணக்கூடியதாக உள்ளது.

ஆனாலும், சட்டங்களிற்கு ஒரு அடிப்படை வேண்டும், ஆதாரப்படுத்தும் ஒரு உறுதியான அத்திவாரத்திலிருந்துதான் சட்டம் மேலெழ முடியும். அப்போதுதான் அது நடைமுறையில் வெற்றியளிக்கும். எதிர்பார்க்கும் சமூக நடத்தையை ஒழுங்குபடுத்தும் என்பதில் யாவரும் உடன்படுகிறார்கள். இருந்தும் எதனை அடிப்படையாகக் கொள்வது என்பதில்தான் மேலே குறிப்பிட்ட காரணிகளின் செல்வாக்குக்கு உட்பட்டு நிற்கின்றனர்.

இந்த வகையிலேயே இயற்கைச் சட்டப் பள்ளியினர் அடிப்படையாக இறைவனின் சட்டத்தையும் உயர் கோட்பாடுகளையும் கொள்கின்றனர். ஒஸ்ரின் என்ற புலனறிவாதப் பள்ளியைச் சேர்ந்தவர் இறையின் கட்டளைகள்தான் சட்டத்தின் அடிப்படைகளென்கின்றார். கெல்சன் போன்றோர் மாறுகின்ற அடிப்படை நயமங்களின் பெயரில் எழுவதுதான் சட்டமென்றும், றொஸ்கோபவுன்ட் தனிப்பட்ட சமூக, பொது விடயங்களிடையே எழும் முரண்பட்ட அக்கறைகளை தீர்க்கும் ஒரு ஒருங்காக்கியே சட்டம் எனவும், மாக்சிய சிந்தனைப் போக்காளர்கள் ஆட்சியாளர்களின் அடக்குமுறைக்கான ஆயுதமே சட்டம் எனவும், சவிக்றி தேசத்தின் அபிலாசைகளைப் பிரதிபலிப்பதே சட்டம் என்றும் அமெரிக்க மெய்யறிவாதத்தின் சமூக நடைமுறைதான் சட்டம் என்றும் தெரிவிக்கும் கருத்து நிலைகளும் அமைகின்றன.

ஆதியில் சட்டங்களால் பிணிக்கப்படாத சமுதாய அமைப்பு முறை காணப்பட்டதாக வரலாறு தெரிவிக்கிறது. இருந்தபோதும் மனிதர்களின் நடத்தையில் ஏற்பட்டு வந்த மாற்றங்களின் காரணமாக குற்றச் செயல்கள் இடம் பெறத் தொடங்கின. இத்தகைய குற்றச் செயல்களைக் குறைப்பதற்கும், குற்றங்களைப் புரிந்தவர்களை எச்சரிப்பதற்கும், தண்டிப்பதற்கும் ஒரு ஒழுங்குமுறை, விதிமுறை தேவைப்பட்டது. அதுவே சட்டமாகப் பரிணமித்தது. எனவே தான் ஆரம்ப காலச் சட்டங்கள் பெரும்பாலும் குற்றவியல் பற்றியே அமைகிறது.

அடுத்து சமூகத்தின் செயற்பாடுகள் விரிந்து செல்லச் செல்ல சமூக அக்கறைகளையும் சேமநலன்களையும் உள்வாங்கியதாக சட்டம் அமைய வேண்டியேற்பட்டது. ரோமர் காலத்து த்ாதையதிகார முறைமைகள் விமர்சிக்கப்படத் தொடங்கின. மனிதர்களின் தனிப்பட்ட பெறுமானம், அவர்களுக்குள்ள உரிமைகள் பற்றிய சிந்தனை வளர்ச்சி பெறத் தொடங்கியது. ஆபிரகாம் லிங்கனின் அடிமை விடுதலைக்குப் பின்னர், மனிதனை மனிதன் அடிமையாக்க முடியாது என்ற புரிதல் உருவாகத் தொடங்கியது. இந்த நிலை சமூக நல அக்கறை கொண்ட மக்களின் சேமநலன் பேணும் அரசுகளின் தோற்றத்துக்கு வழி செய்தது. இந்த சேமநலன் அரசுகள் தமது சட்டவாக்கத்தின் போது இந்த விடயங்களையும் சேர்த்துக் கொண்டன.

இன்றைய காலகட்டத்தில் குற்றச் செயல்களுக்கான முக்கிய பிரதானமான காரணிகளாக, சடவாதம், materialism திறந்த பாலுறவு, (free sex), நுகர்வுக் கவர்ச்சிக்கான காமப் பிரயோகம் ஆகியன கூறப்படுகின்றன. வளர்ந்து வரும் முதலாளித்து சிந்தனைப் போக்கின் வெளிப்பாடுதான் சடவாத சிந்தனையாகும். பொருள் முதல் வாதத்தின் மற்றவர்களின் அடிப்படை வாழ்வியல்த் தேவைகளைக் கூடப் புறந் தள்ளி தன்னிலையுயர்த்த , எடுக்கப்படும் முயற்சியானது சமுதாயத் தளம்பல் நிலையை தோற்றுவிக்கிறது. இத்தளம்பல் இளைஞர்களையும், பொதுமக்களையும் சட்டங்களைத் தம் கையில் எடுக்கத் தூண்டுவதாக அமைகிறது. அல்லது சட்டங்களைப் புறக்கணிக்கச் செய்கிறது. இதனால் குற்றச் செயல்கள் அதிகரிக்கின்றன.

மனிதனின் உடலுணர்ச்சியுடனும், மன உத்வேகத்துடனும் பின்னிப் பிணைந்துள்ள காம உணர்வுக்கு உரிய முறையில் வடிகாலற்றுப் போகும் போதும், வெறும் தூண்டுகைகளும், அடைந்துக்கொள்ளல் வழி முறைகளற்றும் இருக்கும் போதும், காமவெறி மனிதனை மனிதன் என்ற நிலையிலிருந்து தடம் புரளச் செய்கிறது. தன்னிலை மறந்த மனிதன் குற்றச் செயல்களை புரிகிறான். மேலும், ஆணாதிக்க சமூகத்தின் கோரப்பிடியினுள் சிக்குண்டிருந்த பெண்மை தன் விடுதலைக்காக, தமது உரிமைகளுக்காக தொடுத்துள்ள உரிமைப் போராட்டம் வரவேற்கத்தகு முன்னேற்றங்களை சமூகத்தில் உட்புகுத்தியிருந்தாலும், அதன் பக்க விளைவாய் திறந்த பாலுறவு உட்புகுத்துந்துள்ளது. இதுவும் சமூகத்தின் குற்றச் செயல்களைத் தூண்டுகிறது.

பொருள்முதல்வாதப் போக்கும், அதற்கு துணை செய்வதாக அமைந்துவிடும். திறந்த பாலுறவு நிலையும், நுகர்வோர் கவர்ச்சிக்காக காமத்தின் பிரயோகத்தைப் பயன்படுத்த உதவியாக அமைகிறது. இதன் தொடராக பலவாறான குற்றச் செயல்கள் அரங்கேறுகின்றன.

இத்தகைய குற்றச் செயல்களைக் குறைக்க வேண்டுமெனின் சட்டமானது ஒழுக்கத் தராதரங்களையும், மனித மனச்சாட்சிகளையும் (Human conscience) மாற்றிக் கொண்டு இருக்கக் கூடாது. மாறாக சமூக மாற்றம், தன்னாண்மை. பன்மைத்துவ அங்கீகாரம் ஆகியவற்றைக் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

மேலும் மனிதர்களின் இயல்பான சுதந்திர விருப்பத்துக்கான வரையறைகளாக அவனுள்ளேயே அமைந்துள்ள பிறவிக் குணநலன், பரம்பரை, வாழ்விடச் சூழல், இயற்கை ஆகியவற்றை மாற்றுவதற்குச் சட்டம் முனையக் கூடாது. இவைகள் மாற்றமுறா நியமங்களாதல் வேண்டும்.

மனித சமுதாயமொன்றில் சட்டம் ஒழுங்குமுறையாகச் செயற்படுவதற்கு அங்கு சமுதாயத்தில் வாழும் ஒவ்வொரு தனியன்களினதும் உயிர், உடமை, மானம் என்பன மதிப்பளிக்கப்பட்டு போற்றிப் பாதுகாக்கப்படல் வேண்டும். இந்த நியமம் பேணப்படாவிட்டால் தனியன்களின் போராட்டம் சட்டத்தைக் கேலிக்குள்ளாக்கும்.

ஒரு சமூகமாக அல்லது நாடாக அல்லது தேசிமாக நோக்குகையில் அந்த அமைப்பிலே நீதி, உண்மை, ஞானம், விசுவாசம் என்பனவற்றுடன் இணைந்து ஐக்கியப்பாடும் காணப்படல் வேண்டும். இலங்கை போன்ற பன்மைத்துவமிக்க தேசியங்கள் வாழும் நாடுகளில் இத்தகு நியமஙகள் கவனிக்கப்படல் வேண்டும். இவற்றில் ஏற்பட்ட பிறழ்வுகள் தான் இரண்டு தசாப்தகால யுத்த நிலைக்கான காரணங்களாயின. இப்போது தீர்வுக்கான முயற்சிகளின் போதும் ஒவ்வொரு தேசியமும் உரிய முறையில் கவனிக்கப்படத் தவறும் பட்சத்தில் எதிர்காலமும், கடந்தகால நிகழ்கால அவலங்களைச் சுமக்க நேரிடலாம்.

இறுதியாக ஒரு சட்ட முறைமையானது தனது அடிப்படை நியமங்களாக, கொள்கை, உயிர்களைப் பாதுகாத்தல், சிந்தனைச் சுதந்திரமும் பாதுகாப்பும், பரம்பரையைப் பாதுகாத்தல், செல்வங்களைப் பாதுகாத்தல், சமூக நீதிகளையும், சுதந்திரத்தையும் பேணல் என்பவற்றைக் கொண்டு இவை ஒன்றுக்கொன்று முரண்படுகின்ற நிலை தவிர்த்து சமநிலை பேணி முன் கொண்டு செல்லப்படுமாக இருந்தால் அந்தச் சட்டமுறை நிச்சயமாக வெற்றி பெற்றதாகும். அப்போது சட்டம் வெறும் சடமாக அன்றி சக்தியாக மாறி இயக்கியாக நின்று சமூகத்தை இயங்கு நிலைக்குட்படுத்தும்.

ஜோன் ஒஸ்டினின்

சட்டம் பற்றிய கோட்பாடு

—ஓர் விமர்சனக் கண்ணோட்டம்

M.U.M. நவ்பர்
இடைநிலையாண்டு

சட்டவியலைக் (Jurisprudence) கற்கும் மாணவன் ஒருவன் சட்டம் பற்றிய வேறுபட்ட கோட்பாடுகளையும், வரைவிலக்கணங்களையும் தெளிவாக அறிந்திருத்தல் அவசியமாகும்.

சட்டவியல் என்பது சட்டஅறிவு (Knowledge of Law) அல்லது சட்டத்திறன் (Skill of Law) என்று நேரடியாகப் பொருள் கொள்ளப்படும். இன்று சட்டவியலுக்கு ஆயிரக்கணக்கான வரைவிலக்கணங்கள் காணப்படுகின்றன.

சட்டங்களை அணுகும் முறை குறித்து பல்வேறு கருத்து வேறுபாடுகள் உள்ளன. ஒவ்வொரு குழுவும் (School) சட்டத்தை தம்முடைய கண்ணோட்டத்தில் நோக்குகின்றன. பகுப்பாய்வுக் கொள்கைக்குழு அல்லது புலனறிவாதக்குழு (Analytical School or Positivism School), வரலாற்றுக் கொள்கைக் குழு (Historical School), சமூகவியல்கொள்கைக் குழு (Sociological School), மெய்மைவாதக்குழு (Realism School) மற்றும் மாக்ஸிசக் கோட்பாடு (Marxist Theory) ஆகியவை மிகவும் முக்கியமான சட்டவியல் கொள்கைக் குழுக்களாகும்.

சட்டவியலின் தந்தை (Father of Jurisprudence) என அழைக்கப்படும் ஜோன் ஒஸ்டின் புலனறிவாதக் கொள்கைக் குழுவைச் சார்ந்தவராவார். Jerome Bentham, H.L.A. Hart, Kelson போன்றோரும் இக்குழுவைச் சார்ந்தவர்களே. சட்டத்தை உள்ளவாறு ஆராய்ந்து ("Law as it is") விளக்குவதே புலனறிவாதக் கொள்கை ஆகும். அதாவது சட்டம் எப்படி அமைய வேண்டும் என்பதைப் பற்றியோ, அவற்றின் நோக்கம் எது என்பதைப் பற்றியோ ஆராயாமல் நிலவும் சட்டத்தையே புலனறிவாத குழுவைச் சார்ந்தவர்கள் கருத்திற் கொள்கின்றனர். அத்துடன் சட்டத்தை ஒழுக்க விதிகளில் இருந்தும் புலனறிவாதக் கொள்கை வேறுபடுத்துகின்றது.

"இறைமை பெற்ற அரசியல் மேலோரால் அரசியல் கீழோருக்கு வழங்கப்படும் பொதுவான கட்டளையே சட்டமாகும்" என்பதே ஒஸ்டின் சட்டத்துக்கு கொடுத்த வரைவிலக்கணமாகும். மேலும் இந்தக் கட்டளையானது அரசியல் மேலோரின் விருப்பமாகும். (Wish of the Political Superior) மக்கள் கீழ்படியாவிடின் தண்டனை வழங்கும் உறுத்தத்தையும் (Sanction) அது கொண்டுள்ளது என்பது ஒஸ்டினின் வாதமாகும்.

(Austin defined positive law as a command of a political superior addressed to an inferior backed by sanctions. Command is an expression of a wish by the political superior that his subject should do or refrain from doing some act. If the latter disobeys the superior will inflict punishment on the other.)

அதாவது ஒஸ்டின் இறைமையிலிருந்து பிறக்கும் கட்டளையையே சட்டம் என்று கருதினார். அந்த இறைமை ஒரு தனிமனிதனாகவோ அல்லது மனிதக் குழுவாகவோ இருக்கலாம். அத்துடன் மட்டற்றதாகவும், பிரிவற்றதாயும், தொடர்ச்சியாக நீடிக்கும் தன்மையுடையதாகவும் அவ் இறைமை காணப்படும் என Austin கூறினார்.

சட்டத்திற்கு வரைவிலக்கணம் கொடுத்தபின் அதை வகைப்படுத்த ஒஸ்டின் முற்பட்டார். "The Province of Jurisprudence Determined" என்ற தனது நூலில் முறைப்படியான சட்டத்தை ஏனைய விதிகளில் இருந்து அவர் வேறுபடுத்திக் காட்டுகின்றார். Austin சட்டத்தை முதலில் இரு பெரும் பிரிவுகளாக வகுத்தார். அவை முறைப்படியான சட்டம், முறையின்றிய சட்டம் என்பனவாகும். முறைப்படியான சட்டத்தை கடவுளால் மனிதனுக்காக ஆக்கப்பட்டவை, மனிதனால் மனிதனுக்காக ஆக்கப்பட்டவை என மேலும் இரு பிரிவுகளாக வகுத்தார். மனிதனால் மனிதனுக்காக ஆக்கப்பட்ட சட்டத்தை இறைமைபெற்ற அதிகாரியால் அல்லது அவரிடத்துப் பெறப்பட்ட உரிமையால் ஆக்கப்பட்டவை (Positive Law) இறைமை பெற்ற அதிகாரியாலோ அல்லது அவரிடமிருந்து பெறப்பட்ட உரிமையோ இன்றி ஆக்கப்பட்டவை என மேலும் இரு பிரிவுகளாக அவர் வகுத்தார்.

ஒஸ்டினின் கொள்கை நவீன காலத்துக்குப் பொருந்துமா?

ஒஸ்டின் ஆங்கில சட்டத்திற்கு அறிமுகமாய் இருந்த சட்டக் கருத்துக்களை ஆராய்ந்தே தனது கோட்பாட்டை முன்வைத்தார். அதனால் ஒரு குறிப்பிட்ட சட்ட அமைப்பே உயர்ந்தது என்று கொள்ளத்தக்க மனப்பான்மை உண்டானது. Austin இனின் சட்டம் பற்றிய கோட்பாட்டினை கடுமையாகச் சாடுகின்றார் நவீன புலனறிவாதச் சிந்தனையாளரான H.L.A. Hart என்பார்.

ஒஸ்டின் கூறுவதுபோல் ஒரு சட்டத்தின் எல்லா வாக்கியங்களும் கட்ளைகளாக (Commands) இருக்க வேண்டியதில்லை. உதாரணமாக, இறுதி விருப்பாவனங்கள் பற்றிய சட்டங்கள் கட்டளைகளாக கொள்ளப்பட முடியாதவையாகும். அவ்வாறே நடவடிமுறைச் சட்டங்களும் கட்டளைகள் என கொள்ள முடியாதவை.

இன்றைய நவீனகாலத்து சட்டவாக்கத்துடன் ஒஸ்டினின் கருத்து முரண்படுகின்றது. ஏனெனில் பொதுநலச் சட்டங்கள், அரசியலமைப்புச் சட்ட ஏற்பாடுகள், சர்வதேசச் சட்டம் என்பன அரசியல் மேலோரின் விருப்பங்களாக அல்லாமல் மக்களின்அபிலாஷைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் முகமாகவே இயற்றப்படுகின்றன.

H.L.A. Hart இன் கருத்துப்படி, மக்கள் தண்டனைக்குப் பயந்து சட்டத்தைப் பின்பற்றவில்லை. சட்டமானது நடத்தையின் உயர்ந்த நிலையாகும். இவற்றை மீறுதல் கண்டனத்துக்குரியது என்ற சமுதாய வழக்கத்தின் காரணமாகவே சட்டத்தைப் பின்பற்றுகின்றனர்.

ஒஸ்டின் வாழ்ந்த காலத்தில் சட்டமும் கட்டளையும் என்ற அமைப்பே காணப்பட்டது. இது பெரும்பாலான குற்றவியல் சட்டங்கள் உருவாகக் காரணமாக அமைந்தது. எனவே ஒஸ்டினின் சட்டம் பற்றிய கோட்பாடும் இதன் அடிப்படையிலேயே அமைந்து இருந்தது.

ஒஸ்டினின் காலத்தில் சர்வதேச சட்டமானது பெரிதாக வளர்ச்சியடைந்து காணப்படவில்லை. மேலும் இங்கிலாந்தில் எழுதப்பட்ட அரசியல் அமைப்பு ஒன்று காணப்படாமையும் - கட்டளையே சட்டம் என்ற கருத்தை ஒஸ்டின் முன்வைக்கக் காரணமாய் அமைந்தது.

இன்று நிலவும் சர்வதேசச் சட்ட உடன்படிக்கைகள் காரணமாக அரசின் இறைமை பிரிக்கக்கூடிய தன்மையுடையதாகவும், மட்டுப்படுத்தக்கூடிய தன்மையுடையதாகவும் காணப்படுகின்றது.

எனவே ஒஸ்டின் சட்டவியலுக்குப் பெரும் பங்களிப்புச் செய்திருந்தாலும், அவரின் சட்டம் பற்றிய கோட்பாடானது அவர் வாழ்ந்த காலத்துக்குப் பொருந்துமேயொழிய இன்றைய நவீன காலத்துக்குப் பொறுந்தமாட்டாது. இதனையே Black Stone என்ற சட்டவாளர் "20ம் நூற்றாண்டின் பகுதிவரை சமயமாக கருதப்பட்ட ஒஸ்டின் இன்றைய சமுதாயத்தில் பிணியாகக் கருதப்படுகின்றார்" என விபரிக்கின்றார்.

கண்டியச் சட்டத்தின் ஆள்சார் தன்மையில் பிறப்பு, திருமண வதிவிட மாற்றம் என்பவற்றின் செல்வாக்கு

சிறீன் இர்பான்
இடைநிலையாண்டு

முரண்பாடான மரபுகள் பலவற்றிலிருந்து பெறப்பட்ட பல்வகையான சட்டங்களைக் கொண்ட ஒரு மூலமாக இலங்கையின் சட்டமுறை காணப்படுகிறது. ரோம டச்சுச் சட்டம், ஆங்கிலப் பொதுச் சட்டம், இஸ்லாமியச் சட்டம் போன்றவற்றுடன் சுதேச சட்டங்களான கண்டியச் சட்டம், தேசவழமைச் சட்டம் ஆகியவும் எமது சட்ட முறையில் காணப்படுகின்ற சட்டங்களாகும்.

இலங்கை நான்கு நூற்றாண்டுகளாக மூன்று வேறுபட்ட மேலைத்தேய குடியேற்ற அதிகாரங்களினால் குடியேற்ற விதிகளுக்குட்பட்டு ஆளப்பட்டு வந்தது. அவ்வேளையில் இலங்கையின் சமூக, அரசியல், பொருளாதாரத் துறையில் ஏற்பட்டதைப் போன்றே சட்டத்துறையிலும் வீழ்ச்சியும் எழுச்சியும் சிதைவும் நிர்மாணமும் ஏற்பட்டது. ஒல்லாந்த, ஆங்கிலேய நாட்டு குடியேற்ற நிர்வாகிகள் உள்நாட்டுப் பகுதிகளிலும் கடலோரம் சார் பகுதிகளில் வாழ்ந்த மக்களிடையே அவர்களின் பண்டைய சட்டங்களும், பழக்கவழக்கங்களும் பின்பற்றப்படுவதற்கு அனுமதியளித்திருந்தார்கள்.

1815ம் ஆண்டில் கண்டி இராச்சியம் பிரித்தானியரால் கைப்பற்றப்படும் வரை அங்கு சீரான முறையில் மக்களின் மரபுகளும் உள்நாட்டுச் சட்டங்களும் பின்பற்றப்பட்டு வந்தன. அவர்களின் பல மரபுகளும் பழக்க வழக்கங்களும் கீழ் நாட்டு மக்களின் பழக்க வழக்கங்களிலிருந்தும் மரபுகளிலிருந்தும் பெருமளவு வேறுபாட்டைக் காட்டின. இருந்த போதும் சில நடைமுறைகள் ஒத்ததாகவே இருந்தது. ஆனால் எந்தவொரு நீதி நடைமுறைகளிலும் எழுதப்பட்ட சட்டங்களோ சாசனங்களோ கண்டியர்களுக்கு இருக்கவில்லை. இருந்த போதிலும் ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும் கூட கண்டியர்கள் தங்களுக்குரித்தானதாக இருந்த உள்ளூர் வழக்காறுகளையும் சட்டங்களையும் தொடர்ந்தும் பின்பற்றி வந்தனர்.

1815ம் ஆண்டின் மார்ச் மாதம் 2ம் திகதியப் பறைசாற்றல் (Proclamation of 2nd March 1815) ஆங்கிலேயரால் பிரகடனப்படுத்தப்பட்டது. இந்தப் பிரகடனம் கண்டிய மாகாணத்துள் உள்ள சகல வகுப்பு மக்களினதும் சட்டங்களின்தும் தர்மசாத்திரங்களினதும் தொடர்ச்சியான செயற்பாட்டிற்கு உத்தரவாதமளித்தது. எனவே கண்டியச் சட்டம் தொடர்ந்தும் பேணப்பட்டு வந்தது.

இப்பறைசாற்றலில் கண்டிய மூலவாசிகளுக்கும், கண்டியரல்லாத ஆனால் கண்டி மாகாணத்துள் வசிக்கும் அல்லது அடையும் மக்களுக்கும் இடையில் ஒரு வேறுபாடு ஏற்படுத்தப்பட்டது. காரணம் நீதி நிர்வாகத்தை நோக்காகக் கொண்டு புதிதாகக் கைப்பற்றப்பட்ட கண்டிய மாகாணத்துள் வரும் மக்களும் அந்தப் பிராந்தியத்தினுள் உள்ளபடியாக இருக்கும் சட்டத்தினாலேயே ஆளப்பட வேண்டும் என்று அவர்கள் கருதினார்கள். இந்தப் பறைசாற்றைத் தொடர்ந்து வந்த 1816ம் ஆண்டினது பறைசாற்றலிலும் இவ்வேறுபாடு பேணப்பட்டது.

எவ்வாறிருந்த போதும் கண்டியர்களினதும் கீழ் நாட்டு மக்களினதும் திருமணம் உள்ளிட்ட பல நடைமுறைகள் பெருமளவில் வேறுபாட்டைக் காட்டின. 1816ம் ஆண்டில் திருமணச் சட்டம் ஆங்கிலேயர்களால் மாற்றியமைக்கப்பட்டது. இதன் மூலம் முழு நாட்டுக்கும் பொதுவான, சீரான திருமண முறையொன்று அறிமுகம் செய்யப்பட்டது. அதுவரை தனித்துவமாய்த் திகழ்ந்த கண்டியர்களின் திருமண சட்டத்தின் தனித்துவத் தன்மை இதன் மூலம் இல்லாதொழிக்கப்பட்டது.

ஆரம்ப காலத்தில் கண்டியச் சட்டம் நூறு வீதம் இடம் சார் சட்டமாகவே அமுல்படுத்தப்பட்டு வந்தது. அங்கு வாழ்ந்த சகல இன மக்களுக்கும் ஒரே விதமாய் அது பிரயோகிக்கப்பட்டு வந்தது. அதாவது கண்டிய மாகாணத்துள் வாழ்ந்த எல்லா இனத்தவர்களும் கண்டியச் சட்டத்தினால் ஆளப்பட்டு வந்தார்கள். 1851ம் ஆண்டு காலப் பகுதியில் கண்டியச்சட்டம் ஓர் இடம்சார் சட்டமாக இருக்க வேண்டும் என்று நீதிபதிகள் பரிந்துரை செய்யவாரம்பித்ததும் இங்கு கவனிக்கப்பட வேண்டிய ஒன்றாகும்.

Mongee V Chearbai (1820) வழக்கு கண்டியச் சட்டத்தின் கீழ் தீர்க்கப்பட்ட ஒரு வழக்கு. இவ்வழக்கின் திறத்தவர்கள் இந்து மலபார்களாயிருந்தனர். ஆனால் அவர்களின் காணி மற்றும் அசையும் ஆதனம் தொடர்பான வழக்குகள் கண்டியச் சட்டத்தின் கீழேயே விசாரிக்கப்பட்டது. மற்றொரு வழக்கில் வழக்கின் திறத்தவர்கள் முஸ்லிம்களாயிருந்தாலும் அவர்களது ஆதனப் பிரச்சினை தொடர்பில் விசாரிக்கும் போது கண்டிய பின்னத் திருமண முறையின் எண்ணக்கருக்கள் இயைபாக்கப்பட்டன.

Kerso V Nichelson (1860-1862) (இராமநாதன் அறிக்கை 157) வழக்கில் கண்டியில் வாழ்ந்து அங்கேயே வாழ்விடத்தையும் கைப்பற்றிய ஒரு ஸ்கொட்லாந்து ஆணைத் திருமணம் செய்து அவனின் மனைவி என்ற ஸ்தானத்தைக் கைப்பற்றிய ஸ்கொட்லாந்துப் பெண் ஒருத்தி அந்தப் பிரதேசச் சட்டமான கண்டியச் சட்டத்தாலே ஆளப்படுவாள் என்று கூறப்பட்டது. காரணம் அவளது திருமண வாழ்விடம் கண்டியாக மாறி விட்டது.

இவ்வாறு முழுமையாகவே இடம் சார் சட்டமாக இருந்த கண்டியச் சட்டம் பின்னர் இயற்றப்பட்ட பிரித்தானியச் சட்டவாக்கங்களின் மூலம் ஆள்புலங்களிலிருக்கும் மூல வாசிகளுக்குரிய ஆள் சார் சட்டமாக மாறிவிட்டது. அதாவது இடம்சார் தன்மையிலிருந்து தற்போது ஆள்சார் தன்மையை நாடிச் செல்கிறது. ஆரம்ப காலத்தில் இருந்த இந்தச் சட்டம் எழுதப்படாதவை, சாசனமிடப்படாதவை என்பதால் இவற்றுக்கு நெகிழ்வுத் தன்மை இருந்ததே கண்டியச்சட்டம் இவ்வாறு ஆள்சார் சட்டமாக மாறியதற்கு காரணமாயிற்று.

William V Robertson [(1806) 8 மேல் நீதிமன்ற சுற்றறிக்கை 34] என்ற வழக்கு Kerso வழக்கின் தீர்ப்பை மாற்றியமைத்தது. இறைமை பொருந்திய ஒரு அரசில் பிறிதான ஒரு கண்டி வாழிடம் அங்கீகரிக்கப்படமாட்டாது என்று William வழக்கில் தீர்க்கப்பட்டது. இந்த தீர்ப்பு வழங்கப்பட்டதிலிருந்து இலங்கையின் மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றங்கள் படிப்படியாக கண்டிய மாகாணங்களின் சுதேச சிங்களச் சட்டம் கட்டாயமாகக் கண்டியச் சட்டம் அல்லது கண்டி மாகாணங்களின் மூலச் சிங்கள வாசிகளுக்கும் அவர்களது வழிவந்தவர்களுக்கும் மட்டும் பிரயோகிக்கப்படக்கூடிய ஒரு சட்டம் என்ற அந்தஸ்த்தை ஏற்கும் அளவுக்கு ஆளாயின.

Wijesinghe V Wijesinghe [(1891) 9 மே.நீ.சு 199] வழக்கில் கடல் சார் மாகாணத்திலிருந்து வந்து, கண்டி மாகாணத்துள் ஆதனத்தைக் கொண்டுள்ள ஒரு ஆணும் பெண்ணும் கண்டிய மாகாணத்துள் வைத்துத் திருமணம் செய்தாலும் அவர்கள் கண்டியச் சட்டத்தால் ஆளப்படமாட்டார்கள் என்று கூறப்பட்டது. Narainy V Muthusamy [(1894) 3SLR 125] இல் கண்டியில் குடிபுகுந்து வாழும் தமிழர்கள் 1870ம் ஆண்டின் கண்டித் திருமணச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்யத்தகுதியற்றவர்கள் எனப்பட்டது. அதாவது கண்டியச் சட்டம் ஒர் ஆள்சார் சட்டமாக மீண்டும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. Manikam V Peter (1899) இல் கண்டியப் பெண்ணும் கண்டியரல்லாத ஆணும் திருமணம் செய்தால் பெண் கண்டியச்சட்டத்தினாலும் ஆண் பொதுச் சட்டத்தாலும் ஆளப்படுவார்கள் எனப்பட்டது.

இவ்வாறு கலப்புத் திருமணம் பரவலாக நடைபெற்றதாலும் கண்டியச் சட்டம் ஆள்சார் தன்மையைப் பெற்றதாலும் கலப்புத் திருமணங்களின் பிள்ளைகள் எச்சட்டத்தால் ஆளப்படுவார்கள் எனும் பிரச்சினை எழுந்தது. ஏனெனில் யாருக்கு கண்டியச் சட்டம் ஏற்பாகும் என்பதில் திருமணம், வதிவிடம் என்பதைப் போலவே பிறப்பும் முக்கிய செல்வாக்குச் செலுத்தியது. 1910 இல் Kapruhamy V Appuhamy வழக்கையும் 1913இல் Muthiyansae V Appuhamy வழக்கையும் நீதி மன்றம் சந்திக்க வேண்டியிருந்நது. கலப்புத் திருமணங்களின் பிள்ளைகள் ரோம டச்சுச் சட்டத்தால் ஆளப்படுவார்கள் என்று நீதிமன்றம் தீர்த்தது. அதன் பின்னர் 1917ம் ஆண்டின் கண்டிய வழியுரிமை கட்டளைச் சட்டம் கலப்புத் திருமண பிள்ளைகள் கண்டியச் சட்டத்தால் ஆளப்படுவார்கள் என்றது.

1859, 1870ம் ஆண்டின் கண்டியத் திருமணக் கட்டளைச் சட்டங்கள் கலப்புத் திருமணங்களை அங்கீகரிக்காததால் கலப்புத் திருமணங்களில் பிறக்கும் குழந்தைகள் எச்சட்டத்தால் ஆளப்படுவார்கள் என்ற கேள்வி எழுந்தது. காரணம் தொடர்ந்தும் கண்டியர்களிடையே கலப்புத் திருமணங்களைச் சீர் செய்ய ஒரு சட்டத்தை இயற்ற வேண்டிய தேவை சட்டவாக்கத் துறையால் உணரப்பட்டது. 1910இல் Kapruhamy V Appuhamy வழக்கில் கண்டியரல்லலாத ஆணும் கண்டியப் பெண்ணும் கண்டிய நியதிகளின் கீழ் திருமணம் செய்தாலும் கண்டியில் குடியமர்ந்தவர்களுக்கு கண்டியச் சட்டம் ஏற்புடையதாகாது எனத் தீர்க்கப்பட்டதுடன் இத்திருமணத்தின் பிள்ளைகள் பொதுச் சட்டத்தாலேயே ஆளப்படுவார்கள் எனப்பட்டது. Muthiyansae V Appuhamy (1913) வழக்கிலும் கண்டியரல்லாத பெண் கண்டிய ஆணைத் திருமணம் செய்தாலும் பிள்ளைகள் பொதுச் சட்டத்தாலேயே (RDL) ஆளப்படுவார்கள் எனப்பட்டது.

எனவே கலப்புத் திருமணப் பிள்ளைகளின் சட்டத்தை 1917ம் ஆண்டின் கண்டிய வழியுரிமைகள் கட்டளைச் சட்டத்தின் ஏற்பாடுகள் தெளிவாக்கியது. இச்சட்டத்தின் பிரிவு 2(a) கண்டிய ஆணும் கண்டியரல்லாத பெண்ணும் திருமணம் செய்தால் பிள்ளைகள் கண்டியச் சட்டத்தால் ஆளப்படுவார்கள் என்கின்றது. அதேபோல் பிரிவு 2(b) கண்டியப் பெண் கண்டியரல்லாத ஆணை Binna முறையில் திருமணம் செய்தால் பிள்ளைகள் கண்டியச் சட்டத்தாலும் Diga முறையில் திருமணம் செய்தால் பிள்ளைகள் RDL இனாலும் ஆளப்படுவார்கள் என்றும் கூறுகிறது. ஆனால் அப்போதும் இப்போதும் கண்டியர்களுக்கிடையில் திருமணம் நடந்து பிறக்கும் பிள்ளைகள் எப்போதும் கண்டியச் சட்டத்தாலே ஆளப்படுவார்கள்.

கண்டியச் சட்டங்களில் மேலும் ஒரு முக்கிய சட்டமாக 13ம் இலக்க 1859ம் ஆண்டு கண்டியத் திருமணக் கட்டளைச் சட்டம் இருக்கின்றது. இச்சட்டம் கண்டியர்களுக்கிடையில் அமுலில் இருந்த வழக்காறுகள், சட்டங்களின் பிரகாரம் கண்டியர்கள் திருமணம் செய்யலாகாது என்றதுடன் திருமணம் பதியப்பட வேண்டும் என்று நிபந்தனை விதித்தது. 3ம் இலக்க 1870ம் ஆண்டின் திருமணக் கட்டளைச் சட்டம் கண்டியர்கள் பொதுத் திருமணக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்யலாம் என்றது. பொதுத் திருமணக் கட்டளைச் சட்டப்படி திருமணமும் செய்யப்படலாம். எனவே கண்டியர்களின் வழக்காற்றுத் திருமணங்கள் வலிதானவையா? என்ற

சந்தேகம் எழுந்த போது 14 of 1909 Kandyan Marriages (Removal of Doubts) Ordinance இயற்றப்பட்டு கண்டியர்கள் GMO இன் கீழ் பதிவு செய்து திருமணம் செய்தால் அது வலிதானது என்று கூறியது.

எனவே கண்டியச் சட்டம் ஒரு தூய தன்மையை நாடிச் செல்கின்றது. ஆரம்பத்தில் அது கண்டிய மூலவாசிகளுக்கு மட்டுமன்றி கண்டிய மாகாணமல்லாத கண்டியில் குடியமர்ந்தவர்களுக்கும் பாவிக்கப்பட்டதால் கண்டியச் சட்டத்தின் தூய தன்மை பெரிதும் மறைக்கப்பட்டிருந்தது. ஆனால் படிப்படியாக நியதிச்சட்டங்களாலும் நீதிமன்றத் தீர்ப்புகளாலும் கண்டியரல்லாதவர்கள் கண்டியச் சட்டத்திலிருந்தும் புறம் நீக்கப்பட்டதால் கண்டியச் சட்டத்தின் தூய தன்மையை நாடி வளர்ச்சியடைந்து செல்கின்றது என்பது கண்கூடு.

1859ம் ஆண்டினதும் 1870ம் ஆண்டினதும் திருமணக் கட்டளைச் சட்டங்கள் கலப்புத் திருமணங்களை அங்கீகரிக்கவில்லை. இதனால் கலப்புத் திருமணம் செய்யும் இவர்கள் பொதுச் சட்டத்தாலேயே ஆளப்படுவார்கள் எனப்பட்டது.

ஆனாலும் கண்டியில் காணப்பட்ட Binna, Diga திருமண முறைகளின் படி Binna முறையில் கலப்புத் திருமணம் செய்யும் பெண் பொதுச்சட்டத்தாலும் ஆளப்படுவார்கள் எனப்பட்டது.

திருமணத்தின் வெறிதாக்கம்

அ. அமலவளன் ஆனந்தராஜா
ஆரம்ப நிலையாண்டு

திருமணம் என்பது மனித நாகரிக வளர்ச்சியில் அடையப்பட்ட ஓர் பாரிய மைல்கல். ஆதியிலே நாடோடிகளாக அலைந்து திரிந்த மனிதர்களிடையே ஓர் கட்டுக்கோப்பையும் ஒழுக்கநெறியையும் அமுல்படுத்த சமயங்கள் கண்டறிந்த பொக்கிஷமே திருமணம் ஆகும். ஆரம்பத்தில் திருமணம் தொடர்பான சமயக் கோட்பாடுகள் தற்போதைய எமது சட்டக்கோட்பாடுகளில் இருந்து வேறுபட்டாலும் அச்சமயங்கள் தோன்றிய கலாச்சார நாகரிகப் பின்னணியையே மையமாகக் கொண்டிருந்தன. ஆரம்ப காலங்களில் சமயமே சட்டம். சட்டமே சமயம். காலப்போக்கில் சமயத்தில் இருந்து சட்டம் பல துறைகளில் விலகிச் சென்ற போதும் திருமணம் தொடர்பான சட்டங்கள் பெரும்பாலும் சமய ஆதிக்கத்தினையே பெற்றிருந்தன. திருமண பந்தமானது இலகுவில் உடைக்கப்படக்கூடாத ஒன்று என்பதில இன்றும் எமது நீதிமன்றங்கள் உறுதியாக உள்ளன. [*தென்னக்கோன் V, தென்னக்கோன் வழக்கில் சர்வானந்தா* (J)]. இன்றைய எமது திருமணச் சட்டங்கள் கூட பெரும்பாலும் சமய ஆதிக்கம் நிறைந்தனவாகவே உள்ளன. திருமணம் ஒன்று எவ்வாறு நிறைவேற்றப்பட வேண்டும் என்ற விதிமுறைகளை குறிப்பிட்டு நிற்கும் எமது சட்டங்கள் அத்திருமணம் எவ்வாறு எக்காரணங்களிற்காகக் குலைக்கப்பட வேண்டும் என்றும் கூறியுள்ளன. ஆனால், திருமணக் குலைவை (விவாகரத்தை) சமயங்கள் ஒரு போதும் அங்கீகரிக்கவில்லை. கிறிஸ்தவக் கோட்பாட்டின்படி வலிதான திருமணம் ஒன்று கலைக்கப்படக்கூடாத ஒன்று என்பதுடன் அது ஆயுள் முழுவதும் நீடிக்கும் ஒரு ஒப்பந்தம் என்றும் கூறுகின்றன.

ஆனால் திருமண வெறிதாக்கம் என்ற பதத்தில் சமயக் கோட்பாடுகளும் சட்டங்களும் பெயரளவில் ஒன்றுபடுகின்றன. கிறிஸ்தவ சமயகோட்பாடுகளின் அடிப்படையில் திருமணம் செய்யும் திறத்தவர்கள் திருமணம் செய்வதற்குத் தேவையான சமயரீதியிலான தேவைப்பாடுகளைத் திருமண வேளையில் பூர்த்தி செய்யாதுவிடின் அத்திருமணம் வெற்றும் வெறிதுமானது என்று திருச்சபையால் அறிவிக்கப்படும்.

ஆனால் சட்டரீதியான திருமண வெறிதாக்கமானது பல விதங்களில் அடையப்படக்கூடியதாக உள்ளது. சமயம் கருத்தில் கொள்ளும் விழுமியங்களிற்கு மேலாக சட்டம் பல சமூக விடயங்களையும் பரந்த நோக்கில் கருத்திற் கொண்டே ஒரு திருமணத்தை வெறிதாக்கம் செய்கிறது. திருமண வெறிதாக்கலில் வெறிதான (Void) திருமணம்; வெறிதாக்கப்படத்தக்க (voidable) திருமணம் என்பன உள்ளடங்குகின்றன.

வெறிதாக்கப்படத்தக்க திருமணம் என்பது திருமணம் நிலையாக உள்ள போது திறத்தவர்களுள் ஒருவரால் அது எதிர்க்கப்பட்டு அது தொடர்பான தீர்ப்புப் பெறும் வரை வலிதுடையதாக இருப்பதாகும். வெறிதான திருமணமோ சட்ட விளைவு அற்றது. திருமண ஆரம்பத்திலேயே அங்கே ஓர் சட்டபூர்வமான திருமணம் இருக்காது. இதற்கு நீதிமன்ற தீர்ப்பு அவசியமில்லையாயினும் வலிதுடைமையை எதிர்த்து வழக்குத் தொடர்ந்து தீர்ப்புப் பெறலாம்.

பொதுச் சட்டமான உரோம டச்சுச் சட்டப்படி பராயமின்மை (minority), வலுக்கட்டாயம் (duress), பிழை (mistake) என்பன திருமணத்தை voidable ஆக்கக் கூடிய காரணங்கள் என்று Voet கூறியுள்ளார்.

இலங்கையைப் பொறுத்தவரையில் திருமண வெறிதாக்கம் தொடர்பாக குடியியல் நடவடிக்கை முறைக் கோவையின் பிரிவு 607(1) பின்வருமாறு கூறுகின்றது; கணவன் அல்லது மனைவி தான் வசிக்கும் தனக்குரிய நியாயாதிக்கத்தைச் செலுத்தும் மாவட்ட நீதிமன்றிற்கு விண்ணப்பிப்பதன் மூலம் தனது திருமணத்தை வெறிதாக்கக் கோரலாம் என்கிறது பிரிவு 607(2) ஆனது. இந்த தீர்வையானது (decree) ஏதாவது இலங்கைக்கு ஏற்புடையதாக உள்ள திருமணம் தொடர்பான திறத்தவர்களைப் பிரிக்கும் சட்டங்களில் இருந்து வழங்கப்பட வேண்டும் என்று கூறுகின்றது.

இலங்கையில் தற்போது திறத்தவர்களைப் பிரிக்கும் திருமணம் தொடர்பான பொதுச் சட்டம் எனப்படுவது திருமணமப் பதிவுக் கட்டளைச் சட்டம் (Marriage Registration Ordinance) ஆகும். இதன் பிரிவு 46ஆனது ஓர் திருமணம் வெற்றும் வெறிதுமாகக் கூடிய சந்தர்ப்பங்களைக் கூறிநிற்கிறது. அதாவது, இருதிறத்தவர்களும் வேண்டுமென்றும் தெரிந்து கொண்டும் கட்டளைச் சட்டத்தில் உள்ள பின்வரும் ஏற்பாடுகளை (provisions) மீறினால் அத்திருமணம் வெற்றும் வெறிதுமானது (Null & Void) என்று கூறுகிறது.

அவ் ஏற்பாடுகளாவன,

கட்டளைச் சட்டத்தில் கூறப்பட்டுள்ள இடங்கள் தவிர்ந்த ஏனைய இடங்களில் திருமணம் நிறைவேற்றல்.

2. தவறான பெயர் அல்லது பெயர்களை வழங்கித் திருமணம் நிறைவேற்றல்.

3. அறிவித்தல் சான்றிதழ் (Certificate of notice) சரியாகக் கொடுபடாமல் உள்ளபோது. (இவ் ஏற்பாடானது பிரிவு 40இன் கீழ் செய்யப்படும் திருமணத்திற்கு ஏற்புடையதாகாது)

4. திருமணச் சடங்கை (Solemnization) நடாத்துபவர் அச்சடங்கை நடாத்த அதிகாரமளிக்கப்படாத ஒருவர் என்பதை அறிந்து கொண்டும் தெரிந்து கொண்டும் அதற்கு உடன்படுதல்.

என்பனவாகும்.

கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 15இன் பிரகாரம் ஆண் பெண் இருபாலாரது ம் திருமணத்திற்கான இழிவு வயது 18 ஆகும. (18 of 1995) ஆகவே இந்த இழிவு வயதெல்லையை விடக் குறைந்த வயதுடைய திறத்தவர் ஒருவரால் செய்யப்படும் திருமணமும் வெற்றும் வெறிதானதே. கட்டளைச் சட்டப் பிரிவு 22ன் படி (12 of 1997) 18 வயதிற்குட்பட்டவர்கள் பெற்றோரின் சம்மதத்துடன் திருமணம் செய்யலாம் என்ற ஏற்பாடு இருந்தபோதும் அவ்வாறு 18 வயதிற்குட்பட்ட எவரும் திருமணம் செய்ய முடியாது என்று *பதிவாளர் நாயகம் எதிர் குணரத்தினம்* என்ற அறிக்கையிடப்படாத அண்மைய மேன்முறையீட்டு நீதிமன்றத் தீர்ப்பிலே கூறப்பட்டது.

கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 16 இன் பிரகாரம் அதில குறிப்பிடப்பட்ட நெருக்கமான உறவுகளிடையே திருமணம் செய்வதையும் சட்டம் தடுக்கின்றது. இத் தடுக்கப்பட்ட உறவுமுறைகளிடையே செய்யப்படும் திருமணமும் வலிதற்றது.

பிரிவு 18இன் பிரகாரம் முன்னர் செய்யப்பட்ட ஓர் திருமணமானது அது செய்யப்பட்ட முறையிலேயே குலைக்கப்படாமல் பின்னர் செய்யப்படும் திருமணமானது வெறிதானது. இப்பிரிவு முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்துக் கட்டளைச் சட்டத்தின் கீழ் திருமணம் செய்பவர்களிற்கு ஏற்புடையதாக அமையாது. ஆயினும், பொதுச் சட்டத்தின் கீழ் முதலில் திருமணம் செய்யும் ஒருவர் அத்திருமணம் வலிதில் உள்ளபோது இரண்டாவது திருமணத்தை முஸ்லிம் சட்டத்தின் கீழ் செய்யமுடியாது என்று *அபயசுந்தர எதிர் அபயசுந்தர* வழக்கில் குறிப்பிடப்பட்டது.

உரோம டச்சுச் சட்டப்படி சித்த சுவாதீனமின்மை, ஆள்மாறாட்டம் என்பன திருமணத்தை வெறிதாக்கும். *அலர்மலதம்மாள் எதிர் நடராஜா* என்ற வழக்கில் சித்தசுவாதீனமின்மை காரணமாக திருமணம் வெற்றும் வெறிதுமானது எனத் தீர்க்கப்பட்டது. ஏனெனில் கட்டளைச் சட்ட ஏற்பாடுகளான பிரிவு 34(4), 35இல் திருமணம் நிறைவேற்றப்படும் பொழுது திறத்தவர்களின் சம்மதம் அவசியம். இங்கே சித்தசுவா**தீனமற்றவர்களா**[illegible] சம்மதம் வழங்க முடியாது என்பதனாலேயே திருமணம் வெற்றும் வெறிது**மானது எனத் தீர்க்**[illegible] ஆகவே, திருமணத்தின் வலிதுடைமையில் "திறத்தவர்களின் சம்மதம்" ஓர் **முக்கிய பங்கு வகிக்கின்றது**. எனவேதான் பதிவாளரால் பதிவு செய்யப்படும் போதும், மதகுருமாரால் சடங்குகள் (Solemnization) நடாத்தப்படும்போதும் திறத்தவர்களிடம் சம்மதம் கேட்கப்படுகின்றது.

மலட்டுத் தன்மை அல்லது புணரும் ஆற்றலின்மை (Impotency) என்பது உரோம டச்சுச் சட்டப்படி திருமணத்தை வலிதற்றதாக்கும் ஓர் காரணி. எமது கட்டளைச் சட்டத்தின் பிரிவு 19(2) இன் பிரகாரம் இது விவாகரத்திற்கான அடிப்படைகளில் ஒன்றாக இருக்கின்றது. இம் மலட்டுத்தன்மை திருமணம் செய்கின்ற வேளையில் இருந்ததாக நிரூபிக்க வேண்டும். திருமணம் ஒன்று வலிதில் இருக்கையில் இடையில் ஏற்பட்ட ஒன்றாக இருத்தல் கூடாது.

இலங்கையைப் பொறுத்த வரையில் பொதுச் சட்டத்தால் ஆளப்படுபவர்கள் தவிர சில சிறப்புச் சட்டங்களால் ஆளப்படும் கண்டியர்கள், முஸ்லீம்கள், மலபார் வழித் தோன்றல்களான யாழ்ப்பாணத் தமிழர் போன்றவர்களும் வசிக்கின்றனர். கண்டியரைப் பொறுத்தவரை கண்டிய விவாக விவாகரத்துச் சட்டம் அவர்களைக் கட்டுப்படுத்துகின்றது. கண்டியத் திருமணங்களின் வலிதுடைமை என்ற பகுதியில் இதை நாம் அவதானிக்கலாம். மேற்குறிப்பிட்ட சட்டத்தின் பிரிவு 4(1) இன் கீழ் கண்டியர்களின் திருமணத்திற்கான இழிவு வயதெல்லை குறிப்பிடப்பட்டுள்ளது. 18 வயதிற்குக் குறைந்தவர்களின் திருமணம் வலிதற்றது எனக் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள போதும் பொதுச் சட்டத்தைப் போலல்லாது இங்கே சில விசேட ஏற்பாடுகள் காணப்படுகின்றன. பிரிவுகள் 4(3), a, b இன்படி திறத்தவர்களுள் ஒருவர் அல்லது இருவரும் 18 வயதிற்கு உட்பட்டவர்களாயிருந்து அவர்களிற்குத் திருமணம் நடைபெற்றால் அவர்கள்,

1. 1 வருடம் கணவன் மனைவியாக வாழ்ந்தால்
2. திருமணத்தின் பின் ஓர் பிள்ளை பிறந்தால்

போன்ற காரணங்களால் அத்திருமணத்தை வலிதாக்கலாம்.

கண்டிய விவாக விவாகரத்துச் சட்டத்தின் பிரிவு 5 இலே குறிக்கப்பட்டுள்ள சில தடுக்கப்பட்ட உறவுமுறையினரை மணந்தாலும் திருமணம் வலிதற்றதாகும். பிரிவு 6இன் பிரகாரம் முன்னைய திருமண ஒப்பந்தம் வலிதாக உள்ளபோது, முன்னைய திருமணத்தின் வாழ்க்கைத் துணை உயிருடன் இருந்தால் பின்னர் செய்யப்படும் திருமணம் வலிதற்றது. கண்டியச் சட்டத்தின்படி பதியப்படாத திருமணங்கள் வெற்றும் வெறிதானவையே.

கண்டியச் சட்டத்தின் பிரிவு 2 இன்படி பதிவு மிக அவசியமானது. ஆகவே கண்டியச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்காற்றுத் திருமணங்கள் வலிதாகாது. *பொடிநோனா எதிர் ஹேரத்ஹாமி* என்ற வழக்கில் கூட பதிவு செய்யப்படாத கண்டியத் திருமணங்கள் வலிதற்றன எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

முஸ்லிம் திருமணங்கள் தொடர்பான வலிதுடைமையை தீர்மானிக்கும் பொறுப்பு காதி (Quazi) இடம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. முஸ்லிம் திருமண விவாகரத்து சட்டத்தின் பிரிவு 47(1) இல் கூறப்பட்ட இரத்த உறவினுள், திருமண உறவினுள், பால் கொடுத்த உறவினுள் திருமணம் செய்தால் அது இஸ்லாமிய திருமணத்தை வலிதற்றதாக்கும். இது அனைத்து வகுப்பை (sect) சார்ந்த இஸ்லாமியர்களிற்கும் பொருந்தும்.

வழக்காற்றுத் திருமணங்களும் இலங்கையில் அங்கீகரிக்கப்பட்ட ஓர் திருமணமுறையாகும். கண்டிய வழக்காற்று திருமணம் தவிர்ந்த ஏனைய வழக்காற்றுத் திருமணங்கள் வலிதுடைய திருமணங்களாக கணிக்கப்படுகின்றன. தேசவழமையால் ஆளப்படுபவர்களிற்கு அவர்களது முக்கியமான வழக்காறுகளை பின்பற்றி செய்யப்படும் திருமணங்கள் எமது நீதிமன்றங்களால் ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டுள்ளன. (சூசைப்பிள்ளை எதிர் பார்வதிப்பிள்ளை) இதேபோல் கிறிஸ்தவ வழக்காற்றுத் திருமணங்களையும் எமது நீதிமன்றங்கள் ஏற்றுள்ளன. (கிறேஷியா கத்தரின் எதிர் விஜய குணவர்த்தன)

இவ்வாறாக வழக்காற்றுத் திருமணங்களை எமது நீதிமன்றங்கள் அனுமதித்தாலும்

1. விலக்கப்பட்ட உறவுமுறையினுள் நடைபெறும் திருமணம்.
2. 18 வயதைவிடக் குறைந்தவர்களின் திருமணம்
3. விவாகரத்து பெறாதவர்களின் திருமணங்கள்

போன்ற திருமணங்கள் வழக்காற்று முறையில் செய்யப்பட்டாலும் கூட அவற்றை எமது நீதிமன்றங்கள் வலிதற்ற திருமணங்களாகவே அறிவித்துள்ளன. (தியாகராஜா எதிர் குருக்கள்)

முஸ்லிம் வழக்காற்றுத் திருமணம் மட்டும் முஸ்லிம் விவாக விவாகரத்துச் சட்டத்திற்கு அமைவாக நடக்க வேண்டும். ஏனைய வழக்காற்றுத் திருமணங்கள் அவ்வவ் மக்களின் சூழலிற்கு கலாச்சாரத்திற்கு அமைவாக நடைபெற்றால் அதை நீதிமன்றுகள் ஏற்கும்.

திருமண வலிதுடைமை என்ற பகுதியினுள் கோள்முறைத் திருமணமும் அடங்கும். கோள்முறைத் திருமணம் (putative) திருமணம் என்றால் திருமணம் செய்யும்போது அதற்கு ஏதாவது தடைகள் இருந்து அவற்றைப் பற்றி அறியாமல் செய்யும் திருமணங்கள் இதனுள் அடங்கும். இவ்வாறான திருமணங்கள் அவை செய்யப்பட்ட நேரத்தில் இருந்தே வலிதற்றன.

ஆகவே திருமணம் ஒன்று வலிதாக இருக்கவேண்டுமாயின் அவை அத்திருமணத்தைச் செய்யும் திறத்தவர்களைக் கட்டுப்படுத்தும் சட்டங்களிற்கு அமைவாகச் செய்யப்பட வேண்டும். அன்றேல் அவை வலிதற்றனவாக அமையும். ஆகவே, திருமணம் ஒன்றைப் புரியும் போது அத்திருமணத்தை வழிநடாத்தும் சட்டங்களை அறிந்து கொண்டு அவற்றிற்கு இணங்க அத்திருமணத்தை நடாத்துவதன் மூலம் அத்திருமணத்தை ஆயுள் முழுவதும் நீடிக்கக் கூடியதொன்றாக மாற்றி அதில் வெற்றியடையலாம்.

"சட்டத்தவறு மன்னிப்புத் தரக்கூடியது அல்ல: பொருண்மைத் தவறு மன்னிக்கப்படக் கூடியது"

"IGNORANTIA JURIS NON EXCUSAT; IGNORANTIA FACIT EXCUSAT"

செல்வி. ரிப்கா அன்வர்

ஆரம்ப நிலையாண்டு

"குற்றம் என்பது தண்டிக்கப்படக்கூடிய தவறு அல்லது தவிர்வு" - அறிஞர் Austin

இவ்வாறு பல அறிஞர்கள் குற்றம் பற்றி வரைவிலக்கணப்படுத்தினாலும் இதுவரை குற்றம் என்பதற்கான சரியான வரைவிலக்கணம் கொடுக்கப்படவில்லை. "இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையால் தண்டிக்கப்படக் கூடிய விடயங்கள் குற்றம்" என தண்டனைச் சட்டக் கோவை விளக்கமளிக்கின்றது.

இலங்கையில் நாம் குற்றங்களை இரண்டாகப் பிரித்து நோக்கலாம். அவை, பொதுச் சட்டக் குற்றங்கள், மற்றும் ஏனைய, பாராளுமன்றத்தால் இயற்றப் பெற்ற குற்றங்கள் - உதாரணமாக பயங்கரவாத ஒழிப்புச் சட்டத்தைக் குறிப்பிடலாம்.

குற்றம் ஒன்று நிரூபிக்கப்பட வேண்டுமாயின் குற்றமனம், குற்றச் செயல் என்ற இரு அம்சங்களும் நிரூபிக்கப்படல் வேண்டும். இலங்கையின் தண்டனைச் சட்டக்கோவை குற்றமனத்தைப் பின்வரும் முறைகளில் வரைவிலக்கணப்டுத்துகின்றது.

1. ஒரு குறிப்பிட்ட விளைவை உண்டாக்கும் கருத்து.
2. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் செயலால் விளையும் விளைவு பற்றிய அறிவு

ஒருவர் செய்யப்போகும் செயலினால் விளையும் விபரீதம் பற்றி அவர் அறிந்திருக்கையில் அவர் குற்றமனம் உள்ளவராகக் கருதப்படுவார். எனவே, குற்ற மனம் (Mensrea), குற்றச் செயல் (Actusreus) இரண்டும் நியாயமான சந்தேகத்திற்கு அப்பால் நிரூபிக்கப்படும் பொழுது குற்றத்திற்கான தண்டனை உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றது.

சில விசேட சூழ்நிலைகளில் குற்றச் செயலானது குற்றமாகக் கருதப்படுவதில்லை. பொதுவான விதிவிலக்குகள் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 69 - 99ம் பிரிவுகள் வரையும், விசேட விதிவிலக்காக பிரிவு 294ம் குறித்துரைக்கப்படுகின்றன.

பொதுவான விதிவிலக்குகளில் ஒன்றான mistake of fact குற்றவியல் தண்டனைச் சட்டக் கோவைக் குற்றங்களுக்கும், நியதிச் சட்டத்தால் ஆளப்படும் குற்றங்களுக்கும் பொருந்தும். அதனை நிகழ்தகவு அடிப்படையில் நிரூபித்தல் போதுமானது. இவ்வாறு, பொருண்மைத் தவறினைச் செய்த நபர் நினைப்பது உண்மையாக இருந்தால், அது சட்டப்படி அங்கீகரிப்பதாக இருக்க வேண்டும்.

எனவே குற்றத்தைப் பொறுத்தளவில் குற்றமனம், குற்றச் செயல் இரண்டும் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும். காரணம் "ஆயிரம் குற்றவாளிகள் தப்பிக்கலாம். ஆனால் ஒரு நிரபராதி தண்டிக்கப்படக் கூடாது."

இலங்கையில் ஒரு சில குற்றங்கள் குற்றமனம் இல்லாமலும் தண்டிக்கப்படக் கூடியதாக உள்ளது. இவற்றைக் "கடும் பொறுப்பு" என்று வரையறுக்கப்படுகின்றது.

Casichetty Vs Ahamadu 18 NLR 184 வழக்கில் மதுவரிச் சட்டத்தின் கீழ் ஒருவர் குற்றஞ்சாட்டப்பட்ட போது C. Sampayo - P குற்றமனமில்லாமல் குற்றமாக்கப்பட்ட பல சமூக நகராட்சி விதிகள் உண்டு எனக் கூறினார். இத்தீர்ப்பு Perumal Vs Arumugam 40 NLR 532 வழக்கில் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. நஞ்சு அபின் சம்பந்தப்பட்ட சட்டத்தின் கீழ் தாக்கல் செய்யப்பட்ட வழக்கில் தன்னால் விற்கப்பட்ட பொருளில் அபின் இருப்பது தனக்குத் தெரியாது என்று வாதிட்ட போதும் அதை ஏற்காது கடும் பொறுப்பு எனத் தீர்க்கப்பட்டது.

இவ்வாறு இவ் வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்ட போதிலும் இதற்கு எதிர்மாறாகவும் சில வழக்குகள் தீர்க்கப்பட்டுள்ளன. அதாவது இலங்கையில் நியதிச் சட்டக் குற்றங்களுக்கு சூழ்நிலை பற்றிய பாதுகாப்பு உண்டு. அது தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் பிரிவு 72 உடன் 38(2) ஐயும் இணைத்து வாசிக்கையில் தெளிவாகும். சூழ்நிலை பற்றிய தவறு எனும் போது ஒரு மனிதன் தான் செய்யும் தவறு சட்டரீதியாகத் தடுக்கப்பட்டது என அறியாது அத் தவறைச் செய்வதாகும். ஒருவர் தன்னிச்சையாகச் செய்யும் ஒரு தவறு குற்றவியல் நடவடிக்கைக்கு இட்டுச் செல்லலாகும்.

பிரிவு 72 ஆனது தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் 4ம் பாகமான "General exceptions" என்பதனுள் வருகின்றது. அப்பிரிவு கூறுவதாவது "Nothing is an offence which is done by any person justified by law or who by reason of a mistake of fact not by reason of a mistake of law in good faith believes himself to be justified by law in doing it"

இங்கு சூழ்நிலை பற்றிய தவறுக்கு விதிவிலக்களிக்க முடியும் எனக் கூறப்பட்டுள்ளது.

பிரிவு 38(1) இல் அத்தியாயம் IV இலும் சில பிரிவுகளிலும் கூறப்படும் குற்றமென்பது தண்டனைச் சட்டக்கோவையால் மட்டுமன்றி வேறு சட்டங்களினாலும் தண்டனைக் குட்படுத்தப்படலாம் எனக் கூறப்படுகின்றது. எனவே இவ்வாறு கூறப்படுவதனுள் நியதிச்சட்டக் குற்றங்களும் அடங்குவதனால் பிரிவு 72 இனுடன் இதைத் தொடர்புபடுத்தும் போது நியதிச் சட்டக் குற்றங்களுக்கும் சூழ்நிலை பற்றிய தவறின் கீழ் பாதுகாப்பளிக்க முடியும் என்பது தெளிவாகும்.

இந்நிகழ்வுடன் தொடர்புடைய சில வழக்குகளை எடுத்து நோக்குவோமானால், Weerakoon Vs Ranhamy (29 NLR 33), இது அரசாங்க உரிமையான காட்டைப் பிரத்தியேகக் காடு என எண்ணி வெட்ட முன்வந்ததற்கு எதிராகக் கொண்டுவரப்பட்ட வழக்கு. இதில் ஐந்து நீதிபதிகள் தீர்ப்பளித்தார்கள். இங்கு D. Sampoya J., Betram, C.J., Sniter A.J. குற்றம் சாட்டப்பட்டவரின் செயல் சட்டத் தவறு என்று தீர்த்தார்கள்.

Ennis J. நிகழ்வுத்தவறு என்று கூறினார். இதில் பெரும்பாலானோர் அரச காணி எனத் தெரியாது செயல்பட்டமை சட்டத்தவறு எனத் தீர்த்தனர். ஆனால், அனைவரும் நிகழ்வுத்தவறாக இருப்பின் பாதுகாப்பு அளிக்கப்டும் என முடிவு செய்தனர். Ennis J. இது அறியாமையால் ஏற்பட்ட நிகழ்வுப் பிழை என முடிவு செய்தார். இது ஒரு எதிர் தீர்ப்பாகக் கொள்ளப்பட்டது. எனவே mistake of fact, mistake of law ஆகிய இரண்டும் இவ்வழக்கில் ஆராயப்படினும் இரண்டுக்கும் இடையிலான வேறுபாட்டை நீதிபதிகளாலும் சரிவர எடுத்துக்கூறல் கடினமாகக் காணப்பட்டது. ஆயினும் சட்டத்தவறுக்கு எமது இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக்கோவையின் படி மன்னிப்பு இல்லை என்பது வலியுறுத்தப்பட்டது. இது போன்ற வழக்குகள் எதிர்காலத்தில நீதிமன்றில் சவாலுக்கு உட்படுத்தப்படலாம்.

தீர்க்கப்பட்ட வழங்குகளில் ஒன்றான perera Vs Munaweera (56) NLR 433) இல் 5 ¼ அவுன்ஸ் பாணை 16 அவுன்ஸின் விலையான 00.26 சதத்திற்கு விலைக் கட்டுப்பாட்டுச் சட்டத்தின் கீழ் வழக்குத் தாக்கல் செய்யப்பட்டது. விற்பனை செய்தவர் பாண் நிறை குறைவானது என தான் அறிந்திருக்கவில்லை என்று கூறித் தனக்குச் சூழ்நிலை பற்றிய தவறின் கீழ் பாதுகாப்பளிக்க வேண்டும் என்று கோரினார். இச்சட்டப் பிரச்சினையை நீதிமன்றம் நுட்பமாக ஆராய்ந்தது. தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் கீழ் IVம் அத்தியாயத்தின் சூழ்நிலை பற்றிய பிசகிற்கு வழங்கப்பட்ட பாதுகாப்பை ஆராய்ந்து இப் பிரிவில் எதுவும் குற்றமாகாது எனும் பதம் தண்டனைச் சட்டக் கோவைக் குற்றங்களுக்கு மட்டுமா அல்லது நியதிச் சட்டக் குற்றங்களுக்குமா என ஆராய்ந்தனர். இதற்கு தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் பிரிவு 38(2) ஐச் சுட்டிக்காட்டினர். அதாவது பிரிவு 72, 38(2) ஐயும் இணைத்து வாசிக்கயைில் இலங்கையின் நியதிச் சட்டங்களுக்குக் கூட சூழ்நிலை பற்றிய பாதுகாப்பு உண்டு என்பது நிரூபணமாகும். "குற்ற மனம் இல்லாது குற்றச் செயல் இல்லை" என்பதற்கிணங்க சூழ்நிலைப் பாதுகாப்பு குற்றங்களுக்கான ஓர் விதிவிலக்காக வழங்கப்படுகின்றது.

பாராளுமன்றம் வெளிப்படையாக அல்லது உட்கிடையாகக் குற்றமனத்தை அகற்றும் கருத்தைச் சுட்டிக்காட்டியிருந்தாலொழிய எல்லாக் குற்றங்களுக்கும் சூழ்நிலை பற்றிய பிசகுண்டு. இதன்படி இவ்வழக்கில் நிகழ்வுத் தவறு அடிப்படையில் குற்றஞ்சாட்டப்பட்டவர் விடுவிக்கப்பட்டார். இத்தீர்ப்பு பின்வந்த வழக்குகளிலும் பின்பற்றப்பட்டது.

Gunasekara Vs Dias Bandaranayaka (39)NLR - 17, Munasingha Vs Pieris 74 NLR, Thasthakeer Vs Jayassekara (75) NLR 358 ஆகிய வழக்குகளிலும் முன் கூறப்பட்ட வழக்குத் தீர்ப்பு எடுகோளாக எடுக்கப்பட்டு சூழ்நிலைப் பாதுகாப்பு வழங்கப்பட்டது.

R Vs Mrs Tolson என்ற இந்திய வழக்கில் தமது கணவன் காணாமல் போய் ஏழாண்டுகள் வரை திரும்பி வராததால், அவர் இறந்து போய் விட்டிருக்கக் கூடும் என்று தக்க காரணங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டும், நல்லெண்ணத்துடனும், திருமதி டால்சன் தனது கணவர் இறந்துவிட்டார் என நிகழ்வுத் தவறின் காரணமாக (mistake of fact) நல்லெண்ணத்துடன் செயல்பட்டதினால் அவர் மீது இருமணக் குற்றத்தினை சுமத்த முடியாது எனக் கூறி நீதிமன்றம் அவரை விடுவித்தது.

எனவே, இலங்கை, இந்திய சட்டத்தின் கீழும், மற்றும் வேறு சில நாடுகளிலும் mistake of fact மன்னிக்கப்படக் கூடியதொரு குற்றப் பரிகாரமாக உள்ளது.

ஆனால், இலங்கை, மற்றும் அனேகமான நாடுகளில் சட்டத்தவறானது மன்னிப்புத் தரக் கூடியது அல்ல. காரணம். ஒரு நாட்டின் குடிமகன் தனது நாட்டின் சட்டத்தினையும், அதனை மீறுவதன் விளைவையும் அறிந்திருந்தல் அவசியம். மாறாகக் குற்றமொன்றைப் புரிந்துவிட்டு, தான் செய்த செயல் சட்டப்படி தண்டிக்கப்படக் கூடியது என்பது தனக்குத் தெரியாதென வாதிடக் கூடாது. அது ஓர் நல்ல எதிர்வாதமாக கருதப்பட முடியாது.

இதைத் தான் "சட்டத் தவறு மன்னிப்புத் தரக் கூடியது அல்ல" என மேற்படி விதி கூறுகின்றது. இவ்விதி "Ignorantra juris non excusat" என்ற இலத்தீன் முதுமொழியிலிருந்து பெறப்பட்டதாகும். அதாவது சட்ட அறியாமையைச் சட்டம் மன்னிப்பதில்லை. வெளிநாட்டவர்களுக்கும் கூட "சட்டத்தவறு" அல்லது "சட்ட அறியாமை" விதிவிலக்கன்று. இது தொடர்பான பின்வரும் வழக்கினை நோக்குவோம்.

R Vs Bailey (1810) என்ற வழக்கில் ஒரு மாலுமி ஒரு குற்றத்திற்காக படகில் சென்று கொண்டிருந்த பொழுது கைது செய்யப்பட்டான். உண்மையில் அவனை அக்குற்றததிற்காகக் கைது செய்வதற்கு உண்டான சட்டம் பாராளுமன்றத்தினால் இயற்றப்பட்டது என்பதை அறியாத நிலையில் அவன் கடலில் வெகு தொலைவில் இருந்தான். அது சட்டத் தவறாகும். சட்டத்தைப் பற்றித் தனக்குத் தெரிய வாய்ப்பில்லை என்று அவன் கூறமுடியாது.

அடுத்து, இலங்கையில் தீர்க்கப்பட்ட வழக்கான Wijesuria Vs The state இல் இரு படை வீரர்கள் Premawathi எனும் பொலிஸ் காவலில் இருந்த பெண்ணைச் சுட்டுக் கொன்றதாகக் குற்றஞ் சாட்டப்பட்டனர். அக்காலத்தில் நாட்டின் அவசரகாலச் சட்டம் அமுலில் இருந்தது. இராணுவ அதிகாரி தான் உயர் அதிகாரியின் கட்டளையின் படியே இறந்தவர் சுடப்பட்டார் எனக் கூற தனது உயர் அதிகாரியாக 1st accused இன் கட்டளைப்படியே தான் சுட்டதாக 2nd accused கூறினார்.

எவ்வாறான காலகட்டமாயினும் காவலில் இருந்த கைதியைச் சுட்டது தவறு. இது military law ஐயும் மீறியதாக அமைகின்றது. இது நிகழ்வுப் பிழை அன்று. சட்டப் பிழை. எனவே எமது இலங்கைத் தண்டனைச் சட்டக் கோவையின் பிரிவு 69ன் படி சட்டத்தின் மூலம் ஒரு செயலை ஆற்ற வேண்டிய கடமை தனக்கு உண்டு என நம்பி. சட்டத் தவறில்லாத (mistake of law), நிகழ்வுப் பிழை காரணமாக ஒரு செயலை நல்லெண்ணத்துடன் புரிந்தால் அது குற்றமாகாது. செய்யப்பட்ட செயல் சட்டத் தவறாயின் எவ்விதமான பாதுகாப்போ, மன்னிப்போ இல்லை என்றே கூறவேண்டும்.

குற்றங்களும், குறைகளும் மலிந்து செல்லும் இந் நவீன காலகட்டத்தில் குற்றத்தில் ஈடுபட்டவர்களுக்கு ஓர் பாதுகாப்பான பொருண்மைத் தவறு வேலி இடுகின்றது. ஆனால், வேலியே பயிரை மேயும் சம்பவங்கள் எமது நாட்டிலும், பிற நாடுகளிலும் குறைந்தபாடில்லை. இவ்வாறு இருக்கும் போது சட்டத் தவறு மன்னிக்கப்படுமானால் மனிதன் மனிதம் உள்ளவனாக இருப்பான் என்பது சந்தேகத்திற்கிடமானது. குற்றவாளிகள் தங்களுக்குச் சட்டத்தைப் பற்றி எதுவும் தெரியாது என வாதிடுவார்கள். இதைப் பற்றித் தீர்மானிப்பதே நீதிமன்றத்தின் முழுநேர வேலையாகிவிடும் என அறிஞர் ஆஷ்டின் குறிப்பிடுகின்றார். உதாரணமாக ஒருவர் இன்னொரு நபரைக் கொலை செய்துவிட்டுக் கொலை சட்டப்படி தவறானது என்பது தனக்குத் தெரியாது என்று தப்பிவிடுவார். எனவே, சட்டத் தவறு மன்னிக்கப்படக் கூடியதன்று. ஆனால் நிகழ்வுத் தவறைப் பொறுத்தவரையில் மன்னிக்கப்படும்.

சட்டத்தைக் காப்பாகப் (mistake of law) பயன்படுத்த முனைபவர்கள் அனேகமாக சட்டத்தை அமுல்படுத்துபவர்களாகவே உள்ளனர். எனவே இன்றைய சமூகத்தில் சகலருக்கும் சட்ட அறிவு வழங்கப்பட வேண்டும். தவறுகள் மன்னிக்கப்படும் என்ற காரணத்தினால் தவறுகள் தொடரக் கூடாது.

வழக்காற்றுத் திருமணம் – ஒரு பார்வை

அன்பு முகைதீன் றோஷன்
ஆரம்ப நிலையாண்டு

இலங்கையில் பொதுவாக திருமணங்கள் 1907ம் ஆண்டின் 19ம் **இலக்க திருமண பதிவுக் கட்டளைச்** சட்டத்தின் படியே பதிவு செய்யப்படுகிறது. அதன் பொருள் கோடலானது சில வகையான திருமணங்களை தவிர்த்து நிற்கிறது. அதாவது திருமணம் என்பது கண்டிய திருமண, மண நீக்கற் சட்டத்தின் படியும், இஸ்லாம் மதத்தை பின்பற்றுவர்களின், திருமண நீக்கற் சட்டத்தின் படியும் பதிவு செய்யப்படும் திருமணங்கள் நீங்கலாகவுள்ள மற்றைய திருமணங்கள் எடுத்துக்காட்டப்பட்டுள்ளதை அவதானிக்கலாம்.

இக்கட்டளைச் சட்டத்தின் 23 தொடக்கம் 26 வரையுள்ள பிரிவுகள் திருமணமானது வலிதானதாக பதிவு செய்யப்பட முன்னர் சில சட்டத் தேவைகளை பூர்த்தி செய்ய வேண்டியுள்ளமையை விளக்குகின்றது. அவ்வாறான திருமணமொன்றின பதிவானது அத்திருமணம், தொடர்பான முடிவான சான்றாக (conclusive proof) கொள்ளப்படும். மேலும் பிரிவு 41(1)ன் படி, பதிவு செய்யப்படும் திருமணம் பிரிவுகள் 34, 35, 40ன் படி அமைந்துள்ளவிடத்து, அத்திருமணம் தொடர்பான எல்லா விடயங்களுக்கும் அப்பதிவு சிறப்புச் சான்றாக (best evidence) எல்லா நீதிமன்றங்களிலும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.

திருமணம் ஒன்று வலிதானதா இல்லையா எனத் தீர்மானிப்பதில், சிறப்புச் சான்று, (best evidence) ஏற்கக் கூடிய சான்று (admissible evidence) என்பவற்றுக்கான வேறுபாடு நீதிமன்றங்களால் விளக்கப்பட்டுள்ளன. திருமணம் ஒன்றை நிரூபிப்பதற்கு பதிவு மட்டும்தான சிறந்த சான்று என்று கூறவில்லை. மாறாக திருமணமொன்றிற்கான பதிவானது சிறந்த சான்று (best evidence) என்றே பிரிவு கூறுகிறது. இந்த அடிப்படைகளில் இது, அணுகப்படுகின்ற போது திருமணமானது பதிவுச் சான்றினால் மட்டும்தான் நிரூபிக்கப்பட வேண்டும் என்றில்லை. அதற்கு மேலாக பதிவு செய்யப்படாத வெவ்வேறு முறையான வழக்காற்றுத் திருமணங்களை கூட அங்கீகரிக்கிறது.

வழக்காற்று முறையான திருமணங்கள் எவை என தீர்மானிக்கின்ற போது சில சிக்கல்கள் எழுகின்றன. வழக்காற்று முறையான திருமணம், ஒன்றின் வலிதுடமை நிகழ்வு பற்றிய விடயமாகும். திருமண பதிவுக் கட்டளைச் சட்டமானது வழக்காற்று முறையான திருமணம் ஒன்றிற்கான நிச்சயமான சட்டங்கள் எதையும் எடுத்துக் கூறவில்லை. எனவே இவற்றை தீர்மானிப்பதில் நீதிமன்றங்களின் பங்கு முக்கியமானது. திருமண பதிவு தொடர்பான எவ்வித சான்றும் இல்லாதவிடத்து நிகழ்வு தொடர்பான வாய்மொழிச் சான்று ஏற்கப்படலாமென கூறப்பட்டது. இது King vs Nonis (35 CLW) என்ற வழக்கில், எதிராளி தனது திருமணத்தின் பதிவு தொடர்பான

சான்றினை சமர்ப்பிக்க முடியாத போது அவரது முதல் மனைவியும் திருமணத்தை நடத்திய மதகுருவும் திருமணம் நடைபெற்றது என்பதை நிரூபிக்க வாய்மொழிச் சான்று அளித்தனர். இதன்படி திருமணமொன்றின் சிறப்புச் சான்று (best evidence) அதற்கான பதிவு எனவும், இல்லாதவிடத்து அதனை உறுதிப்படுத்தும் நம்பகச் சான்று ஏற்கப்படலாம் எனவும் தீர்மானிக்கப்பட்டது.

சட்டம் தொடர்பான வரலாறும் நோக்கப்பட வேண்டும். இதன்படி 1822 Sel - (3) முதன் முதலில் உருவாக்கப்பட்ட சட்டத்தில் திருமண பதிவு அறிமுகப்படுத்தப்பட்டு ஒரு வலிதான திருமணத்திற்கு பதிவு அவசியம் எனக் கூறப்பட்டது. ஆனால் கடுமையாக பின்பற்றப்படவில்லை. 1847ல் கொண்டுவரப்பட்ட சட்டமும், பதிவு செய்தலை வலியுறுத்தி நின்றது. எனினும் பதிவு செய்யப்படவில்லை என்பதால் ஒரு திருமணம் வலிதற்றது என ஆக்கப்படவில்லை. 1895ம் ஆண்டு திருத்தச் சட்டம் பதிவு, திருமண வலிதுடைமைக்கு அவசியம் என வலியுறுத்தியது. பின்னர் 1896இல் திருமண வலிதுடைமைக்கு பதிவு அவசியம் என்ற ஏற்பாடு நீக்கப்பட்டது. அதன் பின்னதாக கொண்டுவரப்பட்ட 1907ம் ஆண்டின் தற்போது நடைமுறையில் உள்ள சட்டம் 1896 நீக்கப்பட்டதை திரும்பவும் உட்புகுத்தவில்லை. இவ்வாறு மீளக் கொண்டுவரப்படாதது பதிவு செய்கின்ற நடைமுறைக்கு மேலாகவும் ஒரு நடைமுறை வழக்காற்றுத் திருமணம் உண்டு என்பதை உட்கிடையாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது.

எமது நாடு பல சமயங்களையும், இனங்களையும் மொழிகளையும் கொண்டிருப்பதால் திருமண முறைகள் வேறுபட்டுக் காணப்படுவதுடன், வழக்காற்று திருமணங்களும் இடம்பெறுவதால் அவற்றின் வலிதுடமை கவனத்திற் கொள்ளப்பட வேண்டியதாகும். இலங்கையில் இந்த வழக்காற்று முறையான திருமணத்தின் தேவைப்பாடுகளை அவதானிக்கின்ற போது இனத்திற்கு இனம் பிரதேசத்திற்கு பிரதேசம் என வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றது. ஆகையால் என்னென்ன வழக்காறுகள் உள்வாங்கப்பட்டிருக்க வேண்டுமென்பது அந்தந்த வழக்குகளின் சூழ்நிலைகளை கொண்டு தீர்மானிக்க வேண்டும். வழக்காற்று முறை ஒன்றுக்கு குறித்த சடங்கு முறை நடைபெற்றிருக்க வேண்டும் எனத் தாபிக்கும் திறத்தவரே அத்தகைய சடங்கு, அவ்வழக்கிற்கு அவசியம் என நிரூபித்தல் வேண்டும்.

நீதிமன்றங்கள் இத்திருமணங்களின் நடைமுறைகள், பழக்கவழக்கங்களைக் கொண்டு ஒரு திடமான பொருள் கோடலையோ, கருத்தினையோ மதிப்பிடுவது கஷ்டமெனக் கண்டுள்ளன. எனினும், அதன் வரம்பெல்லையுள் அவற்றின் வலிதுடைமையைத் தீர்மானிக்கக் கூடிய சில ஆலோசனைகளை வழங்கியுள்ளன. இதில் திருமணம் செய்வதற்கான கருத்து முக்கியமானது. கருத்தானது தெளிவுற நிரூபிக்கப்படவில்லையாயின் நீதிமன்றங்கள் வழக்காற்று திருமணம் என்ற முடிவை வழங்காது.

Selvaratnam Vs Anandavelu (42 NLR) வழக்கில் உயர்நீதிமன்றம் வழக்காற்று திருமணம் என்ற முடிவுக்கு வர திருமணம் செய்யும், கருத்து, இருவருக்கும் இருந்ததா என ஆராய்ந்தது. இந்து முறையான தாலி கட்டும் சடங்கோ அல்லது அச்சமய மதகுரு ஒருவரோ அதற்கான சடங்கு நிறைவேற்றுவதற்கு வரவில்லை. இதனால் வழக்காற்றுத் திருமணம் என கொள்ள முடியாதென தீர்த்தது.

Ratnam V Rasiah (1947) என்ற வழக்கில் கோயில் குருக்கள் முன்னிலையில் இந்து முறைப்படி திருமணம் நடந்ததாகச் சான்று கூறப்பட்டுள்ளது. இது பகிரங்கமானதாக இருந்தது. ஒரு வழக்காற்றுத் திருமணத்திற்கு பிள்ளையார் பூஜை, கூறை கொடுத்தல். தாலி கட்டல். வயதானவர்கள் முன்னிலையில செய்யப்பட வேண்டும். தாலி கட்டுதல் தவிர்ந்த எல்லாம் நடைபெற்றது. தாலிக்கு பதிலாக மஞ்சள் கயிறு (symbolic thali) கட்டப்பட்டது. உயர்நீதிமன்றம் அது அடையாளச் சடங்கு எனவும், இதன் மூலம் திருமணம் செய்யும் எண்ணம் வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளது எனவும் ஏற்றுக்கொண்டது.

ஆகவே இதிலிருந்து வழக்காற்றுத் திருமணமொன்று நடைபெற்றுள்ளது என்ற முடிவுக்கு, நடைபெறும் சடங்குகளை போதுமான ஆதாரங்களாக கொள்ள முடியும். நீதிமன்றங்களும் குறிப்பிட்ட சமயத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் முறைப்படி வழக்காற்றுத் திருமணம் செய்துள்ளார்கள் என்ற ஊகத்தை கொள்ளும். புத்த சமயத்தில் "போருவ" வழக்கு முறைப்படி செய்யும் திருமணங்களும் இந்து சமயத்தில் கோயில்களில் செய்யும் திருமணங்களும் அச்சமயங்களில் நடைபெறும் வழக்காற்றுத் திருமணங்களாகும். இதனுடன் தொடர்புடையதான திருமணமொன்று முறைப்படி பதிவின்றி கத்தோலிக்க ஆலயத்தில் கத்தோலிக்க மதகுரு ஒருவரால் நடாத்தப்பட்டது. இது வழக்காற்றுத் திருமணம் என உயர்நீதிமன்றத்தில் 1986ம் ஆண்டு தீர்க்கப்பட்டது.

Wijegunawardana vs Gracia Catherine வழக்கில் வழக்காளி, திருமணம் 1907ம் ஆண்டின் 19ம் இலக்க திருமணப் பதிவுக் கட்டளைச் சட்டத்தின் படி பதிவு செய்யப்படவில்லை எனவும் தனக்கும் எதிரிக்கும் நடைபெற்ற திருமணம் வலிதற்றது எனவும் வாதாடினார். எதிராளி மேற்குறிப்பிட்ட சட்டத்தின்படி செய்யப்படாவிடினும், வழக்காற்று முறைப்படி கோயிலில் நடைபெற்றது என வாதாடினார். எனினும் வழக்காளி எதிரி புத்தசமயத்தைச் சேர்ந்தவராகையால் அது வழக்காற்றுத் திருமணமென்பதை ஏற்க முடியாதெனக் கூறினார். மாவட்ட நீதிமன்றில் அளித்த சாட்சியத்தின் அடிப்படையில் உயர் நீதிமன்றமும், மேற்குறிப்பிட்ட வழக்கை விளங்கி மாவட்ட நீதிமன்ற தீர்ப்பையே ஊர்ஜிதம் செய்தது. 1907ம் ஆண்டின் 19ம் இலக்க திருமண கட்டளைச் சட்டத்தின் படி திருமணம் பதிவு செய்யப்படாவிடின் மட்டும் தான் வலிதுடையதா என்ற ஐயப்பாட்டை நீக்கியதால், இது ஒரு முக்கியமான வழக்காக கொள்ளப்படுகிறது. உயர்நீதிமன்றத்தின் 1985ம் ஆண்டு தீர்ப்பான N.S.de Silva vs Shaik Ali வழக்கில் கத்தோலிக்க ஆலயத்தில் இரு அங்கத்தவரிடையே கத்தோலிக்க மதகுருவினால் திருமணம் நிறைவேற்றப்பட்டிருப்பின் மேற்குறிப்பிட்ட கட்டளைச் சட்டத்தின் தேவைப்பாடான பதிவு இல்லையென்ற காரணத்தினால் வலிதின்மையாக்க முடியாதெனக் கொள்ளப்பட்டது. இச்சடங்கின் பின்னர் இருவரும் கணவன் மனைவியாக வாழ்ந்தால் வழக்காற்றுத் திருமணம் பூரணமானதென்ற கருத்து வலுவாகும்.

எனவே, நியதிச் சட்டத்துடனும் வழக்குத் தீர்ப்புகளுடன் எடுத்தாளுகின்ற போது பதிவுத் திருமணம் என்பதற்கு மேலாக வழக்காற்றுத் திருமணங்களும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றன.

சமஷ்டி ஆட்சி முறை

தனபாலசிங்கம் ஜனகன்
ஆரம்ப நிலையாண்டு

இதுவரை காலமும் சமஷ்டி முறை என்பதற்கு திட்டவட்டமான அடையாளம் கொடுக்கப்படாத போதிலும் இம்முறை பல நாடுகளில் அந்நாடுகளின் ஆட்புல ஒருமைப்பாடு மற்றும் தீர்வு காணப்பட வேண்டிய சிக்கல்களின் தன்மைகளிற்கேற்ப வெவ்வேறு விதமான அதிகாரப் பகிர்வுகளைக் கொண்டதாக பயன்படுத்தப்படுகின்றது. ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இனக் குழுமங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் இனம், மொழி, கலாச்சாரம் மற்றும் பொருளாதாரப் பிரச்சினைகளால் ஏற்படும் சிக்கல்களுக்கான ஒரு பரிகாரமே சமஷ்டி முறை எனலாம்.

அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்படும் போது பொதுவாக இருமுறைகள் பின்பற்றப்படுகின்றன. முதலாவதாக மத்திய அரசாங்கத்தின் ஆட்சியதிகாரங்கள் நிர்ணயிக்கப்பட்ட பின்னர் மாநில அரசுகளிற்கான அதிகாரங்களை வழங்குதல். இதற்கு சிறந்த உதாரணமாக அமெரிக்காவைக் குறிப்பிடலாம். இரண்டாவதாக மாநில அரசுகளின் அதிகார வரம்பெல்லைகளை நிர்ணயித்த பின் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அதிகாரங்களை வழங்குதல். உதாரணமாக இநதியாவைக் குறிப்பிடலாம். இன்று உலகில் பல்வேறு நாடுகளில் சமஷ்டி முறை காணப்படுகின்றது. அமெரிகா, கனடா, இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா, பெல்ஜியம், சுவிட்சர்லாந்து போன்ற நாடுகளில் சமஷ்டி ஆட்சி முறையே காணப்படுகின்றது. ஆனால் இந்நாடுகளில் காணப்படுகின்ற சமஷ்டி முறையின் அதிகார வரம்பெல்லைகள் நாட்டுக்கு நாடு அவற்றின் தேவைப்பாட்டிற்கமைய வேறுபட்டுக் காணப்படுகின்றன.

சமஷ்டி முறைக்கு சிறந்த உதாரணமாக விளங்கும் அமெரிக்காவில் மாநில அரசுகளிற்கு தனித்தனியான அரசியலமைப்புகள் கூட உள்ளன. அதேநேரம் சுவிட்சர்லாந்து இன்னுமொரு படி மேலே சென்று மாநில அரசிற்கு இராணுவத்தை வைத்திருக்கும் அதிகாரத்தையும் அளித்திருக்கிறது.

இன்றைய உலக அரங்கில் சமஷ்டி முறைக்கான தேடல்களும் தேவைப்பாடுகளும் அதிகரித்தே காணப்படுகின்றன. சுயநிர்ணய உரிமையை உறுதி செய்வதான ஒரு சமஷ்டி முறை என்கின்ற ஒரு பதம் இன்று அதிகளவில் பேசப்படுகின்ற ஒரு விடயமாக உள்ளது. சில நாடுகளில் இதற்காக ஆயுதப் போராட்டங்களும் அடக்கப்பட்ட சமூகங்களால் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன. சுயநிர்ணய உரிமை என்பது மனித கௌரவம் என்ற கோட்பாட்டில் ஆழமாக வேரூன்றிய ஒரு விடயமாகும்.

ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இனக் குழுமங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு இனம் தனது நியாயமான அபிலாஷைகளை நிறைவு செய்து கொள்வது தொடர்பில் அல்லது தனது எதிர்கால இருப்புத்

தொடர்பில் ஒரு நிச்சயமற்ற தன்மையை எதிர்கொள்ளும் போது அந்த இனம் தன்னைத் தானே ஆட்சி செய்ய வேண்டிய கட்டாய நிலைக்குத் தள்ளப்படுகின்றது. 1920களில் சேர். வில்லியம் மனிங் என்ற அறிஞர் வெளியிட்ட கருத்துக்களும் இதை உறுதி செய்பவையாகவே இருக்கின்றன. அதாவது ஒரு பெரும்பான்மையினம் சிறுபான்மை இனங்கள் மீது எவ்விதமான ஆதிக்கத்தையும் செலுத்தக் கூடாது என அவர் கூறியிருந்தார்.

சட்ட அறிஞர்களின் கருத்துப்படி சுயநிர்ணயம் என்பது ஒரு நாட்டின் மக்கள் தாம் விரும்பும் வாழ்க்கையை அமைத்துக் கொள்வதற்கும், சுயாட்சி அடிப்படையில் மற்ற நாடுகளுடன் கூட்டாட்சி உறவுகளை ஏற்படுத்திக் கொள்ள விரும்பும் போது அக்கூட்டாட்சியிலிருந்து விலகும் உரிமை என்கின்றனர். சகல மக்களுக்கும் சுயநிர்ண யத்திற்கான உரிமை உள்ளது என சர்வதேச மனித உரிமைகள் சட்டத்தின் இரண்டு பிரகடனங்கள் கூறுகின்றன.

அதாவது சுயநிர்ணய உரிமை என்பது சகல மக்களுக்குமுள்ள தமது அரசியல் நிலையைத் தீர்மானிக்கின்றதுடன் தமது பொருளாதார, சமூக, கலாச்சார பண்பாட்டை சுயமாக முன்னெடுத்துச் செல்வதற்கான உரிமை என்று கூறுகின்றன. இவ்வுரிமையை அநுபவிப்பதில் எவ்வித கட்டுப்பாடுகளும் விதிக்கப்படக்கூடாது என்றும் கூறுகின்றன. இவ்வுரிமையானது தேசங்களின் ஆட்புல ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறைமைக்குப் பங்கம் விளைவிக்காத வகையில் பிரயோகிக்கப்பட வேண்டுமென்பதில் ஐநா. சபை உறுதியாக இருக்கின்றது.

இச்சுயநிர்ணய உரிமையானது (Self - determination) இரண்டு விதமாக நோக்கப்படுகிறது. முதலாவதாக உள்ளக சுயநிர்ணயம் (Internal self - determination) இதன் கருத்து யாதெனில் ஒன்றுக்கு மேற்பட்ட இனக்குழுமங்களைக் கொண்ட ஒரு நாட்டில் குறிப்பிட்ட ஒரு இனம் அந்நாட்டின் ஆட்புல ஒருமைப்பாடு மற்றும் இறைமைக்கு எவ்வித பங்கமுமின்றி சுயநிர்ணயத்தை பாவித்து அந்நாட்டிற்குள்ளேயே சுயாட்சி முறையிலோ அல்லது சமஷ்டி போன்ற அதிகாரப் பரவலாக்கல் மூலமோ தன்னைத்தானே ஆளுகின்ற உரிமை உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமை என குறிப்பிடப்படுகிறது. வெளியக சுயநிர்ணய உரிமை என்கின்ற போது தேசக் கட்டமைப்பிலிருந்து விடுபட்டு வெளிவாரியாகத் தமது அரசியல் அமைவினை தீர்மானிக்கும் சந்தர்ப்பத்தை குறிப்பிடலாம். (External self - determination)

இதன் பின்னணியில் உள்ளக சுயநிர்ணய உரிமையுடனான சமஷ்டி முறையை பார்க்கும் போது அது சமஷ்டி முறை அல்ல என்றும் அது ஒரு தனியரசு அல்லது தனியரசிற்கான முதல்படி என்கின்ற கருத்தும் முன்வைக்கப்படுகின்றது. இது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட முடியாத ஒரு கருத்தாகும்.

கனடா ஒரு சமஷ்டி முறையின் கீழ் இயங்கும் நாடாகும். அங்கு காணப்படும் கியூபெக் என்கின்ற மாகாணம் பிரெஞ்சு மொழி பேசுபவர்கள் பெரும்பான்மையாக வாழும் ஒரு மாகாணம். அங்கு நீண்ட காலமாகவே ஒரு தனிநாட்டுக் கோரிக்கை தலைதூக்கி வருகின்றது. அதாவது கனடாவிலிருந்து பிரிந்து சென்று கியூபெக் மாகாணத்தை ஒரு தனியரசாக பிரகடனம் செய்ய வேண்டுமென்ற கோரிக்கையை முன் நிலைப்படுத்த ஒரு விடுதலை இயக்கமும் செயற்பட்டு வந்தது.

இதனால் கியூபெக் மாகாணத்தில் மட்டும் இரு தடவைகள் கருத்துக் கணிப்புகள் நடத்தப்பட்டன. பிரிந்து செல்வது தொடர்பில் மக்களின் விருப்பக் கருத்துக் கணிப்பு நடைபெற்றது. இரண்டு கருத்துக் கணிப்புக்களிலும் பிரிந்து செல்வதற்கு எதிராகவே பெரும்பான்மையான மக்கள் வாக்களித்தனர். இது தொடர்பாக ஆராய்ந்த கனடாவின் உச்ச நீதிமன்றம் பின்வருமாறு கூறியது. அதாவது கடனாவின் அரசியலமைப்பின் பிரகாரம் எந்த ஒரு மாகாணமும் பிரிந்து சென்று ஒரு தனியரசு அமைக்க முடியாது. ஆனால் அதேநேரம் அப்படி பிரிந்து சென்று தனியரசு அமைப்பதை சர்வதேச சட்டம் தடுக்கவில்லை என்றும் கூறியது.

பெரும்பான்மை சமூகங்களால் ஆதிக்கத்திற்குட்படுத்தப்படுகின்ற சிறுபான்மை இனங்கள் தமது இனத்தின் அடையாளம், கலை, கலாச்சாரம் போன்றவற்றை பாதுகாத்துக்கொள்ளும் வண்ணம் மற்றைய சமூகங்களுடனான உறவினை சமஷ்டி ஆட்சி முறை என்பதின் கீழ் என்றுமே நிலைப்படுத்திக் கொள்ள முடியும்.

"தொழில் நியாய சபையும் அதன் செயற்பாடுகளும்" ஒரு கண்ணோட்டம்

செல்வி. செ. அனுஜா
ஆரம்ப நிலையாண்டு

1950ம் ஆண்டின் முன், அதாவது கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டம் அமுலுக்கு வரமுன் சேவையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வேலையாள் உரோமன் டச்சு சட்டத்தின் கீழ் மட்டுமே நிவாரணம் கோரக்கூடியதாக இருந்தது. அதன்படி அவர் சேவை ஒப்பந்த மீறுகை அடிப்படையில் சிவில் நீதிமன்றத்தில் வழக்கு தாக்கல் செய்ய முடியுமாக இருந்தாலும் சிவில் நீதிமன்றத்தின் அதிகாரங்கள் மட்டுப்படுத்தப்பட்டு இருந்தன. ஒப்பந்த மீறுகை தொடர்பில் நட்டஈடு வழங்கும் அதிகாரத்தை மட்டுமே அந்த நீதிமன்றங்கள் கொண்டிருந்தன. சேவையிலிருந்து நீக்கப்பட்ட வேலையாள் மீள் அமர்த்தப்பட வேண்டும் என சிவில் நீதிமன்றம் கட்டளையிட முடியாதிருந்தது.

1950ம் ஆண்டின் கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் பிரகாரம் சேவை நீக்கப்பட்டமை பற்றிய விடயம் உள்ளடங்கிய தொழிற்பிணக்கு தொடர்பில், அமைச்சர் அப்பிணக்கை கைத்தொழில் நீதிமன்றுக்கு அல்லது நடுத்தீர்ப்பிற்கு குறித்தொதுக்கு அதிகாரம், நீக்கப்பட்ட வேலையாள் சேவையில் மீளமர்த்தப்பட வேண்டும் என கட்டளையிடும் அதிகாரமும் இருந்தது. ஆனால் முறையற்ற விதத்தில் நீக்கப்பட்ட ஒருவர் இத்தாபனங்களுடன் நேரடித் தொடர்பு கொள்ள முடியாதிருந்தது. ஏனெனில் குறித்தனுப்பும் தத்துவம் உள்ளடங்கிய கட்டளையை அமைச்சர் மட்டுமே செய்யமுடியும். 1957ம் ஆண்டு கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்திற்கு கொண்டுவரப்பட்ட 6ம் இலக்க திருத்தச் சட்டப்பிரகாரம் கைத்தொழில் நியாயசபை உருவாக்கப்பட்டது. இதன் பிரதான நோக்கம் வேலை ஸ்திரத்தை உறுதி செய்வதாகும். தொழில் நியாயசபையின் தொழிற்பாடுகளை இரு அடிப்படைகளில் ஆராய முடியும்.

1. தொழிற்பிணக்குகளை நடுத்தீர்ப்பு மூலம் தீர்த்தல்.
2. நீதி காணுதல் - கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் பிரிவு 31B(1) இன் கீழ் வேலையாள் ஒருவர் அல்லது வேலையாள் சார்பில் தொழிற்சங்கம் ஒன்று தொழில் நியாய சபைக்கு நிவாரணம் கோரி விண்ணப்பிக்க முடியும்.

தொழில் நியாய சபையின் செயற்பாடுகள் நீதிமுறையானவையா?

தொழில் நியாய சபையானது முதன்முதலாக தாபிக்கப்பட்ட போது, தொழில் நியாய சபை (L.T.) நீதி முறையாக செயற்படுமா அல்லது நடுத்தீர்ப்புக் காணும் தொழிற்பாடுகளை செயற்படுத்துமா என்பது பற்றி கேள்வி எழுப்பப்பட்டது. திறத்தவர்களிடையே நிலவும் சட்ட ரீதியான உரிமை தொடர்பில் அவை நீதிமுறையாக இருந்தால் அவை தெளிவாக நீதிமுறையான தொழிற்பாடுகளை ஆற்றுகிறது எனலாம். அத்தகைய சந்தர்ப்பத்தில் தொழில் நியாய சபையின் தலைவர்கள் Judicial Service Commission ஆல் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்ற கருத்து தொடர்பில் Walker and Sons Co. vs Fry வழக்கில் கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் பிரிவு 31(B) இன்படி பிணக்கை விசாரிக்கையில் கைத்தொழில் நியாய சபையானது சாதாரண நீதிமன்றம் போல் நீதிமுறையாக தொழிற்படுகின்றது என்று தீர்ப்பளிக்கப்பட்டது. இந்த தீர்ப்பிற்கான காரணங்கள்:

1. L.T. ஒன்று கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் Sec 31 (B) (4) ன் கீழ் சேவை ஒப்பந்தம் எவ்வாறு இருப்பினும் அதனைப் பொருட்படுத்தாமல் வேலையாள் (workman) ஒருவருக்கு நிவாரணம் அளிப்பதற்கும்,
2. கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் பிரிவு 31 (B) (1)இன் கீழ் தொழில் நியாய சபைக்கு நியாயமானதும் ஒப்புரவானதுமான கட்டளையைச் செய்வதற்கும்,
3. கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் பிரிவுகள் 31(B), 33 (1) ஆகியவற்றின் கீழ் சேவையில் மீள அமர்த்துதல் அல்லது அதற்கு முறைமாறாக நிவாரணம் வழங்குவதற்கும் தொழில்நியாய சபையின் தீர்ப்பு என்னென்ன நியதிகளின் அடிப்படையில் அமைய முடியும் என்று கூறுகின்றது.
4. கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் பிரிவு 31(B)4இன் ஏற்பாடானது ஒப்பந்தத்தை கருத்தில் கொள்ளாமல் விடலாம் என்று குறிப்பிடவில்லை. மாறாக ஒப்பந்தத்தில் தொழில்தருநர் கடுமையான விதிகளை உள்ளடக்கி இருக்கும் பொழுது அதிலிருந்து நிவாரணம் அளிக்க தொழில்நியாய சபைக்கு தத்துவம் உண்டு. எனவே அந்நியதி நிவாரணம் வழங்க நீதிமுறையாக செயற்பட வேண்டிய தற்றுணிவு தொழில்நியாயசபைக்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது என்று மேற்கூறிய வழக்கில் கூறப்பட்டுள்ளது.

Walker & Sons இன் தீர்ப்பு காரணமாக 1965 December முதல் தொழில்நியாய சபை ஆனது கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் கீழான விண்ணப்பங்களை தீர்மானிக்காது விட்டது. ஏனெனில் அப்பொழுது தொழில் நியாய சபையின் தலைவர்கள் Public Service Commission ஆல் நியமிக்கப்பட்டனர். இச்சந்தர்ப்பத்தில் United Engineering Workers Union ஆனது Walker & Sons வழக்கின் தீர்ப்பிற்கதிராக மேன்முறையீடு செய்ய Privy Council இனால் Walker & Sons இன் தீர்ப்பு மாற்றி அமைக்கப்பட்டது.

1. தொழில் நியாயசபை ஆனது கைத்தொழில் நீதிமன்றம் போன்று தொழிற்பிணக்கை தடுக்க, புலன்விசாரணை செய்ய, தீர்க்க என்று உருவாக்கப்பட்டது.
2. கைத்தொழில் பிணக்குச் சட்டத்தின் கீழ் நடுத்தீர்ப்பாளர்களுக்கும் கைத்தொழில் நீதிமன்றுக்கும் வழங்கப்பட்ட அதிகாரங்கள் நடுத்தீர்ப்பு அதிகாரங்களே ஒழிய நிதி முறையானவை அல்ல.

1972ம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரைகள் 174, 176 இன் பிரகாரம் கொண்டுவரப்பட்ட மாற்றங்களினால் தொழில் நியாயசபையானது Judicial Service Advisary Board இன் ஆலோசனையின் மீது அமைச்சரவையால் நியமிக்கப்பட வேண்டும் என ஏற்பாடு செய்யப்பட்டது. 1978ம் ஆண்டின் அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 105 (2)ன் படி நீதிநிர்வாகத்திற்கும் தொழிற்பிணக்குகளை தீர்ப்பதற்கும் என்று உருவாக்கப்பட்ட சகல மன்றுகளும் நீதிமன்றங்களாக கருதப்பட வேண்டும். இந்த நிதிமன்றங்களுக்கு உத்தியோகத்தரை நியமிக்கும் அதிகாரம் Judicial Service Commission இற்கு வழங்கப்பட்டுள்ளது. எனவே மேற்கூறிய விளங்கங்களின்படி தொழில் நியாய சபை (Labour Tribunal) இன் செயற்பாடு நிதி முறையானது என்பது தெளிவாகின்றது.

The Intellectual property concept Relates with Copyright & Patents

Umarlebbe Ahamed Razee

First Year

Intellectual property is also considered as a form of property in its basic nature. Because it has the essential characteristics of property; In other words, it is an economically valuable one. Intellectual property is distinguished from normal property according to its unique features. Intellectual property is an asset and to be owned, transferred, sold or licensed by someone like any other notion of property.

Normally property was invariably associated with tangible or corporeal objects. Intellectual property is a kind of intangible property as it may not be identified or defined by its own physical parameters. [1]

Intellectual property refers to creation of the mind. Therefore it has a special relationship with the human mind and the creative faculty. Intellectual property protects application of ideas and information that are commercial value and crucially important in economic, industrial policymaking and strategy formulation.

The proprietor of intellectual property has the right subject to creation legitimate restrictions to use and alienate his intellectual property and to restrain others from encroaching upon his right.[2]

W.R.Cornish, in his work of intellectual property states that, One characteristics shared by all types of intellectual property to date is that the rights grated are essentially negative; they are rights to stop others doing certain things – rights in other words to stop pirates, Counterfeiters, imitators and even in some cases third parties who have independently reached the same ideas, from exploiting them without the license of the right owner. Some aspects of intellectual property confer positive entitlements, such as the right to be granted a patent or register a trademark upon fulfilling the requisite conditions; but these are essentially ancillary.

Categories of Intellectual property

These are some particular categories of intellectual property, which receive explicit recognition in the law. Usually this is divided into two main types.

(i) Industrial property

(ii) Copyright

Industrial property includes inventions, industrial designs, trademarks, service marks, trade names, geographical indication and rule against unfair competition.

The second category copyright includes literary, creative artistic and scientific works such as novels, poems, drawings, paintings, photographs and sculptures.

According to the classification of WIPO, the major categories are,

(i) Industrial property

(ii) Copyright

(iii) Patents & related concepts

(iv) Industrial designs

(v) Trademarks, Trade names & Appellation of origins

(vi) Unfair competition

Intellectual property in Sri Lanka

The law relating with intellectual property was introduced in Sri lanka in the colonial period of British. The followings were some statutes existed in Sri Lanka in accordance to intellectual property.

(i) British Inventors ordinance of 1859

(ii) Patents ordinance of 1906

(iii) English law of Trade Marks ordinance No 14 of 1888

(iv) The Deign ordinance of 1904

(v) Copyright Act of 1911

(vi) Copyright Ordinance of 1912

(vii) Patents, Designs and Trade marks (The Neuchatel Agreement) Ordinance

(viii) The patents, Design, Copyright and Trade marks (Emergency) Ordinance

(ix) Merchandise marks ordinance

(x) Code of Intellectual Property Act No 52 of 1979

Code of Intellectual Property Act No 52 of 1979

At present all subject matters related with intellectual property is dealt with this code of intellectual property Act No 52 of 1979. The code of intellectual property was based on a model law prepared by the World Intellectual Property Organization. This code has incorporated internationally recognized principles and concepts of intellectual property.[3] Following amendments were introduced to this code of intellectual property.

(i) Act No 03 of 1980
(ii) Act No 02 of 1983
(iii) Act No 17 of 1990
(iv) Act No 13 of 1997
(v) Act No 40 of 2000

Code of Intellectual property Act No 52 Of 1979 is divided into seven parts and thirty-three chapters.

Part 01	-	Administration
Part 02	-	Copyright
Part 03	-	Industrial design
Part 04	-	Patents
Part 05	-	Marks, Trade names & Unfair competition
Part 06	-	Offences & Penalties
Part 07	-	Miscellaneous

Protection of Intellectual Property

Intellectual property law is a set of legally enforceable rights emanating from human creativity and concerns creations and their enforcement and management.

Several form of protection made available by Intellectual property law. According to the material of WIPO, the major forms of protection are as follows,

(i) Absolute Monopoly
(ii) Qualified Monopoly
(iii) Unfair Competition

An absolute monopoly confers protection in a total form, in that the work is not amendable to exploitation in anyway what ever. In the qualified monopoly the works of a person can be reproduced and exploited by other one so long as no reliance is place claiming the monopoly.[4] Unfair competitions is a concept, which receives explicit statutory recognition. In terms of sec 142 of code of intellectual property, any act of competition contrary to honest practices in industrial or commercial matters shall constitute an act of unfair competition.

International position of Intellectual Property law

There are 19 international conventions on intellectual property. Following are some internationally recognized organizations relates with intellectual property.

(i)	WIPO	-	World Intellectual Property Organization
(ii)	WTO	-	World Trade Organization
(iii)	TRIPS	-	Trade Related Aspects of Intellectual Property Rights
(iv)	ICANN	-	International Corporation for Assigned Names & Numbers

What is copyright?

Copyright is a kind of concept relates with authors and has a special way of application to works. Law of copyright deals with the rights of the authors. The worlds first copyright statute known as "The statute of Anne". The English law of copyright was the first law applied in Sri Lanka.

In 1979, Sri Lanka enacted her own copyright legislation. Until the copyright legislation was enacted, Sri Lanka was completely dependent on the UK copyright Act of 1911.

It is important to note, what is protected in copyright is not the idea, but the manner in which the idea is expressed. i.e , It is the mode of presentation in the particular form that it sought to be protected under the rubric of copyright. [5]

According to Mr.K.Jayasinghe, who is the author of the Sri Lanka's copyright law embodied in the code of Intellectual property, copyright exists to protect the product of intelligent endeavor.

Unauthorized reproduction of a work is prohibited under this copyright. This copyright prevents the exclusive rights of author or his representative or agent, who has the right to reproduction of that work. The phrase 'work' includes original literary, artistic and scientific works.

Two types of production are there,

(i) Primary reproduction
(ii) Secondary reproduction

Primary reproduction consists of direct or immediate copying. Secondary reproduction envisages copying by an oblique method, which may sometimes involve the use of a different medium. [6]

Copyright law is against not only for the primary reproduction but also for the secondary reproduction. Normally the original work is only qualified one for this protection. However it does not require any degree of literary or artistic merit. Even a collection of facts or data, which may readily be ascertained, could well be protected by copyright, provided that it is presented in a particular form.

No copyright in a literary, dramatic or musical work unless and until it is recorded in writing or otherwise. Copyright is not a tangible thing. It is an essence, the exclusive right to do certain things with an original work including the right to copy and publicly perform the work. [7]

If you want to claim the copyright protection you want to satisfy some conditions, which are needed by law. Symbol 'C' denotes that the work is protected by copyright.

Subject matter of Copyright protection

Code of Intellectual property Act No 52 of 1979 Sec 7(1) states that, Authors of original literary, artistic and scientific works shall be entitled to protection of their works.

Sec 7(2) of the code clearly defines what are the works can be included under this literary, artistic and scientific works.

(a) Books, pamphlets and other writings
(b) Lectures, addresses, sermons and other works of the same nature
(c) Dramatic and dramatico – musical works
(d) Musical works, whether or not they are in written form and whether or not they include accompanying words
(e) Choreographic works and pantomimes
(f) Cinematographic, radiophonic and audio-visual works
(g) Works of drawing, painting, architecture, sculpture, engraving, lithography and tapestry
(h) Photographic works, including works expressed by processes analogous to photography
(i) Works of applied art, whether handicraft or produced on an industrial scale
(j) Illustrations, maps, plans, sketches and three dimensional works relative to geography, topography, architecture or science.

Protection for Derivative works

The works, which are not in the original nature, is called as Derivative works. i.e, This type of works are derived from a source. But sec 8(1) of our code includes the following derivative works, which shall also be protected as original works.

(a) Translations, adaptations, arrangements and other transformation of literary, artistic or scientific works
(b) Collection of literary, artistic or scientific works, such as encyclopedias and anthologies which by reason of the selection and arrangement of their contents, constitute intellectual creations; and
(c) Works derived from Sri Lanka folkfore

Works not Protected

Following are the works not protected under the sec 7 and sec 8 of the code of intellectual property Act No 52 of 1979. This is mentioned in the sec 9 of the above Act as follows,

(a) Laws and decisions of courts and administrative bodies as well as to official translations thereof; and

(b) News of the day published, broadcast or publicly communicated by any other means.

What are the rights comprised in the copyright?

Sec 10 and Sec 11 of the code dealt with this right comprised in copyright. According to this we classify the rights into two basic categories.

(i) Economic Rights

(ii) Moral Rights

Economic rights give the exclusive right to the author of a protected work to do or authorize any other person to do the following acts in relation to the whole work or a part thereof.

(a) Reproduce the work;

(b) Make a translation, adaptation, arrangement or other transformation of the work

(c) Communicate the work to the public by performance, broadcasting, television or any other means.

Moral rights also a category of rights, which is give some particular rights to the author of a protected work. He has the right to,

(a) To claim authorship of his work, in particular that his authorship be indicated in connection with any of the acts referred to in sec 10, except when the work is included incidentally or accidentally when reporting current events by means of broadcasting or television.

(b) To object to, and to seek relief in connection with, any distortion, mutilation or other modification of and any other derogatory action in relation to his work where such action would be or is prejudicial to his honor or reputation.

Ownership of copyright includes the right to transfer copyright. But moral rights are not transferable unlike the economic rights.

What are the uses of a protected work are permissible without the authors consent?

Sec 13 of the Act mentioned this kind of situations under the topic of fair use. According to this section following uses of a protected work, either in the original languages or in translation, shall be permissible without the authors consent.

(i) The reproduction, translation, adaptation, arrangement or other transformation of such work exclusively for the user's own personal and private use;

(ii) The inclusion, subject to mention of the source and the name of the author , of quotations from such work in another work and are compatible with fair practice.

(iii) Teaching purposes of the work broadcast or televisised for use in schools, education, universities and professional training.

(iv) For the purposes of reporting on a current event by means of photography, cinematography or communication to the public.

(v) Reproduction of works of art and architecture in a film or television broadcast which are permanently located in a place where the public can view them.

(vi) Reproduction of sound recording, photographic by public libraries, non-commercial documentation which have already been lawfully made available to the public.

(vii) Reproduction in the press of any political speech or any speech delivered during legal proceedings or any lecture, address.

Duration of Copyright

Sec 19(1) referred. the economic rights shall be protected during the life of the author and for fifty years after his death.

In the case of a work of joint authorship the rights shall be protected during the life of the last surviving author and for fifty years after his death.

In the case of a work published anonymously or under a pseudonym the rights shall be protected until the expiration of 50 years from the date on which such work was first lawfully published.

In the case of cinematographic, radiophonic or audiovisual work rights shall be protected until the expiration of 50 years from the making of the work.

In the case of a photographic work rights shall be protected until the expiration of 25years from the making of the work.

Infringement of Copyright

Our code of Intellectual property provides that, any person who infringes any of the rights protected under this part may be prohibited by injunction from continuing such infringement and may also be liable in damages. [sec 21(1)]

Under the chapter XXX, sec 144(1) referred this infringement of copyright relating with criminal sanction.

Any person, who willfully infringes any of the rights protected under copyright, shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction after trail before magistrate to a fine not

exceeding 20,000/- or to imprisonment for a term not exceeding 6 months or to both such fine and such imprisonment.

What do Patents mean?

This primary legal mechanism is used to protected inventions. The legal value of patent may be explained as follows. The patent represents recognition of the owner's exclusive right to exploit the advantages of his creations. [8]

A patent is a grant by the government of a monopoly to make, sell and use an invention for a limited period. [9] The grant by a patent does not and cannot guarantee that the patent will be of commercial value to its proprietor.

Conditions of Patentability

01. The novelty of the invention
02. An inventive step involved in the invention; and,
03. An industrial applicability of the invention.

What are the inventions not patentable? (Sec 59(3))

01. Discoveries, Scientific theories and mathematical methods;
02. Plant / Animal varieties or essentially biological processes for the production of plants or Animals
03. Schemes, rules, Method for doing business, playing games
04. Methods for the treatment of the human or animal body by surgery and diagnostic methods practiced.

Procedure for the grant of patent

The application for the patents contain,

(i) The name and address of the applicant
(ii) The name and address of the inventor and where the applicant is not the inventor, the statement referred to in Sec 68(2)(b)
(iii) A description
(iv) A claim / Claims

As well as, at the time of receipt of the application the prescribed fee is to be paid. (Presently 1000/-)

When the Registrar rejects the Application?

01. Where the registrar finds that the conditions are not fulfilled, he mus request the applicant to file the required corrections; where the applicant does not so comply, the application must be rejected. [Sec 75(1)]
02. Where the prescribed fee is not paid within the prescribed period (A period of 3 months from the date of the request made by the registrar) the application must be rejected.

Patent Application

Any person may make an application for a patent, but a patent may only be granted to the inventor himself, to someone who has acquired rights in the invention(Eg: By buying the inventions) or to some other person who is entitled by law to be granted the patent. (Eg : An employer when the invention has been made by an employee I the cause of his employment) [10]

Two or more applicants acting together may make the application. The specification, which contains a full description of the invention, is an essential component of the application. Specification description contains the following details.

(i) The title of the invention
(ii) The technical field to which the invention relates
(iii) The background art for an understanding of the invention
(iv) A description of the invention in terms that can be understood
(v) A statement of the advantageous effects
(vi) A brief description of the figures of the drawings, if any,
(vii) The best method known to the applicant for carrying out the invention
(viii) An explicit indication of the way in which the invention is industrially applicable and the way in which it can be made and or used. [11]

Right to a patent

The Sec 64(1) refers; The right to a patent belongs to the inventor. Where two or more persons have jointly made an invention, the right to the patent belongs to them jointly.

As well as Sec 66 dealt with some special kinds of situations relates with this right.

Eg: Invention made by an employee.

Rights of the owner of a Patent

The owner of a patent has exclusive rights in relation to the patent,

(a) To exploit the patent
(b) To assign or transmit the patent
(c) To conclude license contracts

'Exploitation' of a patented invention is declared to mean any of the following acts in relation to a patient.

(a) When the patent has been granted in respect of product, making, importing, offering for sale, selling and using the product, or stocking such product for the purpose of offering for sale, selling or using;

(b) When the patent has been granted in respect of process using the process; or making, importing, offering for sale, selling and using the product obtained directly by means of the process.

Important to note that, The owner of the patent has the right not only to exploit but also to dispose of his exclusive rights.

Duration of patent

Patent protection does not endue in perpetuity, but only for a terms of years stipulated by the law.

The common concept is that a patent expires 15 years after the date of its grant. This is embodied in Sec 80 of the code of Intellectual property.

Infringement

According to the material of WIPO, two types of infringements are there and they require separate treatments.

(i) Infringement of the rights of the Patent holder

(ii) Infringement of statutory provisions governing patents

Infringement of the rights of the Patent holder

Sec 147 states that, Any person who willfully infringes the rights of any registered owner, assignee or licensee of a patent shall be guilty of an offence, and shall be liable on conviction after trail before a magistrate to a fine not exceeding twenty thousand rupees or to imprisonment for a term not exceeding six months or to both such fine and such imprisonment.

Infringement pertains to the contravention of statutory provision relating to patents

This matter is discussed under two heads.

(i) False representation with regard to patents

(ii) Unlawful disclosure of information in respect of patents.

False Representation

According to the Sec 148(1), Any person who, for industrial or commercial purposes makes a representation-

(a) with respect to a patent not being a registered patent to the effect that it is a registered patent;

(b) to the effect that a registered patent is registered in respect of any product or process in respect of which is not registered; or

(c) to the effect that the registration of a patent gives an exclusive right to the use thereof in any circumstances in which,having regard to limitations recorded in the register the registration does not give that right,

shall be guilty of an offence and shall be liable on conviction.

Unlawful disclosure of information

It is relating to patents is the theme of a distinct offence. The sec 149 define this as, Any person who being or having been employed in or at the Registry, Communicates any information relating to patents or matters connected therewith obtained by him during the course of his employment in or at the registry to any person not entitled or authorized to receive such information or discloses such information to the public or makes any other unlawful use of such information shall be guilty of an offence.

Provision is also made for injunction relief in circumstances whose rights accruing to the holder of a patent are infringed. [12]

Footnotes:

01. Law relates with Trade marks by Dr.Karunaratna
02. Law relates with Trade marks by Dr.Karunaratna
03. Law relates with Trade marks by Dr.Karunaratna
04. Materials published by WIPO
05. Materials published by WIPO – page -06
06. Materials published by WIPO
07. Materials published by WIPO – page115
08. Materials published by WIPO
09. Direction issued by the Registry of patent and Trademarks on applying for patents
10. Direction issued by the Registry of patent and Trademarks on applying for patents – Para 3
11. Materials published by WIPO -Page 29
12. Materials published by WIPO – page 42

Reference:

- Materials published by WIPO
- Law relates with Trade marks by Dr.Karunaratna
- Srilanka's Copyright law embodied in the code of Intellectual Property Act.
- Direction issued by the Registry of patent and Trademarks on applying for patents.
- Code of Intellectula Property Act No 52 of 1979 and Amendments.
- W.R.Cornish - Intellectual Property.

கவிதை

கவிதை ஒரு காவியம்
உறவுகளின் பிரிவில் பேசப்படும் மொழி
நிஜங்கள் கடந்து நிழலாகிப் போன
நினைவுகளின் நிர்ப்பந்திப்பு கவிதை
மௌனமே மொழியாகிப் போன
காதலின் கல்லறைப் பூக்கள் அவை
சோகங்களின் சுமைதாங்கி
உணர்ச்சிக்குவியலின் வெளிப்பாடு
சொற்களின் வேள்வித்தீயில்
சுடர்விட்டுப் பிரகாசிக்கும்
சிந்தனைச் சிகரம்
நினைத்த மாத்திரத்தில் ஊற்றெடுப்பதல்ல கவிதை
உள்ளம் கனத்த மாத்திரத்தில் ஊற்றெடுப்பதுவே கவிதை
கற்பனையும் கண்ணீரும் சங்கமிக்கும் இடம் அது
மனதில் பெய்யும் மழைச்சாரல்
உள்ளுக்குள் ஊற்றெடுக்கும் அருவியின் வெளிப்பாடு
மனதின் ரணங்களை மயிலிறகால் வருடிவிடுவதும் கவிதை
நெஞ்சத்து ரணவலிகளின் வடிகாலும் அதுவே
வடிவங்களின் பிரதிபலிப்பல்ல
வார்த்தைகளின் பிரதிபலிப்பே கவிதை
கவிஞன் என்ற தூண்டிலில் சிக்கிய மீன்கள் அவை
சமுதாய நெருப்புகளின் தணல்களே கவிதை

செல்வி. செ. அனுறஜி
ஆரம்ப நிலையாண்டு

முழங்காலில் முகம் புதைத்தல்

இந்த பிரபஞ்சத்தின் மீது
அணிலாய் துள்ள
தும்பியாய் சுற்ற
மனது வன்மைப்படுத்துகிறது
இந்த பின்புலத்தின் புரிதல்
என்ன?

எனக்குள்ளாகவே உணர்ச்சிகள்
எழுவதும்
பின் மடிந்து போவதும் புரிகிறது.

சிலவேளை கல்லில் மலம் இட்ட
பூனையாய் பிதுங்குவதும்
சுதாகரித்துச் செல்கையில்
அடுத்த தளத்தில் தடுக்கப்படுவதும்
நியாயப்படுத்த முடியாதவை
மேவி நிற்கிறது.

நிலவழிந்து பனி தொடங்கும் அதிகாலை
மெல்லன இயற்றப்பட்ட
முதல் காற்றின் தழுவல்
கணஞ் சிலித்தது மேனி
பின்னென்ன
முழங்காலில் முகம் புதைத்து
உணர்கையில்
எல்லாம் இயலாமை
என்றாலும்,
அதிகாரம், வன்முறை
இன்னும் ஊசலாடுகிறது எனக்குள்...

அன்பு முகைதீன் றோஷன்
ஆரம்ப நிலையாண்டு

பொதுச் செயலாளரின்

ஆண்டறிக்கை

கடந்த ஐம்பத்து மூன்றாண்டுகளாக சட்டக்கல்லூரி தனில் தமிழ் மொழியினையும், தமிழ் கலாசாரத்தினையும் வளர்ப்பதனை முழு இலக்காகக் கொண்டு இயங்கி வருகின்ற தமிழ் மன்றமானது எண்ணிக்கை தனில் குறைவான அங்கத்தவர்களை கொண்டிருந்தாலும் எண்ணிப்பார்க்கையில் கோபுரமாய் உயர்ந்து நிற்கும் பல சேவைகளை ஒவ்வொரு வருடமும் ஆற்றி வருகின்றது. அந்த வகையில் இவ்வருடம் ஆற்றியவற்றை மீட்டிப்பார்ப்பது சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும்.

சட்ட மாணவர் தமிழ் மன்றம் 2002இனது செயற்குழுவானது 16~02~2002 அன்று நடைபெற்ற மன்றம் 2001 இனது கலைவிழாவின்போது அறிமுகம் செய்து வைக்கப்பட்டது.

அரசியல், சமூக, சமய, சம உரிமைக்கான அமரர் குமாரசுவாமி வினோதன் ஞாபகார்த்த தங்க பதக்கத்திற்கான பேச்சுப் போட்டி 21~06~2002 அன்று நடைபெற்றது. இதில் S. பகீரதன், S. செல்வகுணபாலன், S. நிலக்சன் ஆகியோர் நடுவர்களாக கலந்து சிறப்பித்தனர். இப்போட்டி தனில் தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் ஆகிய பதக்கங்களை முறையே M.M. பஹீஜ், அன்புமுகைதீன் ரொஷான், A. தீபன் ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர். இதனில் நடுவர்களாக கடமையாற்றிய சட்டத்தரணிகளுக்கு எமது நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றோம்.

சுவாமிநாதன் ஞாபகப் பதக்கத்திற்கான எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டியானது 28~06~2002 அன்று நடைபெற்றது, இதனில் நடுவர்களாக அரச சட்டத்தரணி திலிப் நவாஸ், N. சிறிகாந்தா, M. றிஸ்வி ஜவஹர்ஷா ஆகிய சட்டத்தரணிகள் கலந்து கொண்டனர் அவர்களுக்கும் எமது மன்மார்ந்த நன்றிகள். இப்போட்டி தனில் தங்கம், வெள்ளி, வெண்கலம் ஆகிய பதக்கங்களை முறையே M.M. பஹீஜ், A. தீபன், S. ஈசானந்தினி ஆகியோர் பெற்றுக் கொண்டனர்.

சேர் பொன்னம்பலம் இராமநாதன் ஞாபகார்த்தத்திற்கான அறங்கூறும் அவையத்தோருக்கு உரைத்தற் போட்டியானது 24~07~2002 அன்று நடைபெற்றது. அதனில் நடுவர்களாக மேல் நீதிமன்ற நீதிபதி S. சிறிஸ்கந்தராஜா, அரச சட்டத்தரணி சஜ்ஜே இராஜரட்ணம், சட்டத்தரணி K.V. தவராஜா ஆகியோர் கலந்து கொண்டனர். இதனில் M.M. பஹீஜ், A. தைலமி, அன்பு முகைதீன் ரொஷான் ஆகியோர் முறையே தங்கம், வெள்ளி. வெண்கலம் ஆகிய பதக்கங்களை பெற்றுக்கொண்டனர்.

2002 ஆம் ஆண்டிற்கான விவாத அணியை தெரிவு செய்யும் முகமாக மர்ஹூம் பாக்கீர் மாக்கார் ஞாபகார்த்த தங்க பதக்கத்துக்கான விவாத அணித்தெரிவு போட்டியானது 06~08~2002 அன்று நடைபெற்றது. நடுவர்களாக C.V. விவேகானந்தன், M.C.M. முனீர், S. யோகேந்ரா

ஆகிய சட்டத்தரணிகள் கலந்து கொண்டனர். இவர்களுக்கு எமது மனமார்ந்த நன்றிகள். இப்போட்டியில் தங்கப்பதக்கத்தினை M.M. பகீஜ், வெள்ளி பதக்கத்தினை U.A. றாசி வெண்கல பதக்கத்தினை அன்புமுகைதீன் ரொஷான் ஆகியோர் பெற்றனர். மேலும் A. தீபன், ஆரிகா, ஆதம்பாவா ஆகியோர் விவாத அணி உறுப்பினர்களாக தெரிவு செய்யப்பட்டனர்.

ஒக்டோபர் சட்டக்கல்லூரி பரீட்சை தனில் ஆகக்கூடிய புள்ளிதனை பெற்ற மாணவருக்கு வழங்கப்படும் புலமைப் பரிசுதனை பின்வருகின்றவர்கள் பெறுகின்றனர்.

திருச்செல்வம் ஞாபகார்த்த புலமை பரிசு	ஆரிக ஆதம்பாவா	முதலாம் ஆண்டு
செல்வநாயகம் ஞாபகார்த்த பரிசு	ஏ.எம்.எம். றியாழ்	இரண்டாம் ஆண்டு
அமிர்தலிங்கம் ஞாபகார்த்த புலமை பரிசு	ரஜிகா செல்வரத்தினம்	இறுதி ஆண்டு

2002ஆம் ஆண்டிற்கான மன்றம் 90 விருதினை M.M. பஹீஜ் பெறுகின்றார்.

இம் முறை மன்றமானது சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் ஞாபகார்த்த சட்ட ஆராய்ச்சி சஞ்சிகைப் போட்டிதனை ஆரம்பித்து வைப்பதனில் பெரும் மகிழ்ச்சி அடைகின்றது. இப் போட்டிதனை நடத்த உதவி வழங்கும் திருமதி புஸ்பா நரேந்திரன் அவர்களுக்கு மன்றத்தினது நன்றிகளை தெரிவித்து கொள்கின்றது.

மேலும் மன்றமானது இராஜரத்தினம் புலமை பரிசு, சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் புலமை பரிசு என்ற இரண்டு புலமை பரிசில்களை அறிமுகப்படுத்துவதனில் பெருமிதம் அடைகின்றது. அவற்றை மன்றத்துக்கு அளித்த சட்டத்தரணி A. சிறிகரன் (இராஜரத்தினம் புலமை பரிசு), சட்டத்தரணி புஷ்பா நரேந்திரன் (சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் புலமை பரிசு) அவர்களுக்கு இவற்றை பெற்றுத் தருவதில் பேருதவியாக இருந்த சட்டக்கல்லூரி விரிவுரையாளரும், பிரதி மன்றாடியார் அதிபதியுமான I. ஞானதாசன் அவர்களுக்கும் தமிழ் மன்றம் தனது இதயபூர்வமான நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றது.

இச்செயற்பாட்டிற்கு மேலாக நீதிமுரசு மலர் வெளியீடும், கலை விழாவும் 07-02-2002 அன்று வெள்ளவத்தை தமிழ்ச் சங்க மண்டபம் தனில் நடைபெற ஏற்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இவ் விழாவிற்கு பிரதம அதிதியாக உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர் க.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்கள் கலந்து சிறப்பிப்பார்கள்.

எமது மன்ற செயற்பாட்டுக்கு ஆலோசனைகளும் ஒத்துழைப்பும் உதவியும் வழங்கிய நம் பெரும்பொருளாளர் கலாசூரி விஸ்வபிரசாதினி திரு. ஆர். சிவகுருநாதன் அவர்களுக்கும், கல்லூரி அதிபர் கலாநிதி H.J.F. சில்வா, நிரந்தர விரிவுரையாளர் க. நாகேந்திரா அவர்களுக்கும் விரிவுரையாளர்களான திருமதி. R.F.C. தளையசிங்கம் அவர்களுக்கும் திரு. I. ஞானதாசன், திரு. K. கணபதிப்பிள்ளை, திரு. சின்னத்தம்பி, திரு. வி. புவிதரன் அவர்களுக்கும் மன்றத்தினது செயற்பாடுகளில் பல்வேறு வழிகளில் உதவிய சட்டத்தரணிகள் அனைவருக்கும் மன்றத்தினது சார்பினில் நன்றிகளை தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். எதிர்காலத்திலும் தமிழ் மன்றமானது தனது பெறுமதி கணிப்பிட முடியாத பணிகளை இடையறாது தொடர எல்லாம் வல்ல இறைவன் துணைபுரிய வேண்டும் என பிரார்த்திக்கின்றேன்.

ஹம்ஸகனாம்பிகா வாமதேவா

பொதுச்செயலாளர், சட்டமாணவர் தமிழ் மன்றம்

அறிமுகம்...

சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் ஞாபகார்த்த புலமைப்பரிசில்

சட்டக்கல்லூரிக்கு தெரிவு செய்யப்பட்ட மாணவர்கள் இலவசமாக கல்வி கற்க ஏற்படுத்தப்பட்ட புலமைப் பரிசிலினை 2003ஆம் ஆண்டு தொடக்கம் அறிமுகப்படுத்துவதில் **சட்டமாணவர் தமிழ் மன்றம் 2002** பெருமையடைகின்றது.

சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் சட்ட ஆராய்ச்சி சஞ்சிகைப் போட்டி

சட்ட மாணவரின் திறமைகளை வளர்க்க மற்றுமொரு களமாக இப்போட்டிதனை தொடக்கி வைப்பதில் **சட்டமாணவர் தமிழ் மன்றம் 2002** பெருமையடைகின்றது.

சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் அவர்களைப் பற்றி சில வரிகள்...

சிவசுப்பிரமணியம் நரேந்திரன் அவர்கள் 1948ம் ஆண்டு மார்ச் மாதம் 4ம் திகதி வழக்குரைஞர் கணபதிப்பிள்ளை சிவசுப்பிரமணியத்தின் சிரேஷ்ட புதல்வராகப் பிறந்து சாந்தஸ்வரூபியாகிய தாய் சரஸ்வதியினால் வளர்க்கப்பட்டார். கொழும்பில் பிறந்த அவர் ஆரம்பப் பள்ளி வாழ்க்கையை கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியிலும் பின்பு 1958ம் ஆண்டு இனக்கலவரத்தின் பின் நெல்லியடி மத்திய கல்லூரியிலும் கல்வி பயின்றார். கொழும்பு சாஹிராக் கல்லூரியில் கல்வியிலும் விளையாட்டுப் போட்டிகளிலும் மிகுந்த ஆர்வத்தோடு ஈடுபட்டமையால் பல பரிசில்கள் பெற்று சிறந்து விளங்கினார். 1959ம் ஆண்டு இவர் திரும்பவும் சாஹிராக் கல்லூரியில் சேர்ந்து கல்வி கற்கத் தொடங்கினார். 1960ம் ஆண்டு கொழும்பு வெஸ்லிக் கல்லூரியில் சேர்ந்து தன்னுடைய கல்லூரி வாழ்க்கையைத் தொடர்ந்தார். சிறந்த விஞ்ஞான மாணவரான இவர் கணிதவியலில் சிறந்த புள்ளிகளை பெற்றார். என்றாலும், ஒரு வழக்குரைஞராக வரவேண்டும் என்ற ஆசையின் காரணமாக சிவா நரேந்திரன் அவர்கள் சட்டக்கல்லூரியில் நுழைந்து ஒரு சட்டத்தரணியாக சத்தியப் பிரமாணம் செய்து கொண்டார். அவருடைய தந்தையைப்போல அவரும் அரசியல் துறையில் ஈடுபட்டார். ஸ்ரீலங்கா கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் சேர்ந்து திரு பீட்டர் கெனமன் அவர்களுடன் சேர்ந்து மக்களுக்கு அளப்பரிய சேவைகளை செய்துள்ளார். இவர் பின்பு ஸ்ரீலங்கா சுதந்திரக் கட்சியின் சட்டத்தரணிகள் சங்கத்தின் உபதலைவராகத் தெரிவு செய்யப்பட்டு தன்னுடைய சேவையை அளித்துள்ளார். கொழும்பு நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் கூடிய அளவு தொழில் புரிந்த இவர், கொழும்பு நீதிவான் நீதிமன்றத்தில் சட்டத்தரணிகள் சங்கத்திற்கு 1998ம் ஆண்டிலிருந்து தொடர்ந்து மூன்று வருடங்கள் அதன் தலைவராக இருந்து மிகவும் சிறந்த சேவைகளை அம்மன்றத்துக்குச் செய்துள்ளார். நீதிவான் நீதிமன்றத்தின் சட்டத்தரணிகள் சங்கத்திற்கு பெரும் மதிப்புள்ள புத்தகங்கள் நன்கொடை செய்த இவர், பல மாணவ மாணவியர்கட்கு கல்வி கற்கவும், புத்தகங்கள் வாங்குவதற்கும், ஏழை மக்களுக்கும் உதவிகள் செய்வதற்கும் பின் வாங்கவில்லை. தன் வாழ்க்கையில் தன்னை நல்ல வழியில் இட்டுச்செல்ல அவருக்கு உதவிசெய்த மூன்று சொற்கள் கடமை, கண்ணியம், கட்டுப்பாடு.

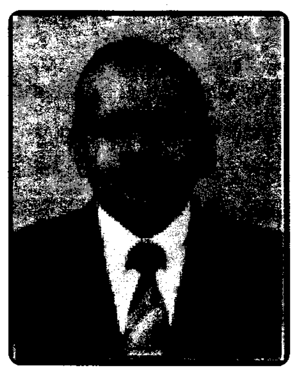

அறிமுகம்...

T. J. இராஜரட்ணம் ஞாபகார்த்த புலமைப்பரிசில்

சட்டக் கல்லூரியினில் தமிழ்மொழியில் கற்கைதனை மேற்கொள்கின்ற மாணவர்களுக்கு உதவும் முகமாக முதன் முறையாக T. J. இராஜரட்ணம் ஞாபகார்த்த புலமைப் பரிசிலினை அறிமுகப்படுத்துவதில் **சட்டமாணவர் தமிழ் மன்றம் 2002** பெருமையடைகின்றது.

T. J. இராஜரட்ணம் அவர்களைப் பற்றி சில வரிகள்...

பண்டைய யாழ்ப்பாண அரசர்களின் நேரடி சந்ததியினை சேர்ந்தவர் என்பதனை அத்தாட்சிப்படுத்தும் வண்ணம் இடச்சு ஆட்சியாளர்களினால் "Irumarupuntvyya Kumaralakulasinghe Mudaliyar" என்ற கௌரவ பெயரினால் மூதாதையர் அழைக்கப்பட்ட, தெல்லிப்பளை பள்ளிநாயர் சின்னப்பா என்பவரின் புதல்வரான முன்னாள் வழக்கறிஞர் தெல்லிப்பளை சின்னப்பா இராஜரட்ணம் என்பவருக்கும் முத்தையா முதலியார் குமாரகுலசிங்க முதலியார் ராணிநாயகம் அம்மாள் என்பவருக்கும் மூத்த புதல்வராக 1919.01.23ஆம் திகதி பிறந்தார்.

இவர் யாழ்ப்பாண St. Patrick's கல்லூரியிலும், கண்டி Trinity கல்லூரியிலும் கல்வி கற்றார். இவர் தனது கல்லூரி நாட்களில் சரித்திரவியல், லத்தின் ஆகிய பாடங்களுக்கான பரிசினையும், கண்டி மாவட்ட மட்டத்திலான பேச்சு போட்டியினில் தங்கப் பதக்கத்தினையும் பெற்றார்.

தனது பல்கலைக்கழக, சட்டக்கல்லூரி கற்கை நெறிகளை முடித்துக் கொண்டு 1948ஆம் ஆண்டு வழக்குரைஞராக வெளியேறி யாழ்ப்பாணத்தில் தொழில் புரிந்து வந்தார்.

நீதித்துறைச் சேவையினில் 1954ஆம் ஆண்டு நீதவானாக இணைந்து கொண்ட இவர் மாவட்ட நீதிமன்ற நீதிபதியாக, மேல் நீதிமன்ற நீதிபதியாக தனது சேவைகளை நீதித்துறைக்கு அளித்துள்ளார்.

மேலும், இவர் யாழ்ப்பாண Young Men's Club இனது தலைவராகவும், C.M.S. மிசனரியின் மருத்துவச்சபை அங்கத்தவராகவும் சேவையாற்றியுள்ளார்.

அன்னார், 1981ஆம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 15ஆம் திகதி தனது 62ஆவது வயதினில் இறையடி சேர்ந்தார்.

குமாரசுவாமி வினோதன் ஞாபகார்த்த பதக்கத்திற்கான அரசியல், சமய, சமூக சம உரிமைக்கான பேச்சுப் போட்டி

	தங்கம்	வெள்ளி	வெண்கலம்
2000	ஏ. எம். எம். றியாழ்	சபானா ஜுனைதீன்	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2001	க. ஜெயநிதி	ஏ. எம். எம். றியாழ் ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்	———
2002	எம். எம். பஹீஜ்	எம். எம். றோஷன்	ஏ. தீபன்

விவாத அணிப் பேச்சாளர்களுக்கான அமரர் பாக்கிர் மாக்கார் ஞாபகார்த்த பதக்கங்கள்

	தங்கம்	வெள்ளி	வெண்கலம்
2000	சபானா ஜுனைதீன்	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்	எம். எம். ஹனீபா
2001	க. ஜெயநிதி	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்	எம். எம். பஹீஜ்
2002	எம். எம். பஹீஜ்	யூ. ஏ. றாஸி	எம். எம். றோஷன்

சுவாமிநாதன் ஞாபகார்த்த பதக்கத்திற்கான எழுந்தமான பேச்சுப் போட்டி

	தங்கம்	வெள்ளி	வெண்கலம்
2000	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்	ஏ. எம். எம். றியாழ்	எம். எஸ். எம். சும்சுதீன்
2001	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்	எம். எம். பஹீஜ்	ஏ. எம். எம். றியாழ்
2002	எம். எம். பஹீஜ்	ஏ. தீபன்	எஸ். ஈசாநந்தினி

தமிழ் மன்ற விவாத அணி - 2002

தலைவர்	உப தலைவர்	உறுப்பினர்கள்
எம். எம். பஹீஜ்	யூ. ஏ. றாஸி	எ. எம். றோஷன், ஏ. தீபன், ஆரிக்கா ஆதம்பாவா

திருச்செல்வம் ஞாபகார்த்தப் புலமைப் பரிசு
(ஆரம்ப நிலையாண்டு)

1990	-	யூ. அப்துல் மௌஜூத்
1991	-	சர்மிளா குணநாதன்
1992	-	பாஹிமா தாஹா
1993	-	எஸ். எம். எம். அமீன்
1994	-	எஸ். எல். ஏ. ரசீட்
1995	-	-----
1996	-	ப. ச. மௌலீஸ்வரன்
1997	-	சந்திரவதனி அருச்சுனராஜா
1998	-	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
1999	-	ரஜிகா செல்வரத்தினம்
2000	-	ஏ. எம். எம். றியாழ்
2001	-	ஆரிக்கா ஆதம்பாவா

செல்வநாயகம் ஞாபகார்த்தப் புலமைப் பரிசு
(இடைநிலையாண்டு)

1990	-	கா. லிங்கேஸ்வரி
1991	-	யூ. அப்துல் மௌஜூத்
1992	-	சர்மிளா குணநாதன்
1993	-	பாஹிமா தாஹா
1994	-	எஸ். எம். எம். அமீன்
1995	-	-----
1996	-	உருத்திராணி கதிர்காமத்தம்பி
1997	-	வி. நிர்மலகுகன்
1998	-	சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்
1999	-	ஐ. பயஸ். றெஸ்ஸாக்
2000	-	ரஜிகா செல்வரத்தினம்
2001	-	ஏ.எம். எம். றியாழ்

அமிர்தலிங்கம் ஞாபகார்த்தப் புலமைப் பரிசு (இறுதியாண்டு)

1990	-	கா. பேரின்பராஜா
1991	-	கா. லிங்கேஸ்வரி
1992	-	சந்திரகி சிவதாசன்
1993	-	பவானி கதிர்காமத்தம்பி
1994	-	பாஹிமா தாஹா
1995	-	-----
1996	-	எஸ். எல். ஏ. ரசீட்
1997	-	உருத்திராணி கதிர்காமத்தம்பி
1998	-	வி. நிர்மலகுகன்
1999	-	ரொஷானா றஷீட்
2000	-	எஸ். மஞ்சு
2001	-	ரஜிகா செல்வரட்ணம்

சகல துறைகளிலும் சிறந்து விளங்கியமைக்கான "மன்றம் 90" விருது

1991	-	கா. லிங்கேஸ்வரி
1992	-	வி. துரைராஜசிங்கம்
	-	யூ. அப்துல் மெஜூத்
1993	-	சர்மிளா குணநாதன்
	-	இந்துமதி இலட்சுமணன்
1994	-	சின்னத்துரை மயூரன்
	-	வாசுகி நடராஜா
1995	-	சிவா திருக்குமரன்
	-	எஸ். எம். எம். அமீன்
1996	-	-----
1997	-	ஆனந்தி கனகரத்தினம்
1998	-	சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்
1999	-	சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்
2000	-	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2001	-	ஏ.எம். எம். றியாழ்
2002	-	எம். எம். பஹீஜ்

மன்ற வரலாற்றில் மறக்க முடியாதோர்

	தலைவர்	செயலாளர்	இதழாசிரியர்
1950	அப்பாப்பிள்ளை அமிர்தலிங்கம்	கே. வி. சண்முகநாதன்	
1963	எஸ். கனகரட்ணம்		
1964	கே. சிவகுமார்		
1965	கே. குணரட்ணம்	டி. எம். சுவாமிநாதன்	
1966	டி. எம். சுவாமிநாதன்	எஸ். பேரின்பநாயகம்	
1967	ஏ. பி. சேதுராமன்	விமல் சொக்கநாதன்	
1968	சி. வி. விவேகானந்தன்	கே. கே. பத்மநாதன்	
1969	கி. ஆ. ஜெகதீஸன்	---	
1970	டீ. போல் டொமினிக்	இ. இரவீந்திரா	
1971	செ. அம்பிகைபாலன்	சா. சச்சிதானந்தன்	
1972	வீ. எல். சச்சிதானந்தன்	ஏ. இராஜேந்திரா	
1973	குமாரசாமி விநோதன்	ஆர். டி. ரத்னசிங்கம்	
1975	கே. ராஜகுலேந்திரா	எஸ். சுரேந்திரன்	சு. உமாசங்கர்
1976	த. ஸ்ரீபதி	இரா. வசந்தசேனன்	
1977	அ. இராஜகாரியார்	ஏ. ஸ்ரீகரன்	
1978	ஆர். சி. கருணாகரன்	எஸ். எம். எப். ஹலித்	ஐ. ஞானதாசன்
1979	கே. வி. தவராஜா	கே. எஸ். பாலகிருஸ்ணன்	
1980	ஆர். செல்வஸ்கந்தன்	சண்முகராஜா	
1981	-----	-----	
1982	ஏ. றவூப் ஹக்கீம்	எஸ். குமாரநாதன்	
1983	ஏ. ரீ. பாலசுப்பிரமணியம்	ஆர். ராஜேஸ்வரன்	
1984	எஸ். அசோகன்	எஸ். தனஞ்சயன்	
1985	ஈ. எஸ். ஹரிச்சந்திரா	எஸ். முத்துலிங்கம்	நவநீதன் நேமிநாதன்
1986	எஸ். அப்பாசி	ந. இரவிராஜ்	
1987	மா. நல்லரத்தினம்	திலீப் நவாஸ்	இ. நிஸாம் ரெஸ்லாக்
1988	சிக்கான் கனகசூரியம்	பாலேந்திரன் சசி மகேந்திரன்	கா. பால குமாரன்
1989	ஆ. ஜெகசோதி	எம். ரி. அப்துல் அசீஸ்	
1990	வி. புவிதரன்	ந. இரத்தின சிவா	மதியாபரணன் சுமந்திரன்
1991	எஸ். எம். எம். நிலாம்	கா. லிங்கேஸ்வரி	ஏ. எம். மொஹமட் றஊப்
1992	வி. எம். எஸ். ஜோன்சன்	அப்துல் மௌஜூத்	கி. துரைராஜசிங்கம்
1993	எம். வை. எம். இர்சடீன்	வி. தேவதாஸ்	எம். பஸ்லின் வாஹித்
1994	பெ. ராஜதுரை	மரினா மன்சூர்	சின்னத்துரை மயூரன்
1995	சிவா திருக்குமரன்	ஏ. எம். கமருடீன்	எம். யூ. முகம்மது முன்திர்
1996	-----	-----	-----
1997	தயாள் சி. செபநாயகம்	இரா. மணிவண்ணன்	எம். றிஸ்வி ஜவஹர்ஷா
1998	எம். றிஸ்வி ஜவஹர்ஷா	கே. வி. ஸ்ரீ கணேசராஜன்	விவேகானந்தன் சசிதரன்
1999	சபானா ஜி. பி. ஜுனைதீன்	ராஜபாலினி ராஜசுந்தரம்	கருணாநிதி ஜெயநிதி
2000	கருணாநிதி ஜெயநிதி	முஹம்மத் மிஹ்றாள்	இ. பயஸ் றெஸ்லாக்
2001	ந. காண்டீபன்	ரஜிகா செல்வரத்தினம்	ஏ. எம். எம். நியாழ்
2002	ஏ. எம். எம். நியாழ்	ஹம்ஸகனாம்பிகா வாமதேவா	ஜெயசிங்கம் ஜெயரூபன்

விவாத அணி

	தலைவர்	உப தலைவர்
1968	கி. ஆ. ஜெகதீஸன்	சாந்தினி லோகதராஜா
1969	ஆ. தம்பாபிள்ளை	க. நீலகண்டன்
1970	எம்.எச்.எம். அஷ்ரப்	ந. ஶ்ரீகாந்தா
1971	க. வே. மகாதேவன்	கனக மனோகரன்
1972	ந. ஶ்ரீகாந்தா	கு. வினோதன்
1973	ந. ஶ்ரீகாந்தா	பூ. ஞானகரன்
1975	சு.க. மகேந்திரன்	கனக மனோகரன்
1976	கு. இராஜகுலேந்திரா	கனக மனோகரன்
1977	த. ஶ்ரீபதி	மனோ ஶ்ரீதரன்
1978	சீ .எஸ். சோமசுந்தரம்	கௌரி சங்கரி
1979	வி. ருத்திரகுமாரன்	எஸ். செல்வஸ்கந்தன்
1982	ஆர். செல்வஸ்கந்தன்	வி. விமலேஸ்வரன்
1983	என். நவநீதன்	எஸ். ஶ்ரீகந்தராஜா
1984	எஸ். ஶ்ரீஸ்கந்தராஜா	எஸ். நவநீதன்
1985	சீ . நிஜாமுடீன்	எஸ். அப்பாஸி
1986	ஐ. நிஸாம் றெஸ்ஸாக்	திலீப் நவாஸ்
1987	மொஹமட் லபார்	என்.எம். பிஸ்ருல் அமீன்
1988	என்.எம். பிஸ்ருல் அமீன்	மொஹமட் லபார்
1989	ம. அ. சுமந்திரன்	எஸ்.எம்.எம். நிலாம்
1990	ம. அ. சுமந்திரன்	லிங்கேஸ்வரி காசிப்பிள்ளை
1991	கி. துரைராஜசிங்கம்	எம்.எச்.எம். சிராஜ்
1992	கி. துரைராஜசிங்கம்	மரினா மன்சூர்
1993	மரினா மன்சூர்	ஏ.எம்.எல். லாபீர்
1994	இந்துமதி இலட்சுமணன்	வாசுகி நடராஜா
1995	எச்.எம்.எம். பஸீல்	யோகேஸ்வரி ராமையா
1996	-----	-----
1997	நரேன் இரத்தினம்	சபானா ஜி.பி. ஜுனைதீன்
1998	சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்	சபானா ஜி.பி. ஜுனைதீன்
1999	சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2000	சபானா ஜி.பி. ஜீனைடீன்	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2001	க. ஜெயநிதி	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2002	எம்.எம்.பஹீஜ்	யூ.ஏ. றாஸி

அறங்கூறும் அவையத்தோருக்கு உரைத்தற் போட்டி

	முதலாம் இடம்	இரண்டாம் இடம்
1968	எஸ். சுந்தரலிங்கம்	தே. ம. சுவாமிநாதன்
1969	தே. ம. சுவாமிநாதன்	செ. அம்பிகைபாலன்
1970	ஆ. தம்பாப்பிள்ளை	க. சி. கமலசபேசன்
1971	கி. ஆ. ஜெகதீசன்	இ. இராஜநாயகம்
1972	பூ. ஞானகரன்	வ. செல்லையா
1973	சா. லோகிதராஜா	எம். எச். எம். அஷ்ரப்
1976	ஏ. ஸ்ரீதரன்	சா. லோகிதராஜா
1978	ஐ. ஞானதாசன்	வி. ருத்திரகுமார்
1979	ஐ. ஞானதாசன்	வி. ருத்திரகுமார்
1985	எஸ். பாலகிருஷ்ணன்	எஸ். துரைராஜா
1986	திலீப் நவாஸ்	ஐ. நிஸாம் ரெஸ்ஸாக்
1987	ஆ. ஜெகசோதி	ஐ. நிஸாம் ரெஸ்ஸாக்
1988	சுரம்யா பாலச்சந்திரன்	எம். எம். என். பீ. அமீன்
1989	மொஹமட் லபார்	எம். இளஞ்செழியன்
1990	எம். எம். என். பீ. அமீன்	கி. துரைராஜசிங்கம்
1991	எஸ். எம். எம். நிலாம்	யூ. அப்துல் மௌஜூத்
1992	இந்திரலோஜினி இராஜகோபாலன்	யூ. அப்துல் மௌஜூத்
1993	சிவா திருக்குமரன்	ஏ. எம். எல். லாபீர்
1994	குமாரசுவாமி சாந்தகுமார்	வாசுகி நடராஜா
1995	பீ. வில்லியம் கென்னடி	கீதா தாமோதரம்பிள்ளை
1996	- - - - -	- - - - -
1997	நரேன் இரத்தினசிங்கம்	ஆனந்தி கனகரத்தினம்
1998	சிவா திருமகள்	கருணாநிதி ஜெயநிதி
1999	சுவர்ணராஜா நிலக்ஷன்	கருணாநிதி ஜெயநிதி
2000	சபானா ஜுனைதீன்	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2001	ஏ. எம். எம். றியாழ்	ஐ. பயஸ் றெஸ்ஸாக்
2002	எம். எம். பஹீஜ்	எம். ஆர். எம். தைலமி

இதயத்திலிருந்து.....

அனைத்தும் சிறக்க அருள் புரிந்த
இறைவனுக்கும்

பிரதம விருந்தினராக கலந்து கொள்ளும் உயர் நீதிமன்ற நீதியரசர்
மாண்புமிகு க.வி. விக்னேஸ்வரன் அவர்களுக்கும்,

தமிழ் மன்ற செயற்பாடுகளில் அக்கறையுடனும் நிகழ்ச்சிகளில் ஆர்வத்துடனும்
கலந்து கொள்ளும் எமது அதிபர் கலாநிதி H.J.F. சில்வா அவர்களுக்கும்,

மன்றத்தையும் எம்மையும் வழிநடாத்திச் செல்லும் பெரும் பொருளாளர்
கலாசூரி, விஸ்வ பிரசாதினி, திரு. இ. சிவகுருநாதன் அவர்களுக்கும்,

இடர்கள் ஏற்படும் போதெல்லாம் எமக்கு உறுதுணையாக நிற்கும் எமது
நிரந்தர விரிவுரையாளர் திருமதி. க. நாகேந்திரா அவர்களுக்கும்,

மன்றத்தின் செயற்பாடுகள் தொடர்பில் தகுந்த ஆலோசனைகளை வழங்கி எம்மை
ஊக்கப்படுத்தும் எமது விரிவுரையாளர்களான பிரதி மன்றாடியார் அதிபதி திரு. ஐ. ஞானதாசன்,
சிரேஷ்ட சட்ட வரைஞர் திருமதி F.R.C. தளையசிங்கம், மற்றும்
ஓய்வு பெற்ற நீதிபதி கா. கணபதிப்பிள்ளை, S. சின்னத்தம்பி, V. புவிதரன் ஆகியோருக்கும்,

தமது ஆக்கங்களால் முரசை அலங்கரித்த நீதியரசர்கள், நீதிபதிகள்,
சனாதிபதி சட்டத்தரணிகள், விரிவுரையாளர்கள், சட்டத்தரணிகள்
மற்றும் சக மாணவர்கள் அனைவருக்கும்,

விமர்சனப் பணியை ஏற்றுக் கொண்ட சிரேஷ்ட சட்டத்தரணி
திரு. கந்தையா நீலகண்டன் அவர்களுக்கும்

முரசை அழகுற அச்சிட்டு தந்துதவிய குமரன் அச்சக உரிமையாளர்
திரு. க. குமரன் அவர்களுக்கும் மற்றும்
அங்கு பணி புரியும் ஊழியர்களுக்கும்

எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக முரசை வெளியிடுவதற்கு வாரி வழங்கிய
சட்டத்தரணிகளுக்கும்

மற்றும் அனைத்து வழிகளிலும் உதவிய அனைவருக்கும்
பெயர் குறிப்பிட மறந்தோருக்கும்

எமது மனமார்ந்த
நன்றிகள்

Printed by
Kumaran Press (Pvt) Limited
201, Dam Street, Colombo 12.